

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

OSMANLI DEVLETİNDEN
TÜRKİYE CUMHURİYETİNE

TÜRKİYE'NİN DERİN TARİHİ

MEHMET IŞIK

Ergenekon Terör Örgütü'nün kökleri nereye kadar dayanır?, Pkk, Kürt halkının haklarını mı savunuyor yoksa İsrail'in taşeronluğunu mu yapıyor?, Sağ-sol olayları, Alevi-Sünni çatışmaları ve günümüzdeki Türk-Kürt oyunun ardındaki güçler kimler?, Darbelerle sağlandığı ileri sürülen demokrasi yalanı ve dökülen kan ve gözyaşları... Turgut Özal, Eşref Bilis, Uğur Mumcu ve birçok çözilememiş suikastın ardında hangi derin yapılanma var?, Darbeci generaller yargılanacak mı?....

*Türkiye'nin
Derin Tarihi*

Türkiye'nin Derin Tarihi

Yazar: Mehmet IŞIK

E- Posta

mehmet@yediverenyayinlari.com

Yediveren Yayınları / 11

Tarih Dizisi / 05

Tür/Araştırma-Tarih

@2011,Yediveren Yayınları

Bu kitabın her türlü yayın hakları, anlaşmalı olarak
yediveren yayınlarına aittir.

Kaynak gösterilip alıntı yapılabilir. İzinsiz hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yayın Yönetmeni: Gökhan Alperen

Yayın Koordinatörü: Gülhan Bayrak

Editör: Gülşah Bayrak

Kapak Tasarım: Ferhat Çınar

Mizanpaj: G. Nihal Özdemir

Müşteri Temsilcisi: Erol Demir

Birinci Baskı: Şubat 2011

Baskı: Melisa Matbaacılık

ISBN: 978-605-88327-5-6

Sertifika No:19687

Şubat 2011

İSTANBUL

Marmara Cad. Şamlı Sok. No: 21 D: 28

Avcılar / İSTANBUL

Tel/ Fax :+ 90 212 590 24 81 Gsm : + 90 532 774 86 13

bilgi@yediverenyayinlari.com

www.yediverenyayinlari.com

*Türkiye'nin
Derin Tarihi*

Mehmet IŞIK

Mehmet Işıık

1982 Kahramanmaraş doğumlu olan yazar Mehmet Işıık ilk ve orta öğrenimini yine burada tamamladı. 2000 yılında ODTÜ’deki eğitimini yarıda bırakıp bir yıl sonra İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümüne girdi. Aynı dönemde İstanbul Üniversitesi Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesinde çift ana dal programından yararlanarak Sınıf Öğretmenliği bölümünü bitirdi. 2005 yılında dereceyle mezun olan Mehmet Işıık aynı üniversitenin Sosyal Bilimler Enstitüsünde eğitim bilimleri alanında mastır yaptı(2007). Şu anda özel bir eğitim kurumunda Tarih Dersleri vermektedir. Yazarın akademik olarak hazırladığı ÖSS ve OKS sınavlarıyla ilgili eserleri de bulunmaktadır. Eğitimci-Yazar Mehmet Işıık birçok dergi ve gazeteye LGS-SBS yayınları hazırlamaktadır. Yazarın elinizdeki **Türkiye’nin Derin Tarihi** adlı eserinin dışında, Yediveren Yayınlarından çıkan Atatürk ve Din, Yakamoz Yayınlarından çıkan “1915/Kanlı Yazılan Çanakkale Destanı” “Atatürk’ü Atatürk Yapan Neydi?”, “Kaderin Yeniden Yazıldığı Yer Çanakkale”, “Türklerin Kültür Kökenleri ve Etnik Yapısı” adlı tarih araştırma eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm kitaplarıyla ilgili öneri ve eleştirileriniz için: mehmet@yediverenyayinlari.com

Teşekkür

Kitabımızın hazırlanması aşamasında emeği geçenlere teşekkürü bir borç bilirim...

Kitabın oluşum sürecinde yaptığı araştırmalarla bana yardımcı olan dostlarıma, böylesine önemli bir konuda bir eserin meydana gelmesinde düşünce bazında yardımcı olan Akif Bayrak'a, beni motive eden Ahmet Işık'a, alanıyla pek ilgisi olmasa da her daim desteğini eksik etmeyen eğitimci-yazar Murat Tunalı'ya ve önemli katkılarından dolayı Yediveren Yayınları'na sonsuz teşekkür ederim.

İçindekiler

Giriş	9

1. BÖLÜM

Osmanlı'dan Cumhuriyet'e Türkiye

Bir İmparatorluğun Çöküşü.....	15
II. Abdülhamit.....	20
Mustafa Kemal ve İttihatçılar.....	24

2. BÖLÜM

Cumhuriyet Dönemi Türkiye

Şeyh Sait İsyanı	33
Atatürk'e suikast.....	37
Menemen Olayı.....	44
Menemen Olayının Arşiv Belgeleri.....	48

3. BÖLÜM

Askeri Darbelerle Türkiye

Dar Ağacında Bir Başbakan	57
12 Mart 1971 Muhtırası.....	72
9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel.....	78
Sağ ve Sol Çatışmaları.....	80
1 Mayıs 1977.....	84
Maraş Olayları.....	89
Sert Sonbahar 12 Eylül (12 Eylül 1980 askeri darbesi)	112
Kenan Evren.....	115

4. BÖLÜM

Kan, Gözyaşı ve Terör

PKK Oyunu	127
Madımak Oteli Olayı	151

Başbağlar Katliamı.....	162
28 Şubat Oyunu.....	168
28 Şubatçılar.....	176
28 Şubat Kararları.....	178

5. BÖLÜM

Kalemi Kırılanlar

KALEMİ KIRILANLAR.....	187
Turgut Özal.....	195
Uğur Mumcu.....	198
Abdullah Çatlı ve Susurluk.....	207
Ekler.....	217
Ermeni Sorunu ve Hrant Dink.....	257
Hrant Dink Neden Öldürülmüş Olabilir?	271
Hiram Abas.....	274
Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Eşref Bitlis.....	277
Muammer Aksoy.....	280
Çetin Emeç.....	281
Prof. Dr. Ahmet Taner Kışlalı.....	282
Ali Gaffar Okan.....	284
Üzeyir Garih.....	286
Doç. Dr. Necip Hablemitoğlu.....	289
CEVAP BEKLEYEN SORULAR.....	291

Sonuç.....	294
Türk Milletinin Reçetesi	300
Kaynakça	302

Giriş

Hız. Âdem' in çocukları Habil ve Kabil arasında tartışma ölümle sonuçlanmıştır. Bu olay insanlık tarihinin ilk cinayetidir. Bu cinayet insanoğlunun dünyaya getirdiğı ilk kötölüklerden biridir. Bu kötölük binlerce yıl insanın olduğı her yerde bulaşıcı bir hastalık gibi yayılmış ve günümüze kadar gelmiştir. Bu hastalık zamanla insanlığın tümünü etkisi altına almıştır. Binlerce insan sebepsiz yere katledilmiştir. Bu katliamları gerçekleştirenin de katledilenlerinde insan olması oldukça manidardır.

Allah, indirdiğı tüm dinlerde (Musevilik, Hristiyanlık ve İslamiyet'te) insanların bir birlerini öldürmeleri yasaklamıştır. Tüm peygamberler, insanların Âdem'in çocukları olduklarını, herkesin kardeş olduğunu tebliğ etmemişlerdir. Ancak zamanla insanlar her şeyi unutup dünyalık hevesleri için, Hız. Âdem' den başlayarak Hız Muhammed'e kadar hep doğruyu anlatan peygamberlerinin öğütlerini ve Allahın ayetlerini unutmuştur. Bu yüzden yeryüzünde bozgunculuk yapmışlardır. Birbirlerini acımasızca katletmişlerdir. İnsanların birbirlerini öldürmelerinde maddi manevi birçok hırs etkili olmuştur.

Para, aşk, makam, kıskançlık, din düşmanlığı, mezheplerin farklılığı ve en güçlü olma hevesi gibi birçok etkene bağlı ola-

rak suikastlar düzenlenmiş, cinayetler işlenmiş ve tüm dünyayı kapsayan büyük savaşlar yapılmıştır.

İnsanlığın ortaya çıkışından itibaren günümüze kadar birçok imparatorluklar ve güçlü ordular kurulmuştur. Bu imparatorluklar güçlü ordular vasıtasıyla ayakta kalma mücadelesi vermişlerdir. Bu mücadele sırasında suçlu olsun yâda olmasın milyonlarca insan öldürülmüştür. Ülkeleri idare eden Firavunlar, Nemrutlar, Asurbanipaller, Hülagular, İskenderler, Darıuslar ve Bush'lar hep ola gelmiştir. Uzun yıllar süren kanlı savaşlar oluşturulan medeniyetlerin yok olmasına neden olmuştur. Dünya yaşadığımız geçen yirminci yüzyılda da kan gölüne çevrilmiştir. Teknolojideki gelişmeyi kötüye kullanan insanlar toplu katliamlar yapmaktan geri kalmamışlardır. Yirminci yüzyılın ilk çeyreğindeki büyük savaş üzerinden kısa bir sürenin geçmesinden sonra ilkinden daha kanlı olan ikinci bir savaş daha yaşanmıştır. Milyonlarca insanın kısa bir süre içerisinde ölmesi teknolojinin ne kadar yıkıcı bir güç haline geldiğini göstermiştir. Yirmi birinci yüzyılda kanlı savaşlarla başlamıştır. Bu kanlı savaşlar şuan itibariyle de devam etmektedir.¹¹ Eylül saldırılarının sırrı çözülemeden katil avına çıkan ABD asıl amacını (petrol ve maden yataklarını ele geçirme düşüncesi) gizleyerek yıkılmasına izin verdiği iki kule yerine petrol ve uranyum merkezi halindeki iki Müslüman ülkeyi sömürgeci altına almıştır. Dünya enerji piyasasını elde tutmak amacıyla milyonlarca masum insanın katledilmesine neden olmuştur. Irak ve Afganistan'da kan deryası içerisinde insanlar boğulurken ABD, İsrail ve İngiltere bunları görmezden gelip asıl amaçlarını gerçekleştirmek için çalışmalarına hız vermişlerdir.

Yirminci yüzyıldaki bu büyük savaşların ilkinden sonra (1914 I.Dünya Savaşı) 1920'de kurulan ülkemiz üzerinde de iç veya dış düşmanlar kan dökerek, katliamlar yaparak kişisel ya

da grupsal hedeflerini gerçekleştirmeye çalışmışlar ve binlerce masum insanımızın ölmesine neden olmuşlardır.

Türkiye Cumhuriyeti kuruluşundan günümüze kadar geçen 87 yıllık tarihi süreç içerisinde de hızlı bir değişim yaşamıştır. Bu değişimin hızlı olması ve değişime aynı oranda ayak uydurulmaması sosyal yapıda çatlaklar oluşturmuştur. Bu durum yerli ve yabancı hainlerin Türkiye'yi zayıflatmak ve ileriki hedef olarak gördükleri, parçalayarak yok etmek, gibi hedefleri için kolaylaştırıcı fırsat olmuştur.

Sevgili okurlar; bu kitapta Türkiye'nin temellerini atıldığını ilk günden bu yana üzerinde oynanılmak istenmiş oyunların kronolojik sıralamasını kendimce önem sırasına göre vermeye çalıştım. Kitabın ilerleyen sayfalarında Türkiye'yi içte ve dışta güçsüzleştirmek isteyenlerin sinsice uyguladığı planlar doğrultusunda gerçekleştirdikleri oyunları ve bunların Türk toplumunda açtığı derin yaraları yalın bir dille isimlere ve olaylara boğmadan rahatlıkla okuyabileceğiniz bir şekilde aktardım. Ümit ederim ki beğenirsiniz.

Kitabı yazış amacım herkesçe bilinen bilgilere yeni bilgiler eklemekten çok var olan bilgilerin farklı gözle görülüp yorumlanmasını sağlamaktır. Anlatılanlar dikkatle takip edildiğinde her şeyin aynı noktada birleştiği görülecektir. Kısacası Türkiye üzerinde oynanan oyunların senaryolarının aynı sadece aktörlerin farklı olduğu anlaşılacaktır. Kitabın içerisinde başlangıcından sonuna kadar ilgi ve merakla okuyacağınızı ümit ettiğim birçok ilginç konuyu Türkiye'nin Karanlık Penceresi'nden seyredeceksiniz.

Kitabın içerisinde olaylarla ilgili resimler ve arşiv belgeleri de yer almaktadır. Bilgiler yukarıda da bahsettiğim gibi herkes tarafından bilinen ancak üzerinde yeterince durulmayan türdendir. Bu kitabı yazış amacımız bir kişiyi yâda kişileri zan al-

tında bırakmak değildir. Bunun yanında asla birilerini suçlamayı da hedeflemedim. Amacım bilinen gerçeklerin unutulmamasıdır.

Kısacası;

‘SÖZ UÇAR YAZI KALIR’

1. BÖLÜM

Osmanlı'dan Cumhuriyet'e Türkiye

Bir İmparatorluğun Çöküşü

Osman Bey tarafında 1299 yılında kurulan Osmanlı Beyliğinin, dirayetli yöneticilere sahip olmasının yanında bulunduğu ortamın siyasi, ekonomik ve sosyo-kültürel yapısının verdiği avantajı değerlendirmesi kısa sürede bölgenin en güçlü devletlerinden biri haline gelmesinde etkili olmuştur.

Kuruluş dönemin kısa süreli karışıklıklarla mücadele eden Osmanlı Devleti,1453'te İstanbul'un fethiyle birlikte kabuk değişirmiştir. Fatih, Yavuz ve Kanuni gibi ileri görüşlü ve aynı zamanda dirayetli yöneticilerin liderliğinde Osmanlı Devleti'nin sınırları Basra'dan Bosna'ya, Kırım'dan Somali'ye kadar genişlemiştir. Ancak çok geçmeden büyüyen devlet hantallaşmaya başlamıştır. Duraklama Dönemiyle birlikte başta yöneticiler olmak üzere devletin tüm organları iflas etmiş hale gelmiştir. Savaşlardaki yenilgilerin arması ve coğrafi keşiflerin olumsuz sonuçları ülke ekonomisini çöküşe sürüklemiştir. Batının teknik üstünlüğü anlaşıldığında neredeyse iş işten geçmekteydi. Çürümüş idarenin yeniden yapılanması için Gerileme Dönemiyle birlikte çalışmalara hız verilmiştir.

Osmanlı Devleti, Lale Devri'nden itibaren Batılılaşma faaliyetlerine başlamıştır. Gerileme Dönemi padişahlarından

I.Mahmut'la başlayan Avrupa'dan uzman getirme alışkanlığı, III. Mustafa, I.Abdülhamit ve III. Selim dönemlerinde hızla yaygınlaştı.

II. Mahmut dönemiyle birlikte Avrupa'ya ilk öğrenciler gönderildi. Avrupa'dan yeni uzmanlar getirildi. Bunların yanında yabancılara ve azınlıklara okullar ve kiliseler açma izni verildi. Tanzimat ve Islahat Fermanlarıyla ülkede batılılaşmanın etkisi hızla arttı.

Avrupalılar Osmanlı devlet adamlarının batıya yaklaşımlarını destekliyorlardı. Ancak diğer taraftan dünyanın dengesini elinde bulunduran İngiltere, Fransa ve Rusya gibi devletler Osmanlı Devleti'nin güçlenmesini istemedikleri gibi yavaş yavaş yok olmasını da destekliyorlardı.

Islahat Fermanıyla azınlıkların Müslümanlardan üstün hale gelmesini de sağlayan yine Batılı devletlerdi.1856 Kırım Savaşı sırasında aldığı dış borçlarının faizini bile ödeyemeyen Osmanlı Devleti Avrupalı devletlerden medet umar hale gelmişti.1870 -1871 yıllarında İtalya ve Almanya'nın siyasi birliklerini kurarak Avrupa'da güçler dengesini değiştirmesi ve Osmanlı Devleti'nin Almanya'ya yaklaşması İngiltere, Fransa, ve Rusya'nın hiç hoşuna gitmedi. Çünkü bu devletler birbirleri arasında çıkar mücadelesi yapıp faturasını Osmanlı Devleti'ne kesmeyi alışkanlık haline getirmişlerdi. Almanya hesapta yoktu. Almanya ile Osmanlının yaklaşması her nedense ezeli düşmanları dost haline getirdi. Yıllarca Ak Deniz'deki çıkarlarını korumak pahasına Osmanlı toprak bütünlüğünü Ruslara karşı koruyan İngiltere ve Fransa bir anda Rusya ile dost olup verip Osmanlı Devleti üzerindeki politikalarında serbest bıraktılar (1870 Londra Konferansı).Oysa daha 14 yıl öncesinde İngiltere ve Fransa Kırım Savaşı'nda Osmanlının yanında yer almış ve Rusları yenilgiye uğratmıştı. Hatta bu Avrupalı devlet-

ler bizi, 1959'dan bu yana arkasında koşup ta ne olur bizi de yanınıza alın diye yalvardığımız ve her türlü tavizi verdiğimiz, AB ye 1856 Paris Antlaşmasının 'Osmanlı devleti Avrupa devleti sayılacak, Avrupa hukukundan yararlanacak ve toprakları Avrupa devletlerin garantisi altında olacaktır.' maddesiyle kabul etmişlerdi. Tabi o dönemde de taviz vermekte üzerine diplomat ya da devlet adamı tanımayan sözde devlet adamlarımız vardı. Günümüzde de Avrupa birliğinin yolunu Diyarbakır'dan geçiren başbakanlarımız olduğu gibi.

Avrupalı hangi devlet olursa olsun Osmanlı Devleti'ni sömürge olarak görüyordu. Osmanlı üzerinde etkinliklerini sürdürebilmeleri için Osmanlı Devleti'nin iç işlerine karışmayı ilke olarak kabul etmişlerdi. İngilizler, Fransızlar ve Ruslar Orta Doğu'da Arapları, Balkanlarda Rum, Sırp, Bulgar, Arnavut ve Hırvatları Anadolu'da ise Ermenileri kışkırtıyordu. Sadece bununla yetinmiyor ve zaman zaman Osmanlı topraklarına müdahale ediyorlardı.

II. Mahmut döneminden itibaren Avrupa'ya giden öğrenciler burada eğitimlerini tamamlarken aynı zamanda dünyayı yöneten gizli güçlerle doğrudan ya da dolaylı olarak bağlantıya geçmişlerdi. Bu örgütlerden en derin olanı Mason Cemiyeti idi. İlk olarak Londra'da Tanzimat Fermanının mimarlarından olan Mustafa Reşit Paşa toplantılara katılmış ve bir süre sonra örgüt tarafından terhis edilmiş olduğu iddia edilmektedir.

Türkiye'deki masonların yayın organı Mimar Sinan Dergisi, Mithat Paşa'nın ve Mustafa Reşit Paşa'nın mason olduğundan bahsetmektedir¹. Buradan da anlaşılacağı üzere Osmanlı Devleti sadece dış güçlerle değil iç güçlerle de mücadele etmek zorundaydı.

Mithat Paşa ve Namık Kemal'in liderliğini yaptığı Jön Türk

1 Mimar Sinan Dergisi sayı 15,s.105,106

hareketi, Osmanlı Devleti yönetiminde söz sahibi olmaya çalışıyorlardı. Jön Türkler ilk olarak Sultan Abdülaziz ile temasa geçmişlerdi. İstekleri meşrutiyetin ilan edilmesi idi. Ne yazık ki Abdülaziz tekliflerini kabul etmeyecekti. Ancak Masonlar bu reddi Sultan Abdülaziz'e ağır bir şekilde ödetmişlerdi. 11 Mayıs 1876'da medrese öğrencilerinin ayaklanması sonrasında önce Mahmut Nedim Paşa'nı azledilmesinde etkili olan Hüseyin Avni ve Mithat Paşalar bir süre sonra Sultan Abdülaziz'i deli ithamıyla 30 Mayıs 1876 günü tahttan indirdiler. Masonlar bu azil işinin ardından Sultan Abdülaziz'in katledilmesine neden oldular. Hüseyin Avni Paşa ve adamları Sultan Abdülaziz'i işkence yaptıktan sonra öldürmüşlerdi. Ancak eski padişahın bileklerini keserek intihar ettiği yönünde bir açıklama yaptılar. Oysa Abdülaziz'in bilekleri derinlemesine kesilmiş ve resimlerinden de anlaşıldığı üzerine vücudunun farklı bölgeleri darp edilmişti.

V.Murat'ın ruh sağlığını bozuk olması ve şehzade II. Abdülhamit 'in meşrutiyeti ilan edeceğine dair söz vermesi üzerine Masonlar II. Abdülhamit'i tahta çıkardılar.

Sultan II. Abdülhamit, Masonların isteklerini ve niyetlerini çok iyi bilen bir padişahı. Bir süre sonra Genç Osmanlıların baskısıyla ilan ettiği meşrutiyet yönetimine son verdikten sonra Genç Osmanlıların lideri Mithat Paşa'yı da sürgüne gönderdi. Genç Osmanlılara (Masonlar) karşı Osmanlı Devleti içerisinde kovuşturmalar başladı. Genç Osmanlılardan bazıları hapis cezalarına çarptırılırken bazıları da yurt dışına kaçmıştı.

Sultan II. Abdülhamit yurt içinde ve yurt dışında baskıya dayalı bir yönetim kurarak ülkenin yıpranmasını engellemeye çalıştı. Avrupalılar II. Abdülhamit'in yönetimde olmasından rahatsızlık duyuyorlardı. Kurt Sultan, Kurtlar sofrasında dâhiyane politikalarla devletin varlığını sürdürmesi için gay-

ret ediyordu. Günümüzdeki “AB’ye üye olmak” ya da ABD’nin “Irak’a demokrasi götüreceğiz” gibi gerçek niyetleri başka olan sloganları yerini o zaman içinde Osmanlı’da “Meşrutiyet Osmanlı’yı yıkılıştan kurtaracak” la aynı anlamı taşıyordu. Çünkü Avrupalılar bin yıldır Müslümanlar için hiç iyi şeyler istememişlerdi. Meşrutiyet’in ilanı sadece Avrupalıların ve gizli örgütlerin işini kolaylaştıracaktı.

Dönemin Avrupalı devlet adamlarının siyasi deha olarak gördükleri II. Abdülhamit, içteki işbirlikçi ve milli varlığa zararlı kişiler tarafından Kızıl Sultan olarak adlandırılacaktı. Aslında II. Abdülhamit’in düşmanları sadece Genç Osmanlılar ve onların devamı niteliğinde olan İttihat ve Terakkiciler değildi. Ermeni terör örgütü ve Yahudilerde II. Abdülhamit’in varlığından rahatsızlardı. Ermeniler II. Abdülhamit’e Yıldız Camii çıkışında bombalı bir suikast düzenlemişlerdi ancak başarılı olamamışlardı. Yahudiler ise II. Abdülhamit’ten Filistin topraklarını para karşılığında istemişlerdi. II. Abdülhamit Filistin’i satmamanın cezasını Sultan Abdülaziz’de olduğu kadar ağır olmasa da ödeyecekti.

II. Abdülhamit

II. Abdülhamit'e karşı yapılan suikast girişimini Emekli Büyük Elçi Dr. Bilal Şimşir şöyle anlatıyor:

“Doğu Anadolu’da bağımsız bir Ermenistan kurmaya çalışan Ermeni komitacıları karşılarında en büyük engel olarak gördükleri Padişah II. Sultan Abdülhamit’i öldürmek istemişlerdir. Kendileri bu işte yeteri kadar tecrübeli olmadıklarından, Avrupa ve Rusya’daki uluslar arası anarşistlerle ilişki kurmuşlar, onlardan Abdülhamit’in öldürülmesi konusunda yardım ve destek sağlamışlardır.

Bu iş için özel olarak İstanbul’a gelenlerden biri de Belçikalı ünlü anarşist Edvard Jorrist’ti. O dönemde anarşizm bütün dünyayı sarmış suikasta uğramayan hükümdar ya da cumhurbaşkanı hemen hemen kalmamıştı. Şimdi sıra II. Abdülhamit’teydi. Edward Jorrist, göze çarpmamak için Singer şirketine memur olarak girmiş padişahın Cuma selamlıklarını büyük bir dikkatle izlemeye başlamıştır. Abdülhamit, Cuma günleri Yıldız Camisinden çıktıktan sonra bir dakika kırk iki saniyede arabasının yanına gidiyordu. Birkaç Cuma selamlığını gözleyen Jorrist bu sürenin hiç değişmediğini padişahın bir saat düzeni içinde bu yolu daima bir dakikada kırk iki saniyede aldığını görmüştü.

Suikastı hazırlayan örgüt oldukça geniştir. Jorris'ten başka Rusya'dan gelen Kristofor Mikaelyan ve kızı olarak tanıttığı Robina, Hacı Nişan Minasyan , Mıgırdıç Serkis Garipyan ,Karabet Ohanesyan, Vahram Sabun Kendiryan, Silviyoriği,Sari Torkom,Trase Yuva Noviç bu örgütün belli başlı üyeleriydiler.

Hazırlanan plana göre Yıldız Camisinin önünde bomba patlatılıp II. Abdülhamit öldürüldükten sonra, Galata Köprüsü, tünel, yabancı banka ve kurumlar havaya uçurulacak, yabancı devletlerin işe karışmaları sağlanacaktır. Filibe şehrinde Ermeni komitacıları büyük bir toplantı yapmışlar, bu toplantıya Slav ve Siyonist örgütleri de katılmıştı. Pro Armeniya gazetesi başyazarı Pirkiyar da bu toplantıda bulunanlar arasındaydı. Yapılan görüşmeler sonunda plan hazırlanmış ve II. Abdülhamit'in Yıldız Camisinden çıkarken öldürülmesi kararlaştırılmıştı.

Gerçek adı Kristofor Mikaelyan olan fakat Samuel Fayn takma adıyla dolaşan Rus Ermenisi, Viyana'da Neseldorfer Wagenbefcu Fabriksgesellschaft firmasına bir fayton yaptırmış ve bunu parça parça Türkiye'ye sokmuşlardır. Deniz yoluyla gelen faytonun parçalarını İstanbul'da komitenin adamı Silviyoriği alıyor, muayenesiz geçmesi içinde gümrük memurlarına para yediriyordu.

İçine patlayıcı madde yerleştirilecek biçimde yaptırılan bu araba, bir araya getirdikten sonra Şişli dışında denenmiş, amaca uygun bulunmuştur. Faytona 80 kilo patlayıcı madde ile 20 kilo demir parçası konmuş, arabaya koşulacak atlar da o dönemin ünlü tiyatrocularından "Kel"Hasan Efendi'den satın alınmıştır."Machine Infernale-Cehennem Makinesi"adı verilen ve bombayı istenilen zamanda patlatacak olan araç, Fransa'dan getirilmişti. Bütün bunlar tamamlandıktan sonra 21 Temmuz 1905 Cuma günü fayton, Abdülhamit'in dört at koşulu arabasını yanına bırakılmış, Padişahın camiden dışarı çıkması beklenmeye başlanmıştır.

Abdülhamit, camiinin kapısında görününce Kristofor Mikaelyan ve kızı olarak tanıttığı Robina, Cehennem makinesini çalıştırarak bomba 1 dakika 42 saniye sonra patlayacak duruma getirilmişti. Fakat padişah, kapı önünde Şeyhülislam Cemalettin Efendi'yle konuşmaya dalınca, süre dolmuş, Abdülhamit ölümden kurtulmuştu. Suikast amacını gerçekleştirememişti ama tam 26 kişi ölmüş 58 kişi de yaralanmıştı. Ayrıca 17 arabayla 20 at da parçalanmıştı. Cehennem Makinesini çalıştırdıktan sonra kaçamayan Kristofor Mikaelyan da ölümler arasındaydı.

Suikastçılardan birçoğu yabancı pasaport taşıdıklarından yurt dışına kaçmışlardı. Fakat Edvard Jorris yakalanmıştı. Arabanın parçaları arasında bulunan Neseldorfer kelimesiyle 11123 rakamı, olayın aydınlatılmasını sağlamış, konuşmakta direnen Edward Jorris de her şeyin ortaya çıktığını görünce, bütün bildiklerini anlatmıştı. Suikastçılardan Hacı Nişenminayan, sorgusu sırasında gittiği 100 numarada, teneke ibrikle bilek damarlarını ve karnını yırtarak intihar etmiş, geri kalanlar idam cezasına çarptırılmışlardı.

Abdülhamit, Edward Jorris'i bağışlamış ayrıca kendisine 500 altın vermişti. Jorris, daha sonraları Avrupa'da Abdülhamit'in bir ajanı olarak çalışmış, saraya önemli raporlar göndermişti.

Abdülhamit'in Ermeni komitacılar tarafından öldürülemedi, nedense Tevfik Fikret'i pek üzmüş ve bu üzüntüsünü "Bir lahza-i'ta ahhur-Bir Anlık Duraklama" adlı şiirinde şu mısralarla belirtmişti:

Ey şanlı avcı, damını bihude kurmadın.

Attın fakat yazık ki, yazıklar ki, vurmadın².

Ülkenin parçalanmasını istemeyen II. Abdülhamit'e karşı yapılan suikast hem içerdeki vatan hainleri hem de Ermeni,

2 Şimşir, Bilal, Ermeni Araştırmaları, Sayı 1, Mart, Nisan, Mayıs 2001

Slav ve Siyonist güçlerin istekleri doğrultusunda hazırlanmıştı.

Makedonya'da Selanik'te etkinliğini arttıran İttihat ve Terakki Cemiyeti 31 Mart Olayı'nın ardından Sultan II. Abdülhamit'i tahttan indirerek göz hapsinde tutulmasına karar vermişlerdi.

Genç Osmanlıların devamı olan İttihat ve Terakki Cemiyeti içerisinde çok sayıda mason devlet adamları vardı. Talat Paşa, Ahmet Cevdet, İbrahim Temo gibi İttihatçılar mason localarına bağlıydılar. İttihatçıların isteğiyle kendisine tahttan indirmeye gelenleri gören II. Abdülhamit "Bir Türk padişahına otuz üç sene bu makamda bulunmuş İslam halifesine hal kararını bildirmek için bir Ermeni, bir Yahudi, bir Arnavut ve bir nankörden başkasını bulamadılar mı?"³. demiştir.

II. Abdülhamit'in bahsettiği Yahudi Emanuel Karasu, para karşılığında Filistin topraklarını isteyenlerden biriydi; Ermeni ise II. Abdülhamit'e Yıldız Camii önünde suikast düzenleyen Ermeni Komitacılarının gizli destekçilerinden Aram Efendi idi. Arnavut Esat Toptani Paşa ve "Nankör" olarak adlandırılan, büyük bir ihtimal, mason olan Gürcü Arif Hikmet Paşaydı.

31 Mart Olayı masonların yönetimi ele geçişi idi. Bundan sonraki dönem İttihat ve Terakkinin bilerek ya da bilmeyerek Osmanlı Devleti'nin yok oluşuna neden olan 1.Dünya Savaşı'na devleti sokmasıydı. İttihat ve Terakki Cemiyetinin yönetiminde başarısızlıkları ülkenin felakete sürüklenmesine ve Mondros Ateşkesiyle filen yok olmasına neden olmuştur. Bir imparatorluk türlü hilelerle önce parçalar ayrılmış sonrada yıkılmıştır.

Türkler tarih boyunca gelenek haline gelen teşkilatlanmacılık özelliğine sahip olmalarından dolayı kısa sürede Türkiye'yi kurmuşlardır. Türk düşmanları yeni kurulan bu devletinde ilk günlerinden itibaren yıkılması için çalışmalara başlamışlardır.

Mustafa Kemal ve İttihatçılar

Mustafa Kemal 1881 yılında Selanik'te doğdu. Osmanlıda nüfus kayıtlarının düzenli tutulmaması nedeniyle doğum günü bilinmemektedir. İleriki yıllarda kendisine doğum günü sorulduğunda '19 Mayıs'ta' doğdum diyecektir.

Mustafa Kemal'in babası Ali Rıza Efendi bir dönem gümrük memurluğu yaptıktan sonra ticarete atılmıştı. Annesi Zübeyde Hanım ise belirli bir eğitim almamasına rağmen ileri görüşlü bir kadındı.

Mustafa Kemal'in ailesi bir Osmanlı ailesi kadar gelenekçi ve bir Avrupalı aile kadar batılılık özelliği taşıyordu. Mustafa Kemal 'in babasını erken kaybetmesi hayatın güçlükleri ile erken yüzleşmesine neden oldu. Bir süre annesiyle birlikte dayısını yanında yaşayan Mustafa Kemal babasının yokluğunda annesi Zübeyde Hanımı yalnız bırakmadı.

Mustafa Kemal ilk eğitimine aile içerisinde görüş ayrılığı olmasına rağmen dini eğitimin ağır olduğu mahalle mektebinde aldı. Bir süre sonra bu okuldan ayrılıp Şemsi Efendi Okulu'nda öğrenim hayatına devam etti.

Askerliğe ayrı bir hayranlık duyan Mustafa Kemal hiç kimseye haber vermeden Selanik Askeri Rüştiyesi'nin sınavlarına girdi ve kazandı. Derslerindeki başarısından dolayı kısa sürede öğretmenlerinin ilgi odağı haline gelen Mustafa Kemal arkadaşları tarafından çok seviliyordu. Burada Mustafa Kemal'e matematik öğretmeni şu sözleri söylemiştir; "Senin adında Mustafa. Benim adımda Mustafa. Bu böyle olmayacak. Arada bir fark olmalı. Bundan sonra senin adın Mustafa Kemal olsun

"⁴diyecek ve gelecekte dünyanın en büyük liderlerinden birine isim verme şerefini nail olacaktı.

1895'te Selanik Askeri Rüştiyesi'ni bitiren Mustafa Kemal aynı yıl Manastır Askeri İdadisine başladı. Mustafa Kemal burada, Fransızcasını geliştirirken Makedonya'nın özgür ortamında Fransız düşünürlerinin eserlerini okuyordu. Aynı zamanda II. Abdülhamit'in baskıcı yönetimine karşı olan ordu içerisindeki genç subaylarla fikir alış-verişinde bulunuyor ve onlarla arkadaşlıklar kuruyordu. 1898'de Mustafa Kemal, İttihat ve Terakki üyelerini yakından tanıma fırsatı bulmuş ve bir süre sonrada İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin faaliyetlerini yakından takip etmeye başlamıştı.

İttihat ve Terakki Cemiyeti, bazı kaynaklarda değişik tarihlere rastlamakla beraber, 1889'da İttihada-ı Osmanî (Osmanlı Birliği) adıyla İstanbul'da Askeri Tıbbiye okulunda kurulmuştur. Aynı yıl Paris'teki Jön Türklerin lideri Ahmet Rıza Bey'le ilişki kurduktan sonra cemiyet Osmanlı İttihat ve Terakki Cemiyeti adını almıştır. Ahmet Rıza Bey genç subaylara maddi ve manevi alanda birçok yardımda bulunmuştur.

İttihat ve Terakki Cemiyetinin masonlarla olan ilişkisi üzerinde hep bahsedile geldi. Bu konuda şu bilgilere göz ata-

4 TC. İnkılâp Tarihi ve Atatürkçülük, MEB Yayınları/İstanbul-2002 s.41

lm. Mimar Sinan Dergisinin belirttiği; Paris'te yayınlanan Le Temps gazetesinin 20 Ağustos 1908 tarihli sayısında, Selanik teki iki önemli İttihatçı, yani Refik Bey ve Binbaşı Niyazi ile yaptığı röportajda verilen bilgiler, masonluğun bu hareket içerisindeki etkisini göstermektedir.

“Mülakatı yapan gazeteci İttihat-Terakkinin 1905 ile 1908 tarihleri arasında masonluktan ne kadar yardım gördüğüm ve etkilendiğimi sordu. Verilen cevap ilginçtir ve şu şekilde özetlenebilir. Masonluk ve bilhassa İtalyan masonluğu bize manen destek oldu. Selanik'te Müteaddit locaları faaliyette idi. Hakikaten İtalyan locaları İttihat-Terakkiye yardımcı oldular ve bizleri korudular. Çoğumuz mason olduğumuz için genelde teşkilatlanmak için localarda toplandık. Üyelerimizi de genelde localardan seçmeye çalışırdık. Localardaki faaliyetlerimizden İstanbul şüphelenmeye başladı ve birkaç hafiye localara sızmayı başardı.”⁵

İttihat ve terakki Cemiyetinin masonlarla bağlantıları bu kadarda sınırlı değildi. Aslında Cemiyet tam bir mason literatürüne göre kurulmuştu. Mustafa Kemal'in de kabul edildiği İttihat ve Terakki Cemiyetinin yemin töreniyle masonların ki aynıydı. Mustafa Kemal Cemiyete girmeyi kabul ettiğinde; Balkan Komitesi'nin kurucusu Roden Buxton'un aşağıda ifade ettiği; ‘Cemiyete katılmak isteyen adaya, önce büyük bir sır açıklanacağı bildiriliyor ve güvenilirliği araştırıldıktan sonra yemin ettiriliyordu. Bundan sonra kabul safhası geliyordu. Üye adaylarının gözleri bağlanıyor, ardından bir odaya götürülüyor ve gözleri açıldığında kendilerini loş odada kara maskeli üç yabancı karşısında buluyorlardı. Burada her aday yemin ediyor, kılıca elini basıyordu. Bu yeminde sırları gizleyeceği ve cemiyete ihanet edenler yakınları, sevdikleri bile olsa öldüreceği gibi hususlar vardı. Haberleşme ise kuryeler arasında sağlanıyordu.’⁶ Aşa-

5 Mimar Sinan Dergisi sayı 15,s.105,106

6 Aynı eser, s.105,106

malarını geçtikten sonra Cemiyete üye olabilmşti.

İttihat ve Terakki Cemiyeti,19.yüzyılın sonlarında ve 20.yüzyılın ilk çeyreğinde Osmanlı tarihi içinde varlığını hissettirmiştir. Balkanlarda toprak kayıplarının sürekli olarak artması Bosna-Hersek in Avusturya tarafından ilhak edilmesi ve Bulgaristan'ın bağımsızlığını kazanması, Tazminat Fermanı'ndan itibaren uygulanan Osmanlıcılık fikrinin önemi ni yitirmesine neden olmuştur. İngiltere ile işbirliği içerisinde olan Arapların sürekli isyan etmesi ise İslamcılık politikasının başarılı olmayacağını göstergesi olmuştur. Böyle bunalımlı bir dönemde ortaya çıkan İttihat ve Terakki Cemiyeti, devletin asıl unsuru olan ancak devletin bekası için her ayrımcılık dışındaki tüm yolları deneyen Türkleri bir çatı altında toplamayı hedeflemiştir. Türkçülüğün temelleri İttihat ve Terakki Cemiyetinin çalışmalarıyla atılmıştır.

Ancak unutulmaması gereken bir şey vardır ki oda Turancılık faaliyetlerinin çok uluslu bir yapıya sahip olan Osmanlı devletini kurtaramadığı gibi çöküşünü hızlandırmasıdır. Bir başka açıdan baktığımızda ise parçalanıp yok olmak üzere olan bir devletin içerisinden yeni bir heyecanla Türkiye cumhuriyetinin kurulmasını da sağlayan yine Türkçülük olmuştur.

1889'da Manastır Askeri Rüştîyesini bitiren Mustafa Kemal, İstanbul'da Harp Akademisine girmiş ve kısa sürede başarılı bir öğrencilik hayatının ardından Kurmay Yüzbaşı olarak orduya katılmıştı.(1902)Mustafa Kemal bu dönemde gördüğü haksızlıklar karşısında suskun kalmamış ve bir grup arkadaşıyla yönetime karşı eleştirilerini arttırmışlardı. Ancak bir süre sonra Bekir ağa bölümünde gözaltına alınan Mustafa Kemal Yıldız Sarayında hapsedilmişti. Ağır bir sorgu süreci sonrasında, sorgu birkaç ay sürmüştü,”Akademi müdürünün onları “Bu gençlerin işledikleri suç, bir gençlik yanılığsıdır. İleriye gitmemişler-

dir. Bağışlanmaları uygundur.”⁷ Sözleriyle savunmuş ve affedilmesini sağlamıştı.

Mustafa Kemal hapisten kurtulmasına rağmen sürgünden kurtulamamıştı. Dönemin baskı yönetimi onu şam’a sürgün etmişti. Mustafa Kemal burada Vatan ve Hürriyet Cemiyetini kurdu. Bir süre sonra Selanik’teki arkadaşı Fethi Okyar’ın mektubu üzerine kaçak olarak Selanik’e gitti.”Kaçak olarak gittiği Selanik’te Ömer Naci, Mustafa Necip, Hüsrev Sami(Gerede), Salih (Boz ok), Nuri (Canver) ,Ali Fethi (Okyar) ve Rumeli gazetesinin başyazarı Yunus Nadi (Abalı oğlu) beyler gibi arkadaşlarıyla buluřtu⁸. Mustafa Kemal Harbiye’den arkadaşı olan İttihatçı Ömer Naci’nin arabuluculuğuyla İttihat ve Terakki Cemiyeti ile Vatan ve Hürriyet Cemiyeti’nin birleştirilmesini kabul etmiştir.Mustafa Kemal Selanik’te mason localarında yapılan yemin törenlerine benzeyen bir tören sonrasında İttihatçılara katılmıştır. Ancak bu birliktelik uzun sürmemiştir. Bir süre sonra Mustafa Kemal İttihat ve Terakki Cemiyeti’nden ayrılmıştır.

İttihatçıların amacı vatanın baskıdan kurtarılması ve parçalanmasının önüne geçilmesi idi. Bunun için her yol mubah görölüyordu. Gerekirse padişah bile değiştirilebilirdi. Jön Türkler de olduğu gibi hatta padişah öldürülebilirdi.

İttihatçılar içinde Türkçölüğü savunanlar olmasına rağmen Sebatayistler, azınlık üyeleri subaylar, doktorlar, yazarlar, gazeteciler, müderrisler ve ileride Nur Cemaati’nin üyeleri tarafından lider olarak kabul edilecek olan Bediüzzaman Said-i Nursi gibi İşlam dinine sıkı sıkıya bağlı Kürt din âlimi de yer almaktaydı.

Sonuç itibariyle İttihat ve Terakki Cemiyeti renkli ve ilginç bir oluşum olarak faaliyetlerini yürütüyordu. II. Meşrutiyetin ilanından sonra İttihat ve Terakki yönetimi ele geçirdi. Ancak çok geçmeden Meşrutiyet karşıtları ayaklandılar. Türk tarihin-

7 TC. İnkılâp Tarihi ve Atatürkçölük, MEB Yayınları/İstanbul-2002 s.168

8 Yałın, Soner, Efendi, Beyaz Türklerin Büyük Sırrı /Doęan Kitap İstanbul-2004

de rejime karşı olan bu ilk ayaklanma Hareket Ordusu tarafından kanlı bir şekilde bastırıldı. Hareket Ordusunun öncü birliklerinin başında Kolağası rütbesiyle İstanbul'a giren Mustafa Kemal Meşrutiyetin en büyük savucularından biriydi.

31 Mart Olayı, Trablusgarp Savaşı ve Balkan Savaşlarında İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin lideri Enver Paşa ile yan yana olan Mustafa Kemal bir süre sonra İttihat ve Terakki Cemiyeti'nden uzaklaşmaya başladı ve bağlarını kopardı. Mustafa Kemal'in İttihat ve Terakki Cemiyetinden ayrılışını kimileri Enver Paşa ile yaşadığı çatışmalar ve çekememezlik olarak belirtirken, kimileri ise Mustafa Kemal'in İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin amacından saptığını düşündüğü için uzaklaştığını savunuyor. Bediüzzaman Sait Nursi'nin de 'Halk asilliğini yitirdi. Halkın tekrar aslına dönmesi için Macaristan'dan tohumluk erkek getirelim' diyecek kadar halkın bozulduğuna inanan mason Abdullah Cevdet gibi kişilerle aynı çatı altında olması beklenemezdi. Enver, Talat ve Cemal Paşaların 1913 Bab-ı Ali Baskını sonrasında yönetime tamamen el koymaları farklı düşünen İttihatçıların tavsiyesini gerçekleştirmelerini oldukça kolaylaştırmıştır. Mustafa kemal böyle bir dönemde İttihatçılardan uzaklaşmıştır.

Mustafa Kemal'in hedefinde bu kez keyfi uygulamalarından dolayı İttihat ve Terakki vardır. Mustafa Kemal ve Enver Paşa arasındaki soğukluk en iyi şekilde Çanakkale Savaşı sırasında fark edilmiştir. Çanakkale Cephesi'ni dolaşan Enver Paşa'nın birçok başarılar kazanmasına rağmen Mustafa Kemal'i tebrik etmemesi gözlerden kaçmamıştır. Bu soğukluk Mustafa Kemal ile İttihatçıların bir daha bir araya gelmesini engellemiştir.

Mustafa Kemal; İttihat ve Terakki yönetiminin keyfi uygulamalarının başladığı dönemde uygulanan siyasete karşı çıkarak cemiyetle bağını koparma kararı aldı ve kısa bir süre sonra da Cemiyetten ayrıldı.

Osmanlı Devleti masonların ve Avrupalı devletlerin isteği doğrultusunda 1.Dünya Savaşı'na girdi. Binlerce insan savaş mağduru haline geldi. Arap toprakları ve Balkan toprakları elden çıktı. Böyle bir dönemde savaş suçlusu olan İttihatçılar tek tek ülkeyi bırakıp yurt dışına kaçmışlardı. Mustafa Kemal ise, yıllar sonra doğum gününü sorduklarında 19 Mayıs cevabını verecek kadar asil bir davranış gösterecektir, 19 Mayıs 1919'da, Samsundan harekete geçerek Kurtuluş Savaşı'nı başlatmıştı. Havza, Amasya, Erzurum ve Sivas'tan sonra Ankara'da Milli Mücadele'yi yönetmeye başladı. II. Abdülhamit düşmanları bu defa Mustafa Kemal'in karşısındaydılar. Ermeniler ve Rumlar İngiliz, Fransız ve Rus desteği ile Anadolu'yu kana bularlarken Yahudiler ise İstanbul ya da Kudüs merkezli bir İsrail devleti kurmak için Alyans ve İsrailit Cemiyetini kurmuşlardı. Anadolu'da bulunan eski ittifakçı paşalardan Ali Fethi Okyar, Refet Bele, Rauf Orbay ve Kazım Karabekir Paşalar ise masonlukla ilgileri olmamaları ve vatan uğruna mücadele etmelerinin yanında Mustafa Kemal ile eskiye dayanan dostluklarından ötürü Milli Mücadeleye katılmışlardı.

Mustafa Kemal, İnönü, Sakarya, Büyük Taarruz gibi askeri ve Mudanya ile Lozan gibi siyasi zaferlerin sonunda Türkiye Cumhuriyeti'ni kurdu. Devletin kuruluş aşamasında içte ve dışta birçok düşman kazanmasına neden olan inkılâpları gerçekleştirdi. Saltanat ve halifelik makamlarını kaldırması içeride eski İttihatçıların ve dış destekli Müslüman olduklarını iddia eden birçok çevrenin tepkisini çekti. Buna bağlı olarak; Mustafa Kemal'e karşı yapılan suikast hareketi, Şeyh Said İsyanı, Menemen Olayı gibi Türk toplumunu parçalamaya ve yok etmeye yönelik oyunlar oynanmaya devam edildi.

2. BÖLÜM

Cumhuriyet Dönemi Türkiye

Şeyh Sait İsyanı

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan hemen sonra Mustafa Kemal'in isteği ve çalışmalarıyla demokrasi atılımları başlamıştır. Mustafa Kemal Halk Fıkrasının kurulmasının ardından farklı görüşlerin meclise yansımaları da destekliyordu.

Kurtuluş Savaşı boyunca silah arkadaşlığı yaptığı bazı eski İttihatçı subaylar Mustafa Kemal'in modernleşme hedefiyle gerçekleştirdiği inkılâp hareketlerine tepki gösteriyorlardı. Refet Bele, Ali Fuat Cebesoy, Kazım Karabekir ve Rauf Orbay gibi paşalar demokratik yollarla tepkilerini duyurmak amacıyla Terakki Perver Cumhuriyet Fırkasını kurdular.

Cumhuriyet'in ilan edilmesine bağlı olarak gerçekleştirilen Halifeliğin kaldırılması, medreselerin kapatılması, tekke, zaviye ve türbelerin kapatılması gibi inkılâp hareketleri Terakki Perver Cumhuriyet Fırkasının CHP hükümetini en fazla eleştirdiği konulardı. TPCF üyeleri ve destekçileri içerisinde tekkelere ve localara bağlı bireyler bulunmaktaydı. Saltanatın ve halifeliğin kaldırılmasına henüz pek gönüllü olmayan yığınların oyunu alabilmek için "Parti dinsel inançlara saygılıdır" Parolasını kullanıyordu. Böylece Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk muhalefet partisi kendisinden sonra gelecek muhalefetlere dini siyasete alet etmek açısından ilk örneği oluşturunuyordu. Buradaki niyet din

kurallarını savunmaktan ziyade dini kullanarak yönetime sahip olmaktı. Bu durum sonucunda ortaya çıkan kargaşadan en fazla yara alanlar dini kullananlar değil, hakiki dindarlar alacaktı ve günümüze kadar da öyle oldu. Tabi olarak yönetimi elinde bulunduran İsmet İnönü ise 26 yıl boyunca dini (Şeriat düzeni getirmek istiyorlar şeklinde) kullanarak, dolaylı ya da doğrudan yönetimde söz sahibi olabilmek, Mustafa Kemal'i yanına çekmek ve halkı korkutmak için kullanacağı bir yol haline getirdi. Şeriat düzeni kurulmaya çalışılıyor mantığıyla sürekli olarak bir evham oluşturulmuştu. Burada iktidar olabilmek için dini kullanan TPCF ile iktidarını korumak için din düşmanlığı yapan CHP halk ile devlet kurumlarını birbirine düşman ettiklerinden dolayı kapatılma cezası alacak kadar suçluydular.

Türkiye Cumhuriyeti, içeride bu karmaşayı yaşarken dış düşmanlar boş durmuyordu. Fransa, Hatay Sorunu İngiltere ise Musul Sorunu nedeniyle Türkiye'ye karşı düşmanca tutumlarını artırıyorlardı. İçerideki TPCF ile CHP çatışmasını fırsat bilen İngiltere Doğu Anadolu'da kullandığı ajanları vasıtasıyla "Din elden gidiyor" sloganları atan Şeyh Sait ve yandaşlarını isyana teşvik etti. Rauf Orbay siyasi hatıralarında "... Şeyh Sait denen adam daha evvel yıllarca evvel yani 1914'te devlete karşı isyan etmiş bastırmaya gelen kuvvetler tarafından yakalanacağını anlayınca Rus Konsoloshanesi'ne sığınmış ve 1.Dünya Harbi arifesinde Rusya hesabına çalıştığı sabit olmuş müseccel bir mahlûktu."⁹ Şeklinde Şeyh Sait hakkında teferruatlı bir bilgi veriyordu. Türkiye üzerinde yine tehlikeli bir oyun oynanmaya başlanmıştı.

Şeyh Sait 1.Dünya Savaşı sırasında ihanet ettiği halife ve padişah yönetimini güya yeniden getirmek amacıyla isyan ediyordu. İsyân sırasında okuma yazma oranı çok düşük olan halkın dini duygularını kullanıyordu. Aslında "Din elden gitmi-

9 Orbay Rauf, Cehennem Değirmeni, Siyasi Hatıralarım, Truva Yayınları/İstanbul-2004 s.498

yordu” sadece Şeyh Sait’in para kaynağının yönü değişmişti. Daha önce Doğu Anadolu’da Kürt Devleti kuracaksınız diyerek isyan etmesini sağlayan Rusya idi. Şimdi ise aynı vaatleri sıralayan ve Şeyh Sait’e para akıtan İngiltere idi. TPCF ile CHP arasındaki iktidar savaşın temelinde siyasi çıkarlar için din kullanılmıştı. Din, bu kez Şeyh Sait aracılığıyla Türkiye’yi iç işlerle meşgul edip dış politikada zayıf duruma düşürmek isteyen İngiltere tarafından kullanılıyordu.

13 Şubat 1925’te Piran’da başlayan Şeyh Sait isyanı kuzeyde Erzurum Güneyde ise Diyarbakır’a doğru yayılmaya başladı. İşyanın uzun sürmesi hükümet karmaşasına neden oldu. Fethi Okyar hükümeti istifa ederken yerine İsmet İnönü hükümeti kuruluyordu.

Şeyh Sait İsyanı Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde giderek etkinliğini arttırdı. 8 ay sonra Şeyh Sait ve isyancıların liderleri yakalandığında artık Türkiye üzerinde oynanan oyunun perdesi kapanmıştı. Türkiye Musul sorunu nedeniyle Güney sınırlarına yığıldığı askerlerini isyana yönlendirmişti. İç siyasette yaşadığı sıkıntılar nedeniyle uluslar arası alanda İngiltere’nin karşısında etkin bir politika izleyememişti.

Milletler Cemiyeti’nin Musul’u İngiltere mandasında ki Irak’a bırakmasına tepki gösterilse de sonuç değişmeyecektir. Bunun üzerine Türkiye, Irak ve İngiltere arasında 5 Haziran 1926’da Ankara Antlaşması imzalandı. Türkiye bu antlaşmayla Musul’un Irak’a ait olduğunu kabul ediyordu. Irak ise Musul’dan çıkacak petrolün %10’nu Türkiye’ye 25 yıl süreyle ödeyecekti. Ancak Türkiye’nin bölgeden derhal çekilmesini isteyen İngiltere’nin planları doğrultusunda Türkiye 500bin sterlin karşılığında haklarından vazgeçti.

Bu gün aynı bölge üzerinden İsrail, ABD ve İngiltere Türkiye üzerinden farklı oyunlar oynamaya devam etmektedir. Bölgede

cirit atan binlerce CIA ve MOSSAD, M16 ajanları, Atatürk'ün Türkiye'nin kuruluşu sırasında Kürtlere devlet kurma hakkı tanıyacağını ancak sözünde durmayınca Şeyh Sait İsyanının çıktığı yönünde oldukça komik fikirler yayarak PKK partizanı oluşturmaya çalıştıkları görülmektedir. Bunun dışında siyasal Kürtçülük adı altında partiler ve derneklerin kurulmasında CIA ve MOSSAD yoğun bir çalışma içerisindeler. ABD'nin Irak'ı işgalinden sonra Kuzey Irak'ta bir Kürt Devleti'nin kurulacak olması 1926 Ankara Antlaşması'nın iptali anlamına geldiği gibi Türkiye'ye Musul'a müdahale hakkı doğurmaktadır.

CIA ve MOSSAD yukarıdan aldıkları emirler doğrultusunda bir taraftan Türkiye içerisinde PKK'ya destek verirken olası Türkiye'nin Irak Operasyonuna engel oluşturmak için Kuzey Irak'ta PKK ve Barzani güçlerine silah yardımıyla bulunup, onlara eğitim veriyorlar.

Sonuç olarak Türkiye üzerinde din ve Kürtçülük üzerinden bundan 81 yıl önce oynanan oyunların hedeflerinin aynen devam ederken sadece oyuncuların değiştiği görülüyor.

TPCF' nin CHP ile girdiği iktidar mücadelesinde, Kurtuluş Savaşı'nın kahramanları, şahsi çıkarları için birbirleriyle mücadeleye girdiklerinde nasıl bir sonuçla karşı karşıya kalacaklarını Musul Sorunundaki acı gerçekte görmüşlerdi.

TBMM, Şeyh Sait İsyanı sırasında çıkardığı Takrir-i Sükûn yasasıyla TPCF' nin kapa atılmasına karar verirken İstiklal Mahkemelerinde yargılanan vatan haini Şeyh Sait ve adamlarının ise idam edilmesi kararlarını onaylamıştır.

Şeyh Sait

Şeyh Sait'in idamı

Atatürk'e suikast

Türkiye Cumhuriyeti Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası'nın kapanması, Şeyh Sait isyanının çıkması ve Musul'un Irak'ta bırakılması gibi olumsuzlukların yaşandığı gergin bir dönemden geçiyordu. İçerideki gerginliğin yaşanmasında dış politikada yaşanan olumsuzluklarda etkiliydi.

Mustafa Kemal'in ve CHP'nin isteği doğrultusunda TPCF'nin kapatılması eski İttihatçıların tepkisine neden olmuştu. Osmanlı Devleti döneminde İttihat ve Terakki yönetiminin etkisiyle zenginleşen sermaye sahibi haline gelen Kara Kemal Bey gibi birçok eski İttihatçı ülke yönetiminde önceden olduğu gibi söz sahibi olmak istiyorlardı. Halifeliliğin kaldırılmasını içine sindiremeyen saltanatçı çevreyle birlikte hareket etmeye başlayan İttihatçılar ülke yönetimini ele geçirmek için tek yol olarak Mustafa Kemal'in öldürülmesini görüyorlardı. Mustafa Kemal ve devletin yetkili organları ise bulundukları konum itibarıyla güvenliği azami ölçüde önem veriyorlardı. "1925 yılının kış aylarında eski Lazistan mebusu Ziya Hurşit'in yönettiği ve ancak Rauf Bey ile Ordu mebusu Faik Bey ve Erzincan mebusu Sabit Beylerin karşı koymaları ve telkinleriyle eyleme dönüştürülemeden önlenen bir suikast hazırlığının yine Sabit (Sarioğlu) Bey'in ihbarıyla haber alınmasından sonra durum bir yandan gizlice İstiklal Mahkemesine bildirilirken, bir yandan da bu izleme ve bilgi toplama işleri iyice yoğunlaştırılmıştı"¹⁰. Buradan da anlaşılacağı üzere Mustafa Kemal ülke içerisindeki istikrarı yok edip karmaşa içerisinde yönetime el koyma sevdasında olan İttihatçıların faaliyetlerini yakından takip etmekteydi.

10 Kuntay, Cemal, Türkiye İstiklal Ve Hürriyet Mücadeleleri Tarihi C.I, Tarih Yayınları/İstanbul-1957 s.20

Mustafa Kemal İttihatçıların hain planlarını bilmesine rağmen yapılacak herhangi bir suikast teşebbüsünde suçüstü yakalanmalarını yargı önünde suçlarının delili olması açısından büyük önem veriyordu.

Mustafa Kemal Paşa her türlü olumsuz gelişmelere rağmen inkılâpların halk arasında yaygınlaşma seviyesini yerinde tespit etmek ve aynı zamanda anlaşılmayan konularda halkı bilgilendirmek amacıyla yurt gezilerine başladı. Ankara'dan sessiz sedasız resmi bir uyarılama töreni yapılmadan hareket eden Mustafa Kemal Konya, Adana, Tarsus, Mersin Silifke, Afyon ve Eskişehir'de yaptığı incelemeler sonrasında memnun bir şekilde Bursa'ya ulaşmıştı.

13 Haziran 1926 da Mudanya'ya hareket eden Mustafa Kemal daha sonra Bandırma üzerinden Karayolu ile Balıkesir'e ulaştı. Daha önceden, ilan edilen plana göre Mustafa Kemal Paşa'nın 14 Haziran 1926'da İzmir'de olması gerekiyordu. Mustafa Kemal Paşa'nın isteği doğrultusunda nedeni bilinmeyen bir sebepten dolayı İzmir'e ulaşma planında küçük bir değişiklik yapılarak harekât zamanı değiştirildi. Plandaki bu küçük değişiklik İzmir Valisi Kazım Dirik Paşa'dan gelen çok önemli ibareli telgrafta bir anda önemi yitirmişti. İzmir halkı Mustafa Kemal Paşa'nın İzmir'e gelişinin gecikmesine o gün çok üzülseler de daha sonra olayın ortaya çıkmasıyla yerini buruk bir mutluluğa bırakmıştı. Çünkü Mustafa Kemal plandaki değişikliği yapmamış olması durumunda İzmir'e geldiğinde suikasta uğrayabilirdi.

İzmir valisi Kazım Dirik Paşa'dan gelen telgrafta “Şahs-ı Devletlerine karşı düzenlediği anlaşılan lanet olası bir suikast girişimi ortaya çıkarılmış olduğundan lütfen hareketlerinin geciktirilmesi arz olunur.”¹¹ ifadesi yer almaktaydı. Mustafa Kemal Paşa İzmir'den gelen telgraf doğrultusunda geziyi ertelemiş-

11 Kandemir, İzmir Suikastının İç Yüzü, C.I, Ekincigil Yayınları/İstanbul-2005 s.4

ti. Ancak İzmir valiliği ile telgraf başında haberleşmeye devam eden Mustafa Kemal Paşa edindiği bilgiler doğrultusunda büyük bir suikast planının çöktüğünü anlamıştı. Mustafa Kemal bizzat telgraf vasıtasıyla soruşturmayı takip etmeye ve bilgiler edinmeye başlamıştı. Mustafa Kemal Paşa gelen bilgilerden suikast eylemcilerinden Giritli Şevki'nin İzmir Emniyet Müdürlüğü'ne 14 Haziran 1926 günü yaptığı ihbarla suikastın yapılacağından haberdar olduğunu öğrenmişti. Giritli Şevki sorgusu sırasında "İstanbul'dan gelen Ziya Hurşit, Laz İsmail, Gürcü Yusuf isimli kişiler ve kendisini onlarla tanıştıran Çopur Hilmi ile önce kendi evinde ve daha sonra da Tikveşli İdris isimli kişinin bahçesinde toplanarak, Gazi Paşa'yı öldürmek için plan yaptıklarını Gazi'yi İzmir'e gelişinde, Kemer altı caddesinin dört yol ağzında bulunan Gaffarzade Otel'i'nin altındaki Berber Nuri'nin dükkânında pusu kurup, yoldan geçerken öldürmeyi kararlaştırdıklarını ve esasen suikastın Ankara'da yapılacakken ertelendiğini ve bundan Rauf Bey ile Kazım Karabekir Paşa'nın da haberdar olduğunu"¹² bildirmiştir. Giritli Şevki'nin ifadesinden de anlaşılacağı üzere Mustafa Kemal'in öldürülmesi için çok ayrıntılı bir plan hazırlanmıştır. Ancak Giritli Şevki'nin Rauf Bey ve Kazım Karabekir'in suikasttan haberdar olduğu oldukça dikkat çekiciydi. Rauf Bey siyasi hatıralarında, kendisiyle ilgili iddialara "Lakin uluorta ithama alışmış olanlar bu kadarla kalmamışlar, çok geçmeden bizleri bir de Cumhur reisi'ne suikasta teşebbüsle ile itham etmek istemişlerdi. Hele bu ithama nasıl cüret ettiklerini insanın havsalası almaz."¹³ Şeklinde tepkisiyle yanıt veriyordu. Rauf Orbay, İzmir Suikastıyla ilgili kendilerine komplo kurulduğunu iddia ediyordu.

"Firkamızın yukarıda anlattığım şekilde maruz kaldığı muameleden iki ay kadar sonra, ben rahatsızlığım dolayısıyla Sıhhiye

12 Mumcu, Uğur, *Gazi Paşaya suikast*, Tekin Yayınları/İstanbul-1992 s.10

13 Orbay, Rauf, *Cehennem Değirmeni*, Siyasi Hatıralarım, Truva Yayınları/İstanbul-2004 s.512

Heyeti'nden aldığım rapor ve Büyük Millet Meclisi Riyaseti'nin müsaadesiyle tropik malarya tedavisi için Avusturya'nın bu sahada meşhur olan "Bad Gatzsteyn" kaplıcalarına gitmiş. Oradan döneceğim sırada da, İngiltere'de bulunan Doktor Adnan Bey'le Halide Hanımı ziyaret etmek maksadıyla Londra'ya gitmiştim. İşte bu suretle Londra'da bulunduğum sırada bir gün İzmir'de kurulduğu anlaşılan İstiklal Mahkemesi'nin Londra Büyükelçiliği vasıtasıyla bana göndermiş olduğu bir tebliğ aldım.

Bunda;

Cumhur reisi'ne karşı İzmir'de tertiplenen suikast teşebbüsünde müşevvik bulunduğum tahakkuk ettiğinden" denecek kadar havsalanın alamayacağı bir garabet ve cüretle benim gidip kendilerine teslim olmam lüzumu bildiriliyordu. Hâlbuki mevzu bahis olan bu İzmir hadisesinden aylarca evvel Ankara'da vukua gelmek üzere olduğu sonraları yayınlanan muhakeme zabıtlarında görüldüğü gibi iddia edilen yine Cumhur reisi aleyhindeki diğer bir suikast teşebbüsünün Erzin-can Mebusu Sabit Bey'in beni durumdan haberdar etmesi üzerine bizzat müdahale ile tatbik sahasında çıkarılamadığı yine aynı İstiklal Mahkemesi'nce ilan ve bu yüzden de Sabit Bey alenen tebrik edilerek sorumsuz(suçsuz)sayılmıştır. Öyle iken aynı mahkeme beni on sene sürgün cezasına mahkûm ediyor.

"Bu ne biçim akıl, mantık ve adalet anlayışıdır ki; şayet var idi ise bir suikast teşebbüsünü haber alıp bana da haber veren Sabit Bey'i tebrik ile serbest bırakırda aynı Sabit Bey'in haberdar edilmesiyle müdahale edip, bu teşebbüsün tatbik sahasına kanmamasını temin eden beni on seneye mahkûm eder?"¹⁴

Rauf Bey siyasi hatıralarında İzmir Suikast'ının üzerlerine yıkılmak istendiği ve İstiklal Mahkemesi'nin kendisi hakkında kararının adalete uygun olmadığını vurguluyordu. Mahkeme zabıtlarının tutarsızlığı Rauf Bey'i sözlerinde haklı çıkarı-

yordu. Burada şöyle bir soru akla geliyor. Acaba, ülke içerisinde Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası'nın kapatılmasından sonra arta kalan muhalif liderleri toplum gözünde küçük düşürmek ya da vatan haini durumuna getirmek isteyenler mi vardı?

İzmir Suikastı ile adı anılan diğer bir Milli Mücadele kahramanı ise Kazım Karabekir'di. Giritli Şevki ifadesinde Kazım Karabekir'i zan altında bırakabilecek sözler söylemişti. Kazım Karabekir Paşa'nın İzmir Suikastı'yla suçlanması olayını Uğur Mumcu "Kazım Karabekir Anlatıyor" adlı eserinde şöyle aktarıyor; Kazım Karabekir Paşa'yı en çok üzen olay Atatürk'e karşı düzenlenen İzmir suikastı nedeniyle tutuklanmasıdır.

Kızı, o günleri şöyle anlatıyor: "İsmet Paşa'nın çayına çağırıyoruz diye Etlikteki evinden almışlar İzmir'de Elhamra sinemasındaki mahkemeye çıkıncaya kadar tahtakuruları içinde Emniyet Müdürlüğü'nde yerde yatmışlar. Yukarıda bir pencere varmış, o pencereyi de demirle kapatmışlar. Pencereyi de çivilemişler. Yer şiltesi vermişler. Mahkeme başlıyor salon subayla dolu. Mahkeme başkanı Kel Ali subaylara dönmüş eliyle işaret etmiş, oturmuşlar. Mahkeme olurken de uçaklar uçabilecekleri en alçak seviyeden uçmuşlar. (Karabekir suçsuz, Karabekir suçsuz) diye kâğıtlar atmışlar.

Beraatından sonra çok tezahürat yapılmış. Beraat ettiği zaman halk galeyana gelmiş."¹⁵

Rauf Bey ve Kazım Karabekir Paşa adına Giritli Şevki'nin ifadesi üzerine yakalama emri çıkarılıyor. Milli Mücadelenin her safhasında Mustafa Kemal'e şartsız destek veren üst düzey iki paşa bir süre sonra İstiklal Mahkemesi tarafından Mustafa Kemal'i öldürmeye teşebbüsten yargılanıyordu. Vatanın kurtuluşu için ömürlerini harcayan iki paşa sıradan bir vatan haini gibi en kötü muamelelere uğratılmıştı. Ancak paşalar üzerinde

15 Mumcu Uğur, Kazım Karabekir Anlatıyor, Tekin Yayınları/İstanbul-1994 s.154,155

komplolar kuranlar, halkın paşalardan sevgisini ve bağlılığını hesap etmemişlerdi. Uğur Mumcu'nun aktarımından da anlaşılacağı üzerine halk paşaların ardında büyük bir destekti. Böyle bir durumda insanın aklına şu sorular geliyor;

-Acaba İzmir Suikastı İttihatçılar arasında bir hesaplaşmanın parçası mıydı?

-Acaba Türkiye'nin düşmanları Mustafa Kemal ile silah arkadaşlarını birbirine düşürerek Türkiye'yi bir kaosa sürüklemek mi istemişlerdi?

-Yoksa Türkiye'de derin devleti gerçekten devletin kurucusunu ortadan kaldırmak mı istiyordu?

-Masonlara karşı olan Mustafa Kemal, İttihatçıları kullanarak masonlar tarafından yok edilme yemi çalışılmıştı?

İzmir Suikastı öyle ya da böyle Mustafa Kemal ve eski silah arkadaşları arasındaki soğukluğun artmasına neden olmuştu. Birlik ve beraberliğin olmaması Türkiye üzerinde oyunların oynanmasını kolaylaştırmaya devam etmiştir.

İstiklal Mahkemesi'nde görüşülen İzmir Suikastı davasında 13 Temmuz 1926 Salı günü karara varıldı Mahkeme sonucunda "Kazım Karabekir, Refet Ali Fuat, Cemal Rauf ve Cafer Tayyar Paşalar kararın okunmasından kısa bir süre sonra serbest bırakıldılar."14 Sürmeneli Vahap ise mahkeme kararı ile sürgün olarak Konya'ya gönderildi. Şükrü ağabeydin, Arif, Haliş Turgut, İsmail Canpolat, Rüştü, Ziya Hurşit, Hafız Mehmet, Laz İsmail, Gürcü Yusuf, Sarı Efe Edip, Çopur Hilmi gibi sanıklar hakkında çıkarılan idam kararı ise 14 Temmuz 1926 sabahı yerine getirildi. Davadan sorumlu bulunan ve idama mahkum edilen Kara Kemal Bey ise İstanbul'da saklandığı yerde polis tarafından sıkıştırıldığında intihar etmiştir.14 Temmuz'da idamı kaçak olduğu için gerçekleştirilemeyen Ankara Valisi Abdülkadir ise 1 Eylül 1926'da Ankara'da idam edilmiştir.

Aslında İzmir Suikastı, Yeni Türk Devleti içerisinde yuvalanmaya başlayan ve yönetimi ele geçirmeye çalışan günümüzün tabiri ile iş adamı, mafya, bürokrat ve siyasetçilerden oluşan derin devletin ilk başarısız operasyonuydu. Bu durumun daha iyi anlaşılabilmesi için idam edilen sanıkların İzmir Suikastı öncesi görev alanlarına bakalım. Gürcü Yusuf, Laz İsmail ve Giritli Şevki soygun, gasp ve hırsızlık suçlarından sabıkalı kişiler, Kara Kemal Bey, İstanbul'un en zengin iş adamlarından, Ziya Hurşit Rize Milletvekili, İsmail Canbolat, Arif Bey ve Sarı Efe Edip ise ordudan görev yapmış yüksek rütbeli kişiler ve son olarak ta Ankara Valisi Abdulkadir...

Sonuç itibariyle İzmir Suikastı ülke içerisinde karmaşaya, gerginliğe neden olmuştur. İstiklal Mahkemesinin kararıyla "Türk vatan ve namusunu kurtaran Aziz Reisicumhur Hazretlerine suikast yapmak ve Heyet-i Vekile'yi düşürmek ile hükümet darbesi yapacakları sırada yakalanan ve yapılan yargılama sonunda suçları saptanan ve ceza kanun'un 55. maddesi aracılığıyla hareketine uyan 57. maddesine dayanılarak asılarak idamına karar verilen ... dır"¹⁶ yazısı yer almıştır.

İdam edilenlerin boyunlarına takılan bu metin İzmir Suikastının nedenini kısaca açıklamıştır. Mustafa kemal Paşa ise İzmir Suikastı ile ilgili basın sorularına, "Elbet benim naçiz vücudum bir gün toprak olacaktır. Ancak Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacaktır" cevabını vermiştir. Böylece Türkiye içerisinde halka ve devlete karşı oynanan karanlık bir oyun üstü kapatılmadan ortaya çıkarılmıştır. Ancak İzmir Suikastı'yla Türkiye üzerindeki karanlık oyunlar bitmeyecek iç ve dış destekli olarak devam edilecekti.

16 Anıl, Yaşar Şahin, Mahkeme Tutanaklarına Göre İzmir Suikastı Davası, Kastaş Yayınları/İstanbul-2005 S.178

Menemen Olayı

2006 yılının Aralık ayında Zaman Gazetesi tarafından yapılan Menemen Olayıyla ilgili haber yurt çapında büyük bir yankı uyandırdı. Haberin içeriğinde T.C. Orgenerallik Arşivinden alıntı yapılan bir resmî belgenin resmi yer alıyordu. Zaman Gazetesinin verdiği habere göre 25 Aralık 1930 yılında İzmir Menemende isyan eden Derviş Mehmet ve adamlarının dini kullanarak isyan çıkaran esrarkeşler olduğu yönündeydi.

Zaman Gazetesinin yaptığı haberde, resmi belgenin görüntüsü üzerindeki yazılar haberi doğruluyordu. Aynı zamanda belgenin yanlış olduğu yönünde ya da yalan haber yapıldığı yönünde Orgenerallikten her hangi bir yalanlamanın yapılmaması haberin doğruluğunu ispatlıyordu.

Oysaki yıllardır Türkiye'de, Menemen de Asteğmen Kubilay'ın şehit edilmesi, laiklik düşmanı olarak adlandırılan Müslüman'ca yaşamaya çalışan insanları karalamak, hor görmek ve baskı altında tutmak için kullanılmıştı. Hatta Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı tarafından basılan İnkılâp tarihi ve Atatürkçülük adlı ders kitabında yanlış bilgiler genç kuşaklara şu şekilde anlatılıyordu.

“Şöyle ki serbest fırkanın kurulmasından cesaret alan gerici-ler, Ege bölgesinde etkinliğe geçmişlerdi. Nakşibendî tarikatından olan Derviş Mehmet, 23 Aralık 1930 da yanına aldığı cahil insanlarla Menemende “Din elden gitti, şeriat isteriz.” çılgınlıklarıyla halkı kışkırtmaya başladı. Olayı duyan ve orada yedek subaylık hizmeti gören Kubilay adlı genç bir öğretmen, komutasındaki küçük birlikle hemen duruma el koydu. Kubilay, bir kaza olmaması için askerlerine tahta manevra fişekleri dağıtmıştı. Ateş etme buyruğu verince mermiler etkisiz kaldı. Bunun üzerine Derviş Mehmet “Din gücüne sahip olana mermi işlemez.” diyerek Kubilay'ın üzerine saldırdı, adamlarıyla birlikte bu yiğit askerın başını kesti, kesik başı bir sıırın üstüne geçirerek sokaklarda gösteri yaptı. Aslında bu cinayeti işleyenler birkaç kişiydiler.¹⁷

Resmi tarih olayı 76 yıl boyunca insanlara bu şekilde aksettirdi. Orgenerallik arşivinde gizlenen belgelerin açıklanmasıyla bu tarihi yanlış ne yazık ki geçte olsa aydınlatıldı. Derviş Mehmet ve adamlarının isyan çıkarmak amacıyla Menemen çevresindeki dağlık köylerden adam toplamaya çalıştığı ve insanları bazen para bazen de dini duygularını kullanarak etrafında toplamaya çalıştığı devletin resmi organları tarafından bilinmekteydi.

Nakşibendî cemaatine bağlı olarak adlandırılan Derviş Mehmet'in, esrar partileri düzenlediği ve yakınındaki insanları da esrarla kendi istediği gibi yönlendirdiği bilinmekteydi. Çev-

17 TC. İnkılâp Tarihi ve Atatürkçülük, MEB Yayınları/İstanbul-2002 s.190

re köylerden bu kişiler hakkında kaymakamlığa kadar uzanan suç duyurularının yapıldığı aşikârdı

İsyan günü kaymakamlık binası önüne gelene kadar isyancılara askeri birlikler tarafından hiçbir müdahalede bulunulmaması bir başka düşündürücü noktaydı. Devletin kolluk kuvvetlerini bırakın yöre halkının da olaya müdahale etmemiş olması ister istemez insanın aklını bulandırmaktadır. Oysa Anadolu insanı daha on yıl öncesinde her türlü hain ve işbirlikçilere karşı Mustafa Kemal'in yanında saf tutmuştu.

23 Aralıkta Menemen kaymakamlığının önüne gelen esrarkeşler dini kullanarak taşkınlıklar yapıp genç yedek subay Kubilay'ı hunharca katletmişti.

-Bu durumun sorumluları kimlerdi?

-İstihbarat örgütü mü yoksa Kaymakamlığın kapısına kadar elini kolunu sallaya sallaya esrarkeşlerin gelmesine izin veren mülki idare miydi?

Suçlu kim olursa olsun sonuç değişmiyordu. Esrarkeşin biri çıkıp askeri boğazlayıp ülkede daha sonraki yıllarda giderek gücünü arttıracak olan din düşmanlığını körüklüyordu.

Menemen olayının başka bir yönü daha vardı. Ankara, Menemen'de çıkabilecek olaylardan haberdar olmasına rağmen bölgedeki hareketliliğe müdahale etmemişti. Gerçekte ise Menemen Olayının ardında İnönizm vardı.

Türkiye'de Cumhuriyet Döneminden bu yana Kemalizm diye anlatılan bir İnönizm akımı bulunmaktadır. Şeyh Sait isyanı sırasında hükümet başkanı olan Fethi Okyar'a karşı ağır eleştiriler getiren İsmet İnönü, hükümetin istifa etmesi üzerine yönetimi devralmıştı. Şeyh Sait İsyanı ile T.P.C.F. arasında sıkı bir bağın olduğunu iddia edenlerin en önünde yine İsmet İnönü geliyordu. Takrir-i Sükûn yasası ile TPCF'nin kapatılmasında da yine İsmet İnönü öne çıkıyordu. TPCF'nin kapa-

tilması İnönü 'nün tek rakibi Türkiye'nin ilk muhalefet gücünü ortadan kaldırırken CHP'nin gücüne, dolayısıyla İnönü'ye güç katıyordu.

İzmir Suikastı ve Menemen olaylarında da Ülke içerisindeki otoritesini ve aynı zamanda Mustafa Kemal'in gözündeki değerini arttırmıştı.

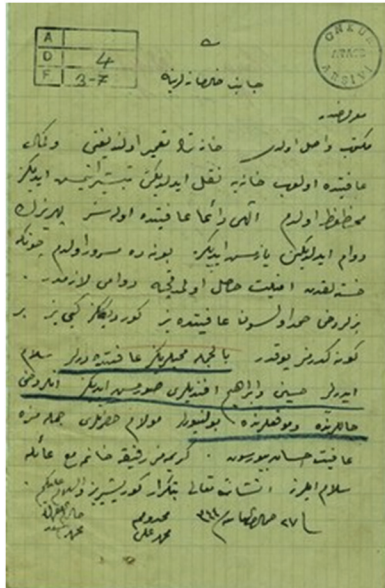
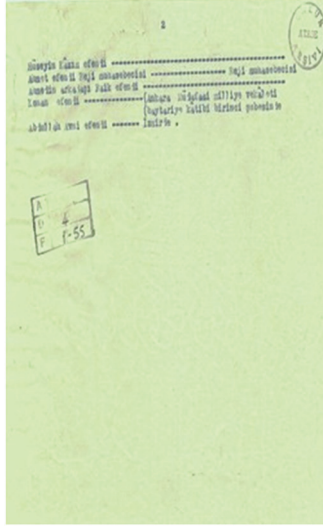
Halk evlerinin mason locaları gibi çalışmalarında, ezanın Türkçe okunmasında ve dindarlara baskı yapılmasında baş aktör yine İnönü olmuştu. İttihatçıları ve Müslümanları her defasında Mustafa Kemal'e farklı şekillerde anlatarak ya da aktararak yerini sağlamlaştırmıştı. Şevket Süreyya Aydemir'in tabiriyle ikinci adam konumuna gelmişti.

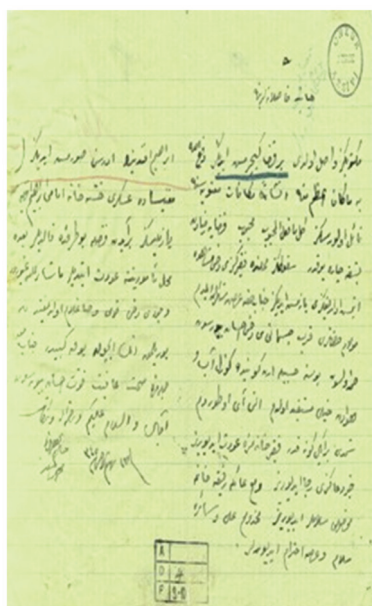
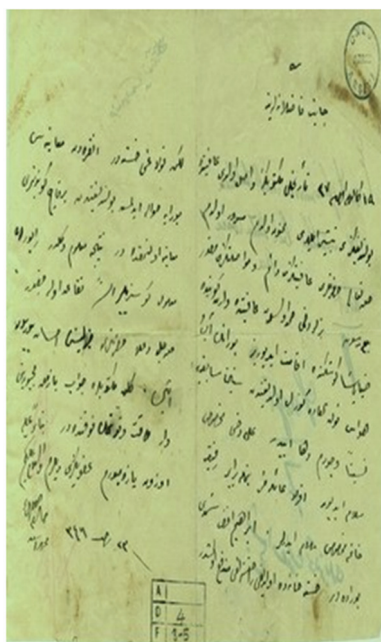
İnönizm 1938'e kadar sinsi sinsi çalışmalarına devam etmiş, 1938'de İsmet İnönü'nün tek adam haline gelmesinin ardından şahlanıp etkisini iyiden iyiye göstermeye başlamıştır.

Sonuç olarak Menemen Olayı ile ilgili 76 yıllık resmi tarih yanılgısı tüm gerçekliği ile ortaya çıkmıştır. Buradan şu da anlaşılmaktadır ki ülke içerisinde otoritesini devam ettirmeye çalışanlar yeri geldiğinde Türkiye üzerinde karanlık oyunlara başvurabilmektedirler.

Esrarkeş Derviş Mehmetleri dinci lider yapan zihniyet günümüzde oyunlarını oynamaya devam etmektedir. Bugün oyunlarının ana sloganı olan "laiklik elden gidiyor", İnönizmin 1930'larda; "Şeraitçiler yönetime el koymaya çalışıyor!" sloganı ile aynı şeyleri ifade etmektedir. Burada laikliğe karşı olduğum anlaşılmasın. Objektif bir tarihçi olarak baktığımda laiklik ortamında (ki bu düzen yani laiklik, barış için huzur için şarttır.) laiklik yaygarası yapmak toplum huzurunu bozmaktadır. Bu da içerde İnönizmin dışarıda ise ABD ve AB'nin ekmeğine yağ sürmektedir. Kısacası her Türk vatandaşı her türlü oyuna hazır olmalı ve önceden tedbirini almalıdır.

Menemen Olayının Arşiv Belgeleri

3.BÖLÜM

Askeri Darbelerle Türkiye

Dar Ağacında Bir Başbakan

27 Mayıs 1960, Türk tarihinin dönüm noktalarından biridir. İkinci Dünya Savaşı sonrasında değişen dünya düzeninin Türkiye'ye yansımasıdır. Bu tarihten sonra Türkiye'nin tüm temel dinamiklerinde büyük değişimler yaşandı. 27 Mayıs 1960'tan sonra Türkiye içte ve dışta oldukça hareketli geçen 57 yıl yaşayacaktır.

-27 Mayıs 1960'ı hazırlayan durumlar neydi?

-27 Mayıs sonrası Türkiye'de neler değişti?

-27 Mayıs'ın Türkiye üzerinde oynanan oyunlardaki önemi neydi?

Türk tarihinin kuşkusuz en büyük liderlerinden biri olan Mustafa Kemal'in hayatı hep mücadelelerle geçmiştir. Bu yorucu hayat içerisinde Mustafa Kemal sayısız zaferler sıgırdırıştır. Ancak, zaman değirmeni içerisinde tüm büyük liderlerin eriyip gitmesi gibi Mustafa Kemal'de zaman değirmeni içerisinde yorulmuş ve erimeye başlamıştır. Onun fikirleri ve ileri görüşlülüğü dimdik ayakta dururken, yorgun vücudu ona ihanet etmeye başlamıştı.

1937'nin sonlarına doğru hastalığı iyice artan Mustafa Kemal Türk doktorlarının muayenesinden geçmişti. Muayene so-

nucu oldukça kötüydü. Yerli ve yabancı doktorların ortak görüşü; Mustafa Kemal ağır bir karaciğer hastalığına yakalandığı yönündeydi. Mustafa Kemal doktorların yorulmaması yönündeki tavsiyelerine rağmen, Hatay sorununu çözmek için çalışmaya devam ediyordu.

Hatay sorunu nedeniyle 1938’de Mustafa Kemal, Hatay’ın komşu yörelerini içine alan büyük bir yurt gezisine çıktı. Doktorların tavsiyelerini dinlemeyen Atatürk bu gezi sonrasında daha da bitkin duruma düşmüştü. Hastalığı nedeniyle yatağa düşen Mustafa Kemal 10 Kasım 1938’de hayata gözlerini yumdu. Bu vefat haberi yurt içinde büyük bir üzüntüye neden oldu. Atatürk’ün ölümü aynı zamanda bütün dünyada da büyük bir yankı uyandırmıştı.

Mustafa kemal Paşa ölümünden 12 gün önce Türk ordusu için vasiyet niteliğinde bir mesaj yayınlamıştı.

Mesajında;

“Zaferleri ve mazisi insanlık tarihiyle başlayan, her zaman zaferle beraber medeniyet nurlarını taşıyan Türk Ordusu!

Memleketi en buhranlı ve müşkül anlarında zulümden felaket ve musibetlerden ve düşman istilasından nasıl korumuş ve kurtarmış isen cumhuriyetin bu günkü feyizli devrinde de vazifeni aynı bağlılıkla yapacağına hiç şüphem yoktur.

Büyük Türk Milleti’nin huzurunda, kahraman ordu sana kalbi şükranlarımı beyan ve ifade ederken büyük ulusumuzun iftihar hislerine de tercüman oluyorum.”¹⁸ Diyordu.

Mustafa Kemal, bu mesajında Türk ordusuna düşen görevi ince bir nüansla hatırlatıyordu. Acaba; Türk Ordusu mensupları 1960, 1971, 1982 ve 1997’deki yönetime müdahaleleri sırasında bu mesaja ne kadar bağlı kalmışlardı?

Mustafa Kemal'in vefatından bir gün sonra 11 Kasım günü toplanan TBMM'nde yapılan seçim sonrasında İsmet İnönü, Türkiye Cumhuriyeti'nin 2. cumhurbaşkanı seçildi. 1950'ye kadar cumhurbaşkanlığını yürütecek olan İsmet İnönü, ülkenin zirvesine çıkmış ve tüm yetkileri eline geçirmişti.

Atatürk ve İsmet İnönü

İsmet İnönü

1938 Kasım'ının 11. günü, İnönizmin açık bir şekilde yönetime el koyuş günü olmuştu. Bu tarihten itibaren Türkiye yeni ve dönüşü olmayan bir yola girdi. İsmet İnönü'nün cumhurbaşkanlığının ilk yıllarına tüm dünyayı içine alan 2. Dünya Savaşı başladı.'2.Dünya Savaşı sırasında, Türkiye tarafsızlığını korudu. Bu dönemde cumhurbaşkanı İsmet İnönü'nün direktifleri sonrasında Türk gençleri silâh altına alındı ve yurt genelinde genel seferberlik ilan edildi. Üretim tüketim devlet kontrolü altına alındı. Tüm dış baskılara rağmen Türkiye 2. Dünya Savaşına katılmadı. Ancak savaşın sonlarına doğru, ileride kurulacak dünya düzeni içerisinde yer almak isteyen Türkiye kâğıt üzerinde kalan bir anlaşma ile ABD'nin safında yer alarak Almanya ve Japonya'ya savaş ilan etti.

Türkiye'nin savaşa girmemesinin İsmet İnönü'nün siyasi zaferi olarak gösteren İnönizmin uşakları, Türkiye'yi ABD'nin kucağına atanın İsmet İnönü olduğunu biliyormuş gibi davranıyorlardı.

Günümüzde "Cumhuriyetine sahip çık!" sloganı ile toplumu laik- anti laik olarak parçalara ayırmaya çalışan İnönizmci-ler AKP'yi ABD'ci diye suçluyorlar. Buradaki amacım AKP'yi savunmak değil ama tarihi gerçekleri söylemeyi de bir sorumluluk olarak kabul ediyorum. ABD-Türkiye ilişkilerinin mimarı İsmet İnönü, bunun yanında "Cumhuriyetine sahip çık!" diyen Cumhuriyet Gazetesinin kurucusu ve CHP'li bazı vekillerin 2. Dünya Savaşı öncesi Berlin'de Adolf Hitler ile gizlice buluşup Almanya ile Türkiye arasında saldırmazlık anlaşmaları imzalamaları ilginç ve ilginç olduğu kadar da düşündürücü.

-Acaba, CHP'li vekiller Hitler'e, İsmet İnönü ise ABD' ye yaranmak için hangi tavizleri vermişlerdi?

-Bu ikili görüşmelerde, Hitlerin Yahudilerden çaldığı altınları koruma vaadi ile ABD'nin ağır silah sanayi kurmayacaksın, benden habersiz hiçbir faaliyette ve üretimde bulunmayacaksın gibi anlaşma maddeleri kabul edilmiş miydi?

Bunları bilmiyoruz ama daha sonra MOSSAD'ın Türkiye'de kayıp Yahudi altınlarını araması ve Türkiye'nin ağır silah sanayi atılımını 2000'lerde başlatması ve ilk büyük tepkiyi de ABD'den alması insanları düşündürüyor. Neyse, zamanı geldiğinde bu konulara değineceğim şimdi tekrar İsmet İnönü dönemine dönelim:

İsmet İnönü, 2. Dünya Savaşının sonlarına doğru ABD'nin yanında olduğumuzu kabul ve ilan etmişti.Bu birlikteliğin kâğıt üzerinde kalacağını tüm dünya ülkeleri biliyordu.Hatta BM üye olmak istediğimizde bu durum tekrar gündeme gelecekti.

-Acaba, İsmet İnönü yurt içinde nasıl bir yönetim uyguluyordu?

Bu sorunun cevabını Ord Prof Dr Ali Fuat Başgil şu şekilde anlatıyor; “köşesinden çıkıp devletin başına yerleşince yaptığı ilk iş Bayar’ı ve Atatürk’ün bütün yakın çalışma arkadaşlarını bertaraf etmek oldu. Devlet ve parti başkanları unvanlarını, ünlü selefi gibi, kendisinde toplayan İnönü, çağdaşları Mussolini ve Hitler’inkini örnek alan bir diktatörlüğü hedefledi. Önceden var olan tek parti sistemi de onun bu teşebbüsünü kolaylaştırdı. Derken şehirlerde polise, kırsal kesimlerde de jandarmaya dayanan bir terör rejimi kurulmuş oldu.

Sessiz ve kindar bir karaktere ve dar görüşlere sahip olan İnönü, Atatürk’ün fevkalade esnek zekâsından ve kavrayışından yoksundu.”¹⁹

Prof. Ali Fuat Başgil’in anlattıkları İnönizmin Türkiye üzerindeki oyunlarının açık kanıtı durumunda. Prof. Ali Fuat Başgil aynı eserinde İnönü ile ilgili şu cümleleri de sarf etmekteydi.

“Kendisinde tıpkı komünistler gibi laiklikte sadece dine karşı çıkan ve insanın kalbinden din duygusunu ve Allah sevgisini söküp atmak için dine savaş açan bir maddecilik şekli görülür.

İnsanın içini sızlatan bu hile ve dolaplarla, din adamları ile dinini yaşayan insanları, radyoda olsun gazetelerde olsun her yanda en ağır hakaretler yağdırılıyordu.”²⁰ Prof. Ali Fuat Başgil, İsmet İnönü’nün %100 Müslüman olan bir ülkede halka nasıl eziyet ettiğini ortaya koymuştur.

Din konusunda oldukça düşman tavırlar sergileyen İsmet İnönü, Kuran’ın Türkçeleştirilmesi, ezanın Türkçe okunması konusunda ve dinin yozlaştırılması için gayret sarf etmiştir. İsmet İnönü din düşmanlığını okullar ve bir çeşit siyasi propa-

19 Prof Dr Başgil, Ali Fuat, 27 Mayıs İhtilali Ve Sebepleri/Görüp Yaşadıklarım, Yağmur Yayınları/İstanbul-2006 s.33

20 Aynı eser, s.34,

ganda merkezi olan halk evleri ile yürütüyordu. Buradan oldukça ilginç bir gelişmeye dikkatinizi çekmek istiyorum.

İsmet İnönü'nün cumhurbaşkanlığı ve CHP başkanlığı döneminde iç işleri bakanı 33. dereceden mason olan, şükrü Kaya, Atatürk tarafından 1935'te kapatılan mason localarının faaliyetlerinin durdurulmasını basına açıklarken, "halkevlerinin mason localarının işlevini yerine getirdiğini ve bu yüzden mason localarının kapatılmasında bir sakınca görmediklerini" belirtmiştir. Bu konuda daha ayrıntılı bilgi edinmek isteyen okurların, masonlukta  stad-ı Azam rütbesine kadar ulaşmış olan Kemalettin Apak'ın Türkiye'de Masonluk Tarihi adlı kitabına bakmaları tavsiye olunur.

Halkevleri yerine kurulan köy enstitüleri de mason localarının görevini yürütmeye devam etmiştir. İttihat ve terakkicilerin yurt dışına kaçması ile yönetimden uzaklaşan masonlar, Atatürk'ün ölümünü fırsat bilip, İsmet İnönü'nün denetiminde devlet kurumlarına ve yönetimine tekrar sızma fırsatı bulmuştur.

Masonlar ile el ele veren İsmet İnönü, Türkiye'yi açlık batağına sürüklüyordu. 2. Dünya Savaşı öncesinde başlayan genel sekreterliğe bağlı olarak devlet üretilen malları stok ediyor, yağ, şeker, ekmek ve gaz yağı gibi temel ihtiyaç ürünlerini ise karne ile halka veriyordu. Bu dönemde askerlik yapmayan Yahudi, Rum ve Ermeni tüccarlar ülke içerisinde karaborsacılık yaparak zenginliklerine zenginlik katmışlardı. Vehbi Koç gibi zenginlerin ortaya çıkışı bu döneme dayanıyordu.  lke içerisinde karaborsanın önüne geçilemez haline gelinmiş ve büyük bir kıtlık yaşanmıştır.

" rneğın 1942 yılında 26 kuruş olan şeker fiyatı 500 kuruşa çıkılmıştır."²¹ İnönü yönetimi sadece bununla yetinmiyordu. "Fi-

21 Tanzimat'tan Cumhuriyete Yakın Tarih Ansiklopedisi s.50

yat artışlarının yanında hükümetin stok ettiği mallar CHP'liler tarafından karaborsaya satılırken, ekmek vesikaya bağlanıyor, basma, bez hatta kefenlik dahi bulunmazken gemiler dolusu buğday İsmet Paşa'nın emir ve direktifleri ile 15 yıl önce bu ülkenin insanının boğazına sarılan çoluk, çocuk, genç, yaşlı demeden katleden Yunanlılara gidiyordu.”²²

Masonların direktifleriyle ülkeyi yöneten İsmet İnönü “Savaş ekonomisi” politikasıyla ve Varlık Vergisiyle halkı tamamen soymuştu. Bu duruma baskı ve şiddetten korkan Türk halkı sesini çıkaramıyordu. Ancak, Yahudi, Rum ve Ermeni tüccarlar ABD'deki ve Avrupa'da ki dostlarının etkisiyle Türkiye'ye karşı devlet bazında rahatsızlıklarını iletebiliyorlardı. Bu baskı sonuç verdi. Bir süre sonra Varlık Vergisi kaldırıldı.

2. Dünya Savaşı sonrasında ABD, San Francisco kentinde Dünya düzenini kurmak ve buna Birleşmiş Milletler kılıfını giydirmek için bir konferans düzenleme kararı aldı. ABD, konferansa 2. Dünya Savaşı'nda yenilen devletler dışındaki tüm devletleri davet etti. Türkiye'de konferansa davet edilen ülkeler arasında yer aldı. Ancak, beklenmedik bir sorun ortaya çıktı. Avrupalı bazı devletler ve Sovyet Rusya Türkiye'nin konferansa davet edilmesine karşı çıkıyorlardı. Sovyet Rusya Türkiye'nin konferansa davetine şu sözlerle tepki gösteriyordu:

“Türkiye her ne kadar Hitler Almanya'sına savaş ilan ederek son anda müttefikler cephesine katılmışsa da, hür devletler konferansında yer alamaz. Çünkü Türkiye, savaş bittikten sonra harp ilan etmiştir. Ve bu toplantı hür ülkelerin toplantısıdır. Türkiye Mussolini İtalya'sına benzeyen bir rejimle yönetilmektedir. Dolayısıyla hür ülkeler statüsünde kabul edilemez.”²³

Sovyet Rusya ve Avrupalı devletlerin tepkisini yumuşatmak isteyen İsmet İnönü, ABD'nin müdahalesi ve baskısı ile “Çok

22 Aynı eser s.50

23 Aynı eser s.51

partili hayata geçiş kararı” aldı. Bu gelişme üzerine Türkiye’nin konferansa katılmasına izin verildi. ABD’nin Türkiye’ye baskı yapmasının nedeni Türkiye’yi korumaktan çok kendi çıkarlarını güçlendirmekti. Çünkü 2. Dünya savaşı sonrasında ABD’nin başını ektiğı Batı Bloğu ile Rusya’nın lideri olduğı Doğı Bloğu arasında soğuk savaş başlamıştı. Dünya’yı yönetmek için iki mason birader çatışma haline gelmişti. Küçük birader Türkiye’yi kim yanına çekerse diğeri üstünlük saplayacaktı. ABD başkanı Thuruman ile Rusya başkanı Stalilin arasında kalan İsmet İnönü kararını ABD yönünde vermişti.

CHP’nin istemeyerekte olsa kabul ettiğı “ok partili sistem” Türk demokrasi tarihi için bir dönüm noktası olmuştur. CHP’den görüş ayrılıkları nedeni ile ayrılan Adnan Menderes, Refik Koraltan, Fuat Köprülü ve Emin Sozak 7 Ocak 1946 CHP’lilerin hakaretlerine rağmen Demokrat Partiyi kurmuşlardır. Böylece CHP’nin karşısına DP muhalefet partisi olarak çıkmıştı. CHP, DP’ye karşı siyasi zafer kazanmak ve halk ile bütünleşmek için erken seçim kararı aldı. 1946’da CHP ve DP’nin karşılaştığı ilk seçimde “Açık oy gizli sayım” yöntemi uygulanmıştır.

Seçim sonucu resmi kayıtlara göre;

CHP...396 milletvekili

DP...62 milletvekili

Bağımsızlar...17 milletvekili çıkarmıştı.

Bu seçimde CHP birçok yerde DP’nin oylarını alarak seçimi kazanmıştı. 1948 yılına gelindiğinde bu kez DP içerisinde görüş ayrılıkları ortaya çıktı ve bir süre sonrada DP’den ayrılan vekiller millet partisini kurdu. 1950 yılında yapılan seçimlerde “Gizli oy açık sayım” yöntemi kullanıldı. Sonuç DP’nin zaferi

CHP'nin hezimetini şeklinde oldu 1946'nın "oy hırsızı"²⁴ İsmet İnönü DP karşısında büyük bir bozguna uğradı.

Ord. Prof. Ali Fuat Başgil CHP'nin mağlubiyetini şöyle ifade ediyor: Seçime katılım- yüzde 90'dan daha fazla ile- bütün tahminleri geride bıraktı. Çok daha şaşırtıcı olanı ise seçim sonuçlarında görüldü. Çünkü bazı seçim bölgelerindeki kısmi başarıların haricinde CHP korkunç bir hezimete uğradı. Hükümetin ve Meclisin ileri gelen şahsiyetlerini silip süpüren müthiş bir bozgun manzarası. Kabinedeki bakanlardan sadece 3'ü tekrar milletvekili seçilebildi. İnönü'ye gelince, kendisinin Malatya'dan seçilebilmesi bile kuşkuyla karşılandı. O zamanki söylentilere göre, alınmış olan bütün tedbirlere göre, sandıktan çıkması seçim bürosu görevlilerinin himmeti ile olmuştu. Kısacası, CHP'lilerin bozgunu öyle bir bozgun oldu ki, bunun bir benzerine ne Türkiye'de ne de demokratik başka bir ülkede görülmüştür. Eşi benzeri görülmemiş bu seçim yenilgisinin ağırlığı hakkında bir fikir vermek için bazı rakamlar;

Partiler	Kazanılan sandalye sayısı
DP.....	416
CHP.....	67
MP.....	1 ²⁵

Yukarıda da görüldüğü gibi 26 yıllık CHP hükümdarlığı 1950 seçimlerinde darmadağın olmuştur. Demokrat Parti hükümetinin kurulmasıyla birlikte Türkiye iç ve Dış politikada yeni bir yola girmişti.

DP hükümeti ilk olarak ezanın eskiden olduğu gibi Arapça okunabileceği ve din eğitiminin isteğe bağlı olarak verilebileceği yönünde kararlar aldı. Buna bağlı olarak 1951'de imam hatip liseleri açıldı. İHL daha sonraları Türkiye'de üzerinde oyun-

24 Prof Dr Başgil, Ali Fuat, aynı eser, s.64

25 Prof Dr Başgil, Ali Fuat, aynı eser s.66

lar oynanan ender devlet kurumlarından biri haline geldi. Öyle ki Eski Başbakan Necmettin Erbakan'ın söylediği iddia edilen "İHL'ler bizim arka bahçemizdir." Sözü din düşmanlarının gerçekte iktidar için her şeyi kullanma kabiliyetine sahip olduklarını göstermektedir.²⁸ Şubat post modern darbesi de böyle bir oyunun sonucunda ortaya çıkacaktır.

DP, Adnan Menderes'in başbakanlığında ülkenin kalkınmasına öncelik verdi. Sağlık, ekonomi, eğitim ve alt yapı gibi birçok alanda Türkiye'nin hızla ilerlemesini sağlayıcı çalışmalar yaptı. Demokrat parti hükümeti, köylerden başlayarak insanların sağlık şartlarını iyileştirdi. Köylere içme suları getirildi bataklıkların kurutulmasına susuz arazilere su taşınması için barajların yapılmasına öncelik verildi.

DP hükümeti, üretimi arttırmak için ürünler ve hayvanlar üzerinden alınan vergileri kaldırdı. Ziraat bankasından sağlanan krediler devlet arazilerinin dağıtılması traktör ve diğer tarım aletlerinin kullanımının artması ve çiftçiye desteklemenin verilmesi sonrasında kısa bir süre içinde (4 yıl) Türkiye tarım ürünleri ihraç eden ülkeler içerisinde yerini aldı.

Eğitim alanında İzmir ve Erzurum'da yine bunların yanında Ankara'da (ODTÜ), ü yeni üniversite açılarak Türkiye'de üniversite sayısı beşe yükseltildi. Sanayi alanında kalkınmayı hedefleyen DP kısa sürede ülke genelinde çimento, tekstil, şeker, gübre, makarna ve konserve fabrikalarının kurulmasına öncülük etti.

İstanbul, Bursa, İzmit, İzmir ve Adana gibi şehirlerde ki çalışmalar sonrasında bu şehirler. Modern Avrupa şehirleri seviyesine çıkarıldı. Önce ki satırlarda da bahsettiğim gibi Türkiye 1950 seçimleri sonrasında DP iktidarı ile şaha kalkmıştı. DP'nin çalışmaları 1954 seçimlerinde DP'ye ikinci büyük bir zaferi getirdi. Halk CHP'den otuz sandalyeyi daha alıp DP'ye

verdi. Böylece Adnan Menderes'in partisi 504 milletvekiline sahip oldu.

Adnan Menderes ve DP milletvekilleri 1954 seçimlerinin getirdiği zafer coşkusunu yaşayamadı. 1954'te başlayan kıtlık ve kuraklık bir anda ülkede ekonomiyi felç etti. Tarım çöktü. Fabrikalar işleyemez hale geldi. Sağlık politikasındaki yanlış uygulamalar aspirinin bile karaborsaya düşmesine neden oldu. Türkiye yeniden ikinci Dünya savaşı dönemine döndü. DP'nin uyguladığı istimlâk politikası zorluklar içerisinde bocalayan halkın acısını daha da çekilmez hale getirdi. Bu olaylar yaşanırken CHP'nin tavrının nasıl olduğunu Ord. Prof. Ali Fuat Başgil şöyle anlatıyor. "...CHP'lilerde şeytani bir zevk alarak bu milli çöküş katkıda bulunmaktan geri kalmadılar."²⁶

Türkiye kısa süreli de olsa CHP'ye rağmen DP döneminde büyük bir kalkınma hamlesi yapmış ancak yanlışlara doğanın getirdiği beklenmedik yıkımda katılınca kalkınma başarısı bir saman alevi gibi parlamış ve sönmüştür. Burada ki yıkım 27 Mayısın ayak seslerinin duyulmasıydı. DP artık 1950'de ki gibi değildi. Halkın gözündeki itibar giderek azalmaya başladı. Kore'den gelen şehit cenazeleri, 5-6 Eylül olayları, Kıbrıs sorununda ki aksaklıklar, ABD'nin Türkiye üzerindeki sinsî oyunları ve Rusya'nın tehditkâr tavrı Türkiye'nin DP dönemindeki dış politikasının sancılarını oluştuyordu. İçeride ki huzursuzluk ve dışarıdaki olumsuz gelişmeler DP'nin kimyasını bozdu. Daha sert bir iktidar görünümüne bürünen DP, CHP'nin işine gelecek uygulamalar yapmaya başladı.

Politikada muhalefeti hazmedemez duruma gelen Demokrat Parti 1957 seçimlerinde 100 sandalye kaybedince hırçınlığının dozunu arttırdı. Seçimler öncesinde cumhuriyetçi köylü millet partisinin lideri Osman Bölükbaşı'nın tutuklanması

26 Prof Dr Başgil, Ali Fuat, aynı eser s.99

ve seçimler sonrasında CKMP'ne destek verdiği için Kırşehir ilinin ilçeye çevrilmesi DP'nin hazımsızlığının en bariz göstergelerinden birini oluştuyordu. Bunun yanında muhalif basının susturulmaya çalışılması tek parti yönetimi dönemindeki CHP'yi andırır duruma gelindiğinin göstergesiydi.

CHP, bu kargaşanın yaşandığı dönemde boş durmayarak DP'ye karşı muhalefeti legal ve illegal yollarla şiddetini arttırarak yapmaya devam etti.

27 Mayıs öncesinde 1958'de DP'ye karşı CHP destekli "Dokuz Subay" komplosu ortaya çıkarıldı. Ancak, Adnan Menderes darbenin ayak sesleri gittikçe yaklaşmasına rağmen halkın kendisine ve partisine vereceği desteği düşünerek bu sesleri duymuyor ya da duymazdan geliyordu. İstanbul üniversitesi profesörlerinin desteğini alan CHP, üniversite öğrencilerini ve genç subayları kışkırtmaktan geri kalmıyordu. Bu doğrultuda (... Güney Kore ayaklanmasının ve bilhassa da 14 Temmuz 1958 Bağdat ihtilalini alabildiğince sömürüyordu. "Bizim ordumuz ve bizim gençliğimiz de bizdeki zalimleri devirmek için gerekli cesarete elbette sahiptir." Gibi sloganları ortalığa yayarak ordu ve gençlik kışkırtılıyordu."²⁷

Üniversitede lisan eğitimi gördüğüm yıllarda Prof. Dr. Abdulkadir Donuk hocaya "Hocam tarih tekerrür eder mi?" diye sormuştum. Kesin bakışlarını İstanbul üniversitesinin en kalabalık amfilerinden biri olan A/10 içerisinde ki 180 tarih öğrencisi üzerinde gezdirdikten sonra, Prof. Dr. Abdulkadir Donuk hoca bana yönelerek şöyle dedi;

-“Bak evladım tarih tekerrür etmez, tekerrür eden hatalardır. Ne yazık ki bugün dünyanın başına gelen olayların rakamları sildiğimizde aynı olayların 18.yy ve 19.yy.da da meydana geldiğini görürüz. Burada değişen oyuncular ve senaryolardır. Ancak hedefler hep aynı olmuştur” demişti.

27 Prof Dr Başgil, Ali Fuat, aynı eser s.112

27 Mayıs 1960 darbesi öncesinde yaşananları, CHP'nin planları doğrultusunda, üniversiteler ve ordu göreve sloganları atarak Anıtkabire çıkan cübbeli profesörlerin 2002 seçimlerinden sonraki faaliyetleriyle karşılaştırdığımızda, Prof. Dr. Abdulkadir Donuk hocamın sözlerinin haklılığını fark ettim.

CHP'nin komploları, öğrenci olayları ve ordu içerisindeki subayların bir bölümünde oluşan hoşnutsuzluk sinyali, İsmet İnönü tarafından daha önce şu sözleriyle ifade edilmiş “Sizleri öylesine acı bir son bekliyor ki, sizi ondan ben bile kurtaramam”²⁸, ve 27 Mayıs 1960 darbesine neden olmuştur. 27 Mayıs 1960 tarihi Türk tarihinin en kara günlerinden biri olarak tarihe düştü. DP'nin tüm kadrosu ve cumhurbaşkanı Celal Bayar'da dâhil olmak üzere birçok üst düzey kişi 38 harp okulu subayının başlattığı darbe girişiminin sonrasında yakalanıp silâh altına alındı. Bir süre sonra Yassı Ada'da başlayan yargılamaların ardından (16 ay 15 gün) Celal Bayar ve diğer 11 mahkûm müebbet hapse çarptırılırken, 1961'de Adnan Menderes, Fatih Rüştü Zorlu ve Hasan Polatkan İmralı Adasında idam edildi.

Menderesi' in İdamı

Adnan Menderes

Milli birlik komitesinin ve CHP'nin istekleri yerine gelmiş ve DP, İnönü'nün daha önceden planlandığı gibi kanlı bir şekilde tavsiye edilmişti. Burada amacımız 27 Mayıs 1960 darbe-

28 Prof Dr Başgil, Ali Fuat, aynı eser s.18

sinin Türkiye üzerinde oynanan oyunlarla ilgili olan yönlerini vurgulamaktır. 27 Mayıs 1960 darbesini incelemek gerçekten çok ayrıntılı bir çalışma gerektiren bir konudur. Bu alanda merak duyan okuyucularımın Hulusi Turgut'un "Menderes / Zorlu / Polatkan'nın Kendi El Yazıları ile Yaptırılmayan Savunmalar" adlı eserini tavsiye edebilirim.

27 Mayıs 1960 darbesinin sadece iç politikayla ilgili olduğunu düşünmek büyük bir yanılgı olur. Kıbrıs sorununun yaşandığı ve ABD ile SSCB arasındaki büyük savaşın yapıldığı bir dönemde 27 Mayıs 1960 darbesinin yapılması oldukça dikkat çekicidir.

ABD, Türkiye içerisinde olacakları ve kendisinin olması istediği her şeyi önceden bilir ve planlar. Yıllarca "SSCB'ye (komünistlere) karşı sizi koruduk" sözüyle Türk halkını ve devlet adamlarını töhmet altında bırakan ABD aslında 27 Mayıs 1960 Askeri Darbesinin 3 yıl öncesinden yapılacağını bilmekteydi. 1950'lerde MAH içerisine giren ve Türkiye'yi en ince ayrıntısına kadar takip eden CIA, Rusya ve Ortadoğu'da ki devletlere ve Türkiye'ye karşı MAH elemanlarıyla birlikte birçok operasyon gerçekleştirmiştir. 1952'de Türkiye'nin NATO'ya girmesi ile etkinliğini arttıran CIA Kontrgerilla'nın oluşturulmasında aktör rolünü üstlenmiştir.

Tuncay Özkan MİT'in gizli tarihi adlı eserinde "1957'de CIA'nin İstanbul istasyon şefi Laysırsın, İstanbul Emniyet Müdürü Hayrettin Nakipoğlu'nu arayarak, kendilerine gelen bir Türk yüzbaşının sığınma talebinde bulunduğunu yüzbaşının Türk ordusunda darbe hazırlıkları yapıldığı yolunda bilgiler aktardığını söyler. "Gelin bunu alın!" der. Yüzbaşının adı Samet Kuşçu'dur..."²⁹ Cümleleri ile CIA'nin darbeden haberdar olduğunu ve Türk makamlarını haberdar ettiğini bildiriyor. Bu-

radan da anlaşılacağı üzere ABD, CIA vasıtası ile Türkiye içerisinde türlü oyunlar oynamaktadır.

Alparslan Türkeş gibi ABD'de eğitim gören subayların darbe yapması bunun yanında darbeyi ihbar eden Samet Kuşçu'nun CIA'ye sığınıp darbe bilgisini sızdırması, CIA'in bilgileri İstanbul Emniyetine bildirmesi ve CIA ile ortak çalışan MAH'ın Milli Birlik Komitesi tarafından tasfiye edilmesi insanı içinden çıkılmaz bir kumpasa sürüklemektedir. CIA ve KGB ajanlarının cirit attığı Türkiye 27 Mayıs'ın ağır darbesini almıştır.

Büyük devlet olmak taşeronluktan geçmez, büyük devlet ancak büyük politikalarla olunur. 27 Mayıs'ın sis perdesini çok iyi bilmek gerekir. 27 Mayısı yaptıran fikir babaları, 1971 muhtırasını, sağ-sol olaylarını 1980 darbesini ve sonraki gelişmeleri de planlayan ve maşaları kullanarak uygulayan kişilerin ta kendileridir. Türkiye'de gerçekleşen her askeri müdahale ülkenin muasır medeniyetler seviyesine ulaşması yönündeki yolundan 20 yıl geriye düşmesine neden olmuştur. Ucuz politikalar peşinde olan devlet adamları, koltuk sevdalısı bürokratlar ve maşasını dışarıdan alan güvenlik kurumlarının olması CIA, KGB ya da MOSSAD'ın ülkemiz üzerindeki oyunlarını oldukça kolaylaştırmıştır.

12 Mart 1971 Muhtırası

1960 Askeri Darbesinin ardından milli birlik komitesi yönetimi ele geçirmiş, Başbakan Adnan Menderes, Fatih Rüştü Zorlu ve Hasan Polatkan'ın idam ile cezalandırılması 1961 yılında hazırlanan ana yasa gereği askerler yönetimi yeniden sivilere bıraktılar. 27 Mayıs 1960 darbesi, demokrasi tarihimizde bıraktığı derin izle kalmayarak Türkiye'nin başına 40 yıl bela olacak olan Süleyman Demirel'i de hediye etti. 1965 ve 1969 seçimlerinde Süleyman Demirel liderliğindeki Adalet Partisi TBMM içerisindeki sandalye çoğunluğunu kazanarak hükümet görevini üstlendi. DP'nin devamı görünümündeki bu partiye halk yoğun ilgi gösterdi.

1961 anayasasının Türkiye tarihi içerisindeki en özgürlükçü anayasa olmasını, darbe sonrası yaşanan kaostan birçok iç ve dış tehdidi beraberinde getirdi. AP'nin yetersiz kaldığı 1960 sonlarında Türkiye'de birçok adli olay yaşandı. "Kısmen 1961 anayasasının sağlamış olduğu daha liberal atmosferin neticesi olarak, aşırı sağ ve sol gruplar siyaset sahnesinde görüldüler. Bu gelişmeyi, özellikle aşırı gençlik grupları tarafından işlenen cinayetler, adam kaçırmalar, bombalamalar ve banka soygunları gibi şiddet eylemleri izledi. Öğrenci radikalizmine, 15-16 Mart 1970 tarihinde İstanbul ve Kocaeli'nde vuku bulan kanlı işçi ayaklanması ile zirveye ulaşan işçi sınıfının radikalleşmesi eklendi. "Topraksız köylüler özel çiftlikleri işgal etmeye başladı."³⁰ Türkiye, yine 33. dereceden bir mason biraderin elinde yıkıma doğru gitmeye başlamıştı.

30 Prof Dr Özbudun Ergun, Çağdaş Türkiye Politikası /Doğan Kitap/İstanbul-2003 s.38

Türk toplumu her gün başka bir yönden esen rüzgârın etkisiyle sağa sola savrulup duruyordu. Dünyayı idare etmeye çalışan ABD ve Rusya'nın başlarını çektikleri bloklar Türkiye'yi arka bahçe olarak kullanıyor kozlarını burada paylaşmaya çalışıyordu. İktidarı elinde bulunduran Süleyman Demirel'in hükümeti ise olayları izlemekle yetiniyordu. Türkiye'nin gençleri kutuplara ayrılmış, sanki düşman işgali ile mücadele edercesine birbirlerinin kanını döküyordu. Bir taraftan Deniz Baykal'ın yönetici kadrosu içerisinde olduğu Dev-Sol, yeri geldiğinde eşitlik, adalet, özgürlük diyerek meydana çıkan, yeri geldiğinde sokak aralarında geceleri kelle avına çıkan bir örgüttü. Diğer taraftan ise milliyetçi ve muhafazakâr gençlik yer alıyordu.

Necip Fazıl milliyetçi ve muhafazakâr grupları şöyle anlatıyor;

“Sayısı dört yüz bine varan, yaşları 18- 30 arası ve maddi ve manevi teşekkül daireleri içindeki mukaddesatçı Türk gençliğini iki zümreye ayırabiliriz:

Aktif ve sosyal plana sarkmış teşekküller içinde bulunanlar...

Kendi hususi daireleri içinde hareketsiz duranlar...

Birinci zümre;

86 derneği ile topyekûn yüksek tahsil mukaddesatçı gençliği temsil eden Milli Türk Talebe birliği... Temsil ettiği umumi yekûn 120.000 fert...

Ülkü ocakları... Daha ziyade liselilere şamil ve son zamanlarda çığ gibi büyümüş olarak 50.000 kişi... Şimdi sessiz.

Mücadele Birliği... Yayılmış olduğu birkaç vilayetteki sık ve hareketli bağlarından ibaret ve şamil bir kadrodan uzak bulunarak 3-5 bin...

Aktif ve Sosyal Plana sarkmış teşekküller içindeki mukaddesatçı Türk gençliği 200.000 kabul edebiliriz.

İkinci zümre:

İmam-Hatip ve Enstitüler topluluğu...40.000...

Süleymancı kuran kursları çevresi...50.000

Nurcular...10.000...

Demek ki, içlerine kapanık ve kendi hususi dairelerinde hareketsiz zümrenin de yekûnu 100.000..."³¹

Türkiye'nin gençleri kutuplaşmış ve herkes bir dava peşinde koşturup gidiyor. Bu dava yolculuğunda 68'ler kuşağı olarak bilinecek ve idamları ile kahramanlaşacak olan Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan gibi solcu üniversiteli gençler ABD düşmanlığı için yeri geldiğinde kardeşini bile öldürebilecek kadar ileri derecede kin ve nefret küpü haline gelmişlerdi.

68'lilerin liderleri olanlar Erdal İnönü'nün rektörlüğündeki ODTÜ'den kaçıp Sivas dağlarında Türk askerine silah sıkabilmişlerdir. 2000 yılında ODTÜ'nün bahçesinde dolaşırken TKP'li gençlerin elindeki fotoğraflar vasıtasıyla tanıdığım bu gençlerin Anadolu'dan aileleri tarafından okumaları için gön-

31 Kısakürek, Necip Fazıl, Cumhuriyetin 50.Yılında Türkiye'nin Manzarası Büyük doğu Yayınları/İstanbul-1973 s.89,90

derildiklerini, hatta Deniz Gezmiş'in okula başladığında namazında niyazında bir genç olduğunu duyduğumda hem çok şaşır-
mış hem de çok üzülmüştüm. Diğer tarafta Deniz Baykal'ın bu-
lunduğu konumu göz önüne aldığımda bu gençlerin beyhude
akıp giden ömürlerini düşündükçe onların harcanıp yarı yolda
bırakıldıklarını anladım. Ülkücülere gelince; Liderleri Alpars-
lan Türkeş, 27 Mayıs'ta darbeci kadro içerisinde yer almış son-
ra sorgulanıp tırnakları çekilmiş bununla da kalmayıp sürgüne
gönderilmişti. Türkiye'nin Türk yurdu olduğunu savunuyor ve
etrafında Necip Fazıl'ın da söylediği gibi 50.000 taraftarı bulu-
nuyordu. 1968 olaylarından itibaren Devlet Bahçeli'nin tabiri
ile şehit veriyorlardı. Kardeş kavgası her iki tarafta da anaları
ağlatıyor, babaları evlatsız bırakıyordu. Devrimci şehitler ve ül-
kücü şehitler diye tabir edilen körpecik bedenler bu ülkenin ço-
cuklarıydı. Bir oyun içerisine girmişler birbirilerini katlediyor-
lardı. Bir başka yerde MTTB üyeleri vardı. Necip Fazıl'ın tem-
sil ettiği bu gruptan yetişen bir başka üye ise günümüz başba-
kanı Recep Tayyip Erdoğan'dı. Yine bu dönem Ankara'da dev-
let bursu ile okuyan MİT tarafından görev verilen ama açıkça
Kürtçülük mücadelesi veren 1984'ten sonra ülkeyi 100 milyar
doların üstünde zarara sokup kardeşi kardeşe kırdıracak olan,
şahsi çıkarları için Kürt köylerinde bebekleri katledecek kadar
canileşen Abdullah Öcalan'da yer alıyordu.

Türkiye için için yanarken mason birader Süleyman Demi-
rel ülke için hiçbir şey yapmıyordu. Bu karmaşayı fırsat bilen
ordu içerisindeki bir grup subay ise darbe hazırlığına çoktan
başlamıştı. Bu durumu yakından takip eden ordunun zirvesi ise
1960'taki gibi benzer bir olayın tekrarlanmaması için elini ça-
buk tutmuştu. "Aslında, AP hükümetini istifaya zorlayan ko-
mutanların radikal bir askeri darbenin önüne geçmek için yap-
tıkları bir son dakika hareketiydi. Silahlı kuvvetlerin yüksek

rütbeli komutanları kontrolü saldıktan sonra hızlıca, içlerinde beş general, subayları 17 Mart'ta emekliye sevk etmiştir³².

1971 askeri darbesi-ki 1973 sonbaharından yapılan parlamento seçimleriyle son bulmuştur-askerlerin doğrudan doğruya idareyi ele almaları yerine perde arkasından idare etmeği seçtikleri bir yarım darbe olarak nitelendirilebilir. Eğer müdahale kısmen AP hükümetinin siyasal terörizmle başa çıkmadan başarısız olmasından kaynaklanmışsa, bunu daha derindeki nedeni birçok subayın AP'ye karşı duymuş olduğu güvensizliktir.³³

12 Mart 1971 Muhtırası her ne kadar kanlı bir darbe olmasa da Türkiye 'de demokrasi anlayışının darbe almasına neden olmuştur. Burada ilginç olan birçok soru insanın aklına gelmektedir.

-Neden AP hükümeti siyasal terörizmin önüne geçemedi?

-Yoksa AP hükümeti'nin derin devlet korkusu mu vardı?

-Darbenin olmasına Süleyman Demirel 'in fırsat vermesi için mason biraderleri mi baskı yapmıştı?

Bunları bilmemiz mümkün değil. Ancak, Süleyman Demirel'in yönetimde olduğu daha sonraki dönemlerde de (1980- 1997) askeri darbeler yaşanmıştır. Tuncay Özkan'ın MİT'in gizli tarihi adlı kitabında geçen şu cümleler "...Ancak, birileri 12 Mart'ın olacağını İran şahı Rıza Pehlevi'ye dahi haber vermişlerdi. Şah bu haberi aldığı anda dış işleri bakanı İhsan Sabri Çağlayangil'i çağırıp, " birkaç ay içinde ordu Türkiye'de darbe yapacak hem de sol bir darbe olacak." diyecektir."³⁴ Türkiye üzerinde çok derin oyunların oynandığının açık kanıtı durumundadır. Ne kadar tesadüf ki 1960 darbesi öncesi CIA dış işleri bakanlığınca Adnan Menderes'i darbeden haberdar eder ancak Adnan Menderes haberi duymazlıktan gelir. 1971 ön-

32 Ahmad, The Turkish Experiment s.292

33 Prof Dr Özbudun Ergun, aynı eser s.89,90

34 Özkan Tuncay, aynı eser s.262

cesinde ise Savak yardımıyla İran lideri, Dış İşleri Bakanlığı aracılığıyla bu kez Süleyman Demirel'i uyarmıştır ancak Süleyman Demirel'de haberi duymazlıktan gelerek üzerinde durmamıştır..

Türkiye'de darbe olayının olacağından CIA 'in ve SAVAK 'in haberdar olup ülkelerine bildirirken MİT 'in sessiz kalması oldukça düşündürücüdür. Bunun yanında her iki başbakanında haberlere kulak asmayarak aynı hataya düşmeleri ise şaşırtıcıdır. Kardeşlerin birbirini katletmesi ve bu kan üzerinden siyaset yapılması Türkiye'yi oldukça yıpratmıştır. Kıbrıs Sorununun alevlendiği bir dönemde dünyayı yöneten güçlerin işine gelecek şekilde ülkede karışıklıkların olması ve darbenin yaşanması 12 Mart 1971 Muhtırasının da ardında korkunç oyunların olduğunu göstermiştir.

Bu bölümü 1970'lerde Süleyman Demirel için Necip Fazıl'ın kaleme aldığı şiiri aktarmadan geçemeyeceğim. Çünkü bu şiir ileride bahsettiğimiz konulardaki Süleyman Demirel ile ilgili olaylara ışık tutmaktadır. Bu şiir Necip Fazıl'ın, Süleyman Demirel'i daha 40 yıl öncesinden, günümüzde olacakları biliyormuş gibi tanıdığına kanıt oluşturmaktadır.

9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel

SÜLEYMANNNAME

Sen gül diyarının yapma gülüsün!
Aynı yapmacıkla çoban sülüsün!
Yoktur izlediğın bir dava yolu;
Bir bu yan, bir şu yan, büküntülüsün!
Türk'e zıt sermaye merkezlerinden,
Bir zikzaklı yolda hep güdülüsün!
Milli yekparelik gelmez işine,
Bu yüzden parçalı, bölüntülüsün!
Ve devlete mason biraderlerin
Tam da maslahata denk ödülüsün!
Ne sır sende ki bedava oluş!
Problemler içinde en müşkülüsün!
Fikir dağlar boyu kocaman kitap;
Sende o kocaman kitabın bir virgülüsün!
Böyleyken ustasın göz bağıcılıkta;

Cüceler sirkinin baş Herkülüsün!
Gözyaşı ve çılgılık vatanında sen,
Hüzün bahçesinin şen bülbülüsün!
Büzülmüş susarken mahzun hakikat
Davuldan ziyade gümbürtülüsün!
Teokratik rejim olmaz deyip de!
Peşinden Müslüman görüntülüsün!
Kolera, vergiler, zamlar, enflasyon;
Bir felaketsin ki bin bir türlüsün!
Gelirsiz giderli bütçelerinle,
Her yıl, milyar milyar köpürtülüsün!
Okka okka vicdan satın alırsın
Topuzu altından oy baskülüsün!
Bir gökdelen sanır seni gören göz,
Bilmez ki temelden çöküntülüsün!
Büyük kongre, dikiş tutturduğun yer;
Meclise gelince söküntülüsün!
Bağlısın hak bilmez yeminlere;
Hakkı bilenlerden çözüntülüsün!
Üç buçuk mebusa kaldı diye fark,
Kim bilir ne kadar üzüntülüsün!
Millet gökten adam dilensin, dursun!
Ümit fakirinin keşkülüsün!
Kuzum senin neren Anadolu'dur?
Türk'e Amerikan püskürtülüsün!
Farkı şu ki eski başbakanlardan,
Sen o belaların son püskülüsün!

Sağ ve Sol Çatışmaları

“CIA, Türkiye’nin komünistlerin eline düşmemesi için bazı anti-komünist kuruluşları desteklemiş olabilir.”³⁵ CIA’nin eski başkanı William Colby, Kont Gerilla ile ilgili soruya bu cevabı veriyordu. Kont Gerilla NATO destekli Türkiye içindeki gizli bir örgüttü. ABD ve Rusya’nın soğuk savaşı en az bir sıcak savaş kadar kanlı ve acıydı. ABD, Rusya’nın çıkarlarını tehdit edebileceği kaygısıyla Rusya’yı çevreleyen Türkiye, İtalya, Almanya, Belçika gibi birçok devlette milliyetçi grupları komünizm tehdidi ile korkutup devletler içinde devletler oluşturma başladı. ABD’nin korkusu Rusya’nın siyasal rejimi olan komünizmin, Avrupa’da ve orta doğuda yayılması tehlikesiydi. Bu açıdan bakıldığında orta doğu ile Rusya arasında ki doğal sınırı oluşturan Türkiye üzerinde fazla sayıda mesai harcanması gerekiyordu.

Müslüman bir ülke olan Türkiye’de halkın okuma- yazma oranının düşük olması, demokrasi anlayışının yerleşmemesi (tek parti yöntemi 1924- 1950; 1960 darbesi ve 12 Mart 1971 muhtırası) ve halkın ekonomik açıdan oldukça fakir olması ABD’nin işini kolaylaştırmıştı. “Dinsiz komünistler Türkiye’ye saldırarak Allahsızlığı yayacak!” sloganları 1960 sonrası Türkiye’inde büyük heyecana neden oldu. Diğer taraftan KGB’nin en az CIA kadar etkili olan çalışmaları küçümsenemez. KGB Türkiye’de CIA kadar rahat hareket edemese de 1968’den itibaren Marksist, Leninist ve Maocu Komünist düşüncelerin yayılması için büyük kaynaklar harcamıştır. Türkiye’de milliyetçiliğin ve siyasal islamın güçlenmesi ne kadar hızlıysa sosyalist ve komünist düşüncenin de gelişmeleri neredeyse aynı hızdaydı. Komü-

35 Dündar Can, Kazdağlı Celal, Ergenekon, Devlet İçinde Devlet, İmge /İstanbul-2005 s.20

nizmi savunanlar, dernekler, sendikalar ve daha önceden kurulmuş olan partiler vasıtasıyla işçiler ve üniversite öğrencileri üzerinde faaliyetlerini gösteriyorlardı. Diğer taraftan sağ görüşlü olan MTTB, Akıncılar, Nurcular, Süleymancılar ve ülkücüler ise köylüler ve az gelişmiş Anadolu şehirlerinde nüfuslarını oldukça arttırmıştı.

1973 seçimlerinden CHP yeni bir yüzle “Karaoğlan”la şahlanışa geçmiş ve 20 yıllık DP sonrasındaki AP hegemonyasına son vermişti. İsmet İnönü’yü devirip CHP’de genel başkanlık koltuğuna oturan Bülent Ecevit seçimlerden birinci parti olarak çıkmıştı. Ancak seçim sonuçlarının açıklanmasıyla birlikte yeni bir sorun daha ortaya çıktı. Bülent Ecevit TBMM’deki üstünlüğü sağlamasına rağmen hükümet kuracak yeterli sayıya sahip değildi. Meclise ikinci parti olarak giren Süleyman Demirel’in AP’si CHP’ye destek vermeyeceğini açıklayınca 105 gün süren bir hükümeteşizlik dönemi yaşandı.

Sonuç itibarı ile ilk kez yıllarca din düşmanlığı yapan CHP ile siyasal islamın yeni lideri olmuş MSP koalisyon oluşturarak CHP- MSP hükümeti kurdular. CHP- MSP hükümetini içte ve dışta birçok sorun bekliyordu. İlk olarak Kıbrıslı Türklerin Rumlar tarafından katledilmesi işine yönelen hükümet Atatürk yönetiminden sonra en şerefli yönetimi gerçekleştirip 1974 Kıbrıs Barış Hareketini gerçekleştirdi. 1974 Ada’ya çıkan Türk askeri Lefkoşa’ya kadar ilerledikten sonra durdu. Böylece 1967- 1988 döneminden itibaren sistematik olarak uygulanan Türk katliamına son verildi. Bülent Ecevit ve Necmettin Erbakan ABD’ye, NATO’ya, Yunanistan’a ve diğer Avrupalılara karşı büyük bir zafer kazandılar.

NATO üyesi olmamıza rağmen Türkiye’ye ambargo koyan ABD ve NATO aynı dönemlerde Yunanistan’a ve Rum kesimine silah satmaktan geri kalmamıştı. ABD, kendi egemen-

liğı altında sandığı Türkiye’den böyle Güçlü bir tokat yemeyi ummamıştı. ABD Kıbrıs harekâtının acısını CIA’den ve NATO’dan çıkarırken CIA ve NATO ise Kontrgerilla ile bunun hesabını Türkiye’den sormak için çalışmalarına hız verdi. Rusya ise Türkiye’nin bu beklenmedik Kıbrıs Harekâtına bir taraftan ABD ile arasının açılmasından dolayı seviniyordu. Diğer taraftan ise Türkiye’nin Akdeniz de güçlenmesine ve mezhap birliği olan Yunanistan’ın kaybedişine üzülüyordu. Bu fırsatı kaçırmak istemeyen Rusya, KGB vasıtası ile Türkiye’deki solcu işçi ve öğrenci mitinglerini şiddetle desteklemeye başladı.

NATO destekli Kont gerilla ve CIA ise CHP ve MSP koalisyonun parçalanması için çabalarını hızlandırırken Müslüman ve milliyetçi gençleri sol görüşlü gençler ile çatışma ortamına sokmaya gayret ediyordu. ABD çalışmalarıyla başarılı olmuş CHP- MSP koalisyonu 1975’te dağılıp yerine Milliyetçi Cephe hükümeti olarak adlandırılan AP-MSP-MHP hükümeti kurulmuştu.

Mason birader Süleyman Demirel bu defa milliyetçileri ve Müslümanları kendi liderliğinde birleştirip eski bir tabirle “Hem nalına hem de mihına vurarak” ülkeyi yönetmeye başlamıştı. Sağın ortası sloganını kullanan Süleyman Demirel, CHP ve komünistlere karşı MHP’nin gençlerini, ülkücüleri, kullanmayı kafaya koymuştu.

1976’da milliyetçi HERGÜN gazetesine verdiği demeçte; “Ülkücü gençlik milletimizin teminatıdır. Ülkücüleri suçlayanların devleti yıkmak isteyenler olduğu bellidir.” diyordu. Ancak 1980 sonrası ülkücülerin başındaki balyoz da yine Süleyman Demirel olacaktı. Diğer taraftan “Anadoluluk” tabiri ile ve ara sıra Cuma namazlarına giderek Anadolu şehirleri ve köylerinde sempati kazanmaya çalışıyordu.

Türkiye’de başbakanlık yapan bir kişinin taraf olması ya da bir tarafı desteklemesi şiddet olaylarını durdurmadığı gibi arttırır. Demokrasi baba olarak tanınan Süleyman Demirel’in bunu bilmemesi mümkün değildir.

-Peki, o zaman Süleyman Demirel neden böyle bir açıklama yapmıştır?

-Yoksa Süleyman Demirel ABD’nin ve masonların isteği ile Türkiye’de karışıklıkların çıkmasına ve 12 Eylül 1980 darbesine zemin mi hazırlamak istemiştir?

Bunları ölmeden açıklamaz ise bizim bilmemiz mümkün değildir. Ancak Süleyman Demirel’in açıklamaları ister bilerek yapılmış olsun ister bilmeyerek, Türkiye’yi 1977’den 1980 askeri darbesine kadar kanlı bir yola sürüklemiştir. Kont gerilla ise ağabeylerinin emirlerini yerine getirme fırsatı bulmuştur. Süleyman Demirel döneminde olayların başlamasında etkili olan kont gerillaya gizli ödenekten para ödendiğini 1977’de tekrar başbakan olan Bülent Ecevit hayretler içinde öğrenmiştir.

Kont gerilla 1 Mayıs 1977’de meydanlara maskesiyle inmeye başlamıştı. Süleyman Demirel döneminde beslenen kont gerilla Bülent Ecevit’in yeniden başbakan olmasıyla sahnelere dönüşüyordu. Amaç, Türkiye’nin güçlenmesini engellemek, Kıbrıs fatihinin ABD politikalarına ters, Kıbrıs benzer bir faaliyette bulunmasını engellemekti.

1 Mayıs 1977 olaylarını bir solcu yayından alıntı yaparak anlatmak istiyorum. Burada ki amacım olayları içerde yaşayan insanların görüşlerini aynen aktarmaktır. Bilgiler taraflı olabilir. Ancak unutulmamalıdır ki herkes görüşünü söyleme hakkına sahiptir. Görüşü benimsemek ya da reddetmek her zaman kişiye özgüdür.

1 Mayıs 1977

“1977 1 Mayıs’ı tarihe “Kanlı 1 Mayıs” olarak geçti. Uluslar arası proletaryanın birlik, mücadele ve dayanışma gücü olan 1 Mayıs’ı, kutlamak için taksim meydanında toplanan 500 bin emekçinin üzerine Sular idaresinin tepesinden sonra İnter Continental otelin çatısından ateş açılması sonucu hem kurşunlarla hem de yaşanan izdiham sonucu ezilmelerle 34 işçi hayatını kaybetti. İşçi ve emekçilerin kanı taksim meydanına aktı; Taksim kızıştı...”

... 1977 1 Mayıs’ı öncesinde başlamıştı Burjuvazinin saldırıları. Tekelci burjuva basının köşe yazarları komünistlerin 1 Mayıs’ta “yıkıcı faaliyetlere” gireceklerini, kan dökeceklerini vb. yazıyorlardı. 30 Nisan tarihi BAYRAK gazetesi manşetten “DİSK ve Maocu gruplar arasında çatışma bekleniyor.” Diyerek bir yandan kışkırtma yapıyor bir yandan da katliama gerekçe hazırlıyordu. 500 bin emekçinin tüm engelleme ve provokasyon çalışmalarına rağmen 1 Mayıs’ı 1 Mayıs alanında kutlamak için toplanmasını hazmedemeyen burjuvazi, polisi ve panzerleriyle kurşunlama sonucu dağılan kitlenin üzerine saldırdı. Kazancı yokuşuna doğru akan işçi ve emekçilerin üzerine burada da ateş açıldı. Olaylardan sonra tek bir boş kovanın dahi bulunamamış olması katliamın kimler tarafından organize edilip hayata geçirildiğini göstermeye yetiyor. Devlet tıpkı yıllar önce ABD’de dört işçi önderinin kitle içinde bomba patlattıkları gerekçesi ile tutuklayıp idam edilmesi gibi, kendi tezgâhladığı katliamı işçi ve emekçilerin üzerine yüklemekten geri kalmadı. 98 işçi ve emekçi bu yoldan dolayı “Sanık” oldular ve bunların 17’si tutuklandı.”³⁶

36 Taksim Devrimdir, Onurdur ,Yeni Dönem Yayıncılık/İstanbul-2005 s.2,3

1 Mayıs 1977'de günümüzün modern tabiri ile birileri düğmeye basmış ve Türkiye'de 12 Eylül 1980 askeri darbesine kadar sürecek olan kanlı çatışmaları başlatmıştı. Gazeteler her zaman olduğu gibi haber verme görevi yerine provokasyon görevi görmüş bu milletin çocuğunu, bu milletin çocuğuna öldürtenlere kişinin gösteri yaptığı bir yerde devletin güvenlik güçlerinin yeterli tedbiri almamasıydı. Devleti yargısının ise balistik incelemeler yerine işçileri komünist olmaları nedeni ile yargılamasıdır. Adli suçlamalarda dil, din, ırk ya da görüş ayrımcılığının yapılması çağdışı bir uygulama olsa gerek. 1 Mayıs 1977'de şiddetlenen Sağ- Sol çatışması kısa sürede ülkenin tümüne yayılmıştır. Büyük şehirlerde kurtarılmış bölgeler sağcı ya da solcu sokaklar oluşturulmuştur.

60 yıl önce Çanakkale' de 50 yıl önce Kurtuluş Savaşında birbirleri ile omuz omuza mücadele eden, birbirleri için, vatanları için kanlarını canlarını feda eden hatta toplu mezarlarda günümüzde dahi kemikleri birbiri ile kaynamış olarak bulunan Türk çocuğunun evlatları iç ve dış hainler nedeni ile bu kez birbirlerine düşmüştü. Birbirlerine kurşun sıkışları dedelerinin 50- 60 yıl önce İngiliz'e, Fransız'a, Rus'a, Anzaklar'a kurşun sıkışına benziyordu.

1 Mayıs 1977 olayının öncesi ve sonrasında yaşananların devlet ricaline yansması nasıl olmuştur? Bu durum Can Dündar ve Celal Kazdağlı'nın Ergenekon adlı kitabında; "...Ecevit, örtülü ödenekten bu örgüt için (kont gerilla) para istendiğinde konudan haberdar olmuş ve hemen araştırmaya başlamıştı. Sonunda ülke çapında komünizme karşı mücadele etmek için milliyetçi gönüllülerden, özelliklede MHP'lilerden bir sivil direniş teşkilatının kurulduğunu dehşet içinde öğrenmiş ve yaşadığı şaşkınlığı şöyle anlatmıştı:

"Şimdiye kadar parasını nereden sağlıyordu bu örgüt dedim, 'Amerikalılar gizli bir ödenekten veriyorlardı.' Dediler. Tabii o zaman kuşkularım büsbütün arttı." Peki, nerede bu kuruluş, nerede çalışıyor.' dedim. Amerikan askeri dedim. Amerikan askeri yardım binasının bir katında çalışıyor.' dendi."³⁷

Türkiye'de ABD'nin bir gizli örgüt kurup parasını ödeyerek katliamlar yapması bağımsız devlet anlayışı açısından oldukça düşündürücü. 1960 darbesi öncesi MAH'ın maaşını ödeyen ABD bu kez askeri yardım bahanesi ile kurdurduğu binada bir gizli örgütün maaşını ödüyor. Bülent Ecevit bu durum karşısında şaşkınlığını attıktan hemen sonra örgütü araştırmaya başlıyor."...hatta 1 Mayıs 1977 katliamı gerçekleşince kamuoyu önüne çıkıp; "Devletin içinde, ama devletin denetimi dışındaki bir örgütün varlığını resmen açıklamıştı."³⁸

Bülent Ecevit Kıbrıs harekâtından sonra ABD'nin Türkiye üzerindeki oyununu bozacak ikinci büyük bir olaya daha imza atmıştı. ABD destekli devlet içindeki örgütü kamuoyuna deşifre etmişti. ABD'nin ve Türkiye'de ki Kont gerillanın işi iyiden iyiye zora girmişti. Ancak harekete geçmekte geç kalmadılar. 29 Mayıs 1977'de deşifre olayından 20 gün sonra başbakan Bülent Ecevit Çiğli hava alanında Kont gerillanın hedefi olmuş

37 Dündar Can, Kazdağlı Celal, Ergenekon, Devlet İçinde Devlet, s.20 İmge /İstanbul-2005

38 Dündar Can, Kazdağlı Celal, Ergenekon, aynı eser s.21

ve suikasta uğramıştı. Suikasttan yara almadan kurtulan Bülent Ecevit durumun vahametini iyiden iyiye anlamıştı. “Daha sonra suikasta kullanılan ABD menşeli silahın İzmir Emniyetine ait olduğu, tetiği çekenin ise polis memuru olduğu anlaşılmış, ancak olayın üzeri hızla örtülmüştü.”³⁹

Polis, MİT, Ülkücü, Asker, Bürokrat, siyasetçi, masonlar, gazeteciler, işadamları, tüccar, armatör ve niceleri bir oyun içinde birbirlerinden habersiz ancak ortak emre itaat ederek rollerini oynuyorlardı.

Mustafa Kemal(1926), ABD başkanı Abraham Lincoln (1865) , Rus Çarı 2. Alexandır (1881), ABD başkanı James Garfield (1881), İtalya kralı 1. Umberto (1900), ABD başkanı William MCKilley (1901), Meksika devlet başkanı Madero (1913), Yunan kralı George (1913), Mahatma Gandi (1948), Ürdün kralı Abdullah (1951), Nikaragua devlet başkanı Somoza (1956), Irak kralı Faysal (1958), Vietnam başkanı Diem(1963), ABD başkanı John Kennedy (1963), İran başbakanı Hasan Ali Mansuk (1965) ve başbakan Turgut Özal gibi burada sayamadığım yüzlerce devlet adamı hangi oyunla için öldürüldü ya da öldürölme teşebbüsünde bulunuldu.

Dünya yönetmeye çalışan bu eli kanlı derin devleti kimdi?

Bu devlet adamlarından birçoğu Bülent Ecevit gibi oyundan haberdar olup oyuna katılmadığı için birçoğu ise kendisine verilen görevleri Süleyman Demirel'in başardığı gibi, başaramamasından dolayı suikastla karşı karşıya kalmıştır.

Türkiye’de ki sağ- sol (milliyetçi- komünist) çatışması 1980 Askeri darbesi ile sanki bir bıçakla kesilircesine durmuştur. Hoca zade soyundan gelen CIA ile işbirliği içinde ki Evren paşa bir elinde Platon’un devlet adlı kitabı, diğer elinde Kuran-ı Ke-

39 Dündar Can, Kazdağlı Celal, Ergenekon, aynı eser s.21

rim ülke yönetimine el koymuştur. Sağcılık- solculuk 1980 sonrası önce Alevilik- Sünnilik, sonra laiklik- anti laiklik daha sonra ise Türkçülük-Kürtçülük gibi adlarla tehcir pılavı gibi ABD, MOSSAD ve gerilerindeki Siyonistler tarafından ısıtılıp ısıtılıp Türk halkının önüne konulmaktadır.

Sağ-sol  atışmaları 1 Mayıs 1977'den sonra şiddetlenmiş sağcı ya da solcu birçok genç hunharca birbirlerini öldürmüşlerdir. Büyük şehirlerdeki olaylar hızla Maraş, Sivas ve  orum'a yayılmış, Elazığ, Yozgat gibi şehirlere de sıçramıştır. Sonuç yine değişmeyip Türk halkı ve Türkiye üzerinde oyunlar oynanmaya devam edilmiştir.

Maraş Olayları

Maraş şehri Anadolu'nun en önemli kavşak kentlerinden biridir. Günümüzde de Akdeniz, Doğu Anadolu, İç Anadolu ve Güney Doğu Anadolu bölgelerinin bağlantı bölgesi durumundadır.

Maraş adının nereden geldiği bilinmemektedir. M.Ö. 12000- 1200 yılları arasında Hitit İmparatorluğunun egemenliğinde bulunan bölgeye Hitit kaynaklarında Maraj ve ya Markasi adı verilirken, Asur kaynaklarında Markaşi şeklinde bahsedilmektedir.

Hititlerden sonra, Pers, Helen, Roma imparatorluklarının egemenliğinde kalmıştır. Abbasiler döneminde İslam devletinin egemenliğine giren Maraş, 1071 Malazgirt savaşı sonrasında Alparslan'ın komutanlarından Afşin Bey tarafından Bizans'tan alınmıştır. Maraş'ın güney bölgeleri ise Anadolu Selçuklu Sultanı Süleyman Şah'ın komutanlarından 1086'da Emir Buldacı tarafından fethedilmiştir.

Anadolu Selçuklu devleti, danışmentliler ve haçlılar arasında sürekli el değiştiren Maraş, Eyyübiler ile Anadolu Selçuklu arasında mücadelelere neden olmuştur. Anadolu'nun Moğol istilası sırasında Memluklara bağlanan Maraş, Memlukların çekilmesinden sonra kısa süreliğine Kilikya Ermeni prensliğine bağlandı (1277- 1296). 1296'da Memluklar tarafından fethedilen Maraş'ta 1337 yılında Dulkadiroğluları beyliği kuruldu. Dulkadiroğluları beyliği uzun yıllar Memluk, Akkoyunlu, Safevi ve Osmanlı devleti arasında denge politikası uygulayarak ayakta kalmaya çalıştı. Osmanlı padişahı 2. Beyazıt'ın Alaüd-

devle Bey'in kızı Ayşe hatunla evlenmesi ile Osmanlı- Dulkadiroğluları Beyliği arasında akrabalık ilişkileri kuruldu. Çaldıran seferi dönüşünde 1515 yılında Turna dağ bölgesinde yapılan savaşla Dulkadiroğluları Beyliğine Yavuz Sultan Selim son vererek Maraş'ı Osmanlı devletine bağlı bir sancak haline getirdi. Yavuz Sultan Selim, Safevilerinin Doğu illere Müdahalesini engellemek amacı ile bölgedeki Alevi aileleri iç bölgelelere doğru göç ettirip yerlerine Kars- Kafkas bölgesinde yaşayan Kürt aileleri yerleştirdi.

Yavuz Döneminde batıya doğru getirilen Alevilerin bir bölümü Maraş, diğerleri ise Çorum, Sivas, Konya, Kırşehir, Antalya ve Karaman bölgelerine yerleştirildiler.

Maraş, Osmanlı devleti hâkimiyetine girdikten sonra Atmaca, Baba Zünnun ve Kalender oğlu gibi isyanlara tanık oldu.

1820'de Mısır sorununun ortaya çıkması ile Maraş bölgesi Mehmet Ali Paşa ile 2. Mahmut arasında sorun oldu. 1856 ıslahat fermanı ile gayrimüslimlerin Müslümanlardan üstün hale gelmesini ve bölgedeki azınlıkların taşkınlıklarını içine sindiremeyen Maraş halkı isyan etti. İsyân sırasında İngiliz konsolos yardımcısı Hoca Guer Moni ve eşi öldürüldü.

1877- 1878 Osmanlı- Rus savaşı sonrasında imzalanan Berlin antlaşmasında ilk kez Ermeni sorunun ortaya çıkması Maraş'ta yeni olayların çıkmasına neden oldu. Maraş, Ermenilerin Avrupalı devletlerin kışkırtmasıyla 19. yüzyılın başından itibaren olaylar şehri haline geldi. Ermenilerin çağrısı ile ilk olarak İngilizler daha sonrada Fransızlar Maraş'ı işgal ettiler.

Maraş halkı işgale Alevi'siyle- Sünni'siyle- Türküyle- Kürdü ile bir olup tek güç halinde birleşti. Mustafa Kemal'in görevlendirdiği Yüzbaşı Kılıç Ali Bey Pazarcık ilçesi çevresinde Alevileri teşkilatlandırırken diğer Yüzbaşı Yörük Selim Bey ise Göksu bölgesinde ki Yörük Sünni kesimi teşkilatlandırdı. Sütçü İmam

Olayı'nın ardından Çakmakçı Sait, Zülfikar Çavuş oğlu Hüseyin gibi kişilerin şehit edilmesi ile halkın Ermenilere ve Fransızlara karşı nefretleri arttı. Ermeni kızı Helena'nın Fransız subay Guvernör Andre'den rica etmesi üzerine Maraş kalesinden Türk bayrağının indirilip Fransız bayrağının çekilmesi Maraş halkının sabrının sonunu getirdi. Kısakürek ailesinden Mehmet Ali Bey'in emir tarzındaki beyannamesiyle Aslan Bey, Şerbetçi oğlu Mehmet, Ali Sezai Bey, Çuhadar zade Hacı Mustafa Efendi, Belediye başkanı Bekir Sıtkı, Evliya Efendi gibi ileri gelenlerinde katılımı ile binlerce Maraşlı kaleye doğru hareket edip Fransız bayrağını indirdi. Tekrar Türk Bayrağını sancağa çektiler. Bu olayın ardından başlayan Kurtuluş Savaşı'nı, Maraş halkı dünyada eşi benzeri görülmeyen bir kahramanlık göstererek kazandı.

TBMM 1925'te aldığı bir kararla İstiklal madalyasının Maraş halkına verilmesini uygun buldu. 1973 yılında yine TBMM kararı ile Maraş'a kahramanlık unvanı verildi. Maraş halkı Alevi'siyle- Sünni'siyle, Kürdü ile - Türküyle kahramanca mücadele ederek kahramanlık unvanını ve İstiklal madalyasını almaya hak kazandı. Bu mücadele Maraş kalesine "Maraş Bize Mezar Olmadan Düşmana Gül zar Olmaz." sözünün işlenmesine neden oldu. Maraşlı halkı Kurtuluş Savaşında düzenli ordudan hiç yardım almadan düşman işgaline son vermişti. Ancak, Cumhuriyet döneminden itibaren halk işsizlik ve geri kalmışlıkla baş başa kaldı.

Mustafa İslam oğlu İnönü'n başkanlığı döneminde Maraş halkına zulümlerin yapıldığını kaleme almıştır. Kurtuluş savaşının lideri olan Sütçü İmam ve Rıdvan Hocalardan kalan din-dar insanlar, 1925 Şapka Kanunu'na karşı geldikleri gerekçe-siyle Fransızların ve Ermenilerin zulümlerinden daha ağırlarıyla karşılaştılar. Oysa Maraş mücadelesi sırasında Sütçü İmam Uzun oluk Hamamı'nda çıkan Maraşlı kadınların peçelerine el

uzatan 3 Fransız askerini kurşunlarıyla yere sermiş ve Kurtuluş mücadelesinin fitilini ateşlemiştir.

1925’ yılında çıkarılan Şapka Kanuna karşı geldikleri iddia edilen Maraşlıların boyunlarına takılan halatlarla Adana’daki İstiklal Mahkemelerine at arkasında sürüklenerek götürüldükleri ve sakallarından tutulup eziyet edildikleri hatta birçoğunun idam edildiğini anlatmaktadır Mustafa İslamoğlu.

1925’ yılında İstiklal Madalyası verilen Maraş halkı aynı tarihlerde aynı devletin içindeki bazı şovenist gruplar tarafından zulme uğratılmıştır. Maraş halkının devlete karşı küsmesine neden olan bu grup daha sonraki yıllarda da Maraş üzerinde oyunlar oynamaya devam etmiştir.

Mustafa Kemal Paşa, Hatay Sorununa çözüm bulmak amacıyla Hatay’ın komşu illerine yaptığı geziler sırasında tren yoluyla Maraş’ın Türkoğlu ilçesinden geçerek Güney Doğu illerini gezmişti. Bu gezi sonrasında Ankara’ya dönen Mustafa Kemal bölge’nin kalkınması için bölgeye yatırımın yapılmasını istemiştir.

Bir gün Maraş’ın ünlü Kıbrıs Meydanında sade bir kıraathanede yerel gazetelere bakarken şöyle ilginç bir metinle karşılaştım. Yerel gazetenin metninde Cumhuriyet dönemiyle ilgili bir olay anlatılıyordu.

Haberde;

“Mustafa Kemal Paşa tüm yurttan başlattığı kalkınma politikası için her il temsilciler gönderdi. Maraş’a gelen temsilciler ise doğrudan Maraş’ın ileri gelen toprak ağalarıyla görüşür. Görüşme sırasında Mustafa Kemal Paşa’nın emrini iletirler. Emre göre Maraş halkı için il fabrikalar yapılacaktır. Bu proje için devlet ödenek ayırmıştır. İleri gelenlerden istekleri sorulur. Dönemin büyük toprak sahipleri Kadı oğulları ve Evliya oğulları gibi aileler heyetten bir günlük süre isterler. Sürenin bitiminde toprak sahibi aileler Maraş’ın fabrika yerine acil ramazan döne-

minde iftar vaktinin halka duyurulması için bir topa ihtiyaçları olduğunu ve eğer Paşa izin verirse bir top istediklerini belirtirler. Heyet bu isteği Paşa'nın izni doğrultusunda yerine getirir. Maraş'a bir top gönderilir. Bu top hala Maraş kalesindedir ve ramazan döneminde iftar açılışı için patlatılır.”

Aslında haberde anlatılan olayın ardında başka oyunlar vardır. Toprak sahibi aileler kafa kafaya verdikleri toplantıda şöyle düşünürler “Eğer Maraş'a fabrika açılırsa halk toprağı terk edip, fabrikalarda çalışmaya başlar o zamanda ucuz fiyata tarlalarda çalışacak ameleler bulunamaz”.

Bu haberin ne kadar doğru olduğu tartışılır. Ancak şunu unutmamak gerekir ki Maraş'ta sanayileşme 1980 sonrasında başlamıştır. Kadı oğulları ve Evliya oğulları gibi aileler ise 1960'lara kadar Maraş'ta tam bir feodalite yönetimi sürmüşlerdir. Bu durumun konuyla ne alakası var dersiniz? Cevap olarak şunu söyleye bilirim. Aç ve işsiz milleti istediğin şekilde kullanabilirsiniz. İnsanlar varolabilme savaşını ilk zamanlarda doğaya karşı verirlerken zaman la kendi yaptıkları ekonomi politikaları nedeniyle kendi türlerine karşı vermişlerdir. Bu savaşlar her zaman çok kanlı sonuçlar doğurmuştur. Romalılar insanları bu yüzden köleleştir mişlerdir. Haçlılar da bu yüzden Anadolu da binlerce insanı öldürüp evleri yakmışlar ve Kudüs'ü kan deryasına çevirmişlerdir. Haçlı Seferlerinde başlarken dini, siyasi, sosyal ve ekonomik nedenlerden başlamıştı. IV. Haçlı Seferinde İsa'nın çocukları (Müslüman olarak böyle bir inanışa karşıyım) en büyük ibadet merkezleri olan Ayasofya'da bir birlerini katlederlerken de temel sorun açlık ve var olabilme savaşıydı. Moğol hükümdarı Hülagu'nun ve günümüz ABD sinin Bağdat'ta aradıkları hiçte farklı şeyler değil.

ABD Irak üzerinde oluşturduğu psikolojik savaşta aç Iraklılara yiyecek, hastalar sağlık, işsizler iş, ülkeye “Demokrasi” getireceğini vaat etmemiş miydi?

ABD ye yardım eden Iraklılar artık Saddam dönemini mumla aramaktalar. ABD el attığı ölkelerde kaos çıkarmayı her zaman bir görev olarak bilmıştır. Irak'ta yaşanan Şii-Sünni çatışması bundan 29 yıl önce aynı senaryolarla Maraş'ta ve dünyanın değişik coğrafyalarında değişik zamanlarda yaşanmıştır

Bir başka ilginç nokta şudur. Maraş'ta çok eskilere dayanan bir Alevi-Sünni ayrımı yaşanmaktaydı. Şah İsmail'in Dulkadiroğulları Beyini ve çocuklarını hunlarca katletmesi bu ayrımın ilk temelini oluştuyordu.19.yüzyılın başlarına geldiğinde Sünni kesim Toros dağlarının yüksek kesimlerinde yaşamaya başlamıştı. Alevi kesim ise daha çok Maraş Ovası içerisindeki bataklık alanlarda yaşıyordu. Sünni grubun sıtma salgınından kaçmak için boşalttığı arazilerin tamamı Alevi ailelere bırakılmıştır.1950'den sonra başlayan tarımdaki kalkınma politikasına bağlı olarak bataklıkların kurtulması ve barajların yapımıyla sulama imkânlarının artması bir anda ibreyi tersine çevirdi.

Maraş Ovası'ndaki tarımla uğraşan Aleviler zenginleşirken hayvancılıkla uğraşan Sünni kesim fakirleşti. Bu gelir dağılımındaki eşitsizlik dışardan gelen oyunla birleşince dönüşü olmayan ve tarih boyunca unutulmayacak bir kavgaya neden olacaktır.

Maraş olayı'nın arkasındaki bir başka durum ise tamamen siyasi amaçlıydı.1950'ye kadar tek parti olan CHP, tüm yurttaki gibi Maraş'ta da Alevilerinde desteğiyle güçlü bir konuma sahipti.1960 darbesi sonrasında sağın ortası sloganıyla hareket eden AP' nin Maraş'taki en büyük rakibi CHP'ydi. Maraş olaylarından sonra başka bölgelere göç eden Aleviler nedeniyle CHP bir daha sağ partiler karşısında Maraş'ta üstünlüğü ele geçirememiştir.

Maraş olayları gerçekleştiği günden bu yana hep Alevi-Sünni çatışması olarak anlatıla gel di. Oysa bin yıla yakın dönemde yöneticiler(Akkoyunlular - Dulkadiroğulları - Safaviler-

Memluklar-Osmanlılar) her ne kadar birbirleriyle çıkarları için mücadele ettilerse de Maraş halkı kardeşçe yaşamayı bilmişti. Ermenilere ve Fransızlara karşı da birlikte hareket etmişlerdi.

19 Aralık 1978'e gelindiğinde bir anda Alevi ve Sünni kardeşler birbirilerini kanını dökmeye başladı. Maraş olayları ile ilgili birçok yerde farklı farklı şeyler söylenmiştir. Bu olayın nasıl gerçekleştiğini olayı yaşayan insanlara sormak için Maraş'ta Alevi ve Sünni köylerini dolaştım. Olayda yaşananları ve sonuçlarını Alevi ve Sünni vatandaşlarımızdan ağızlarından dinledim. Bu röportajlara geçmeden önce Aydınlik Gazetesinin ve Gündem dergisinin konuyla ilgili verdikleri iddia edilen ve internette yayınlanan şu bilgileri aktarmak istiyorum.

“Kahramanmaraş katliamı, EDEM (yağ fabrikası) toplantısında kararlaştırıldı. Katliamdan 15 gün öncesine rastlayan toplantıya, EDEM ortağı Faruk Arıkan, Fabrikatör ve Hacı Çiftliğinin sahibi Muammer Pakdil, kardeşi Cahit Pakdil, Faruk Arıkan'ın ağabeyi Hacı Osman Arıkan, Pişkinler İplik Fabrikası sahibi Abdurrahman Pişkin, Çırçır ve Prese Fabrikatörü Sıddık Akdişli, Tanrıverdi Çırçır Fabrikası sahiplerinden Zekeriya Tanrıverdi, Yağlıca Kardeşler Kooperatif şirketi sahipleri Kasım ve Ali Yağlıca, Fabrikatör Tarık Sarı Katipoğlu, Çırçır Fabrikatörü Mehmet Vakkasoğlu AP il Başkanı ve Kadioğlu Çiftlikleri sahibi Faruk Kadioğlu, Belediye Başkanı Ahmet Uncu, Misk Bölge Temsilcisi (Başkanı) Cemil Tozkoparan katıldılar.

Toplantının açılış konuşmasını yapan Hasan Balcı, Bu güne kadar bizleri koruyabilmeleri için ülkudaşlarımıza her ay 250 bin lira para veriyorum. Sizler ise bu güne kadar bir kuruş yaramadınız. Hükümete haddini bildirmek ve Alevi komünistleri yok etmek istiyorsak mutlaka birleşip bütün gücümüzü ortaya koymalıyız.

Elbirliği yapalım, Maraş'ı komünistlerden, POLDER' cilerden, TÖB-DER' cilerden temizleyelim demiştir."Gazetenin bu haberi yalanlanmamıştır.

Aydınlık Gazetesi
12 Ocak 1979

Gündem Dergisi kaynaklı internet haberine göre ise Dönemin iç işleri bakanı İrfan Özeydınlı, K.Maraş Katliamı'nın gün ışığına çıkartılması için özel bir ekip görevlendirir. Özel ekip ayrıntılı raporunu İçişleri Bakanına sunar. İnternet haberine göre içeri gizli tutulan raporunun bir bölümünü Gündem Dergisi ele geçirir ve yayınlar.

Raporun yayınlanan bölümü şöyledir;

- “1- 18 Aralık 1978 günü ÜGD Maraş şubesi ikinci başkanını Mustafa Kanlıdere, Ökkeş Kenger ve üçüncü başkan Mustafa Tecirli'ye “Halkı kıskırtmak, tahrik etmek ve isyanını sağlamak için attığı süsü verilmek kaydıyla, tahrip gücü az bir dinamit atılmasını ” emretmiştir.”
- 2- 15 gün öncesinden itibaren, gelecek program olarak “Zeynel ile Veysel” filmi gösterilecekken Adana Maraş ÜGD şubesine gelen iki şahsın getirdiği “ Güneş Ne Zaman Doğacak” filmi 16 Aralıkta aniden gösterime sokulmuştur...
- 3- Olaylardan önce, Ankara İli Bahçelievler, Karşıyaka, Keçiören semtlerinde oturdukları bilinen Hüseyin Yıldız, Ünal Ağaoğlu, Haluk Kırıcı,
Mustafa Özmen, Mustafa Dülger, Remzi Çayır, Bünyamin Adanalı, Ahmet Ercüment gedikli,
Mustafa Korkmaz ve İsmail Ufuk ile Mehmet Gürses isimli şahısların Kahramanmaraş iline gittikleri öğrenilmiştir.
- 4- 22 Aralık 1978 günü Maraş'ta olaylar patlak verdiğinde iki ayrı telefon görüşmesi yapılır. Yapılan araştırmalarda,

Adana ilinden bir şahıs Malatya Özel Doğu Doktoru Muhittin Turgut'u telefonla arayarak; Kahramanmaraş'tan oraya yaralı gelecek, dikkatli olun'der. Muhittin Turgut ise; Orasını bana bırakın. Malatya olaylarında bir açık verdim mi ki bunda vereyim. Malatya olaylarında ne şekilde çalıştığımı siz de bilirsiniz karşılığını veriri."

Aydınlık Gazetesi'nin verdiği bilgide de Maraş'ın ileri gelenleri fabrikatörlerinin EDEM yağ fabrikasında bir konsey oluşturup 15 gün öncesinden Maraş olaylarını planladıkları belirtiliyor. Toplantının açılış konuşmasını yapan Hasan Balcı'nın ülkücülere kendilerini korumaları için 250 bin lira ödeme yaptığını söylediğini belirtiyor. Aynı zaman da muhalefet partileri MHP ile AP'nin tabanın Maraş olayında ortak hareket ettiğinden bahsediliyor.

Bu arada şu soruları sormak istiyorum.

- 1- Aydınlık Gazetesi 19 Aralık'ta başlayan ve bir hafta süren (25 Aralık muhtemel bitiş tarihi) ve bu süre içerisinde jandarmanın giriş ve çıkışlarında kuş uçurtmadığı bir sırada bu bilgiye nereden ulaşmıştır?
- 2-
- 3- CHP hükümetinin olduğu bir dönemde Maraş'taki bu kaynamadan MİT, Emniyet ve Ordu'nun nasıl haberi olmaz?
- 4- Aydınlık Gazetesi'nde yayınlanan bu bilgiler delil niteliğindedir. Acaba neden sıkı yönetim mahkemesi savaşları bu kişilere ve kurumlar hakkında dava açmamışlardır?
- 5- Aydınlık Gazetesi sol görüşlü bir gazetedir.

Acaba gazete haberinde ideolojiye düşüncesinin etkisinde kalmış mıdır?

Bu sorulara cevap vermek Maraş üzerindeki karanlık oyunları çözmek kadar zordur.

Gündem Dergisi'nin yayınladığı rapor da ise İç işleri Bakanı bölgeye bir heyet gönderir ve araştırma yaptırır. Araştırma'da ülkücülerin planlı bir şekilde Ankara, Adana, Maraş, Malatya, hatında gizli planlar yaparak olayı çıkardıkları iddia edilmektedir.

Gündem Dergisinin yayınladığı raporla ilgili olarak ta şu sorulara cevap aranmalıdır.

- 1- Gündem Dergisi, çok gizli rapora nereden ulaştı?
 - 2- Gündem Dergisi, bu gizli raporu yani devletin sırrını kimden izin alarak yayınladı?
 - 3- Devlet, Gündem Dergisi hakkında bir soruşturma başlatmış mıdır?
 - 4- İç işleri Bakanı olay öncesinde neredeydi?
 - 5- Her gün sağ-sol olaylarının yaşandığı ülkede emniyet güçleri arası yolcuk yapmasında neden şüphelenmez?
 - 6- Devletin sağ ve sol grupları içerisinde ajanları yok muydu?
- Bu sorulara da cevap bulmak oldukça zordur.

Maraş olayları günümüze kadar şu şekilde anlatılmıştır.

“Bir grup takım elbiseli genç adam çiçek sinemasına ses bombası atarlar. Bombayı devlet destekli (MİT, Emniyet, Ordu) ülkücü Ökkeş Kenger ve arkadaşları atmıştır. Ancak bu olay solcuların üzerine atılmıştır. Bunun üzerine Ülkücüler tarafından iki solcu öğretmen Hacı Çolak ve Mustafa Yüzbaşıoğlu öldürülür. Öğretmenlerin cenaze namazları Ulu camide kılınmak istenir. Ancak ülkücüler tekrar sahneye çıkıp solcular ulu camiyi yakıyor diye halkı galeyana getirir ve Maraş olayları başlar.

(solcu bir görüş)

“Kahramanmaraş Lisesindeki iki solcu, “Allahsız” öğretmen Maraş’ı karıştırmak için görevlendirilmiştir.

Ankara, İstanbul gibi Maraş’ta da olayların çıkmasını isteyen solcular, yoğun olarak Sünnilerin gittiği çiçek sinema-

sı bomba atarlar. Bu olaylardan kısa bir süre sonra solcu öğretmenlerden biri derse girer. Önce çocuklara Allah var mıdır? Diye sorar. Çocuklar birden şaşırır. Öğretmen sözüne Allah'a küfrederek devam eder. Ardından bakın çocuklar Allah yoktur dedikten sonra bakın ben size şeker atıyorum eğer Allah varsa hadi oda size şeker atsın da görelim der. Bunun üzerine sınıftan çıkan bir öğrenci okulun yanındaki evine gidip av silahını alarak geri döner. Okulda öğretmeni öldürür.

Öğretmenin öldürülme nedeni anlaşıncı Maraş halkı cenaze namazının Ulu Cami'de kılınmasına karşı çıkar. Burada başlayan Alevi-Sünni çatışması kısa sürede Maraş'a yayılır.

(sağcı bir görüş)

Maraş Olaylarıyla yukarıda da bahsettiğim gibi sağ ve sol ağzlarından farklı farklı anlatılmaktadır. Bir Maraşlı olarak şehir dışına çıktığım günden bu yana her defasında bu olayla ilgili bu sorularla karşılaşmam bu konuya merak salmama neden olmuştur.

Maraş'ta Bu konuyla ilgili bilgilere yaşayan insanların kendilerinden öğrenmek amacıyla çalışmalara başladım. Araştırmaya Maraş içinden başlayarak çevredeki Alevi ve Sünni köyleri dolaşarak devam ettim. Burada olayı bizzat yaşayan insanlarla sohbet ettim. Sorular sorup cevaplar aldım. Sırasıyla siz okuyucularımın bilgisine sunuyorum.

Yer: Kahramanmaraş/ Türkoğlu/Kuyumcular Köyü

Görgü tanığı: Ahmet Yolcu, (Alevi vatandaşıımız)

Ahmet abi Maraş olayları sırasında neredeydin?

Ahmet Yolcu: Maraş'ta çalışıyordum.

Maraş olayları nasıl başladı?

Ahmet Yolcu: Maraş'ta olay falan yoktu. Hepimiz birbirimizi tanırdık. Her gün alış veriş yapardık. Hatta ben akşamları iş

dönüşünde eve gelmeden önce Türkoğlu'nda biraz kahveye takılır oyun oynardım. Sağ-sol çatışmasının varlığını sadece gazetelerden duyardım.

19 Aralık 1978 gününü hatırlıyor mu sun?

Ahmet Yolcu: Tabi ki hatırlıyorum. Her zaman olduğu gibi işe gitmek için yola çıktım. Ancak Aksu'daki askeri bölgeye geldiğimde Askerlerin Maraş'a giriş ve çıkışı yasakladığını gördüm.

Maraş'tan ise yer yer duman yükseliyordu. O gün işe gide-medim. Akşam köye Kapı cam üzerinden kaçarak gelen teyzemin oğlu Maraş'ta Sünnilerin Alevileri öldürdüğünü söyledi. Olaylar böyle başladı.

Akrabalarımın birçoğu Kapı cam ormanlık bölgesinden köyümüze kaçarak geldi. Bir hafta sonra Maraş'a gittiğimde birçok iş yeri yakılmış ve evler yıkılmış ve insan ölümleri sokak ortasında öylece yerlere atılmıştı.

Yer: Kahramanmaraş/Narlı Kasabası

Görgü Tanığı: Fatih Narlı

1978 Maraş olaylarında suçlu kimdir?

Fatih Narlı: Bak evladım. Olay olmuş bitmiş. Yüzlerce masum insan ölmüş. Bundan sonra suçlunun kim olduğu önemli mi? Kardeşçe yaşadığımız Maraş'ta kimselerin tanımadığı bir grup insan bizi birbirimize düşürüp sonradan defolup gitti.

Sünnilerin size saldırma nedenleri ne olabilir?

Fatih Narlı: Provokasyon! Başka bir şey değil. Biz olaylar öncesinde beraber yaşadık kız alır kız verirdik. Onlar bizim tarafımızda çalışırlardı. Bizde onlardan kurbanlık hayvan, yoğurt, süt ve meyve gibi şeyler alırdık. Sonra bizim dedelerimiz Fransız Gâvuruna karşı beraber savaşmıştı.

Şimdi Sünnilere düşmanlık besliyor mu sunuz?

Fatih Narlı: Yok! Neden düşman olayım ki. Onların da birçoğu neyin olduğunu bilmeden olayların içine girmişlerdi.

Yer: Kahramanmaraş/Türkoğlu/Dedeler Köyü

Görgü Tanığı: Hasan Kara

1978 olayları neden başlamıştır?

Hasan Kara: Ben 1978'de Maraş'ta Askerlik şubesinde çalışıyordum. Olayların çıktığı gün alel acele şubeye çağırıldım. Ne görevim şubenin önü ana baba günü. Binlerce Alevi şubeye canlarını korumak için sığınmışlar. Onlardan sadece akrabalarımın bir iki tanesini yanıma aldım. Oradakilerin anlatığına göre Sakarya ve Yörükselim Mahallesiindeki Alevi evleri yakılmış, kadınlar, çocuklar öldürülmüş. Evler ve işyerleri soyulmuş. Olayları bence devletin kendisi çıkardı. Askeri darbe için gerekçe oluşturdular.

Olaylar öncesinde Maraş'ta hareketlilik var mıydı?

Hasan Kara Evet! Arabaların üzerinde dağ köylerin elektrik olmamasına rağmen sürekli çamaşır makineleri, dolaplar ve televizyonlar götürülüyordu.

Bazı kendini bilmezler ulu orta yerde solcuları ve Alevileri buradan çıkarmamıza az kaldı diyorlardı.

Olaylar sonrasında ne oldu?

Hasan Kara Maraş'ta çok az Alevi kaldı.

Yüzde sekseni, Mersine, Adana'ya, Antalya'ya, Ankara ve İstanbul'a göç etti. Maraş'taki evler ve dükkânlar kapandı. Birçok insan öldü.

Yer: Kahramanmaraş/Merkez/Yörük Selim Mahallesi
Görgü Tanığı: Ayşe Demir

Ayşe Hanım Maraş olaylarını hatırlıyor musun?

Ayşe Demir: Hatırlamaz olur muyum o günleri. Kıyamet günü gibiydi. İnsanlar birbirini boğazlıyordu. Allah razı olsun Sünni komşularım beni ve çocuklarımı kız kardeşi olarak tanıtıp saldırıdan kurtardı. Ama gözümün önünde evim eşyalarım yakıldı. Bir başka Alevi komşum vardı. Kocasını sokak ortasında öldürdüler. Kimse kimseyi görmüyordu. Bu sokaklardan kanlar akıyordu. Saldıranlar yüzlerini kapatmışlardı.

Olaylar sonrasında ne yaptın?

Ayşe Demir Kocam şehir dışında çalışıyordu. Olaylar' dan birkaç gün sonra çarşaf giyerek pazarcıktaki ailemin yanına gittim. İki yıl sonra tekrar mahallemize döndük. Evimizi tamir edip yaşamaya devam ettik.

Yer: Kahramanmaraş/Merkez/Sakarya Mahallesi
Görgü Tanığı: Yasemin Sarıkaya

*Yasemin Hanım Maraş Olayları sırasında kaç yaşındaydın?
 Neler gördün?*

Yasemin Sarıkaya: 18 yaşındaydım Ortaokulu bitirmiştım. Ailem liseye göndermemişti. Mahallemizde Alevi-Sünni herkes birlikte yaşırdı. Eğlencemiz üzüntümüzde birdi. Ne olduğunu hiç kimse anlayamadan bir fırtına gibi her şeyi yıkıp gitti bu olaylar. Kimse sokağa çıkamıyordu. Olayların başladığı sırada dayım işten dönüyormuş. Yolda çevirip üzerini aradıktan sonra orada öldürmüşler. Annem haberi alınca çılgına döndü. Diğer dayılarım olaylardan kurtulmak için gece eski bir pikapla Narlı üzerinde Gaziantep'e oradan da Mersin'e kaçmışlar.

Polis ya da jandarma mahalledeki Alevileri korumadılar mı?

Yasemin Sarıkaya Korudular. Allah onlardan razı olsun. Onlar olmasalardı zaten Maraş'ta kan hiç durmazdı. Birçok Alevi'yi polis karakola, jandarma ise şubelere götürdü.

Neden?

Yasemin Sarıkaya Koruma altına aldılar. Olaylar yatışana kadar tutu koydular.

Bu gün böyle olayların çıkacağını düşünüyor mu sun?

Yasemin Sarıkaya: Hayır düşünmüyorum. Artık insanlar artık eskide olduğu gibi bilinçsiz değil. Zaten 1978'de insanlar olaylara bilinçli olarak girmemişlerdir. Olayları çıkaran zaten normal insanlar değildi. Olaylar sonrasında insanlar yaşamlarını sürdürmeye devam ettiler. Bu gün iş ortaklığından tutunda, kız verip almalara kadar uzanan dostluklar ve akrabalıklar kurulmuş durumda. Amcamın kızı şimdi bir Sünni ile evli birde çocukları var.

Yer: Kahramanmaraş/Demirciler Köyü**Görgü Tanığı: Hüseyin Yılmaz****Mehmet Işık: Hüseyin Bey Maraş olaylarında neler yaşadınız?**

Hüseyin Yılmaz: Maraş Olayları dünya da görülmemiş bir zulmün örneğidir. Biz kardeşçe yaşarken dışarıdan birileri bizi birbirimize düşürdü. Birçok çocuk, yaşlı ve kadın öldürüldü. Babamın kapalı çarşıda ki dükkânı yakıldı. Alevi bir kadının kolları ve kulakları takılarından dolayı kesilmişti.

Hüseyin Bey Maraş olaylarının mezhep kavgası olduğuna inanıyor mu sun?

Hüseyin Yılmaz: Ne alakası var canım. Biz bin yıldır birbirimizi kesmemişiz de şimdini keseceğiz. Bende Allaha ve Hz. Muhammed'in peygamber olduğuna inanıyorum Oruç tutup, Kurban kesiyorum. Bizim Sünnilerden farkımız ne?

Buradaki durum Türkiye'yi kavgaya sürüklemek isteyenlerin istekleriyle ilgilidir. Maraş Olayları Alevisi ile-Sünni'siyle sadece Maraş'a zarar verdi.

Alevi vatandaşlarımızın röportajlarının tamamını yayınlamamız mümkün değildir. Burada şunu da belirtmeliyim ki yukarıda ki isimler takmadır. Çünkü vatandaşlarımız can güvenliklerinin tehlikede olacağı gibi başlarını sorunlarla karşılaşmasından korkmaktadırlar. Aynı zamanda Sünni dostlarının güceneceğinden de çekinmektedirler.

Alevi vatandaşlarımızın yanında Sünni vatandaşlarımızın da Maraş olaylarıyla ilgili görüşlerini ve yaşadıkları olayları aktarmak amacıyla röportajlar yaptım. Buradaki isimlerin gizli kalacağına dair söz verdiğim için Sünni vatandaşlarımızın isimleri yerine de takma adlar verdim.

Yer: Kahramanmaraş/Mağaralı Mahallesi

Görgü Tanığı: Hacı Osman Kara dayı

Hacı Osman Amca Maraş olayları nasıl başladı?

Hacı Osman Kara dayı: O dönem Eski Halde kahvem vardı. Köy dolmuşlarından gelen ürünleri alır satardım. Maraş'ta hiç kötü bir durum yoktu. Bir duyduk ki Aleviler solcu iki öğretmenin cenaze namazını kıldırmak için Ulu cami'ye getirmişler. Burada namaz kıldırmalarına karşı çıkan bir grupla tartıştıktan sonra camiye ateş vermişler. İki dakika içinde insanlar kahveyi boşaltıp Ulu camiye doğru koştular. Bir süre sonra öğrendim ki kim kimi tuttuysa öldürmüş.

Maraş olayları Alevi-Sünni çatışmasından dolayı mı çıktı?

Hacı Osman Karadayı: Görünüşte öyle ama gerçekte öyle değil.

Peki gerçek olan ne?

Hacı Osman Karadayı: Sağ-Sol çatışmasını Maraş'a yaymak istiyorlardı. CHP ile AP arasındaki siyasi mücadeleye MHP'de girince ortalık karıştı.

İnsanlar birbirlerini neden öldürdüler?

Hacı Osman Karadayı: Bunun birçok nedeni var. Aç gözlülük bunlardan biri, Fakir insanları Alevilerin malları helaldir diyerek kandırdılar. İkincisi provokasyoncular din elden gidiyor! Allahsız Alevileri öldürün! diye bağırınca insanlar birbirlerini kesmeye başladılar.

Yer: Kahramanmaraş/Aksu Mahallesi

Görgü Tanığı: Mehmet Akçay

Maraş olayları sonrasında neler yaşandı?

Mehmet Akçay: Neler olmadı. Maraş'ın çıkışına öldürülen insanların cesetleri toplanmıştı. Hastane morglarında yer kalmamıştı.1000'e yakın insan tutuklandı. Maraş'ta sıkıyönetim ilan edildi.

Olaylar daha sonrada devam etti mi?

Mehmet Akçay: Aleviler can acısıyla, Maraş'ta gizliden gizliye adam öldürmeye başladılar. Her gün biri ormanlık alanda yâda baraj kenarında bir ya da birkaç insan ölüsüyle karşılaşılıyordu. Ben o zaman 1969 model Rus motosikletimle taşımacılık yapıyordum. İki adam bindi motosikletime;

-Sür... Hastaneye gideceğiz dediler. Adamlarla hastane'ye yaklaşınca, burada durma yukarıya Çamlık bölgesine gideceğiz dediler.

Birden içime bir şüphe düştü. Biraz ilerleyince adamlar bana karşı sert konuşmaya başladılar. Ne yalan söyleyim çok kork-

tum. Birden aklıma benzin musluğunu kapatmak geldi. Benzin musluğunu kapatınca motosiklet stop etti. Adamlar neye uğradıklarını şaşırdılar. Motorun üzerinden bir anda atlayıp kaçmaya başladılar. Kaçarken 40 yaşındaki palabıyıklı adamdan bir şey düştü. Adam uzaklaşınca merakla ne düşürdü diye baktığımda bir beze sarılmış büyük bir et satırıyla karşılaştım. Allah beni çocuklarıma bağışladı.

Yer: Kahramanmaraş/Kümperli Köyü

Görgü Tanığı: İbrahim Çavuş

İbrahim Bey, Maraş Olayları hakkında ne düşünüyorsunuz? Biz anlatır mısın neler olmuştu?

İbrahim Çavuş: Allah o günleri bir daha yaşatmasın.

-Aleviler Ulu camiyi yakıyor diye bir yaygaranın ardından suçsuz birçok masum insan öldürüldü. Sonradan öğrendiğimize göre kravatlı, takım elbiseli bir grup genç olayların başlama-sına neden olmuş. Zaten olaylar sırasında Maraş'ın içine giriş ve çıkış asker tarafından yasaklanmıştı. Bizim köyden Maraş'ın üzerindeki duman görülüyordu. Bir hafta Maraş'ın içi yandı. Bir hafta sonra Maraş'a gittiğim de Mezbaha ne'nin önüne yığılmış insan ölüleri gördüm.

Maraş Olaylarından olumsuz etkilendiniz mi?

İbrahim Çavuş: Evet Maraş olaylarından bir iki ay önce askerden geldim. Babamla beraber Gaziantep'ten bir BMC minibus aldık. Olaylardan sonra Maraş'a köyden müşteri taşıyorum. Bir gün Eski Hal önündeki kahvede domino oynuyordum. İki tane adam geldi. Araba boş mu? Diye sordular. Bende boş dedim. Bana ev taşıyacağınız dediler Bende olur deyip adamlarla Sakarya Mahallesine gittim.

Mahalleye varınca arabaya 3 kadın 2 tane de genç bindi. Elllerinde valizleri vardı. Pazarcık tarafına gideceğiz dediler. Sakarya Mahallesinden daha yeni çıkmıştık ki arka tarafımda oturan adamlardan biri tabancanın burnuyla beni dürterek acele etmemi söyledi. Korktum. Çevre yoluna çıktık. Biraz ilerleyince polis çevirmesi olduğunu gördüm. Üç tane polis arabası yol kenarında durmuş kimlik kontrolü yapıyorlar.

Adamlar bana yanlış bir hareket yaparsan seni vururuz dediler. Ben zaten bu adamların elinden kurtulamam bari şimdi öldürsünler de katilimin kim olduğu belli olsun diye minibüsü polis arabasının üzerine sürüp yanlarına gelince ani fren yaptım. O sıra da tüm polisler benim arabamın etrafını sardı. Kendimi arabadan dışarı attım. Polislere durumu anlatınca arabadakiler arandı. Valizler silah dolu. Allah yüzüme baktı da öylece kurtuldum.

Maraş Olayları hakkında son olarak ne söylemek istersin?

İbrahim Çavuş: Allah bir daha o günleri göstermesin yaşıatmasın. Yüzlerce masum insan boşu boşuna öldü. Oysa daha öncesinde kardeşçe yaşıyorduk. Günümüzde de kardeşçe yaşıyoruz ama o günler kara bir leke ne kadar unutmaya çalışsak ta unutulacak gibi değil.

Yer: Kahramanmaraş / Türkoğlu / Kılılı Kasabası

Görgü Tanığı: Durmuş Ali Göktepe

Durmuş Ali Bey, Maraş Olaylarından nasıl etkilendiniz?

Durmuş Ali Göktepe: Ben 1978 Ağustos ayında askere gittim. Askere gitmeden önce ortak pamuk ektiğimiz bir Alevi aile vardı. Bu aileyle dostluğumuz çok iyiydi. Kars'a düştüğümü öğrenen babam, bana oğlum Hüseyin Amca'nın oğlu Hasan'da Kars'ta askerlik yapıyor dedi. Hasan izine gelmişti.

Hasan'la gezdik dolaştık ve beraber Kars'a gittik. Hasan üst devrem olduğu için bana çok yardımı oldu. Memleketten gelmeden önce onların Sakarya Mahallesindeki evlerinde kalmıştım. Allah var yukarıda, annesi, kız kardeşi, babası bana çok değer vermişlerdi. Askerlik yaparken birden rahatsızlandım. O sırada nenemde iyice düşmüştü. Bölük komutanım bir gün beni çağırdı. "Oğlum hastaymışsın seni hava değişimine gönderiyorum on gün iznlisin" dedi.

Bir taraftan izine sevinirken öbür taraftan da Maraş'a hangi parayla giderim diye düşünüyordum. Zaten babamın durumu iyi değildi. İyi olsa bile para elime geçene kadar iki gün geçermişti. Durgun halimi gören Hasan derdimi sordu anlattım o'da ya dostum derdin para olsun dedi ve çıkarıp bana para verdi.

-Toprağım Allah senden razı olsun Maraş'a gitmemi sağladın. Benden bir isteğin var mı? Diye sordum.

O da bana;

- Bizimkilerin bir yanına uğra bir hallerini hatırlarını sor dedi.

Neyse çok uzatmayayım trenle gece 12'de Maraş'a indim. O saatte araba da yok. Doğru Hasan'ın ailesinin yanına gittim. Allah razı olsun onlardan beni gece evlerine aldılar. Hasan'ın odasında yatırdılar. Sabah kız kardeşi banyoyu hazırlamış. Banyo'dan sonra ailecek bir kahvaltı yaptık. Sonra beni köyümüzün dolmuşuna bindirip yolcu ettiler. İzin bitip yola döneceğim sırada Hasan'ın ailesinin yanına uğrayıp hallerini hatırlarını sorup varsa Hasan'a gönderecekleri alayım diye Sakarya Mahallesine gittim. Birde ne göreyim! Ev yakılmış, kapılar, pencereler, kırılmış. Bir an gözlerime inanmadım. Hemen komşularına gidip ne oldu diye sorunca o on günlük süre içerisinde Maraş'ta kıyametin koptuğunu öğrendim. Hasanların evi yakılmıştı. Ailesi ise güçlkle kaçmıştı. Kars'a gitmek için trene bin-

dim. Maraş'tan Kars'a kadar Hasan'a nasıl bu durumu anlattırım diye düşündüm. Birliğe teslim olduktan sonra Hasan'ı buldum ama Hasan benimle konuşmuyordu. Sonra'dan öğrendim ki Hasan, ailesinden gelen mektupla her şeyi öğrenmiş. Hasan bir daha benimle konuşmadı. Bu Maraş Olayları Hasanla benim gibi birçok dostun ve akrabasının arasının açılmasına neden oldu.

Maraş Olayları hakkında ileriki dönemlerde geniş bir araştırma eseri hazırlığı içerisinde olduğum için röportajları burada kesmek istiyorum.

İddialar ve olayı yaşayan insanların yan yana getirdiğimiz de dış destekli bir grubun çıkarları için yüzlerce insanın ölümüne neden olan Maraş olaylarını provokasyonlarla çıkardıklarını görüyoruz. Adana'da yargılananlar idam, müebbet ve çeşitli sürelerde hapis cezalarına çarptırıldılarsa da zamanla hemen hemen hepsi berat etmişlerdir. Hatta Ökkeş Kenger bir süre sonra milletvekili olmuştur. Ökkeş Kenger zaman içinde soyadını değiştirip "Şendiller" soyadını almıştır.

Aydınlık Gazetesi'nin isimlerini telaffuz ettiği kişiler ise varlıklarına varlık katarak hayatlarına devam etmişlerdir.

Sonuç itibariyle Maraş olayları Türkiye'de istenilen fırsatı gizli güçlere sunmuştur. Maraş Olayları nedeniyle İç İşleri Bakanı İrfan Öz aydınlı istifa etmiş yerine Hasan Fehmi Güneş gelmiştir. İstanbul, K.Maraş, Ankara, Adana, Elazığ, Bingöl, Erzurum, Kars, Gaziantep, Erzincan, Malatya, Sivas ve Urfa'da sıkıyönetim ilan edilmiş ve insanların özgürlükleri kısıtlanmıştır. Davalar sonuçsuz kalmış ve halkın devlete olan güveni sarsılmıştır. Bunların içerisinde en önemlisi ise 12 Eylül 1980 Askeri Darbesi için Maraş Olayları'nın gerekçe olarak kullanılmasıdır.

Türkiye'de bu kez oyunlar din üzerinden hareketle Maraş üzerinden oynanmıştır. Bu oyunlar daha sonraki dönemlerde Çorum'da, Sivas'ta ve diğer şehirlerde devam etmiştir.

Bundan 20 yıl önce nasıl Maraş kana bulanmışsa, şimdi'de Irak'ta ABD ve İsrail Müslümanları Şii-Sünni, Arap, Türk, Kürt ve Asurî gibi isimler altında gruplara ayırıp birbirine düşürmektedir. Taktikler ve oyunların sonuçlarının aynı olduğunu görmemek ancak körlük olur.

İnsanlar birbirlerini sevmedikçe dostlarını ve düşmanlarını tanımadıkça bu oyunlara gelmeye devam edecektir. Bu yüzden dili, dini, ırk ne olursa olsun insanları sevmeliyiz.

Yunus Emre'yi, Mevlana'yı birçok güzel insanı yetiştirmekle övünürüz ancak onların sözlerini dinlemeyiz gittikleri yoldan gitmeliyiz.

Ne diyordu Yunus;

“Yaratılanı severim yaratandan ötürü”

Ne diyordu Mevlana;

“Gel gel ne olursan yine gel,

İster kâfir ister Mecusi, ister puta tapan ol yine gel.

Bizim dergâhımız ümitsizlik dergâhı değildir,

Yüz kere tövbeni bozmuş olsan da yine gel.”

Bu sözleri anlamak ve yaşamak bizim üzerimizde oynanacak tüm oyunları daha plan aşamasındayken bozar. Kendimizi özümüzü bulduğumuzda zaten her şey yoluna girecektir. Bizim atalarımız bırakın aynı dinden olmayı farklı dinlerden insanları bile kucaklamışlardır.

Katolik, Ortodoks, Ermeni, Rum, Arnavut, Sırp, Macar fark etmez hepsini Yüce Allah'ın bir emaneti olarak kabul edip insanca yaşamalarına izin vermişlerdir. Peki, neden Maraş'ta, Sivas'ta, Çorum'da birbirimizi kesiyoruz. Biz o neslin çocukları değil miyiz? İslam'da zorlamanın olmadığını her Müslüman bilir. Peki, neden insanlar kendi kardeşini mezhep ayrılığı nedeniyle öldürür?

Maraş olayları yakın tarihimizde dış güçlerin ve içerideki hahinlerin işbirliğiyle ortaya çıkmış kara bir oyundur. Bir Maraşlı olarak böyle olayların Maraş'ında Türkiye'mde ve dünya'da yaşanmaması için Allah'a dua ediyorum. Uyanık olmak, hataya düşmemek ve aklıyla hareket etmek her Müslüman da olması gereken temel özelliklerdir. Her insanın sağduyulu olması gerekir.

Yorumsuz

Sert Sonbahar 12 Eylül (12 Eylül 1980 askeri darbesi)

Soğuk savaş'ta rakiplerin son kozlarını oynadıkları son raunda gelinmişti. SSCB ve ABD II. Dünya Savaşı'yla başlayan dünyada tek devlet tek patron olma mücadelesini son mücadelesini veriyordu. Bu mücadele'nin merkezinde ABD ve SSCB kadar Türkiye'de vardı.

SSCB, ABD'nin etrafında oluşturmaya çalıştığı "Demir Perde Ülkeleri" projesini haklı olarak varlığına ve çıkarlarına ters buluyordu. Türkiye "Demir Perde Ülkeleri" projesinin en önemli mihenk taşlarından biriydi. Rusya, Avrasya'nın diğer güçlü ülkesi Türkiye'yi ABD politikasından uzaklaştırma yoluyla "Demir Perde Ülkeleri" projesinde büyük bir gedik açmayı düşünüyordu. Türkiye'nin Rusya yanlısı bir politika izlemesi ya da ABD'den uzaklaşmış olması Rusya'ya son raunda da derin bir nefes aldıracaktı. Rusya böylece ABD'nin politikasını bozacak, NATO'ya büyük bir darbe indirecekti. Arap Devletlerine rahatlıkla ulaşabilecekti. Türkiye'de NATO'ya ve ABD'ye vurulacak bir darbe kısa sürede Yunanistan'a ve İtalya'ya sıçrayacaktı. Böylece "Demir Perde Ülkeleri" projesi yerle bir olacak Rusya son raunda da ki bu taktiğiyle mücadeleyi kazanacaktı.

ABD son raunda Rusya'ya karşı son gücünü ortaya koyacaktı. Türkiye politikasına daha fazla önem vermeye başlamıştır. II. Dünya Savaşı sonlarına doğru yakınlaşmaya başladığı Türkiye'yi, gizli servisine (MİT) maaş bağlayıp hizmetinde çalıştıracak kadar, 1960'larda avucunun içine almıştı. Adnan Menderes döneminde kurulan derin ilişkilerin zamanla Türkiye'nin ulusal çıkarlarına ters düşmesi üzerine Türkiye 1960 darbesi öncesinde ABD'yle olan ilişkilerini gözden geçir-

meye başladı. Bu durum ABD derin devletini oldukça rahatsız etti. Türkiye'nin ABD hizmetinden çıkıp Rusya'ya yaklaşması ABD'nin felaketi olurdu.

ABD derin devleti ve NATO 1960 darbesiyle Türkiye'nin kaosa sürüklenmesini sağlarken, başını kaldırıp dünya dengelerini takip etmesini engelledi. ABD derin devleti ilk olarak Türkiye'de, Rusya'yla yakınlaşabileceğinin sinyallerini veren Adnan Menderesin sonrada kendi başkanı John Kenndy'i (Sevgilisi aracılığıyla ABD gizli bilgilerinin Rusya'ya aktarıldığı düşüncesinden hareketle) ortadan kaldırdı.

1971 Askeri Muhtırası ile Türkiye içindeki 68 liler kuşağının sindirilmesinde etkili olan ABD, 1973 seçimlerinden sonra kurulan CHP - MSP koalisyonun icraatlarından hiç memnun olmadı. Kontrgerilla'yı Türkiye'de kurup faaliyetlerini derinden yürütmeye başladı. MİT ve Polis aracılığıyla da Rusya'nın diğer ifadeyle de KGB'nin Türkiye politikasını bozmaya çalıştı. KGB'nin sol gruplara para ve silah desteği sağlamaya başlaması üzerine CIA Türkiye'deki Kontrgerilla aracılığıyla milliyetçi ve ümmetçi grupları solculara karşı desteklemeye başladı.

ABD politikasını sadece üniversite öğrencileri ve diğer halk tabakasıyla sınırlamıştı. Siyasete 'de el atan ABD, CHP lideri Bülent Ecevit'in hükümet kurmada yaşadığı sıkıntıdan tutanda suikasta uğramasına kadar uzanan birçok faaliyette etkin rol oynadı. Çünkü CHP lideri Bülent Ecevit , hem Kıbrıs'ta hem de Kontrgerilla'nın deşifre edilmesinde ABD'nin hoşuna gidecek şeyler yapmamıştı.1977 seçimlerindeki CHP'nin başarısı ABD'yi memnun etmedi.

1 Mayıs 1977 olaylarıyla, ABD ve SSCB kendi aralarında savaşmasalar da, Türkiye'de daha önce den planlanmış derin bir iç savaş başlatıldılar. Bu savaşın tarafları KGB destekli solcular ve CIA destekli Milliyetçi cepheydi.Savaş ilk olarak Üniversi-

te öğrencileri ve İşçi grupları arasında büyük şehirlerde başladı. Kısa bir süre sonra ise Kahramanmaraş'ta ve diğer Anadolu şehirlerine yayıldı. Savaşı planlayanlar savaş meydanlarında , provokasyon amaçlı gönderdikleri ajanlar dışında , yoklardı.

Bülent Ecevit, Türk tarihinin en önemli liderlerinden biriydi. Karaoğlanlığı dönemlerindeki cesur tavırları ve ileri görüşlülüğü Türkiye'nin derin yaralar almasını önlemişti. Ancak, Kenan Evren'i Orgeneralliğe yükseltmesi yani Kenan Evren'in önünü açması kendisi açısından ve Türkiye açısından büyük bir felaket olmuştu.

Sağ-sol çatışmalarına, Kahramanmaraş Olaylarının da katılması CHP'nin hükümetten düşmesine neden olurken baş aktör Süleyman Demirel'in yeniden hükümet kurmasını sağladı. ABD derin devletin ve Süleyman Demirel'in beslendiği kaynağın aynısı olduğunu düşündüğümüzde ABD'nin 12 Eylül'ü nasıl hazırladığını daha iyi anlarız.

"Ecevit'in başarısızlıkla sonuçlanan hükümet denemesinden sonra azınlık hükümeti olarak iktidara gelen Demirel, ekonomik bir "restorasyon" programını,

Özal'ın hazırladığı ünlü 24 Ocak 1980 kararlarını yürürlüğe koydu.

Ekonomik sıkıntıların yükünü olduğu gibi geniş halk kitlelerinin sırtına yükleyen bu programın, demokratik bir ortamda seçilmiş bir siyasal iktidar tarafından yürütülmesi hemen hemen olanaksızdı. Bu olanaksızlığa bir de gün de otuza varan terör kurbanı eklenince, iktidar, bir kez daha silahlı kuvvetlere yani darbeye yaldızlı davetiye ikram edilmiş oldu."⁴⁰

Türkiye'yi idare edenler (Süleyman Demirel, Kenan Evren) kendi aralarında danışıklı bir dövüş halinde oyunu tezgâhlamışlardı. Oyunu aktörlerinden Süleyman Demirel'in seçilmişlerden olması ve Kenan Evren'in darbe sonrası'nda ABD kayıtlarına (Our boys...) şeklinde geçmesi tesadüf olmasa gerek.

Kenan Evren

ABD, Türkiye’de önce terör olaylarını başlatarak CHP’nin yara almasını sağlayıp hükümetten düşürülmesini sağlamış daha sonra ise Demirel yönetimiyle ülke de ekonomik kriz çıkarak darbeci, çocuğu Kenan Evren’e uygun bir ortam hazırlamıştır.

12 Eylül 1980 sabahından itibaren ise SSCB’nin ajanları bavuullarını tolayıp ülkelerine kaçarlarırken solcular ise önce cezaevlerine konulup sonrada darağacında idam edilmişlerdi. ABD SSCB’yle yaptığı son raundu Türkiye’de kazanmıştı. Çok geçmeden (11 yıl sonra) SSCB dağıldı ve ABD dünyanın tek patronu haline geldi.

12 Eylül 1980 darbesini sadece ABD ve SSCB ile ilgilendirmek büyük bir hata olur. Ülke içerisinde ki tüm insanları etkilediği darbenin siyasal ve ekonomik nedenlerini krizin yanında bulundukları mevkileri korumak isteyenlerin bencil tutumları da 12 Eylül 1980 darbesine ortam hazırlamıştır.

“1 Ocak 1980 Salı gecesi saat 20.30’a doğru gazeteyi aradım. Genç gece sekreterlerine “Kısa bir haber var, vereceğim” de-

dim. Hem haberin önemli, hem de atlatma gazetecilik dürtüsüyle heyecanlıydım. Haber, yılbaşı mahmurluğundan kurtulmamış Babiâli’de-ve tabi siyasal olan olmayan bütün kurumlar-da ve odak merkezlerinde - fırtınalar estirecekti.

Haber “Dün saat 17.00’den itibaren Cumhurbaşkanı Korutürk’le bir saat otuz dakika görüşen Genelkurmay Başkanı Evren ile üç kuvvet komutanı ve jandarma genel komutanı, Korutürk’e bütün anayasal organları ülkenin içinde bulunduğu tehlikelerden ve çıkmazlardan kurtarmak için birliğe, dayanışmaya ve birbirini desteklemeye çağıran yazılı bir metin verdiler.” diyor ve kimi ayrıntıları içeriyordu.

Uyarı gereken ilgiyi görmezse ne olacaktı? Haberde adını verdiğim yetkili- Oramiral ulusu-“Eğer uyarımızı içeren önemli hususlar yerine gelmeyecek olursa, geriye elbette tek alternatif kalıyor” demişti.

Gelecek bu sözlerde biçimleniyor, sonuç o cümle de noktalanıyordu. Bu önemli nokta haberde yer alıyordu.

Fakat haberde bir nokta da yanılmıştım bu durum sonradan ortaya çıktı. Ordu, uyarı mektubunu cumhurbaşkanına 1 Ocak günü değil, 27 Aralık 1979’da vermişti.

Cumhurbaşkanı saklamıştı.

Cumhurbaşkanı Korutürk’ün altı gün-yakın çevresine de-söylemeden mektubu saklı tutması tartışmalara yol açtı. Korutürk’ün daha sonra-yakın çevresine-yılbaşı öncesi halkın tadını kaçırmamak için bu yola başvurduğunu söyledi.

Ama sonradan öğrendik ki Korutürk altı gün düşünmüş 1 Ocak 1980 günü komutanlardan Nisan 1980 de görevi sona erinceye kadar yönetime müdahale edilmesini istemişti.

Komutanlar mektupla ilgili harekete geçmediğini görünce 1 Ocak günü Köşk’ü ziyaret etmişler, uyarının gereken yerle-

re iletilmesindeki gecikmenin hem nedenini öğrenmek hem de uygulanmaya konulmasını istemişlerdi.

Ne çare, 2 Ocak 1980'de olay Hürriyet'te patlayınca Cumhurbaşkanı, başbakan ve AP lideri Demirel ile CHP lideri Ecevit'i Köşk'e çağırarak mektubun birer kopyasını vermek zorunda kaldı.

Fakat sonuç olarak Hürriyet bir kez daha gazetecilik görevini yerine getirmiş, 12 Eylül 1980'de TSK'nin ülke yönetimine el koyacağını dokuz ay önceden duyurmuştu.

Cüneyt Arcayürek⁴¹

Cüneyt Arcayürek'in yukarıdaki sözlerini okuduğumuzda Türkiye'de şahsi menfaatler için devletin zirvesinde oturanların bile yeri geldiğinde halkına nasıl ihanet edebileceğini gözler önüne sermektedir.4 ay daha cumhurbaşkanlığı görevinde kalmak için bir cumhurbaşkanının darbeye karşı çıkmak yerine darbeci subaylara benim sürem Nisan 1980'de bitene kadar darbe yapmayın demesi ve darbe yapılacağını halka ve halkın vekillerine duyurmaması anlaşılır gibi değil.

12 Eylül 1980 darbesi gerçekleştikten sonra Demirel'in " Benim darbe yapılacağından haberim hiç olmadı" sözünün ise yine Arcayürek'in ifade ettiği gibi 2 Ocak 1980'de yazılı bir metnin Demirel'e sunulması ve Demirel'in basına yaptığı açıklamalarla karşılaştırıldığında, yalan olduğu anlaşılmaktadır.

12 Eylül 1980 darbesi planlı bir şekilde hazırlanıp yürürlüğe konulmuştur.12 Eylül 1980 Cuma gecesi sabaha karşı saat 03.59 da TSK'nin yönetime el koymasının ardından Genelkurmay Başkanı Kenan Evren, TRT'den şu meşhur açıklamasını yapmıştır.

41 Türeñç Sefa, Kaplan Sefa, O Manşetler, Yazarların Kaleminden Manşetlerin Öyküsü / Doğan Kitap / İstanbul 2003 s.84,85

Yüce Türk Milleti;

Büyük Atatürk'ün bize emanet ettiği ülkesi ve milletiyle bu bütün olan, Türkiye Cumhuriyeti Devleti, son yıllarda, izlediğiniz gibi dış ve iç düşmanların tahriki ile, varlığına, rejimine ve bağımsızlığına yönelik fikri ve fiziki haince saldırılar içindedir.

Devlet, başlıca organlarıyla işlemez duruma getirilmiş, anayasal kuruluşlar tezat veya suskunluğa bürünmüş, siyasi partiler kısır çekişmeler ve uzlaşmaz tutumlarıyla devleti kurtaracak birlik ve beraberliği sağlayamamışlar ve lüzumlu tedbirleri almamışlardır. Böylece yıkıcı ve bölücü mihraklar faaliyetlerini alabildiğine arttırmışlar ve vatandaşların can ve mal güvenliği tehlikeye düşürülmüştür.

Atatürkçülük yerine irticai ve diğer sapık ideolojik fikirler üretilerek, sistemli bir şekilde ve haince, ilkokullardan üniver-

sitelere kadar eğitim kuruluşları, idare sistemi, yargı organları, iç güvenlik teşkilatı, işçi kuruluşları, siyasi partiler ve nihayet yurdumuzun en masum köşelerindeki yurttaşlarımız dahi saldırı ve baskı altında tutularak bölünme ve iç harbin eşğine getirilmişlerdir. Kısaca devlet güçsüz bırakılmış ve acze düşürülmüştür.

Aziz Türk Milleti:

İşte bu ortam içinde Türk Silahlı Kuvvetleri, İç Hizmet Kanununun verdiği Türkiye Cumhuriyeti'ni kollama ve koruma görevini yüce Türk Milleti adına emir ve komuta zinciri içinde ve emirle yerine getirme kararını almış ve ülke yönetimine bütünüyle el koymuştur.

Girişilen harekâtın amacı, ülke bütünlüğünü korumak, milli birlik ve beraberliği sağlamak, muhtemel bir iç savaşı ve kardeş kavgasını önlemek, devlet otoritesini ve varlığını yeniden tesis etmek ve demokratik düzenin işlemesine mani olan sebepleri ortadan kaldırmaktır.

Parlamento ve Hükümet feshedilmiştir. Parlamento üyelerinin dokunulmazlığı kaldırılmıştır.

Bütün yurttaki sıkıyönetim ilan edilmiştir.

Yurt dışına çıkışlar yasaklanmıştır.

Vatandaşların can ve mal güvenliğini süratle sağlamak bakımından saat 05'den itibaren ikinci bir emre kadar sokağa çıkma yasağı konulmuştur.

Bu kollama ve koruma harekâtı hakkında teferruatlı açıklama bugün saat 13.00'deki Türkiye Radyoları ve Televizyonunun haber bülteninde tarafımdan yapılacaktır. Vatandaşların sükûnet içinde radyo ve televizyonları başında yayınlanacak bildirileri izlemelerini ve bunlara tam uymalarını ve bağrından çıkan Türk Silahlı Kuvvetlerine güvenmelerini beklerim."

Bu bildirinin ardından ayrı tarihlerde konularının içeriğine bağlı olarak 5 bildiri daha ilan edilmiştir.

12 Eylül’le birlikte ülkede yaşanan kanlı olaylar bir anda bıçakla kesilirse sine durmuştu. Bundan sonrası olaylarla ilgili olanların hemen yakalanıp cezalandırılması aşamasıdır. 12 Eylül 1980’den itibaren Türkiye 3 yıl askeri yönetimle yönetildikten sonra 1983’te yeniden seçimler yapılmıştır. 12 Eylül 1980 darbeci mantığı, yönetimde 1983’ten itibaren sivil kıyafetlerle yer alıp günümüze kadar varlıklarını sürdürmüştür.

“12 Eylül 1980 askeri darbesi sonrasında 7000 kişinin idamı istendi. Askeri yargıtay 124 idam cezasını onayladı. 50 kişi idam edildi. Askeri yönetimde, gözetiminde ya da hapisanelerde “doğal ölüm” sayısı 229 oldu. İnsan Hakları Derneği’nin kayıtlarına göre 12 Eylül döneminde: 650 bin kişi gözetim altına alındı. 230 bin kişi yargılandı. 1 milyon 683 kişi fişlendi. 141,142 ve 163. maddelerden 71 bin kişi, yasa dışı örgüt olma iddiasıyla da 98 404 kişi yargılandı.”⁴²

12 Eylül 1980 askeri darbesi Türkiye’de etkisi uzun yıllar silinmeyecek yıkımlara neden olmuştur. Türkiye’nin 67 ilinde, 19 Temmuz 1987 yılına kadar sıkıyönetim uygulandı. Sıkıyönetim tüm illerde aynı anda kaldırılmamıştır. 1984’ten itibaren aşamalı olarak sıkıyönetim kaldırılmıştır. Türkiye’de demokrasi kavramı tamamen ortadan kalktığı gibi insan hakları ihlali ise hat safhaya ulaşmıştır. 1982’de hazırlanan ve Türkiye’nin en baskıcı anayasası olan 1982 Anayasası darbeci mantığını günümüze kadar taşımıştır.

12 Eylül 1980 darbesini gerçekleştirenler ve o dönemin işkenceleri ise daha sonraki dönemlerde devletin önemli noktalarında bulunmuşlar ve yargılanmışlardır. Darbecileri yargı karşısına çıkarılmamaları ise Türkiye’nin hukuki alan’daki zafiyetinin göstergesi olmuştur.

42 40 <http://tr.wikipedia.org/wiki/12-eyl%C3%BCL-Darbesi>

Darbenin patronu Kenan Evren, ABD'nin isteğini yerine getirmenin ödülünü almış ve Türkiye Cumhuriyeti'ni cumhurbaşkanı sıfatıyla yedi yıl yönetmiştir. Daha sonraki dönemlerde yaptığı açıklamalarıyla da halka hesap vereceği yerde halkla dalga geçmiştir. 1980 ile 1984 yılları arasında Türkiye'de 18 sol 8 sağ görüşlü ve 23'te adli suçlu 50 kişi idam edilmiştir. İdamları, 3 Ekim 1984'te Muş'ta yapığı konuşma da değerlendiren “Our boys...” Kenan Evren “Hainleri asmayıp da besleyecek miyiz?” demiştir. Babasız, evlatsız ve kocasız kalmayı Türk halkı daha önceki dönemlerde yaşamıştı Ancak o zamanlarda babalar, çocuklar ve eşler vatan için kanlarını, canlarını vermişti. 12 Eylül böyle bir şey değildi ki. Oyun içinde oyun oynayan asıl vatan hainleri için babaların, çocukların ve eşlerin öldürülmesi Türk halkının hak ettiği bir şey değildi. Asıl asılması gerekenlerin ellerini kollarını sallayarak ve ağız dolusu sözler söyleyerek ortada dolaşması, Türk halkını devlete karşı küstürmüştür. Bugün 70'ler, 80'ler sorulduğün da ya insanlar hiç konuşmuyor ya da “Allah bir daha o günleri yaşatmasın” diyorlar.

Kenan Evren ise her fırsatta milleti rencide eden sözlerini ulu orta yerlerde bas bas bağıyor.

1 Mart 2006'yılında Abbas Güçlü'nün Kanal D'de yapıp sunduğı “Genç Bakış” programında bu rencide edici sözlerini, güya aydın ama aslında tiki, dünya yıkılmış umurunda olmayan bir grup üniversite öğrencisi karşısında şöyle ifade etti.

“Yahu sorsanıza... İşkenceyi sorsanıza. Asıl bunları sormanız lazım. Evet, itiraf ediyorum. Hapishanelerde işkencelere engel olmadık. Birçok insan sakat kaldı, öldü. O kadar rica ettik yapmayın falan diye. Ama bizi dinlemediler. O gardiyanlar yok mu; ah o gardiyanlar? Onlar yapıyorlardı. Çünkü 12 Eylül'den önce seslerini çıkaramıyorlardı. Mahkûmlar hep onları dövüyorlardı.

12 Eylül olunca başlarına teğmenler filan diktik. Fırsat elle-rine geçince gardiyanlar da ne yapsınlar? İşkence yaptılar. Fena muamelede bulundular. Çok rica ettik, yapmayın falan dediy-sek de maalesef dinletemedik. Bu müessif olaylar oldu. Ama tespit ettiklerimiz yakaladık. Hatta sanırım bir polisle, bir ast-subay mahkûm oldu.

Hem her ülke de işkence var. Bakın bu gün bile bizde var. Amerika’da yapıyor mahpus hanede ki Iraklılara. Ama başla-rına diktiğimiz teğmenler işe yaradı. Onlara İstiklal marşımızı söylediler. Sabahları hani ilköğretimde söylerler ya her sabah Türküm, çalışkanım falan diye onları söyletirlerdi..⁴³

Kenan Evren, insanlara ne tür işkencelerin yapıldığını kim-lerin, kendilerinin bilgileri doğrultusunda, suçlar işlediğini iti-raf ediyor. Kenan Evren’in “Onlara İstiklal marşımızı söyledit-ler...” şeklindeki sözüne değinmek istiyorum. Mahpushane’ye sokulan bu insanların hemen hemen hepsi ister sağcı olsun is-ter solcu, Kurtuluş Savaşında canı kanını veren binlerce in-sanın torunları onlar zaten İstiklal Marşına karşı değillerdi ki. Kenan Evren’in bu sözünü daha iyi anlaya bilmeniz için İstan-bul Üniversitesi Profesörlerinden birinin, ismini burada söyle-mek istemiyorum, bir anısını aktarmak istiyorum. Profesör’e sorduğum “ Hocam, 12 Eylül 1980’den sonra olaylar bıçakla kesilir gibi kesilmesinin nedeni nedir? Sorusuna;

“12 Eylül 1980 sonrasında Cumhurbaşkanının daveti üzerine (Kenan Evren) köşk’e gittik. Köşk’ün bahçesinde reisicumhur bizi karşıladı. Darbe sonrası Türkiye’nin durumuyla ilgili görüş-lerimizi sordu. Reisicumhurun masasında Platon’un “Devlet” adlı kitabı vardı.

Arkadaşlardan birisi merakla kitabı sorunca “ kitabı beğen-dim o yüzden okuyorum dedi. Sözlerine şöyle devam etti. “Biz

43 41 [http://www.belgenet.com/12 Eylül/12syonetim.html](http://www.belgenet.com/12_Eylul/12syonetim.html).

olayları nasıl bitirdik sanıyorsunuz? Bir elimde “Kur’an” diğer elim de “Devlet” ile olayları bitirdik “dedi.”

Profesör’ün aktardıkları iyice düşünüldüğünde hiç de mantıksız gözüküyor. Önce “Allahsız komünistler ülkeyi ele geçirecekler” propagandasıyla sağ-sol çatışmalarının başlaması sonra darbe, darbe sonrasında ise sağ-sol fark etmez, Yunan mantığıyla her kesim üzerinde uygulanan baskıcı yönetim.

12 Eylül 1980 sonrası Türkiye tam olarak ABD’nin istediği şekilde bir ülke haline gelmiştir. Solculardan idam edilenlerden arta kalanlardan bir kısmı ABD kapitalizminin nimetlerinden yararlanıp holding sahibi olurken, bir kısmı ise suikastlar sonucunda öldürülmüştür. Sağ gruptan idam edilenlerden arta kalanlar ise partiler, holdingler, şirketler kurarak varlıklarını devam ettirmişlerdir. Mahpushaneden geç çıkanlar sağ ve solcular ise düzende tutunamayınca mafya olmuşlardır. Peki, siyasal olaylara karışmayan tamamen masum halka ne oldu dersiniz?

Masum halk, ABD kapitalizmi içerisinde köleleşmeye devam etmiştir. Darbe sonrasında kurulan hükümetler halkın üzerinde ki baskıların, eziyetin ve açlığın katmerini artırmaktan başka bir şey yapmamışlardır.

Kendine güvenemeyen, devletten korkan halk ezilmeye devam etmiştir.Devlet kadrolarında “ Benim memurum işini bilir ” mantığıyla hareket eden yöneticiler artmıştır.Özal’ın sözünden cesaret alan memurlar yolsuzlukta ve rüşvette birbirleriyle yarışır hale gelmişlerdir.1982 Anayasasının hediyesi olan YÖK ise Türk gençlerinin eğitimine büyük bir darbe indirmiştir.Özgür düşünce ortamını ihlal eden YÖK farklı düşünen öğretmen elemanlarını ve öğrencileri üniversiteden uzaklaştırmıştır.YÖK’ün egemenliğindeki Türk üniversiteleri ezberci eğitim dışına çıkmamıştır.

Serbest piyasa ekonomisinde zenginler daha zengin fakirler ise daha fakir hale gelmiştir. 1980 askeri darbesinden sonra okuma oranı azalan, düşünmek yerine sızlanmayı, avuç açmayı tercih eden bir toplum haline gelinmiştir. 12 Eylül öncesi sağcı-solcu diye gruplara ayrılan Türk halkı, 80 sonrasında Müslümcü, Ferdici, Orhancı şeklinde gruplara ayrılmış, Küçük Emrah filmlerine televizyon başında ağlar hale gelmiştir. Arabesk toplum, Türkiye üzerinde oyunları sürdürmek isteyen iç ve dış odaklı güçlerin işine gelmiştir. Bundan dolayı da 1991’de özel kanalların açılmasıyla topluma sürekli arabesk kültürü pompalanmış tır. Medya bu güçlerin en büyük silahı haline gelmiştir. Medya aracılığıyla sürekli gündem değiştiren, halkı gündem peşinde koşturan bu güçler yollarına taş koyan araştırmacı gazetecileri katletmekten geri kalmamışlardır. Hatta yaptıkları katliamları başka alanlara yönlendirerek halkı birbirine düşünmeyi başarmışlardır.

4. BÖLÜM

Kan, Gözyaşı ve Terör

PKK Oyunu

Türkiye; 12 Eylül 1980 sonrasında 3 yıl boyunca askeri diktatörlükle yönetildi. 1983 yılında yapılan seçimlerde Türk siyasi tarihinde hep anılacak yeni bir yüz olan Turgut Özal ve partisi ANAP seçimleri kazandı. Bu tarihten itibaren yeniden yönetim sivil güçlerin denetimi altına girdi.

ANAP baskı ve zülüm yıllarının ardında halkın ümidi olmuştu. Turgut Özal bürokrasiyi ve devleti çok iyi tanıyan biriydi. Turgut Özal'ın liberal ekonomi anlayışı ve ilk dönemdeki hizmetleri halkın refah düzeyini arttırmıştı. ANAP'ın başlangıcı DP partinin başlangıcı gibi olmuştu. Yollar, köprüler yapılmış, köylere elektrik ve sular dağıtılmıştır. Ülke genelinde yerli ve yabancı yatırımcıların fabrikalar kurmalarına fırsat veren yasal düzenlemeler yapılmıştır. Devlet elindeki hantallaşmış kurumların özelleştirilmesine başlanmıştır.

Turgut Özal'da İsmet İnönü gibi Malatyalıydı. Ancak ikisi arasında çok farklılıklar vardı. Turgut Özal'ın liderliğindeki ilk dönem ANAP iktidarında "iş ehline vereceksin" desturundan hareketle iş yapan bürokratları yerlerin de bırakılıp, işten anlamayanlar görevlerinden alınmıştır. Başarıya daha fazla önem verilse de bu durum uzun sürmemiş ve usule uygun olmayan bir kadrolaşma yarışı başlamıştır.

Turgut Özal ileri görüşlü bir kişiliğe sahipti. Bunun yanında halktan biri gibi yaşıyordu. Başbakanlığı döneminde halkın gönlünü kazandı. Cumhurbaşkanlığı döneminde ise daha önce kendini omuzlarında taşıyan halka bir baba edasıyla yaklaşp minnet borcunu ödemeye çalıştı.

Turgut Özal dış politikada SSCB'nin parçalanmak üzere olduğunu biliyor ve ona göre bir politika izliyordu. MİT içerisinde Hiram Abas gibi zeki ve oldukça çalışkan bir adamı vardı. Orta Doğu ve Orta Asya'yı yakından takip eden Özal bu bölgelerle ilgili özel çalışmalar yapıyordu. SSCB'nin dağılmasından sonra değişecek dünya düzeninde söz sahibi olabilmek için ABD ve NATO ile ilişkilerini sıklaştırmıştı. Ülke içerisinde MİT, Polis ve Ordu'nun dışında kendisine bağlı bir büro oluşturmuştu.

Turgut Özal Türkiye'nin dünyada söz sahibi olması için uğraşırken iç politikada Adnan Menderes gibi kendisinden çok emin bir tavır takınmıştı. Bu rahat yaklaşım PKK'nın kısa sürede güçlenmesine neden oldu. Abdullah Öcalan için dağdan insin gelsin Ankara'da siyaset yapsın sözünü söylemesi PKK'nın gelecekte ne kadar tehlikeli olacağını kestiremediğinin göstergesiydi. PKK faaliyetlerinin ilk başladığı dönemde ülke olarak üzerine gidilmemesi ve Turgut Özal'ın olaya basit bir olay gibi yaklaşması yaptığı en büyük hata oldu.

Kürtler Yavuz Sultan Selim döneminde aşiret olarak Güneydoğu Anadolu ve Doğu Anadolu bölgesine yerleştirilmişti. Safevilere karşı önlem olarak düşünülen Kürtler zamanla bölgede unutuldu. Aşiret reisleri bölgede devlet konumuna geldi. Kürtler uzun yıllar Osmanlı Devletine hizmet ettiler. Osmanlı Devleti bölgeyi aşiret reisleriyle idare etmeye çalışmıştı. II. Mahmut döneminde imzalanan Senet-i İttifak'la bölgedeki aşiretlerin güçleri artı. II. Abdülhamit dönemi de bölgedeki aşiret

reislerinin çocuklarına İstanbul'da prensler gibi davranılıp eğitim verildi. Bu çocukların önemli devlet memurluklarında görev almaları sağlandı.

I. Dünya Savaşı sırasında bölgedeki Ermeniler Ruslardan aldıkları destekle Kürtler üzerinde katliamlar gerçekleştirdiler. Bu dönemde bazı Kürtler Rusya hizmetine çalışıp Osmanlı Devletini arkadan vurdular. Rauf Orbay'ın "Cehennem Değirmeni, Siyasi Hatıralarım" adlı kitabında yayınlanan hatıralarında Şeyh Sait'in Rusya adına ajanlık yaptığını belirtmektedir. Şeyh Sait bu görevi daha sonra İngilizler adına yapacaktır.

Bediüzzaman Said-i Nursi

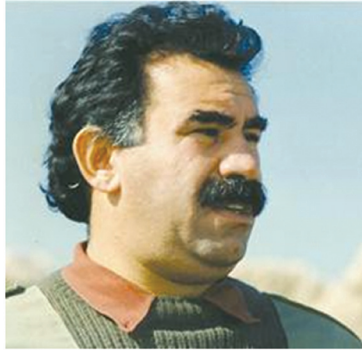
Şeyh Sait

Şeyh Sait gibi ajanlık yapan Kürtlerin yanında "Türkler bin yıldır İslam'ın bayraktarlığını yaptılar. Bu gün onları arkalarından vurursam yarın Allah huzuruna nasıl çıkarım Resulullah' a nasıl cevap veririm" diyen Said'i Nursi gibi Kürtlerde vardı.

Kürtler, 1071 Malazgirt Savaşından sonra Türklerle iç içe yaşayarak, evlilikler yaparak bir beden iki can haline gelmişti. I.Dünya Savaşı'nda İngiliz'i, Fransız'ı ve Rus'u bölgeye gelince Türk-Kürt ayrımının ilk temelleri atıldı.

Cumhuriyet döneminde yeni kurulan Türk devletini güçlenmeden parçalamayı düşünenler Türk-Kürt kardeşliğini yıma gayreti içerisine girdiler. Bölge de faaliyetleri olan yabancı ajanlar zamanla halkı kandırıp devlete karşı isyan ettirdiler. Nasturi isyanı (1924), Raçkotan, Raman isyanları (1925) ve Şeyh Sait isyanı (1925) gibi birçok isyan ortaya çıktı. Bu isyanlar suçlu ya da suçsuz binlerce insanın ölümüne neden oldu.

1968 yılında, 1960 sonrası özgürlükçü ortamından yararlanan Kürt öğrenciler siyasi faaliyetlere başladılar. Bu dönemin Kürtçülerinden biriside Abdullah Öcalan'dı.

PKK'nın kurucusu Abdullah Öcalan

Abdullah Öcalan 1972'de siyasal bilgiler fakültesinde öğrenciyken Kızıl dere'de solcu militanların askerlerle giriştiği silahlı mücadele de öldürölmelerini protesto amaçlı bildiri dağıtmak ve boykot çağrısı yapmak suçundan tutuklanmıştı. Ancak Abdullah Öcalan bilinçli olarak beraat ettirilmişti. "Apo'nun tahliyesinden sonra da "garip" şeyler oldu. Önce askerliği ertelendi. Sonra da 21 yaşını geçmiş olduğu ve disiplin cezası almış bulunduğu halde yönetmeliğe aykırı olan burs isteği kabul edildi."⁴⁴

Devlet kendi eliyle ileride vahşi bir canavara dönüşecek olan zalim Apo'yu 1970'lerde besliyordu. "Gazeteci Uğur Mumcu öldürülmeden az önce başladığı ve tamamlayamadığı Kürt Dosyası'na Öcalan'ın 12 Mart döneminde herhangi bir nedenle "kayırıldığı" kuşkusunu araştırarak girişti.⁴⁵ Uğur Mumcu PKK konusuna eğilmişti. Ancak bu durum birçok Derini doğrudan etkileyeceğinden araştırmasını yayınlamasına fırsat verilmeden hunharca katledildi.

1980 Askeri Darbesi yurt içinde olduğu kadar yurt dışında da yankı uyandırmıştı. Sıkıyönetimin kaldırılmaya başlanmasıyla ülke üzerinde yeni oyunlar oynanmalıydı. Oyunlar oynanmalıydı ki Türkiye hiç bir zaman kendine gelmemeliydi. Türkiye'nin zayıf olması Ermenistan, Yunanistan, Irak, İran, Suriye, ABD, İngiltere, Fransa, Rusya ve hatta İtalya'nın bile işine gelmekteydi. Rusya, 1980 darbesiyle etkisini yatırdığı Türkiye'nin başına PKK'yı bela etti. 1980-81'de, Rus parası ve silahıyla PKK kuruldu. Rusya, PKK'nın yalnız kalmaması için Ermenileri PKK'yla antlaşmaları için teşvik etti. Suriye, Irak ve İran ise geçmişe dayanan düşmanlıklarını PKK üzerinden devam ettirme yolunu seçtiler.

25-26 Ağustos 1982'de Suriye'nin başkenti Şam'da PKK'lılar II. Kongrelerini düzenlediler. Amaç tekti. Türkiye'nin doğusunda bir Kürdistan kurmaktı. Bu hedef çok uzak görümlü yordu. Ne de olsa PKK'ya istemediği kadar çok dış yardım sağlanması sözü verilmişti.

PKK faaliyetlerini hızlandırdı. İlk olarak İsrail komandolarından ve Filistin'deki terör gruplarından gerilla eğitimi aldı. Ardından İran, İtalyan, İngiliz ve ABD menşeli silahlara sahip oldu. 1983 yılı itibarıyla Apo'nun yakın adamlarından Mahzun Korkmaz teröristlerin başı olarak Türkiye'ye sızdı. Ancak bu teşebbüs istenilen şekilde sonuçlanmadı.

PKK, ilk olarak bölge’de köyler üzerinde etkinlik sağlamaya çalıştı. Özellikle de işsiz gençleri yanına çekmeye çalıştı. PKK bölgede Türkiye Cumhuriyeti silahlı kuvvetlerine karşı başlattığı mücadeleyi daha sonra yerel aşiret ağalarına da yöneltti. İlk zamanlar aşiretler devletle birlikte hareket ettiyse de zamanla PKK kontrolüne girdi. PKK’nın bölge de uzun yıllar tutunamamasının en önemli nedeni ise savunduğu siyasi düşünceydi. Marksist bir yapıya sahip olan PKK’nın söylemleri ve yaptıkları dindar olan bölge halkının tepkisine neden oldu. PKK ilk zamanlarda bu siyasi görüşünü zorla halka kabul ettirmeye çalıştı. Bu yönde gerekli gördüğünde beşikteki çocuğa bile acımadı. Küçük bebekleri annelerinin ve babalarının gözü önünde kaleşnikof silahlarla taradılar. Gençleri dağa çıkarmak için zorladılar. Gelmeyenleri oracıkta kurşuna dizdiler.30 binin üzerinde insanımızın ölümüne neden oldular.20 yaşına gelmiş yağız delikanlıları hain mayın tuzaklarıyla ya şehit ettiler ya da sakat bıraktılar.

Kuzey Irak’a yerleşen PKK, Türk askerinin az olduğu ve ulaşmakta güçlük çektiği birçok bölgede vahşice katliamlar gerçekleştirdi. Kız ve erkek çocuklar dağlara kaçırıldı. Kızların tekrar kaçıp evlerine dönmeleri için hemen hepsine tecavüz edildi. Kadın, erkek, yaşlı ve çocuk demeden birçok Kürt köyünü basıp insanları öldürdüler.

PKK, tüm bu vahşetlere rağmen halkın desteğini sağlayamayınca taktik değiştirmeye karar verdi. Yıllarını Marksist düşünceli PKK’lılar bir anda dinden ve Kürt milliyetçiliğinden dem vurmaya başladı. Fakir olan halkı dışarıdan gelen paraları dağıtarak yanlarına çekmeye çalıştılar. Bu paraların büyük bölümü uyuşturucu ve silah kaçakçılığından elde ediliyordu. PKK’nın diğer gelirlerini ise kaçak akaryakıttan elde edilen paralar ve bazı Kürt iş adamlarından alınan haraçlar oluşturuyordu. İtalyan, Alman ve Fransız gizli ajanları ile bu ülke-

lerin mafyalarının PKK'ya uyuşturucu trafiğini sağlaması karşılığında para ve silah yardımıyla bulunduklarını tüm dünyaya biliniyordu. Yakın tarihlerde İtalya Dış İşleri Bakanlığı Güney Doğuda patlayan mayınların İtalyan malı olması nedeniyle uyarıldı. ABD'nin Irak'a gönderdiği silahların Barzani tarafında PKK'ya teslim edildiği Pentagon tarafından doğrulandı. Pentagon olayın nasıl gerçekleştiğini bilmediklerine vurgu yaparak suçu Iraklı güçlerin üzerine atmaya çalışmıştır. Dünyada bir yaprağın ne zaman ve nasıl düşeceğini bilen ABD ne gariptir ki binlerce silah ve cephanenin Irak'ta kimlerin eline geçtiğini bilmiyordu. Bu ABD'nin ilk kalleşliği değildi. PKK itirafçıların anlattıklarına göre zırhlı araçlarla Kandil Dağına gelen ABD'li subaylar ve ajanlar PKK kamplarına silah ve mühimmat getirmişlerdi.

PKK Saldırılarının Başlaması

17 Ağustos 1984'te Genel Kurmay Başkanlığınca yapılan bir basın açıklaması Türkiye'de PKK oyunun oynanmaya başlandığını gösteriyordu. Basın açıklamasına göre "15 Ağustos 1984 gecesi bir grup terörist Siirt'in Eruh ilçesindeki jandarma karakolu binasına saldırmıştır. Bu saldırı sonrasında 1 asker şehit olurken 6 asker ve 3 sivil yaralanmıştır. Saldırıları aynı günlerde Hakkâri'nin Şemdinli ilçesine de yapılmıştır. Şemdinli'de PKK'lılar jandarma subay hava gazinosu, subay lojmanları ve ilçe jandarma karakolu'na otomatik silahlarla ve bombalarla saldırı düzenlemişlerdir. Saldırılarda 1 Subay, 1 Astsubay ve 1 er yaralanmıştır.

PKK bu olaylarla adından söz ettirmeye başladığı ilk günlerde MİT, Polis ve Asker tecrübe yokluğundan olsa gerek, gereken tedbiri almamıştır. Dönemin başbakanı Özal ise "Ona söyleyin dağda dolaşıyorsa gelsin mecliste siyaset yapsın" diye-

rek Apo 'ya haber gönderiyordu. Devle doğudaki olaylara basit birer adi olay gözüyle bakmıştır.

PKK'nın Kuzey Irak'ta güçlenmesinin diğer bir nedeni de herkesçe göz ardı edilen ve 1988'e kadar süren Irak-İran savaşı sırasında bulunduğu boşluğu değerlendirmeseydi. ABD ve AB ülkelerinin iki devlete sattığı silahlar el altından PKK'ya ulaşıyordu. Türkiye 23 yıldır silahlı mücadele verdiği PKK'yı bir türlü temizleyemiyordu.

PKK bu kadar gücü nereden buluyordu?

Bu sorunun cevabını vermek çok zor değil. İran-Irak Savaşı, Irak-Kuveyt Savaşı ardından ABD'nin Çekiç Güç'ü daha sonra ise ABD'nin Irak'ı işgali PKK'nın beslenmesini kolaylaştırmıştır. Ortadoğu'daki kaos PKK'nın varlığını devam ettirmesine neden olmuştur. Bölgede gözü olan devletler ise piyon PKK'yı kullanmaktan geri kalmamışlardır. Bu olayların 23 yıl boyunca devam etmesi nedeniyle bölge her zaman kaos yaşamış ve ajanlar bölgede cirit atmıştır. Yahudiler vaat edilmiş toprakları ele geçirmek için daha önce nasıl Talabani ve Barzani ailesini kullandıysa bu kez de onların yanına PKK'yı da eklemiştir. Talabani, Barzani, PEJAK ve PKK'ya Kürt Devleti kuracağız masalını okuyan İsrail, ABD ve AB üyeleri bu gurupları Irak, İran ve Türkiye'ye karşı kullanmışlardır

PKK dışarıdan aldığı destekle ülke içersinden binlerce Türk askerinin ve sivil vatandaşın ölümüne neden oldu.1984 yılı ile 1999 yılları arasında sayısız silahlı ve bombalı eylemler düzenleyen PKK vahşice katliamlar yapmaktan geri kalmadı. PKK günümüzde de hain saldırılarını düzenlemektedir.

Türkiye'nin içeride yaşadığı ekonomik krizlere terör acısı da eklenince PKK konusunda daha sert kararlar almaya başladı. PKK'nın destekçisi olan ülkeleri üst düzeyde uyarma ihtiyacı duymuştur.Türkiye'nin tavrı oyunbozanlık şeklindeydi. Başta

ABD olmak üzere PKK bağlantılı tüm devletler Türkiye üzerindeki oyunlarına yeni bir yön vermek amacıyla Apo'yu teslim etme kararı aldılar.

“Türkiye Apo'yu yakalama planları üzerinde çalışırken Apo'nun İmralı yolculuğunu başlatacak karar Washington'da verilmişti. Apo, Türkiye tarafından sağ olarak yakalanacaktı.⁴⁶

Apo'nun Türkiye'ye teslim edilişini kronolojik sıralamasını aşağıdaki sırayla gerçekleştirmiştir.

“Abdullah Öcalan'ın 287 günlük uzun yolculuğunun öyküsü 16 Eylül 1998'de Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Atilla Ateş'in açıklamasıyla başladı. Orgeneral Ateş, Reyhanlı'daki sınır karakollarını denetlerken, “Artık sabrımız kalmamıştır, Türkiye gereken önlemleri alacaktır” diyerek Suriye'yi uyardı. İşte bu sözler Öcalan için sonun başlangıcı oldu.

1 Ekim 1998: Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, TBMM'de yasama yılının açılışını yaparken, “Suriye Türkiye'ye karşı açık bir husumet politikası izlemektedir. PKK'ya destek sağlamaktadır. Suriye'ye karşı mukabelede bulunma hakkımızı saklı tuttuğumuzu, sabrımızın taşmak üzere olduğunu dünyaya ilan ediyorum” dedi.

3 - 6 Ekim 1998: Türkiye'nin Suriye sınırında askeri önlemi artırması Ortadoğu'da sıcak saatlerin yaşanmasına neden oldu. Mısır Devlet Başkanı Mübarek ve İran Dışişleri Bakanı Harazi, ‘arabuluculuk’ rolü üstlendi. Ancak Ankara, Suriye'nin yaklaşımını ikna edici bulmadı.

5 Ekim 1998: Başbakan Yılmaz, Başbakan Yardımcısı Ecevit, Devlet Bakanı Özkan ve İçişleri Bakanı Aktaş ile biraraya geldi. Zirveden Suriye'ye karşı her türlü askeri önlemin alınması ve tüm diplomatik yolların kesilmesi kararı çıktı.

12 Ekim 1998: Yılmaz, Öcalan'ın Suriye sınırına yakın Kamışlı kasabasından havayoluyla bilinmeyen bir istikamete git-

tiğini açıkladı. 16 Ekim 1998: Türk Interpol'ü, tüm ülkelere, "Öcalan her an Suriye kırmızı pasaportu ile ülkenize giriş yapabilir" mesajı yolladı. 19 Ekim 1998: Öcalan'ın Moskova'da bulunduğuna ilişkin iddialar yoğunlaşınca Rusya'nın Ankara Büyükelçisi Aleksandr Lebedev Dışişleri'ne çağrıldı, ancak iddialar reddedildi.

20 Ekim 1998: Türkiye ve Suriye heyetleri, PKK konusyla ilgili Adana'da bir araya geldi. Suriye Türkiye'ye, PKK'ya ve teröre destek vermeyeceği yönünde güvence verdi. 23 Ekim 1998: Lebedev, Öcalan'ın sahte bir kimlikle Rusya'ya girdiğini, açıkladı.

4 Kasım 1998: Rusya Parlamentosu Duma, Öcalan'a sığınma hakkı verilmesi için Yeltsin'e çağrıda bulundu. Ancak Primakov yönetimi Ankara'ya, "Öcalan'a şans vermeyeceğiz" mesajı yolladı. 13 Kasım 1998: Öcalan, Rusya'dan Aeroflot'a ait tarifeli bir uçakla ayrıldı ve İtalya'nın başkenti Roma'da yakalandı. 15 Kasım 1998: İtalyan Adalet Bakanlığı Müsteşarı Corleone, Türk yasalarının idam cezasına yer vermesinin Öcalan'ın iadesine engel olduğunu belirtti. 18 Kasım 1998: İtalya Cumhurbaşkanı Scalforo, Öcalan'ın iadesinin yasalara uygun belirleneceğini söyledi. Scalforo, "Bu, halklara layık oldukları hakların verilmesi için bir fırsattır" diyerek, iadeye hukuki değil, politik yaklaştığını ortaya koydu. Bu arada Demirel, "Bugün Türk kamuoyunda idam cezasının kaldırılması ve af konusunda temayüller mevcut değildir" dedi. 19 Kasım 1998: İtalya Başbakanı D'Alema, gerginliği yumuşatma çabasına girdi ve Yılmaz'a diyalog çağrısı yaptı. 20 Kasım 1998: Galatasaray - Juventus maçı bahanesiyle İstanbul'a gelip Öcalan meselesini görüşmek isteyen D'Alema, Yılmaz'dan yanıt alamadı. Avrupa Parlamentosu, Öcalan'ın siyasi sığınma hakkına karşı çıktı. 21 Kasım 1998: Öcalan, Roma yakınlarındaki İnfernetto Mahallesi'nde kiralanmış villaya yerleşti.

25 Kasım 1998: 55. Hükümet düştü. İtalyan İşçileri Komisyonu'nun Öcalan'a, iltica hakkı tanınmayacağı ifade edildi. **12 Aralık 1998:** Öcalan, PKK'nın başkanlığından çekildiğini açıkladı. **17 Aralık 1998:** Almanya, Öcalan hakkındaki uluslararası tutuklama kararını kaldırdı. **24 Aralık 1998:** D'Alema, "Öcalan serbesttir, istediği yere gidebilir" dedikten sonra, İtalya Öcalan'a yer aramaya başladı. **28 Aralık 1998:** Avrupa'da bir ülkeye gitme umudu kalmayan Öcalan, Rusya, Ukrayna, Estonya'dan da olumsuz sinyal aldı. **16 Ocak 1999:** Öcalan, İtalya gizli servisi eşliğinde Roma'yı terk etti. **17 Ocak 1999:** Rusya, "Öcalan bizde değil" mesajını gönderdi. **18 Ocak 1999:** Başbakan Ecevit, Öcalan'ın Moskova yakınlarındaki bir havaalanına indiği yönünde güvenilir kaynaklardan bilgi aldığını söyledi. **23 Ocak 1999:** Öcalan'ın Ermenistan ve Karabağ'da olduğu öne sürüldü. **1 Şubat 1999:** Öcalan Avrupa semalarında saatlerce gezip hiçbir ülke tarafından kabul edilmeyince, 2 Şubat'ta Yunanistan'ın Korfu Adası'na indi. **15 Şubat 1999:** Öcalan Kenya'da yakalandı ve İmralı Adası'nda hapsedildi. **31 Mayıs 1999:** Öcalan'ın İmralı Adası'nda yargılanmasına başlandı. **29 Haziran 1999:** Mahkeme tarihi davada Öcalan'ın idamına karar verdi⁴⁷.

Apo'nun tutukluluk hali

Burada da gördüğünüz gibi oldukça karmaşık olan bir takip sonrasında Abdullah Öcalan Türkiye'ye getirilmişti. Avrupalılar ve ABD başta olmak üzere Suriye ile Rusya yıllarca besledikleri Abdullah Öcalan'ı yarı yolda bırakmak zorunda kalmışlardı. Söze gelindiğinde teröre karşı birlik nutukları atanlar Türkiye'yi her fırsatta kana bulayan Öcalan'a kucak açmayı da ihmal etmemişlerdi.

Peki, bu teslimatın nedeni neydi?

ABD ve İsrail yıllarca beslediği Apo'yu bize nasıl teslim etmişlerdi?

Türkiye, ABD'den gelen bilgiler doğrultusunda önce Suriye, Yunanistan, Rusya ve İtalya üzerindeki siyasi baskısını artırdı. Suriye'den İtalya'ya kaçan Apo, Türkiye'nin

İtalyayı siyasi markaja almasının ardından sıkışan İtalya Apo'yu sınır dışı etmek zorunda kaldı. Apo ABD'nin yardımıyla Kenya'ya uçtu. İsrail gizli servisi MOSSAD ise OFEG-3 adlı casus uydusuyla MİT'e yardım ediyordu.

Yıllarca Apo'ya besleyen CIA ve MOSSAD oyun içinde oyun oynuyorlardı. Yıllarca Kuzey Irak'ta silah, para ve yiyecek yardımında bulunup eğittikleri PKK liderini Türkiye'ye teslim ediyorlardı. CIA, Türkiye'nin Suriye'ye girmesini istemişti ama Suriye Türkiye ile girişeceği savaşın bedelini iyi bildiği için Apo'yu sınır dışı etti. İtalyan mallarının boykot edilmesi ve İtalya üzerindeki açık baskı Apo'ya sahip çıkılmasının bedelinin ağır olacağının göstergesiydi. Türkiye ve İtalya gibi iki müttefikinin arasının açılması CIA'in işine gelmiyordu. CIA, Türkiye ile yakından uzaktan hiçbir düşmanlığı olmayan Kenya'ya Apo'nun uçuşunu sağladı. Yıllarca PKK'ya destek veren MOSSAD ise OFEG-3 uydusuyla Apo'yu izleyip MİT'e bilgi veriyordu. Kimin eli kimin cebinde belli değildi. Belli olan tek

bir şey vardı;o da Türkiye'nin ısrarla Apo'yu istemesiydi.CIA, Apo'nun biletini kesmişti.Ama Türkiye'den bir şartı vardı.Apo sağ yakalanacak, adil yargılanacak ve öldürülmeyecekti.

ABD'nin istekleri masum bir insan için normal isteklerdi. Ancak bebek katili Apo için fazlaca insancıl sayılırdı.

CIA, Kenya'nın başkenti Nairobi'de Kenyalı görevliler aracılığıyla 15 Şubat saat 20.30 sularında MİT görevlilerinin eline teslim edildi. Hollanda'ya gideceğini sanan Apo büyük bir hayal kırıklığı yaşadı. Apo, Mit kontrolünde Türkiye'ye getirildikten sonra ABD'nin istekleri doğrultusunda muamele gördü. Yargılandı ancak asılmadı. Sonuç sadece binlerce şehit anasının ciğerini dağladı.

İmralı'ya tıkkılan Apo, avukatları aracılığıyla AB'nin koruması altında dağdaki teröristleri yönetmeye devam etmektedir.1999-2000 yılları arasında PKK olayları kısmen azalsa da 2003 yılından itibaren AKP'nin dış politika zafiyeti PKK'ya ve yandaşlarına yeniden cesaret verdi.2003 yılı ile 2007 yılları arasında yüzlerce güvenlik görevlimiz ve insanımız şehit oldu. Apo içerde olmasına rağmen CIA ve MOSSAD, Irak Savaşı'nı fırsat bilerek tekrar PKK'yı silah ve para olarak güçlendirdi. ABD ve İtalya silahları Iraklı güvenlik güçleri aracılığıyla PKK'ya taşındı ve taşımaya devam ediyorlar.

Talabani'n Irak Cumhurbaşkanı olması, Barzani denilen adamın PKK'ya açık destek vermesi Türkiye'yi sıkıntıya sokmuştur. Apo geri plandan olayları yürütürken, Barzani gibi uşaklar Apo'yu dağda aratmıyorlar.

PKK'nın destekçileri sadece dış güçler midir? Bu sorunun cevabı tabîî ki hayır. PKK'yı yakından tanıyan ve onu yok etmek isteyen cesur kişiler Ülke içerisinde PKK ile uğraşmaktan çok PKK'ya hizmet eden hainlerle uğraşmak zorunda kalmıştır. Bu hainler içerisinde siyasetçisinden tutunda sanatçısına, iş

adamına, subayına ta gazetecisine kadar herkesimden hain bulunmaktadır. Korkut Eken gibi bir Paşa'yı bu hainler 5 yıl hapse mahkûm ettirmişlerdir. Uğur Mumcu gibi keskin bükülmez bir kalemi hunharca katletmişlerdir. Eşref Bitlis Paşa ve ekibi ni ortadan kaldırmayı zorunlu görmüşlerdir. Bu konuyla doğru dan ilgili bir olayı aktarmak istiyorum.

Andıç Nedir?

“PKK'nın iki numaralı adamı ve” Parmaksız Zeki” kod adlı komutanlarından Şemdin Sakık'ın 1998 yılında Kuzey Irak'ta önce Barzani güçlerine sığındığı ve ardından Özel Kuvvetlerin düzenlediği bir operasyonla Türkiye'ye getirildi.

Şemdin Sakık hemen sorguya alındı ve Sakık çok itiraflarda bulundu. Sakık'ın ifadeleri medyaya sızdırıldı. Bu ifadelere göre Şemdin Sakık, Cengiz Çandar, Mehmet Ali Birand, Yalçın Küçük, Yaşar Parlak, Mahir Kaynak, Nail Sayın, Yavuz Gökmen ve Altan kardeşler gibi gazetecilerin yanı sıra bir çok siyasi ve sivil toplum kuruluşunun PKK'dan para aldıklarını söylemişti.”⁴⁸

Bu bilgilerin yanlış olduğunu düşmek en doğal hakkımız olabilir ancak şu atasözümüzü de unutmamamız gerekiyor.

“Ateş olmayan yerden duman çıkmaz”

2007 yılında İstanbul'da toplanan BİDERBEG toplantısına yukarda adı geçen iki gazetecinin davet edilmesi oldukça düşündürücüdür. BİDERBEG toplantılarında dünyanın nasıl yönetileceği ve yönetimlerde kimlerin olacağı kararlaştırılır. Bu seçilmiş insanlar ülkelerin devlet başkanlarının ve toplumların geleceğini şekillendirmeye çalışırlar. Bu kişilere aykırı davranmak ya da onların yoluna taş koymak madden ve manen yok olacağın anlamına gelmektedir. Gelecek yıllarda hangi ülkeyi kimin yöneteceği ya da nerede savaşın çıkarılacağı bu toplantılarda belirlenir. Bu güçlerin en büyük para kaynağını ise İMF oluşturmak-

48 Anadolu Gençlik Dergisi Sayı 85, İstanbul 2007 s.5

tadır. Diğer bir ifade ile hangi ülkede ne zaman ve nasıl ekonomik krizin çıkarılacağı da bu toplantılarda görüşülür ve karara bağlanır. Bu toplantıya katılan gazeteciler Andıç olayına adı karışan Cengiz Çandar ve Mehmet Ali Birant'tır. Birant'ın, Mehmet Barlasla birlikte Türkiye'deki en büyük ABD'ci ve Siyonist adamı olduğu bilinmektedir. Çandar'a gelince Barzani'yle şirket ortaklığının olduğu gazeteler tarafından sürekli gündeme taşınmaktadır. Ancak Çandar bu iddiaları yanıtsız bırakmaktadır.

Keseyi doldurmak uğruna her türlü hainliği yapmak tarih boyunca sık sık karşılaşılan durumdur. Türk tarihinde de bu tür olaylar yaşana gelmiştir. Ancak hainler kısa süreli başarılı olsalar da istedikleri hedefler ulaşamamışlar ve hesaplarını ödemek zorunda kalmışlardır.

1978'de Alevi-Sünni adı altında birbirini boğazlayan Anadolu halkı, 1984'ten bu güne ise Türk-Kürt adı altında oyuna getirilmeye çalışılıyor. PKK meselesi bir Kürt meselesi değildir. PKK Kürtleri temsil etmez. PKK tamamen küresel oyunun bir parçasıdır. Apo "PKK konusunu ben bile durduramam. Bu oyunu durdurmak isteyen herkes yok olur" sözüyle Orta Doğu'da ve Türkiye'de oynan oyunların ne kadar derin olduğunu işaret etmektedir.

PKK'nın Yaptığı Katliamlardan Bazıları

PKK Oyununu nasıl planlanıp uygulandığını toparlayacak olursak; Katil Apo ve Köpeklerinin ilk silahlı eylemler 15 Ağustos 1984 yılında Şemdinli ve Eruh baskınlarıyla başladı. Bu başlangıcın sonunda yeni katliamlar yapıla geldi. Sonraki yıllarda giderek artan PKK katliamları Türkiye'yi 100 milyar dolardan fazla zarara soktu. Milyonlarca insanımızın, evini, köyünü toprağını terk etmesine neden oldu. Büyük şehirlerde kentleşme sorunu, işsizlik sorunu başını aldı yürüdü. İşsizliğe bağlı olarak

büyük şehirlerde gasp, hırsızlık, uyuşturucu ve cinayet gibi suçlarında büyük artış yaşandı.

PKK ikinci saldırısını hain bir pusu kurarak gerçekleştirdi. 2 Ekim 1984 günü Şemdinli’de Türk askerine pusu kuran hainler bir askeri konvoyu saldırdılar. Bu çatışmada hiç bir şeyden habersiz vatani görevini yapan Mehmetçikler ağır kayıplar verdiler. Türk Ordusu ilk subay şehidini bu hain saldırıda verdi. Şemdinli’deki bu hain pusu sonrasında bir yüzbaşı, bir astsubay ve bir er hayatını kaybetti.

PKK ağa beylerinden aldığı akılla Kürt kardeşlerimizi Türk askerine karşı kışkırtmak için yeni yollar denemeye başladı. Bu yollardan bir tanesi olan asker kıyafetiyle köy basma düşüncesi tam bir Amerikan fikriydi. PKK’lılar asker kıyafetleriyle köye girecek insanların birçoğunu katledecek geriye bıraktıkları ise Türk askerinin halkı katlettiğine inanacaklar ve diğer Kürt köylerine bu olayları anlatacaklar sonuç olarak Kürt halkı Türk askerine karşı düşman haline getirilecekti. Böylece doğrudan kendilerine bağlayamadıkları Kürt halkını zor durumda bırakarak kendilerine gebe hale getireceklerdi. Türk askerine kin besleyen halk ise PKK’nın ihtiyaç duyduğu istihbarat, yiyecek, ilaç ve adam ihtiyacı kolaylıkla karşılanır hale gelecekti. 20 Haziran 1987 günü Asker kıyafetli 40 PKK’lı Mardin’in Ömerli ilçesine bağlı Pınarcık köyünde saldırıp 16’sı çocuk tam 30 insanımızı katletmiştir. Terör tarihine “Pınarcık Katliamı” olarak geçen bu olay sonrasında PKK istediği hedefine ulaşamamıştır.

PKK katliamı

Asker ocağı hep peygamber ocağı olarak bilinir ve anılır.Osmanlı Devletinden bu yana da öyle anılmıştır.Hatta II.Mahmut döneminde Türk ordusuna Asakir-i Mansure-i Muhammediye adı bile verilmiştir.Hz Muhammed'in ordusuna ve ümmetine vasiyet ettiği bir görev vardı.Hz Muhammed şöyle buyuruyordu **“Siz onlara benzemeyin ve kesinlikle onları taklit etmeyin”** .Türk ordusun bu hadisten hareketle ta Osmanlı'dan günümüze diğer ülkelerin askeri kıyafetleri ve tiplerini yakından takip etmiş ve onlara benzememeye çalışmıştır.Bu gün bir genç askere uzun saçlı ve sakallı gidemez ama başka ülkelerde insanların kıyafetlerinde kati sınırlama yoktur.Türk askerinde ağır disiplin kuralları varken baş ülkelerin ordularında bu durma önem verilmez.Türk askerinin dünyanın hiçbir askeri birliğinde bulunmayan diğer özelliği ise vicdan ve merhamettir.Anadolu Selçuklu Sultanı I.Mesut Döneminden Denizli Dağlarında yaralı olarak bulunan Haçlıların yaraları sarıldıktan sonra gemilerle ülkelere gönderen Türk askeri ile Osmanlı'da esirlere Allahın emaneti olarak yaklaşan askerlerin torunları olan TSK mensupları erinden orgeneraline kadar vicdan ve merhametle doludur.

PKK'lılar Mardin'in Ömerli ilçesine saldırırken iyi bir plan hazırlamışlardı ancak kıyafet benzese de tıraşları ve konuşmaları hiç Türk askerinin konuşmasına ve saç şekline benzemiyordu. Sonra asker bir köye gitmek isterse yaya gitmez araç kullanırdı. Baskın havası uydurmaya da gerek yoktu. Zaten Türk askerinin görevi o insanları korumak değil miydi? Neden kendini açığa versin ki? 40 asker yapacağını bir füze ya da skorsky helikopteri gerçekleştiremez miydi? Tabii ki bunları hiçbir zaman hiçbir şartta istemeyiz. PKK'nın akıl hocaları bu kez çuvallamıştı. Ne Mardin halkı ne de Türkiye bu oyunu gelmedi.

Bu olayın PKK'nın yaptığı bir kancıklığın eseri olduğunu herkes kısa süre içerisinde anladı.

Terör faaliyetleri Ömerli katliamıyla sınırlı kalmadı. PKK oyunun bozulmasından hiç hoşnut olmamıştı. Hainler bu kez hedef olarak Kınalı Kuzuları seçmişti. Kınalı Kuzular daha önce nasıl Çanakkale gönderildiyse bu kez de PKK'ya ve hain destekçilerine karşı ülkenin doğusuna gönderiliyordu. Türk anası 80 yıl önce yedi düvele karşı savaşsın diye kınaladığı (Allaha kurban-Vatan sağ olsun anlayışıyla) evlatlarını bu kez PKK katillerine karşı kınalıyordu. Hainler ve alçaklar hiçbir zaman gerçek başarıya ulaşamayacaklardı. Kötülerin zaferinin sürekli olmayacağını ve hesabının kesinlikle sorulacağını Yüce Yaratıcı vaat etmiyor muydu? APO'nun beslediği kanlı eller bu kez tetiğe 25 Ekim 1991 günü Çukurca'da bastılar. Acımasızca 17 askerimizi şehit ettiler. BU saldırılar sırasında içlerinde kadın, çocuk ve yaşlılarında bulunduğu 60 kişi farklı şekillerde yaralandı. PKK nerdeyse her yıl aynı tarzda büyük baskınlar ve saldırılar düzenlemeye devam etti Hain örgütün akıllara durgunluk veren ve bunları insan olan yapamaz dedirten katliamlarından bazıları şunlardır.

-21 Mart 1992 de PKK'lı provokatörlerin çalışmaları sonrasında 5000 yıllık geçmişi olan ve bahar bayramı olarak tüm Asyalı halkların kutladığı Nevruz bayramı kana bulandı. PKK'nın bayram kutlamalarına gölge düşürmesi sonrasında 57 kişi hayatını kaybetti.

- Kana doymaya PKK bu kez Türkiye Cumhuriyetinin bir ilini basmaya kalkıştı. Tabi unutulmamalıdır ki bunun kolay olmadığını PKK da biliyordu. Ancak Şırnak ili içerisine yuvalanmış olan hainler planlarını gerçekleştirebilmek için şehir içindeki iş birlikçilerin yardımını da aldılar. 18 Ağustos 1992 günü ABD, RUS ve İSRAİL menşeli ağır silahlarla Şırnak iline sal-

dırdılar.300 PKK militanın “Şırnak baskını sırasında birçok askerimiz iki ateş arasında kaldıkları için ağır maddi zayıat verdi. Birçok askerimiz şehit düştü. Olayların yaşandığı günü anlatan Komando Er Mehmet Bakır saldırıların garnizonun karşısından yapıldığını ve PKK’lıların roket atarlarla BİXİ tarzı otomatik silahlarla ateş açarak şehre girdiklerini söylüyor ve şöyle devam ediyor:

“Bir anda silah seslerini duyunca heyecanlandım. PKK baskınıyla daha öncede karşılaşmıştım. Böyle bir şey beklemiyordum. Çünkü dağda değildik. PKK’nın baskınının şehre yapılacağına hiç ihtimal vermiyordum. İlk ateşi duyduğumda askerler den birinin yanlışlıkla tetiğe dokunduğunu düşündüm ancak çok geçmeden ağır silahların ve roketlerin sesini duyunca inanamasam da şehre baskın yapıldığını anladım. Kısa süre içerisinde toparlandık. Ancak bir türlü PKK’ya istediğimiz karşılığı veremiyorduk. Çünkü her taraftan üzerimize mermi yağıyordu. Karşımızdaki, sağımızdaki, solumuzdaki ve arkamızdaki evlerin damlarında ve pencerelerinden sürekli yayılım ateşi açılıyordu. Saatlerce çatışma sürdü. Helikopterlerin farları olmadığı için gece kalkması mümkün değildi. Zaten kalksalar bile roketlerle kısa sürede vurulabilirlerdi. Sabaha karşı ateşler azaldı ve bir süre sonra tamamen bitti. Komutanlarımız zayıat tespiti yaptıklarında bazı arkadaşlarımın ağır yaralı olduğunu bazılarının ise şehit düştüğünü daha sonra öğrendik. Moralimizin bozulmasını istemeyen komutanlarımız bizler kötü haber vermeye çalışıyorlardı.

Sabah bize saldırı yapılan yerler gittiğimizde yerlerde kan izleri vardı ama ceset yoktu. Halk ise sanki akşam hiçbir şey olmamış gibi yaşamına devam ediyordu. Saldırıların yapıldığı evlerin sahiplerini sorguya çektiğimizde hiçbir şey fark etmediklerini söylüyorlardı. Yani gözümüzün içine baka baka bize yalan

söylüyorlardı. Düşünüyorum da biz onları korumak için gidiyoruz onlar ise hainlerle iş birliği yaparak evlerinden bize ateş ediyorlar. Ne kadar yazık...”

PKK bu kez Şırnak'ta istediğini elde etmiş ve halkın yardımını almıştı. Bu gerçekten devlete karşı yapılmış bir isyandı. Ordumuz bölgede tekrar güvenliği sağladıktan sonra yeni ve ciddi tedbirler almayı da ihmal etmedi.

Sonra ki dönemlerde;

- Şemdinli'de PKK'nın 13 Eylül 1992 günü yaptığı karakol baskınında 15 er şehit olurken 30 vatan haini öldürüldü.

Şehit cenazesi

-Tarihler 29 Eylül 1992'yi gösterdiğinde Irak sınırında Dericik Jandarma Karakolu'nu saldıran PKK, 27 güvenlik görevlisini şehit etti. Ancak hainlerin zayıyatı bu oldukça fazla olmuştu. Bu saldırı da 57 PKK'lı vatan haini öldürüldü.

-2 Ekim 1992 günü, Mardin'in Ömerli ilçesinde 1987'de benzeri bir olay yaşandı. Bitlis'in Cevizdalı köyünü basan PKK'lı kansızlar t 24 kişiyi kurşuna dizerek hunharca katlettiler. Evleri ateşe veren alçaklar çocuklardan ve kadınlardan oluşan 16 masun insanı yaktilar.

Yakılan bu köylerin üzerinde yapılan araştırmalar şunu gösteriyor. Bu köyler Türk askerine hainlik etmiyor ve PKK'ya kesinlikle destek vermiyorlar. Kanada ve Fransa'da ki Kürt enstitülerinde yetiştirilen PKK'nın beyin timi bu köyleri özellikle seçiyorlardı. Çünkü arşiv belgeleri 1887-88 Osmanlı-Rus savaşı (93 harbi) sırasında Balkanlardan gelen muhacirlerin iskân politikası dâhilinde bölgeye yerleştirildiğini gösteriyordu. Yani I.Murat döneminden itibaren yerleşik hayata geçmeleri ve Balkanların İslamlaşması için bölgeye yerleştirilen Yörükler (göçebe Türkmenlerin) Osmanlı-Rus savaşıyla tekrar Anadolu'ya gelmişler ve Doğu ve Güney Doğu Anadolu'ya yerleşmişlerdi. Buradan da anlaşılacağı üzere PKK etnik temizlik politikası uygulamaya özen göstermektedir. Uzun yıllar bürokraside görev alan ve İç İşleri bakanlığı yapan Adulkadir Aksu'nun ailesi de bu tarz ailelerden birini oluşturmaktaydı. Ancak zamanla bölgenin etkisinde dil ve kültür yönünden değişime uğramışlardı.

Katiller sadece köy ya da karakol basmıyorlardı.24 Mayıs 1993 günü Elazığ - Bingöl karayolunda yaptıkları çevirme sonrasında 33 askerimizi taşıyan otobüsü durdurup 20 yaşında hayatının baharındaki körpecik ana kuzularını vahşice kurşuna dizdiler.

1 Temmuz 1993 gününü yurt çapında kan dökme günü olarak ilan eden zalim Apo; Suriye'deki ininden Türkiye'deki katliamları keyifle izliyordu. Apo'nun çakalları ise aynı gün önce Siirt Jandarma Karakolu basıp; 12 askerimizi şehit ettiler. Faaliyetlerini yaygınlaştıran katiller Mardin'deki mezra baskınında yedi kişiyi, Diyarbakır'da güvenlik güçlerini taşıyan araca açılan ateş sonucu bir kişiyi şehit ettiler. Erzincan'da yolcu otobüsünün yolu kesen hainler şoför ve muavini öldürdükten sonra yolcular soyup kayıplara karıştılar. Hakkâri'de PTT radyolink istasyonu yakıp İki köy koruyucusunu kaçırdılar.

Başbağlar köyünde yapılan vahşeti ayrı bir başlık içerisinde inceleyeceğimiz için burada bahsetmiyorum.

Yukarıda bahsettiğim katliamlar 2007 yılına kadar sürekli olarak bir sistematik içerisinde yapıla geldi. Apo destekçisi olan ve Kürt Devleti kurma hayali peşinde olanlara tarihten ders almaları açısından önemli bir olayı aktarmak istiyorum:

“II. Abdülhamit insanları tanıma konusunda çok bilgili idi. Ona göre de 1854’te İstanbul’da doğmuş olan Şerif Hüseyin’in İstanbul dışına Arapların yaşadığı bölgelere-çıkarılmaması gerekliydi. Bu konuda büyük çaba sarf etti. İttihat ve Terakki Partisi ise II. Meşrutiyet’in ilanından sonra Şerif Hüseyin’in Hicaz Valisi ve Mekke Şerifi olarak Arabistan’a gönderdi.

Şerif Hüseyin kısa bir zaman sonra bağımsız Arap Devleti kurmanın yolunu aramaya başladı ki onun bu düşüncesi petrol bölgesine el atmak isteyen İngilizlerin de işine geldi.1915’te Şerif Hüseyin’le İngilizler arasında yapılan gizli anlaşmalara bağlı olarak, Osmanlı askerlerine karşı kalleşçe saldırılar başladı.

1916’da kendisini Arap ülkelerinin kralı;1924’te halifelik kaldırılınca da kendisini halife ilan etti. Tek başına krallık hayali ise kısa sürdü. Batılı devletler Arap bölgelerini böldüler ve başlarına da Hüseyin’in oğullarını getirdiler. Böyle olunca, bu bölgeleri dıştan idare etmek daha kolay hâle geldi.

Şerif Hüseyin ölürken oğlu Abbas’a (Ürdün Kralı),”Ben velinimetime ihanet etmiş asi bir kulum, günahım büyüktür. Kral olacağımı düşündüm. Allah beni sürgüne düşürdü”(1930’a kadar Kıbrıs’ta sürgün yaşadı) demişti. Şerif Hüseyin 1931’de vefat etti.⁴⁹

Şerif Hüseyin’i Osmanlıya karşı ayaklandıran şer eksenli güçler bu gün aynı senaryolarla Irak, Filistin, İran, Ürdün, Suriye ve Lübnan’da yapmadık fenalıklar bırakmıyorlar.

Daha önce Barzani ve Talabani aşiretlerini Saddam'a karşı kışkırtıp kaçan ABD ve İsrail değil miydi?

Halepçe'deki katliamda kullanılan kimyasal silahlar, AB'ye üye devletler tarafından Saddam'a satılmamış mıydı?

Irak-Kuveyt Savaşı sonrasında, Irak'ın kuzeyindeki Kürtleri kullandıktan, sonra Saddam'a yem olarak bırakan ABD'nin Çekiş Gücü değil miydi?

Barzani denilen adam Türkiye'nin pasaportuyla dünyayı dolaşp saygıyla karşılanmıyor muydun?

Kuveyt Savaşı sırasında yüz bin mülteciye kucak açan Türkiye değil de kimdi?

Kuzey Iraklıların ilaçlarını, suyunu, ekmeğini ve elektriğini ambargo döneminde Türkiye vermedi mi?

Türkiye'nin hak ettiği karşılık bu mudur?

Türkiye içerisinde propaganda yapanlar Kürtlerin toplum içerisinde ikinci sınıf muamelesiyle karşı karşıya kaldıklarını savunuyorlar. Oysa Kürt kökenli insanlarımız iki cumhurbaşkanı, sayısız bakan, bilim adamı, iş adamı, sanatçı vb olarak toplumun değer verdiği mesleklerde ve görevlerde yer almışlardır. Bunun yanında TC Anayasasındaki eşitlik prensibine bağlı olarak toplum içerisinde tüm ayrımcılığa karşı çıkmış ve dili, dini veya ırkı ne olursa olsun Türkiye vatandaşı ise yasaların verdiği tüm haklara sahip olmuşlardır.

Evet, ekonomik kriz yaşadınız ama unutmayalım ki Diyarbakır'daki Kürt kökenli bir işçiyle Kahramanmaraş'taki Türk kökenli işçi aynı sıkıntıları yaşadılar. Ülkede açlık varsa doğal olarak bu Edirne'den Kars'a herkesi etkileyecektir. Ama hiç bir şey dağa çıkıp askere mermi sıkmayı haklı hale getiremez. Bu sözlerim vatanın seven ülkesinin çıkarlarını savunan-

lara değil. Sözüm dış güçleri ümit görüp onlarla iş birliği içerisinde olanlara ve PKK hikâyesine destek verenlerdir.

19.yy başındaki Arap milliyetçiliği gibi Kürt ya da Türk milliyetçiliği yapmak sadece katliama neden olur. Zaman olur evli evine köylü köyüne döndüğün de yine bu coğrafyada baş başa kalınır ve sadece geldiğimiz oyuna hayıflanırız dururuz. O zaman kaybettiklerimizin değeri bu günkünden çok daha kıymetli olur. AB ve ABD Akif'in tabiriyle **“Tek dişi kalmış canavar”** durumundadır.

Veli nimetine hainlik edenler Şerif Hüseyin gibi “Yüce Yaratıcının izniyle” sahipleri tarafından sırtlarından hançerlenirler. Apolar, Barzaniler ve Talabaniler hep maşa olmuşlardır. Apo, Barzani ve Talabani gün olur oyun içinde ezilirler. Ama şu unutulmamalıdır ki; bu günkü ABD’si de, AB’si de Türkiye’nin sahip olduğu devlet tecrübesine ve kültürüne sahip değildir. Kalleşçe oyun oynayanlar hep kalleşliğe uğrayacaktır. Türkiye hiç bir zaman zulümle, terörle güçlü olmak istememiştir. İstemiş olsaydı, Türkiye ASALA, PKK veya HİZBULLAH gibi fasa fiso örgütlerin şahını oluştururdu. Ama Atamızdan kalan şu söz Türkiye’nin ve Türk halkının karakteri haline gelmiştir.

“Yurtta Sulh Cihanda Sulh”

Madımak Oteli Olayı

1978 Maraş Olayları'nın üzerinden on beş yıl geçmişti. Aleviler ve Sünniler yaşanan olayları unutmaya ve tekrar eski günlerine dönmeye çalışıyorlardı. Aleviler ve Sünniler ülke genelinde yeniden dostluklar kurmuşlardı. 1978 olaylarının unutmak zordu ancak bilinen bir gerçek vardı ki oda; insanlarımız kandırılıp hiç uğruna birbirlerini katletmeleriydi.

1987 yılında DGM'nin verdiği karar doğrultusunda serbest kalan piyonların ortalıkta ellerini kollarını sallayarak dolaşmaları hatta bazılarının Milletvekilliği seçimlerinde vekillik kazanması ve dokunulmazlık elde etmesi Maraş Olaylarının yeniden zihinlerde canlanmasına neden oluyordu. Bu durumdan ne yakınlarını kaybetmiş Aleviler nede bu berbat olayla sürekli anılan Maraşlı Sünniler memnun değillerdi. Ancak yapabilecekleri hiç bir şey yoktu. Halk bu oyunu yeni yeni çözmeye başlamıştı ki durumdan rahatsız olan guruplar yeniden sahneye çıktılar.

Bu defa adres Sivas'tı.

Sivas özel olarak seçilmiş bir yerdi. Çünkü burada patlayacak olan bir olay kısa sürede Malatya, Konya, Kayseri, Yozgat, Maraş ve Çorum gibi şehirlere yayılabilirdi.

Türkiye 80 sonrası ciddi sorunlarla karşı karşıya kalmıştı. Doğu Anadolu ve Güneydoğu Anadolu'da MOSSAD ve CIA destekli PKK terör örgütü gündüz ulu orta yerde masum insanları tehdit ve şantajla korkutarak ya da yalan vaatlerle kandırarak Türk ordusuna karşı sokak çatışmalarını başlatmıştı. Türkiye üniter devlet yapısını korumak amacıyla bölgedeki güvenlik

önlemlerini artırdı. Terör olaylarının artması ve PKK'nın neredeyse her gün bir köy basıp masum insanları katletmesi üzerine TBMM, bölgeyi Olağan Üstü Hal Bölgesi olarak ilan etti. TBMM'nin kararı her türlü uyuşturucu ve silah kaçakçılığının yapıldığı bölgede başta PKK, Avrupa ve ABD gibi uyuşturucu ve benzeri her türlü kaçakçılığın piyasasını elinde tutan Büyük güçlerin işine gelmedi. Aynı zamanda içerideki derin güçleri de rahatsız etti. ABD'nin bölgedeki etkinliği denetlenir hale geldi. PKK'ya karşı etkili operasyonlar gerçekleştirilmeye başlandı. Bunlar gibi birçok nedenden dolayı Türkiye'nin uyguladığı politika içeriden ve dışarıda tepki çekmişti.

Türkiye'nin bölgede güçlü ve faal olması dengeleri alt üst ediyordu. Bundan dolayı rahatsız olan guruplar ülkenin gündemini değiştirecek bir oyuna başvurdular. Oyunun adı ve yeri belliydi: Sivas kana bulanacak, Türkiye Alevi- Sünni çatışmasına sürüklenecekti. Böylece tüm yurdu saracak olan karmaşada Olağan Üstü Hal'e istenilen zaman ayrılamayacak ve isteyen istediği gibi davranma fırsatı ele edecekti...

Tarihler 2 Temmuz 1993 gününü gösteriyordu. Alevi vatandaşlarımız her yıl geleneksel olarak yaptıkları Pir sultan Abdal Şenliklerini kutlamaya başlamışlardı. Bu kez kutlamalar Sivas'ın merkezinde yapılıyordu. Bu büyük organizasyondan herkesin haberi vardı. Devlet kurumları şenlikleri yakından takip ediyordu. Hatta dönemin Sivas Valisi, Aziz Nesin ve Oğuz Türk Yılmaz gibi önemli yazar ve sanatçıları özel olarak davet etmişti. Devlet her yıl rutin olarak yapılan şenliklerde problemlerle karşılaşmayı beklemiyordu.

Öğle saatlerinde Paşa ve Meydan Camilerinden çıkan bir grup tekbirler getirerek ve sloganlar atarak yürüyüşe geçmişti. Grubun sayısı kısa süre içerisinde 10 bine yaklaştı. Bu durum karşısında polisin müdahalesi yetersiz kaldı. Sakallı ve cübbe-

li kişilerin önderliğindeki grup önce Atatürk-Kongre ve Etnografya Müzesi'ni taşladı.Müzenin önündeki Atatürk büstüne saldırdı.Grup buradan Hükümet Meydanı'na gelerek Hükümet Konağı'nı da taşladı.Akşama doğru şenlikler için şehir dışından gelenlerin bulunduğu Madımak Otel'i saran insan yığınının takriben 20 bine ulaşmıştı.Otelin etrafını saran insanlar yine provokatörlerin de kışkırtmasıyla oteli taşlamaya başladılar.Otelin önündeki araçları yaktılar.Yangının otele sıçraması üzerine unutulması mümkün olmayan büyük bir facia yaşandı.

*Madımak Otel**Sivas Olayları*

Otel içerisinde bulunan 88 insandan 37 tanesi ateşte yanarak ya da dumandan zehirlenerek can verdi. Geriye kalan 51 kişilik grup ise itfaiyenin ve güvenlik güçlerinin müdahalesiyle güçlükle kurtarıldı. Otelin penceresinden itfaiye yardımıyla Aziz Nesin'in kurtarıldığını gören grup liderleri Aziz Nesin'i linç etmek için kalabalığı galeyana getiriyorlardı. Güvenlik güçleri Aziz Nesin hızlıca bölgeden uzaklaştırarak linçten kurtardı. Ancak 37 masum insan sırf mezhepleri ve görüşleri farklı olduğu için Madımak Otel'i'nde katliama uğradı. Madımak Otel'i masum insanlara mezar olmuştur. Otelde ölenlerden 33'ü konuk 2'si otel görevlisi diğer 2 si ise saldırganlardan oluşuyordu.

Olayı tezgâhlayanların hedefleri belliydi."Din elden gidiyor" sloganı Şeyh Sait isyanı Menemen Olayı ve Kahramanmaraş olaylarından sonra bu kez de Sivas'ta kullanılıyordu.

Türkiye’yi laik-anti laik gruplara ayırmak isteyenler bu yolda dönüşün olmaması için Alevi-Sünni çatışmasını işin içine dâhil etmişlerdir. Olayın baş aktörleri yine perde arkasındaydı. Piyonlar(ajanlar)bu kez sakal uzatıp cübbe giyerek ve Kuran’dan ayetler okuyarak halkı birbirine düşürecek ve Türkiye’de büyük bir kaosa neden olacak oyunun liderliğini yapıyorlardı. Bilinçli olarak hareket edip Atatürk-Kongre ve Etnografya Müzesi önündeki Atatürk büstüne de saldırmayı da ihmal etmemişlerdi. Din ve laiklik düşmanlığı yine ana tema olarak işleniyordu.

Burada **“Tarih tekerrür etmez hatalar tekrar eder.”**sözünün değeri bir kez daha anlaşılmıştır. Sivas olayları yeni yaşanan bir gelişme değildi. Anadolu insanı bu ve benzeri olaylarla onlarca kez karşı karşıya kalmıştı. Geçmişin gerçeklerinin üzerinde durulmayıp sumen altı edilmesi insanların aynı hataya tekrar düşmesine neden olmuştur. Hz. Muhammed’in(s.a.v)”Bir mümin aynı delikten iki kez geçmez.”hadisini bile insanlarımız kavrayamamıştır.

Osmanlı Devleti Sivas olaylarından bir asır önce aynı oyunlarla karşı karşıya kalmıştır. Osmanlı Devleti içerisine sızan Lawrence ve diğer İngiliz ajanları da MOSSAD ve CIA ajanları gibi dini ve milli farklılıkları kullanmışlardı. Burada Sivas’ta oynanan sinsî oyunlara benzer iki oyundan bahsetmek istiyorum:

“Kahire’de 6 yıl imamlık yapan bir İngiliz ajanı bu süre içerisinde minberden Müslüman halkı Osmanlı Devleti’ne karşı kışkırtmıştır. Osmanlı padişahını kötüleyip devlet adamlarının zındık olduğunu, Yahudilerle iş birliği yaptıklarını anlatmış durmuştur.6 yılın sonunda Osmanlı Devleti’nin Mısır’dan çekilip İngiltere’nin Mısır’ı işgal etmesi üzerine emellerine ulaşan İngiliz İmam hutbede şu sözleri söylemiştir;

-“Ey cemaat!

(Boyundaki haçı göstererek)

-Ben Hıristiyan bir İngiliz ajanıyım.6 yıl boyunca benim arkamda kıldığınız namazları kaza ediniz ki Allah'ınız kıyamette sizden hesap sormasın.” demiştir.

Bir başka olay da şöyle gerçekleşmiştir:

“İngiliz casus Lawrence, II. Abdülhamit zamanında Araplara şöyle bir duyuru yapmıştı:

“Osmanlı zabitlerinin (subay) üniforma düğmeleri altın kaplama olup her kim zabıt düğmelerinden 5 adet getirirse 2 İngiliz lirasına satın alınacaktır.”

Osmanlı zabitlerinin üniforma düğmelerini alabilmek için gayret gösteren Araplar olur. Bazı zabitler ıssız yerlerde soyguna maruz kaldığı gibi bazıları da beş düğme öldürülür. Zabıtlar zamanla üniforma giymemeye başladılar. Sokak ortasında üniformasız bir şekilde dolaşan zabıtların ise Arapların gözündeki saygınlığı yok olur.⁵⁰

Avrupalıların ve Siyonistlerin oyunları yıllarca Müslüman dünyasını birbirine düşürmüştür. Bu mücadelenin temeli Yahudilerin üstün ırk olduklarını iddia etmeye başladıkları günden başlayarak süre gelmiş Haçlı Seferileri ile şiddetini artırarak devam etmiş ve günümüzde de BOP adı altında ikinci dönem modern Haçlı Seferiyle (ABD Başkanı Bush'un tabiriyle) günümüzde etkinliğini ve varlığın sürdürmeye çalışmaktadır.

Osmanlı Devleti içerisinde olduğu gibi Türkiye içerisinde de değişik ülkelerden casuslar görev yapmamaktadırlar. Türkiye'de ajanlar şeyhlik, imamlık, gazetecilik, yazarlık. Profesörlük, ilahiyatçılık her türlü memurluk ve esnafılık gibi birçok alanda görev yapmak tadırlar.

50 Prof Dr Pala İskender, Kahve Molası, L Ve M/İstanbul-2002 S.129-130

1984 yılından itibaren Türkiye'nin doğusunda başlayan PKK olaylarında öldürülen vatan hainlerinin üzerlerinde yapılan aramalar sonrasında birçoğunun üzerinde yabancı devletlere ait pasaportlar, Ermenistan, Yunanistan ve Suriye kimlikleri ile boyunlarında haç ve Davut yıldızlarına rastlanmıştır. Irak-Kuveyt savaşı sırasında 32.paralelinin kuzeyinde ki bölgelere Avrupalı vakıfların ve derneklerin yiyecek ve ilaç adı altında tonlarca patlayıcı ve silah götördükleri ve bunun yanında MOSSAD' ın ve CIA'nin PKK'lılar ve peşmergeleri silahlandırıp gerilla taktiği ile eğittikleri tüm dünya tarafından bilinmektedir.

Bu benzeri olaylar Türkiye'de hep yaşanmıştır. Madımak Oteli olayında da oteli taşıyan ve yakanlar içerisinde sakallı, cübbeli ancak boynunda haç ve Davut yıldız asılı yüzlerce ajan görev yapmıştır. Bu ajanlar olaylar sırasında halkı galeyana getirmek için her yerde ateist olduğunu söyleyen ve İslam'a karşıtlığı ile bilinen Aziz Nesin'i de yem olarak kullanmak istemişlerdir. CIA, MOSSAD ve PKK işbirliği ile hazırlanan tezgâha cahil halkın karışması oldukça kolay olmuştur.

Olayların üzerinden 14 yıl geçmesine rağmen şu sorular halen net cevabı bulunamamıştır;

-Paşa ve medyan camilerinde halka neler anlatılmıştı?

-Camii içerisindeki provokatörler gerçekten yakalanıp yargı önüne çıkarıldılar mı?

-Olayları çıkaran grubun yurt dışı destekli herhangi bir vakıf ya da cemaatle bağlantısı var mıydı?

-Madımak Oteli'nin Alevi vatandaşlar tarafından kullanılacağı bilgisi halk içerisine nasıl sızdırıldı?

-Güvenlik güçleri öğle saatlerinde başlayan olaylara neden erken müdahale etmemiştii ya da edememiştii?

Bu benzeri soruların cevabını bulmak oldukça zordur. Çünkü yakalanan ve yargılanalar ne olduğunu bilmeden tam anlamadan galeyana gelen cahil halktan oluşuyordu. Asıl sorumlular ise kısa süre içerisinde köşelerine çekilip oynadıkları oyunun etkisini seyretmeye başlamışlardır.

Sivas olaylarının yargılama sürecinde oldukça ilginç gelişmiştir. Olaylardan bir gün sonra ilk olarak 35 kişi gözaltına alınmıştır. Soruşturmanın geliştirilmesiyle birlikte gözaltına alınanların sayısı 190'a çıkmıştır. Yargılamalar sonrasında 124 kişi tutuklanırken 64 kişi serbest bırakılmıştır. Ankara 1 NO'lu sayıyla DGM'de 31 Ekim 1993'te başlayan mahkeme 26 Aralık 1994'te karara bağlanmıştır. Yargılama sonucunda 22 sanık hakkında 15'er yıl 3 sanık hakkında 10'ar yıl 54 sanık hakkında 3'er yıl 6 sanık hakkında 2'şer yıl hapis cezası verilirken 37 sanık ise serbest bırakılmıştır. Buradan da anlaşılacağı üzere DGM 37 kişinin öldüğü ve Türkiye'de sosyal çatışmaya neden olabilecek düzeydeki bir olaya komik cezalar vermiştir. Bu durum gizli ve kirli ellerin yargıya kadar uzandığının göstergesi olmuştur. Bu olaya şaşırarak gerçekten gülünç olurdu. Çünkü bu ülkede iki tane resmi askeri darbe bir askeri muhtıra ve bir de post modern darbenin yanında yüzlerce suikastın onlarca katliamın hesabı hiç sorulamamıştır. Devletin kurucusu Mustafa Kemal de dâhil Ecevit ve Özal gibi ülkeyi yönetmiş liderlere bile suikastlar düzenleyen kirli ellerin ülke üzerindeki etkisi kırılmamıştır. Meclis'teki milletvekilliğinden en alt memurluğa kadar en büyük patrondan en küçük esnafa kadar birçok kişiyi etkisi altına alan kirli eller konumlarını korumayı başarmışlardır.

Sivas Olayındaki bu komik karara müdahil avukatların itirazı üzerine Yargıtay 9.Ceza Dairesi olayların sadece mezhep konusu olmadığını, laik cumhuriyete karşı yapılmış olduğunu belirterek DGM kararını bozmuştur. 1997 yeniden başlayan yargı-

lamalar sonrasında 33 sanığa idam cezası verilmiştir. Yargıtay, kararı 1998’de onaylamıştır. 1999’da usuldeki eksiklerden dolayı bozulan karar 2000’de DGM’nin 33 sanığa yeniden idam cezası vermesiyle sonuçlanmıştır. 2002’de AB’ye uyum kriterleri nedeniyle idam cezası kaldırılmış ve sanıkların cezası ise müebbet hapis cezasına çevrilmiştir.

Türkiye’nin uzun yıllar gündemini meşgul eden bu yargılama süreci sonrasında Madımak Oteli olayının yaraları kapanmamış ve günümüze kadar etkisini sürdürmüştür. İnsanlar her yıl 2 Temmuz’da bu acı olayları gözyaşları içerisinde hatırlamaktalar ve ölenler için dua etmektedirler.

Madımak Oteli Olayı 37 insanın canını alırken, o günün şartlarında Türkiye’den birçok şeyi de beraberinde götürmüştür. Ülke bu olayın yası içerisinde planlanmış oyunu çözmekle uğraşırken derin güçler gündem dışında kalarak faaliyetlerini arttırıp yerlerini sağlamlaştırmışlardır.

“Kim, yeryüzünde bozgunluk çıkarmaya karşılık olmaksızın (haksız yere), bir cana kıyarsa bütün insanları öldürmüş gibi olur. Her kim bir canı kurtarırsa bütün insanları kurtarmış gibi olur. (Maide, 32)

“Allah hiçbir peygamber göndermemiştir ki o, ümmetini Dedcale karşı uyarmış olmasın Nuh ve ondan sonrakiler Dedcale karşı (ümmetlerini) uyarmışlardır. Eğer o içinizden çıkarsa onun durumu size gizli kalmaz. Rabbinizin a’ver (tek gözü kör) olmadığı size gizli değildir. Dedcal’ in ise sağ gözü kördür. Sanki gözü su üzerinde yüzen üzüm tanesi gibidir. Dikkat ediniz, Allah size bu belde de ve bu ayda bugününüzü haram kıldığı gibi KANLARINIZI ve MALLARINIZI da birbirinize HARAM kıldı. Dikkat ediniz, tebliğ ettin mi?” (İbni Ömer (r.a)), “Müslüman; elinden ve dilinden Müslümanların zarar görmediği kişidir.” (Buhari ve Müslim)⁵¹

51 49 İmam Nevevi, Riyazü’s-Salihin, Ravza Yayınları/İstanbul-2006

Ayet ve hadisleri bilen her Müslüman'ın birilerini öldürmesi mümkün değildir. Ayet ve hadislere karşı gelmek Allah'a ve peygambere karşı gelmek demektir. Din adına yapılan bu saldırılarda yukarıdan ayet ve hadise göre şerhan adam öldürmektir. Hz. Muhammed'in (s.a.v) hadisinde de belirttiği gibi bir Müslüman'ın Müslümanlığı diğer Müslümanlara zarar vermesi şartıyla gerçekleşmektedir. Müslümanların Madımak Otelini olayı gibi durumlarda hunharca insanların öldürülmesine neden olması beklenilemez. Ancak unutulmamalıdır ki Mısır'daki İngiliz İmam gibi içimizde de dini kullanan Siyonistler ve Misyonerlik yapan kişiler kendilerini Müslüman gibi tanıtmaktadırlar.

Sonuç itibariyle 2 Temmuz 1993'te Sivas'ta meydana gelen bu kanlı olay hedefine ulaşmış ülkede laik-anti laik çatışması başlamış, PKK, ABD ve İsrail'in istediği ortam meydana gelmiştir. Allah ülkemini insanların zalimlerin elinden, hainlerin ihanetinden korusun.

Madımak Otelinde Ölen Kişilerin İsimleri ve Resimleri

Murat Güneş	(22) yaşında
Murat Gündüz	(22) yaşında
Gülsüm Karababa	(-) yaşında
Şair Uğur Kaynar	(37) yaşında,
Karikatürist Asaf Koçak	(35) yaşında,
Koray Kaya	(12) yaşında
Menekşe Kaya	(17) yaşında
Handan Metin	(20) yaşında
Şair Behçet Aysan	(44) yaşında,
Erdal Ayrancı	(35) yaşında
Araştırmacı, yazar Asım Bezirci	(66) yaşında

Belkıs Çakır	(18) yaşında
Serpil Canık	(19) yaşında
Aktör Muammer Çiçek	(26) yaşında,
Şair, sanatçı, üç telli curanın son temsilcisi Nesimi Çimen	(67) yaşında,
Hollandalı gazeteci Carina Cuanna	(23) yaşında,
Serkan Doğan	(19) yaşında
Şair, sanatçı şelpe tekniğinin önderi Hasret Gül tekin	(23) yaşında
Sait Metin	(23) yaşında
Huriye Özkan	(22) yaşında
Yeşim Özkan	(20) yaşında
Ahmet Öztürk	(21) yaşında
Ahmet Özyurt	(21) yaşında
Nurcan Şahin	(18) yaşında
Özlem Şahin	(17) yaşında
Asuman Sivri	(16) yaşında
Yasemin Sivri	(19) yaşında
Sanatçı Edibe Sulari	(40) yaşında
İnci Türk	(22) yaşında
Muhlis Akarsu' nun eşi Muhibe Akarsu	(35) yaşında,
Sanatçı, şair Muhlis Akarsu	(45) yaşında,
Gülender Aka	(25) yaşında
Şair , yazar Metin Altıok	(52) yaşında,
Ahmet Alan	(22) yaşında
Gazeteci Mehmet Atay	(25) yaşında
Seher gül Ateş	(30) yaşında
Kenan Yılmaz	(21) yaşında

Sivas Olaylarında ölenlerin resimleri

Başbağlar Katliamı

5 Temmuz 1993 günü saat 20.30 sularında Baş bağlar hiçbir şeyden habersiz her zaman olduğu gibi sakin bir akşam geçiriyordu. Tarlasından dönmüş olan çiftçiler ve koyunlarını yeni sağmış olan kadınlar günün yorgunluğunu atmak için çaylarının yudumluyorlardı. Biraz sonra köyün erkekleri önce köy meydanındaki camiye gidip yatsı namazlarını eda ettikten sonra biraz sohbet etmek amacıyla köy kırat hanesine gideceklerdi. Buradaki televizyondan da yararlanarak Türkiye'deki son gelişmeleri yakından takip edeceklerdi. Çünkü daha üç gün önce insanlığa sığmayacak bir katliam yanı başlarındaki Sivas'ta yaşanmıştı. Bu durum hiçte hayra alamet değildi. Bir anda Sivas'ta olaylar çıkmış ve 37 kişi ölmüştü. Nereden bileceklerdi ki katillerin kendilerini hedef seçeceklerini?

Baş bağlar Köyü, Erzincan ilinin Kemaliye ilçesine bağlıydı. Erzincan'ın en uç bölgesinde bulunan bu şirin köy il merkezine 204 km uzaklıktaydı. Baş bağlar köyünün halkı çoğu zaman Erzincan merkeze gitmek yerine yakın olarak gördükleri Malatya'ya ihtiyaçlarının karşılamak için gidiyorlardı. Çünkü Erzincan ile köyün arasındaki yol oldukça eski ve kötüydü. Ulaşım sıkıntısı yaşanmaktaydı. Baş bağlar köyünün komşu olduğu diğer şehir merkezleri ise Tunceli'nin Hozat ve Ovacık ilçeleriydi. Bu ilçelere PKK tehlikesi nedeniyle köylü halk pek gitmezdi. PKK bölgede etkili olmasına rağmen Baş bağlar köyünden destek alamadığı için köye inemiyordu.

3 Temmuz 1993 Sivas Olaylarının planlayıcısı PKK Sivas'tan sonra yurt genelinde çıkmasını beklediği Alevi-Sünni çatışma-

sının meydana gelmemesi üzerine B planını yürürlüğe koyma kararı aldı. Yıllar sonra Baş bağları Katliamını kendilerinin yaptığını itiraf eden Apo son anında bile Alevi-Sünni düşmanlığını körüklemek için Dr. Baran adlı köpeğinin katliamı Sivas Olaylarına misilleme olarak yaptığını belirtmiştir.

İşte Hainlerin Baş bağlar Bildirisi;

Kamuoyuna duyurulur;

“Partimizin top yekun savaş ilan ettiği ve ulusal kurtuluş mücadelemizin çok önemli aşamalar kaydettiği bu dönemde sömürgeci, faşist Türk Devleti’nin yurtsever halkımız üzerindeki katliamları en vahşi biçimde sürdürülmektedir. Her alanda bir çıkmazla karşı karşıya olan sömürgeci T.C., Kürt halkını çağdışı baskı, işkence ve zulüm uygulamalarıyla yıldırmaya, durdurmaya, pasifleştirmeye çalışırken, katliam uygulamalarına Sivas’ta bir yenisini daha ekledi.

2 Temmuz günü 40’a yakın insanımızın ölümü 60’a yakınının da yaralanmasıyla sonuçlanan olay, devletin bilinçli bir provokasyonunun ürünüdür. Ve bunun sorumlusu devlettir. Geçmişte Maraş’ta, Çorum’da, Sivas’ta sahte bir Alevilik-Sünnilik çelişkisi yaratarak halkımızı birbirine düşüren ve katleden devlet, bugün de benzer çelişkileri hortlatarak mücadelemizi bastırmak istiyor. Bu olay geleneksel Osmanlı Politikasının bir devamıdır. Mücadelemizin Kürdistan toprakları olan Sivas’a kadar yayılmasını önleyemeyen faşist TC. Devleti, bu durumu hazmedememiş, çeşitli tahrik ve provokasyonlarla burada yaşayan Alevi Kürt halkımıza gözdağı vererek pasivize etmeyi ve sindirmeyi amaçlıyor

Ancak şu çok iyi bilinmeli ki halkımız artık sahipsiz değildir. Halkımız artık kendisine yapılan bu katliamlara karşı sessiz kalmıyor. Sivas’taki halkımıza karşı girişilen bu katliama da gereken cevabı verecektir. En ağır biçimde bunun

hesabını soracaktır. Bundan hiç kimsenin şüphesi olmasın. Sivas'ta şehit düşen onlarca masum insanımızın kanı yerde kalmayacaktır. Eğer bu yönelimlerini T.C. sürdürürse en ağır şekilde bunun karşılığı verilecektir. Atacağı yanlış bir adımın bedeli çok ağır ödetilecektir. Bu hiçbir zaman unutulmasın. Bu eylem Türk Devleti T.C. eğer savaşı kurallarına göre oynamaz, sivil halkımız üzerine katliam provasını sürdürürse çok daha kötü sonuçlar doğabilir. Ve bunun tek sorumlusu da faşist T.C. Devleti olacaktır.

Yaşasın başkan Apo-Yaşasın PKK. Yaşasın Kürdistan ulusal bağımsızlık mücadelesi. Kahrol sun sömürgecilik emperyalizm ve hain işbirlikçiler. Katliamlar halkımızı yıldırılmaz.”

Bu ülkede Aleviler ve Sünnilerin bir koruyucusu varsa oda Türk Silahlı Kuvvetleridir. PKK Alevileri yandaş edinmek amacı ve ülkede büyük bir karışıklık çıkarma hesabıyla haince bir katliam gerçekleştirmiştir. Daha önceki katliamlarında bildiri dağıtmayan PKK ne hikmetse bu katliamında basın eline geçeceğini bildiği bir bildiriye “Alevilerin İntikamı alındı” mantığı altında psikolojik harp hilesi olarak kullanmaya çalışmıştır. Yani basında yayınlanacak olan bu bildir tüm yurt çapındaki Alevi kardeşlerimizi PKK sempatzanı durumuna getirmeyi hedefliyordu. Ancak PKK bunda da başarısız oldu.

5 Temmuz 1993 akşamı hiçbir şeyden habersiz yatsı namazı için camiye giden köyün erkekleri PKK'nın köye sızışını fark etmemişlerdi. Dr Baran öncülüğündeki 100 kişilik PKK'lı gurup önce köye gelen telefon kablolarını kestikten sonra dört koldan köye giriş yapmışlardır. Öncelikle evlerin etrafını saran katiller erkeklerin camide olduklarını öğrenince camiye basıp ibadet eden 29 kişiyi bu gün, ABD'nin Iraklı Müslümanlara yaptığı gibi, zorla cami dışına çıkarıp 1 buçuk saate yakın propa-

muşlar ve ilk incelemelerde 550 boş kovan bulmuşlardır. Katiller 29 insanın her birinin üzerine yaklaşık 19 mermi yağdırmıştır. Sivas Katliamı ve Baş bağlar Katliamı aynı plan doğrultusunda gerçekleştirilmiştir. Baş bağlar Katliamının davası ise 1997 yılına kadar sürmüştür. Maraş Olayları ve Sivas Olayları davalarında olduğu gibi Baş bağlar katliamının davasında da yargıya siyaset karışmış ve katiller ellerini kollarını sallayarak içimizde dolaşmaya devam etmişlerdir.

Baş bağlar Katliamının sanıklarından 16 tanesi olayda kısa bir süre sonra yakalanmıştır. İlk sorgularında köyü yaktıklarını ve PKK'ya katliamda yardım ve yataklık yaptıklarını itiraf etmişlerdir. Erzincan savcılığı tarafından Erzincan DGM'sine sevk edilen sanıklar burada yeterli üye olmadığı gerekçesiyle tekrar Erzincan Sulh Ceza Mahkemesine sevk edilmiştir. İlk duruşmada sanıklar tutuksuz yargılanmak şartıyla serbest bırakılmıştır.

-Neden Erzincan DGM'de yeterli üye yoktu?

Diyelim ki DGM'nin üye sayısı azdı;

-Peki, neden dönemin Başbakanı, İçişleri bakanı ve Adalet bakanı ülkede yaşanan bu vahşeti aydınlığa çıkarmak için yargıdaki bu eksikliği kısa sürede tamamlamadılar?

-Sorgusunda katliamı gerçekleştirdiklerini itiraf eden hainleri nasıl olurda Erzincan Sulh ve Ceza Mahkemesi serbest bırakır?

-Bu kararı veren hâkimler ve savcı neden müfettişler tarafından yakın takibe alınmazlar?

Bir süre sonra yargılamaya devam edilmeye başlandığında bu kez Erzincan DGM salonun küçük olması ve sanıkların can güvenliklerinin olmaması nedeniyle dava İzmir DGM'ye sevk edilmiştir. Dava süreci içerisinde sanıklarda 9 tanesi kayıplara

karışırken 4 tanesine hiç ulaşlamamıştır. İzmir DGM davayla ilgili sadece iki kişiyi mahkûm edebilmiştir.

-Davanın olay muhitinden uzaklaştırılmasının asıl amacı olayın Sıcaklığını yitirterek yargıya müdahaleyi kolaylaştırmak olabilir mi?

-Katledilen insanların yakınlarının davayı yakında takip etmelerini ve görgü tanıklarının mahkemeye gelişlerini sınır-
lamak amacıyla davanın görüldüğü yeri uzak bir yer olan İzmir'e taşınmış olabilir mi?

-Neden Erzincan'a yakın olan Erzurum, Diyarbakır, Kayseri, Malatya ya da Adana değil de İzmir?

Türkiye'de ülkesini seven dürüst politikacıların, yargıçların ve diğer görevleri yürüten memurların artması; bu ve benzeri olayların yaşanmasını engelleyecektir. Türkiye'yi kana bulayan bu olayların sürekli tekrarlanmasının ve sorumlularının serbest kalmasının nedenleri arasında rüşvet, iltimas ve poli-tikacıların (iki -yüzlülerin) devlet içerisinde her tarafı parsellemiş olmasındandır.

Baş bağlar Katliamının unutulması için gayret içerisinde olan Kartel medyasının vurdumduymazlığı ise başka bir konudur. Plajda don kavgasını sayısız haber yapan medya Baş bağlar Olayı üzerine haber yapmama emri almışlarcasına konuyu es geçmektedirler.Böylece yargıda oynan oyunun devamı med-
ya ayağıyla sürdürülmektedir.

28 Şubat Oyunu

Tarihler 24 Aralık 1995 gününü gösteriyordu. Türk halkı sandık başına giderek kendisini idare edecek olan yöneticileri seçmişti. 1994 yılında yaşanan ekonomik kriz halkı oldukça fakirleştirmişti. Halk aslında bu seçimi yeni yöneticileri seçmekten ziyade eski yöneticileri yaptıkları 1994 krizindeki hatalarının faturasını kesmek istiyordu.

Yapılan genel seçimlerde Refah Partisi %21,4, DSP %14,6, CHP ise %10,7 oy almıştı. Tabii bu partilerin yanında ANAP ve DYP de %10 barajını aşmıştı. Anayasal süreç içerisinde 158 milletvekili ile Refah Partisi hükümeti kursa da meclis içerisindeki gruplar ve Cumhurbaşkanının oynadığı oyunlar sonrasında Refah Hükümeti düştü. Süleyman Demirel Refah Hükümeti düştükten sonra hukuki olmayan yollarla, görevi içerisinde olmamasına rağmen, ANAP ile DYP'nin birleşerek Ana-yol Hükümeti'ni kurmalarında etkin bir rol üstlendi. Süleyman Demirel bu çalışmalarıyla eski okul arkadaşı Necmettin Erbakan'ın hükümetten uzaklaşmasını sağlamıştı. Ancak Ana-yol Hükümeti'nin ömrü 28 Haziran 1996'da yasal yollarla son buldu. Meclis içerisinde çoğunluğu elinde bulunduran Necmettin Erbakan bu kez Tansu Çiller'le anlaşarak yeni bir koalisyon hükümeti kurdu. Başbakanlığı Necmettin Erbakan yapacak, DYP ise bakanlıklar elde ederek hükümette yer alacaktı. Yine koalisyon kararı olarak bir süre sonra Tansu Çiller başbakanlık görevini devralacaktı. Böylelikle meşhur 54.hükümet kurulmuştur.

*Prof. Dr. Necmettin Erbakan
54.Hükümetin Başbakanı*

Refah Yol Hükümeti TBMM'den güvenoyu aldıktan sonra hızla faaliyetlerine başlamıştır. Necmettin Erbakan'ın liderliğindeki Refah-Yol Hükümeti oluşturduğu paketlerle iç ve dış politikada beklenilenden daha fazlasını yapmaya başladı. Refah Yol Hükümeti kısa süre içerisinde ülkede büyük bir kalkınma hamlesi başlattı. Dış politikada bakanlar ve bürokratlar aracılığıyla Türk Dünyası ve İslam Dünyası ile iyi ilişkiler kurulmaya başlandı. Türkiye Afrika'da, Asya'da ve Avrupa'da tarihi bağlarımızın bulunduğu ülkelerle iş birliği ve dostluk ilişkileri kurdu.

Sırp katliamından kurtulan Bosnalı kardeşlerimize ve Rusya zulmü altında can çekişen Çeçenlere kucak açtı. İslam Konferansı Örgütü'nün yeniden faal bir şekilde çalışması için çalışmalarını hızlandırdı.

Ülke içerisinde eğitimden ekonomiye, sağlıktan sosyal adalete tüm alanlarda kalkınma hamlesi başlatıldı. Refah Yol döneminde "1996 yılı sonunda 20 milyar dolar olması beklenen bütçe açığı 15 milyar dolara, 45 milyar dolar olması beklenen iç borç ise 22 milyar dolara düşürüldü... 1995 yılında bütçeden tarımsal desteklemeye ayrılan pay sadece 19 trilyon, 1996

yılı için ise önceki hükümet tarafından öngörülen destekleme fonu sadece 38 trilyon TL idi. Refah Yol 1996 yılı ikinci yarsında yaptığı hamleyle 1996'daki desteklemeyi 60 trilyon TL ye çıkarttığı gibi, 1997 yılı için de 1995 trilyon TL yi tarımsal desteklemeye ayırdı. Zirai ürünler karşılığı köylülere 1996'da sadece 43,5 trilyon toplam ödeme yapıldığı halde, Refah Yol döneminde 136 trilyon TL ödeme yapıldı ve böylece, bir yılda %312 oranında büyük bir artış sağlanarak köylüler azami derecede desteklendi... Bağ-kur emeklilerinin maaşları %300'e kadar artırıldı. Asgari ücrette %100 den fazla artış sağlandı...% 102,5 memur maaşlarına zam yapılmıştır.”⁵²

Refah Yol Hükümeti köylüden işçiye memurdan emekliye tüm gruplara Türkiye tarihinde görülmemiş destek sağlamıştır.54.Hükümetin bu hizmetleri hayvancılıkla uğraşanları, esnafları, çiftçileri, sanayicileri ve tüccarları rahatlatmakla kalmadı gibi bu gurupların büyük kazançlar elde etmesini de sağlamıştır.

Türkiye bu hükümet döneminde 1994 krizinin izlerini silerek Türk halkını ve dünyayı şaşırtan büyük bir başarı örneği gösterdi. Yerli ve yabancı sermaye yurt çapında yatırım yapmak için birbirleriyle yarışır hale gelmiştir. Avrupa'daki gurbetçiler yastık altında sakladıkları dövizlerini birleştirip memleketlerine yatırım yapmak için büyük şirketler kurarak harekete geçmişlerdir. Ancak Türkiye'deki bu gelişmelerden rahatsız olan gruplar vardı.

1997 yılında son elli yılın denk bütçesinin oluşturulması, iç ve dış borç açığının giderek azalması başta büyük patron IMF ve onu kuran zihniyetlerin hiç hoşuna gitmiyordu. Ulu önder ATATÜRK'ÜN 'Siyasi zaferler ne kadar büyük olursa olsun ekonomik zaferlerle taçlandırılmadıkça başarılı olamaz' sözünü

52 Anadolu Gençlik Dergisi, sayı 85,s.48-49

iyi tahlil eden ve uygulamaya koyan 54.hükümetin çalışmaları başta yerli tefeciler olmak üzere uluslar arası kan emicileri rahatsız ediyordu.

Ülke içerisindeki dış destekli taşeron şirketler ve Türkiye'nin seçilmiş aileleri olan Sabancı, Koç, Eczacıbaşı, Uzanlar, Doğanlar ve Şahenkler gidişatta hiçte memnun değillerdi. Kombassanın, MÜSİAT'ın ve diğer Müslüman grupların Türk halkı tarafından desteklenmesi taşeronları rahatız ettiği gibi Yahudi, Ermeni ve Rum tefecilerin gelecekleri için tehlike oluştuyordu.

Ekonomik açıdan güçlü olmak demek dünyada söz sahibi olmak demektir. Bu açıdan baktığımızda Orta Asya'da, Balkanlarda, Ortadoğu'da ve Afrika'da dostlar edinen Türkiye'nin enerji piyasasının belirleyicisi haline gelmesi, bunların yanında ihracatta dünya devleriyle yarışır hale gelmesi, başta ABD olmak üzere, AB, Rusya ve İsrail'i oldukça rahatsız etmiştir.

Türkiye'nin kalkınmasının ve bölgesinin lideri haline gelmesinin tüm dünya dengelerini değiştireceğini bilen dış güçler içerideki uşakları aracılığıyla Türkiye'nin büyümesini engellemek için yeniden sahneye çıkarak oyunlarını oynamaya başlamışlardı. Bu kez oyunun adı 'laiklik elden gidiyor' sloganıydı. Daha önce kominizim tehlikesinden dem vurarak iki darbe ve bir muhtıra olayı yaşatanlar şimdi halkı laik, anti laik olarak kamplara ayırıp birbirine düşürmeyi hedefliyorlardı. Bu çatışmanın başlaması Türkiye'nin içe dönmesine ve dış dünyadan kopmasına neden olacaktı.

Görevler dağıtıldıktan sonra başta Seçilmişlerin önde gide-ni 9.Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel ve 28 Şubattan sonra ABD'deki Yahudi Ulusal Güvenlik Enstitüsü'nden ödül alan Orgeneral Çevik Bir faaliyetlerini hızlandırmıştır.

İlk olarak DYP içerisinde görüş ayrılığına neden olan Süleyman Demirel Tansu Çilleri Erbakan'dan ayırmak için yoğun bir

caba sarf etmiştir. Ardından medya organları aracılığı ile özellikle de ‘acı var mı? Acı’.Sözleriyle Türk halkını her gün aşağılayan Reha Muhtar yardımıyla halkın gözünde Refah-yol hükümetini karalamak amacıyla yalan ve düzmece haberler yaptırılmıştır. Bu haberler Show TV ile sınırlı kalmamış, ATV televizyonundan her akşam Ali Kırca ana haber bülteninden İmam Hatip Liselerini ve Kuran Kurslarını sanki bir satanist yuvasıymış gibi halka sunmaya gayret etmiştir. Yalan haberlerden hareketle irtica hortladı çığırtkanlığını yapma görevi ise satılmış kalemler düşüyordu. Her fırsatta darbelerden en fazla acıyı kendilerinin çektiklerini söyleyen solcu gazeteciler bu kez ABD menşeli darbenin uşaklığına soyunmuşlardı. Oysa 1968’liler kuşağının da 54.hükümetin de ortak düşmanı ABD ve uyguladığı emperyalist politikaydı.

Son görev ise şanlı ordumuz içerisine çöreklenmiş ve yaptıkları tak iyelerle en üst rütbelere kadar yükselmiş olan ABD yanlısı subaylara düşüyordu. **‘Halka rağmen halk için’** mantığıyla hareket eden bu subaylar kendilerinden isteneni yapmak için bir çocuğun bile inanmayacağı ve dalga geçerek izleyeceği Reha Muhtar ve Ali Kırca haberlerini baz alarak 28 Şubat Kri-zine neden olmuşlardır.

Türkiye’de, MİT, MOSSAD ve CIA’nin bilgisi dâhilinde, Şubat 1997 de Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel ve Orgeneral Çevik Bir’in de içinde bulunduğu üst düzey devlet görevlileri satılmış kalemler ve sözde bilim adamları Türkiye’nin büyük bir bunalıma sürüklenmesine neden olmuşlardır.28 Şubat Kararları Cengiz Çandar’ ın **‘Post Modern Darbe’** adıyla andığı gizli darbenin bildirisi olmuştur.28Şubat Kararları, ABD’nin ve Türkiye’deki şakşakçıların istedikleri gibi ülkeyi bunalıma sokarak, ağa beylerinin isteklerini yerine getirdikten sonra, kendi paylarına düşenleri almaları için fırsat olmuştur. Türkiye’de

28 Şubat' çığırkanlığı yapan bir grup sözde aydın tayfası 28 Şubat'ı şu şekilde tarif etmiştir.

“28 Şubat Kurtuluş Savaşının devamıdır ve emperyalistlere karşı verilen bir savaştır.”

(Doğu Perinçek)

“28 Şubat'a karşı çıkmak hem tarihe hem de demokrasiye karşı çıkmaktır...Devletin “Türk İslam sentezi” idolojisinden ayrılarak anayasada yazılı laik “Cumhuriyete dönüş kararıdır..

(İlhan Selçuk 2001)

28 Şubat İslamcılığa karşı ordu ve bürokrasi merkezli bir sürecin adıdır.Darbe sonrası kurulan yeni hükümetle Siyasi İslam'ın bürokrasi ve devlet içindeki bir ölçüde kırılmıştır.

(Oral Çalışlar)

28 Şubat sürecinde ordu “Anayasadan ve yasalardan doğan bir hakkı kullanmış ve laik cumhuriyeti korumayı emreden ulusal bir görevi yerine getirmiştir.”

(Cüneyt Arcayürek)

Ben ısrarla 28 Şubat eyleminin, şariat tehlikesine ve ırkçı tehdide dikkat çekerek demokrasinin önünü açtığını vurguluyorum

(Prof. Dr. Emre Kongar)

Açık,gizlisi saklısı olmayan bu muhtıranın” eş deyişle 28 Şubat şeffaf darbedir.

(Emekli Paşa Muhsin Batur)

28 Şubat pamuk darbedir.28 Şubat ordunun siyasi arena somut bir müdahalesi olduğundan kimsenin şüphesi

yoktur. Yalnız bu kez ordu “dâhiyane bir formülle müdahaleyi gerçekleştirmiştir.

(Bedri Baykam)

28 Şubat kesinlikle bir darbe değildir. Onlar darbenin ne olduğunu görmemişler, gelsinler bana sorsunlar.

(Süleyman Demirel - 9.Cumhurbaşkanı)⁵³

Yukarıdaki 28 Şubatı değerlendiren kişilerin kim olduklarını hangi yönleriyle ünlü olduklarını tek tek aktarmayı yersiz buluyorum. Ama Kurtuluş savaşından bahseden Doğu Perinçek’e değinmeden geçemeyeceğim.

Doğu Perinçek! bahsettiğin bu Kurtuluş Savaşı; Ulu önder Atatürk’ün, Halide Ediplerin, Ankara Müftüsü Rıfat Börekçilerin, Maraş’ta Müslüman kadınların peçesine el uzatan Fransız’ı canı pahasına öldüren Sütçü İmamların, Antep’te Şahin Beylerin, Aydın’da Efelerin Karadeniz’deki Topal Osmanların verdiği Kurtuluş Savaşı mıdır? Yoksa kandil dağında APO ya karanfil uzatırken fotoğraf çekildiğin bölücülerin savaşı mıdır? Senin Kurtuluş Savaşını ağzına almaya hakkın var mı ki?

Apo - Doğu Perinçek

PKK paçavrası altında Perinçek

Sonuç itibariyle; 28 Şubat 1997 tarihinde Mili Güvenlik Kurulunun 406 sayılı kararıyla ordu 17 yıl sonra post modern darbeyi gerçekleştirdi. Kararların basına aktarılması ülkede bir anda büyük bir infiale neden oldu. Kartel medyasının patronları, Siyonistler, CIA içimizdeki vatan hainleri mutluktan göbek atmaya başladılar. Başbakanlıktan istifa eden Erbakan Tansu Çiller destek sözü vermişti. Ancak hesap edilemeyen Süleyman Demirel in tercihiydi. Süleyman Demirel hükümeti kurma yetkisini Tansu Çiller yerine küçük biraderi Mesut Yılmaz'a vererek 28 Şubat sürecindeki aktif rolünü tamamladı. Refah Yol hükümetinin tüm çalışmaları kısa sürede yerle bir edildi. Özellikle AB'ye ve ABD'ye karşı alternatif durumundaki D-8 projesinin ortadan kaldırılması içimizdeki hainlerin en büyük başarıları oldu. 28 Şubat Türk tarihindeki kara yerini alırken arkasında kapanması güç yaralar bıraktı. '28 Şubat darbe sürecinde GSMH 200 milyar dolar 150 milyar dolar düştü.'⁵⁴ İmam hatip okulları kapatıldı. Kuran Kurslarının kapılarına kilitler asıldı. Memurun, çiftçinin, esnafın ekmek parası, odun kömür parası çalındı. Rantiyeciler yine bu işten en karlı çıkan taraf oldu. ABD bölgede BOP 'u gerçekleştirebilmek için uygun bir ortam yakaladı. Nede olsa bölgenin en güçlü ve devlet olma geleneğini en iyi şekilde bilen Türkiye'de kendi istediği gibi bir yönetimin başa geçmesini sağlamıştı. Türkiye yine üzerinde oynan bu oyun sonrasında eski günlerine döndü.

Oyunun piyonlarına ne oldu diye sorarsanız?

Bunlardan bazılarını inceleyelim.

28 Şubatçılar

-Süleyman Demirel: Cumhurbaşkanlığı koltuğunu çok sevmişti. 5 + 5 hikâyesini anlattı bir süre. Ama bu hikâyeyi ne Tansu, ne Bahçeli, ne Yılmaz ne de Ecevit dinledi. Bu saltanat Sultan Süleyman'a kalmamıştı ki Çoban Süleyman'a kalsın. Ahmet Necdet Sezer'e yerini bırakmak zorunda kalmıştı. Seçilmiş ağa beyler arasına katıldı. Şimdilerde akıl hocalığı yapıyor.

-Mesut Yılmaz: Süleyman Demirel ile aynı kaşıktan yemek yemişliği olsa gerek. AB'nin yolunu Diyarbakır'dan geçirmeye çalışırken, Karadeniz Otobanı ve Mavi Akımı projelerini de ihmal etmedi. 1999-2002 arasında ye kürküm ye politikasıyla hareket etti. Türk Bank konusundaki usulsüzlükleri nedeniyle 2002 ile 2007 arasında televizyonlardan hiç eksik olmadı. Yolsuzluktan Yüce Divanda yargılanan ilk Başbakan olma şerefi-

ne erişti. Son olarak 22 Temmuz seçimleriyle TBMM'ye tekrar döndü. Bekleyip görmemiz gerekiyor.

Acaba bundan sonra hangi darbeler çanak tutacak?

-Ali Kırca: ATV'nin yaşlı ve yakışıklı haber sunucusu görevini yürütmeye devam ediyor. Gerektiğinde üzerine düşen görevi yapmaya hazır durumda. Bu arada hukuk fakültesine de devam ediyor. Yaptığı haberlerle binlerce masum insanın hakkını yemişti. 1970'lerde darbe mağduru olmuştu. 28 Şubat'ta ise kendisi darbe çığırkanlığı yapmıştı. Acaba hukuk fakültesinde bu hakların nasıl ödeyeceğini öğrenir mi? Bilinmez ama bir gerçek vardır ki oda Allahın adaletinin kati olduğudur.

-Reha Muhtar: Basın dünyasının büyük ağabeylerinden birisi haline geldi. Program yapıcılığı, genç manken ve şarkıcı avcılığı yapıyor. Başörtülü insanların kıyafetlerini ahlaka aykırı bulan Muhtar bu günlerde neredeyse her gün magazin programlarının tamamında kadınlarla boy gösteriyor. 22 Temmuz 2007 seçimleri öncesi CHP'nin FOX Kanalında ateşli savunuculuğunu yaptı. Müslümanlara aynı 28 Şubat öncesinde olduğu gibi saldırgan tavrını sürdürmeyi ihmal etmedi.

-Fadime Şahin: Başörtüsünü kullanarak başörtüsü takan kadınların tamamına kötü gözle bakılmasını sağladı. Onun yüzünden binlerce İHL'li kız öğrenci üniversiteler alınmadı. Başörtülü kadınlar işlerinden atıldılar. Kendisi ise bir süre sonra başını bacağına açarak 'O' yolun yolcusu oldu.

-Müslüm Gündüz: Sahte şeyh. Bir ara televizyonlarda görüldü ama daha sonra istenileni yapmanın gururuyla köşesine çekildi. Hesabına yatırılan paracıkların yiyor olsa gerek.

-Nur Serter: İknacı başı görevini yürüttüğü dönemler oldu. Başörtülü kızlara karşı psikolojik savaş yöntemlerini uyguladı. İkna odalarında kızları tehdit edip zorla başlarını açtırmaya ça-

lıştı başarılı olamadı.2007 de Cumhuriyet mitinglerinin Türkan Saylan la birlikte liderliğini yaptı. Cumhuriyet mitinglerinde dahi hainlikten geri kalmadı.22 Temmuz Seçimleri öncesindeki çalışmaları mükâfatsız bırakılmadı. Baykal tarafından İstanbul'dan milletvekili seçtirildi. İstanbul Üniversitesi'ndeki hocalık görevi dışında her şeyi yapmakta ve yapmaya hazır beklemektedir.

28 Şubatın o kadar çok oyuncularını var ki onları anlatmak gerçekten ciltler dolusu kitabın yazılmasına neden olur. Erol Öz kasnak, Kemal Gürüz, Vural Savaş, Çevik Bir, Kemal Alemdaroğlu, Ali kalkancı, gibi yüzlerce piyon görevlerini tamamladıktan sonra köşelerine çekilip Türkiye'nin yüz yıl geriye gidişini seyretmişlerdir.

28 Şubat 1997 Post Modern Darbenin arkasında derin güçleri aramanın bu saatten sonra hiçbir önemi yoktur. Bundan sonrası için halkımızın bu tarz olaylara ve kişilere pirim vermeden kendini sürekli yenileyip geliştirmesi temel görevleridir.

28 Şubat Kararları

GİZLİ

Milli Güvenlik Kurulu Kararı

Karar sayısı: 406

1. Milli Güvenlik Kurulu, 28 Şubat 1997 günü Sayın Cumhurbaşkanı başkanlığında Başbakan, Genelkurmay Başkanı, Dışişleri Bakanı ve Başbakan Yardımcısı, Milli Savunma Bakanı, İçişleri Bakanı, Kuvvet Komutanları, Jandarma Genel Komutanı ve Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreter'inin iştirakleri ile aylık olağan toplantısını yapmıştır.

2. Kurulun bu toplantısında, esasları ve nitelikleri Anayasa-
sada belirlenmiş Atatürk milliyetçiliğine bağlı demokra-
tik, laik ve sosyal hukuk devletimizin ve Cumhuriyet rej-
mimizi yıkmak onun yerine bir siyasal dini düzen kurmak
amacıyla yürütülen yıkıcı faaliyetler ve yapılan beyanlar
ile bunların oluşturduğu tehdit ve tehlikeler gözden geçi-
rilerek değerlendirilmiştir.
3. Yapılan bu değerlendirmeler sonucunda;
 - a. Ülkemizde şeriat hukukuna dayalı bir İslam Cumhu-
riyeti kurmaya hedefleyen grupların Anayasa'nın tanım-
ladığı demokratik, laik ve sosyal hukuk devletimize karşı
çok yönlü bir tehdit oluşturduğu,
 - b. Cumhuriyet ve rejim aleyhtarı aşırı dinci grupların laik
ve anti laik ayrımı ile demokratik, laik ve sosyal hukuk
devletini güçsüzleştirmeye yeltendikleri,
 - c. Türkiye'de laikliğin sadece rejimin değil aynı zamanda
demokrasinin ve toplum huzurunun da teminatı ve bir ya-
şam tarzı olduğu,
 - d. Devletin yapısal özünü oluşturan sosyal hukuk devle-
ti ve adalet ilkeleri anlayışından vazgeçilemeyeceği yasalar
göz ardı edilerek yapılan çağ dışı uygulamalarının takip-
siz kalmasının hukukun üstünlük ilkesiyle bağdaşmayaca-
ğı hususlarında görüş birliğine varılmıştır.
4. Bu görüş ve değerlendirmeler sonucunda;
 - a. Türkiye'de Şeriat hukukuna dayalı bir İslam Cumhuri-
yeti kurmayı amaçlayan aşırı dinci grupların demokratik,
laik ve sosyal hukuk devleti olan Cumhuriyetimize Kar-
şı oluşturdukları çok yönlü tehdidin önlenmesi amacıyla;
EK-A'daki tedbirlerin kısa, orta ve uzun vade içerisinde
alınmasının Bakanlar Kurulu'na bildirilmesine,

b. 2945 Sayılı MGK ve MGK Genel Sekreterliği Kanunun 9'uncu maddesine uygun olarak MGK Genel Sekreterliği tarafından; Ek'te belirtilen tedbirlere ilişkin Bakanlar Kurulu Kararları ile Bakanlar Kurulu Kararı haline getirilmeyen uygulamalarının sonuçları hakkında belli süreler içerisinde Başbakan, Cumhurbaşkanı ve MGK'na bilgi verilmesi kararlaştırılmıştır.

EKLER:

- A (Rejim Aleyhtarı İrticai Faaliyetlere Karşı Alınması Gereken Tedbirler 2 Sayfa.)

İmza

Süleyman DEMİREL

Cumhurbaşkanı

İmza

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN

Başbakan

İmza

İsmail Hakkı KARADAYI

Orgeneral

Genelkurmay Başkanı

İmza

Dr.Tansu ÇİLLER

Dışişleri Bakanı ve

Başbakan Yrd.

İmza

Turhan TAYAN

Milli Savunma Bakanı

İmza

Dr.Meral AKŞENER

İçişleri Bakanı

İmza

Hikmet KÖKSAL

Orgeneral

Kara Kuvvetleri

Komutanı

İmza

Güven ERKAYA

Oramiral

Deniz Kuvvetleri

Komutanı

İmza

Ahmet ÇÖREKÇİ

Orgeneral

Hava Kuvvetleri

Komutanı

İmza

Teoman KOMAN

Orgeneral

Jandarma Genel

Komutanı

GİZLİ

GİZLİ

MİLLİ GÜVENLİK KURULU'NUN 28 ŞUBAT 1997 TARİH VE 406 SAYILI KARARINA EK-A (REJİM ALEYHTARI İRTİCAİ FAALİYETLERE KARŞI ALINMASI GERREKEN TEDBİRLER)

1. Anayasamızda Cumhuriyet'in temel nitelikler arasında yer alan e yine Anayasanın 4 üncü maddesi ile teminat altına alınan laiklik ilkesi büyük bir titizlik ve hassasiyetle korunmalı, bunun korunması için mevcut yasalar hiçbir ayrıntı gözetmeksizin uygulanmalı mevcut yasalar uygulamada yetersiz görülüyorsa yeni düzenlemeler yapılmalıdır.
2. Tarikatlarla bağlantılı özel yurt, vakıf ve okullar devletin yetkili organlarınca denetim altına alınarak Tevhidi-i Tedrisat Kanunu gereği Milli Eğitim Bakanlığına devri sağlanmalıdır.
3. Genç nesillerin körpe dimağlarının öncelikle Cumhuriyet, Atatürk, Vatan ve Millet sevgisi Türk Milletini çağdaş uygarlık düzeyine çıkarma ülkü ve amacı doğrultusunda bilinçlendirilmesi ve çeşitli mihrakların etkisinden korunması bakımından,
 - a. 8 yıllık kesintisiz eğitim tüm yurttan uygulanılmaya konulmalı,
 - b. Temel eğitim almış çocukların ailelerinin isteğine bağlı olarak devam edebileceği Kuran kurslarının Milli Eğitim Bakanlığı sorumluluğu ve kontrolünde faaliyet göstermeleri için gerekli idari ve yasal düzenlemeler yapılmalıdır.
4. Cumhuriyet rejimine ve Atatürk ilke ve inkılâplarına sadık aydın din adamları yetiştirmekle yükümlü Milli Eğitim kuruluşlarımız Tevhidi-i Tedrisat Kanunu'nun özüne uygun ihtiyaç düzeyinde tutulmalıdır.

5. Yurdun çeşitli yerlerinde yapılan dini tesisler belli çevrelere mesaj vermek amacıyla gündemde tutularak siyasal istismar konusu yapılmamalı bu tesislere ihtiyaç varsa bunlar Diyanet İşleri Başkanlığınca incelenerek mahalli yönetimler ve ilgili makamlar arasında koordine edilerek gerçekleştirilmelidir.
6. Mevcudiyetlerin 677 Sayılı yasa ile men edilmiş tarikatların ve bu konuda belirtilen tüm unsurların faaliyetlerine son verilmeli, toplumun demokratik, siyasi ve sosyal hukuk düzeninin zedelenmesi önlenmelidir.
7. İrticai faaliyetleri nedeniyle Yüksek Askeri Şura kararları ile Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK)inden ilişkileri kesilen personel konusu istismar edilerek TSK'ni dine karşıymış gibi göstermeye çalışan bazı medya gruplarının silahlı kuvvetler ve mensupları aleyhindeki yayınları kontrol altına alınmalıdır.
8. İrticai faaliyetlerin disiplinsizlikleri ve ya yasadışı örgütlerle irtibatları nedeniyle TSK'nden ilişkileri kesilen personelin diğer kamu kurum ve kuruluşlarında istihdamı ile teşvik unsuruna imkân verilmemelidir.
9. Türk Silahlı Kuvvetlerine aşırı dinci kesimden sızmaları önlemek için mevcut mevzuat çerçevesinde alınan tedbirler; diğer kamu kurum ve kuruluşları, özellikle üniversite ve diğer eğitim kurumları ile bürokrasinin her kesiminde ve yargı kuruluşlarında da uygulanmalıdır.
10. Ülkemizi çağ dışı bir rejimden ve din istismarının sebep olabileceği muhtemel bir çatışmadan korumak için, İran İslam Cumhuriyeti'nin ülkemizdeki rejim aleyhtarı faaliyet, tutum ve davranışlarına mani olunmalı bu maksatla İran'a karşı komşuluk münasebetlerimizi ve ekonomik ilişkilerimizi bozmayacak fakat yıkıcı ve zararlı faaliyetleri-

ni önleyecek bir tedbirler paketi hazırlanmalı ve yürürlüğe konulmalıdır.

11. Aşırı dinci kesimin TÜRKİYE'DE mezhep ayrılıklarını körüklemek suretiyle toplumda kutuplaşmalara neden olacak ve dolayısıyla milletimizin düşmanca kamplara ayrılmasına yol açacak çok tehlikeli faaliyetler yasal ve idari yollarla mutlaka önlenmelidir.
12. T.C.Anayasası, Siyasi Partiler Yasası, Türk Ceza Yasasına ve bilhassa Belediyeler Yasasına aykırı olarak sergilenen olayların sorumluları hakkında gerekli yasal ve idari işlemler kısa zamanda sonuçlandırılmalı ve bu tür olayların tekrarlanmaması için her kademedен kesin önlemler alınmalıdır.
13. Kıyafetle ilgili kanuna aykırı olarak ortaya çıkan ve Türkiye'yi çağdışı bir görünüme yöneltcek uygulamalara mani olunmalı, bu konudaki kanun ve Anayasa Mahkemesi kararları taviz verilmeden öncelikle ve özellikle kamu kurum ve kuruluşlarında titizlikle uygulanmalıdır.
14. Çeşitli nedenlerle verilen kısa ve uzun namlulu silahlara ait ruhsat işlemleri polis ve jandarma bölgeleri esas alınarak yeniden düzenlenmeli, bu konuda kısıtlamalar getirilmeli, özellikle pompalı tüfeklere olan talep dikkatle değerlendirilmelidir.
15. Kurban derilerinin mali kaynak sağlamayı amaçlayan ve denetimden uzak rejim aleyhtarı örgüt ve kuruluşlar tarafından toplanmasına mani olunmalı, kanunla verilmiş yetki dışında kurban derisi toplattırılmamalıdır.
16. Özel üniforma giydirilmiş korumalar ve buna neden olan sorumlular hakkında yasal işlemler ivedilikle sonuçlandırılmalı ve bu tür yasa dışı uygulamalarının ulaşabilece-

ği vahim boyutlar dikkate alınarak yasa ile öngörülmemiş bütün özel korumalar kaldırılmalıdır.

17. Ülke sorunlarının çözümü “Millet Kavramı Yerine Ümmet Kavramı ” bazında ele alarak sonuçlandırmaya amaçlayan ve bölücü terör örgütüne de aynı bazda yaklaşarak onları cesaretlendiren girişimler yasal ve idari yollardan önlenmelidir.
18. Büyük Kurtarıcı Atatürk’e karşı yapılan saygısızlıklar ve Atatürk aleyhine işlenen suçlar hakkındaki 5816 Sayılı Kanunun istismar edilmesine fırsat verilmemelidir.

28 Şubat 1997 tarih ve 406 Sayılı MGK Kararının EK ’i dir.
(2 Sayfa ve 18 Maddeyi ihtiva etmektedir.)

İmza

İlhan KILIÇ

Hava Orgeneral

Genel Sekreter

5. BÖLÜM

Kalemi Kırılanlar

KALEMİ KIRILANLAR

Kafkaslardan geldikleri tahmin edilen Hititler bir süre sonra Kızıl ırmak dolayların da Feodal Beylikler halinde yaşamaya başlamışlardır. Merkezi otoritenin sağlanmasının ardından Anadolu'nun ilk büyük imparatorluğu kurulmuştur. Hititler Anadolu'nun coğrafi konumundan yararlanarak kısa sürede güçlenmişlerdir. Ancak Mısırlıların ve Asurluların Anadolu'ya hâkim olma düşüncelerine bağlı olarak uyguladıkları politikalar sonrasında Hititler parçalanarak yıkılmışlardır. Hititlerin Anadolu'daki etkinliğini kaybetmesi üzerine Sakarya nehri etrafında Frigyalılar, Van Gölü çevresinde Urartular, Batı Anadolu'da Lidyalılar ve İyonlular hâkimiyetlerini uzun yıllar sürdürmüşlerdir.

Anadolu'nun göç yolları üzerin olması, verimli arazilerle kaplı olması ve ticaret yollarına sahip olması tarih boyunca sık sık istilaya uğramasına neden olmuştur. Anadolu yaklaşık 300 yıl Pers egemenliği altında yaşamıştır. Büyük İskender'in Gavgamela, Gronikos ve Isos Savaşlarında Darius' u yenilgiye uğratması sonrasında Anadolu Helen İmparatorluğunu bir eyaleti haline gelmiştir.

İlk çağın sonlarına doğru Roma egemenliğine giren Anadolu'ya, tarih boyunca Bizans, ,Büyük Selçuklu, Anado-

lu Selçuklu ve son olarak da Osmanlı Devleti hâkim olmuş ve 600 yıla yakın idare etmiştir. Anadolu tarih boyunca jeopolitik konumu nedeniyle ilgi odağı haline gelmiştir.1920 yılında TBMM'nin açılmasını ardında Anadolu'da Türkiye Cumhuriyeti kurulmuştur.

Anadolu Asya, Avrupa ve Afrika'nın kesişme noktasında bir köprü görevi görmesi nedeniyle tüm dünya devletlerinin öyle ya da böyle ihtiyaç duydukları bir alan haline gelmiştir. Anadolu'ya hâkim olmanın dünyayı idare etmek için şart olduğunu kabul eden büyük devler yüz yıllardır olduğu gibi bu gün- de bölgede etkili olmak için her türlü yola başvurmaktadırlar.

19. yüz yıldan itibaren petrol kuyularındaki artış Arap topraklarının önemini artırmıştı. Buna bağlı olarak bölgeyi sömürmek isteyen Avrupalı Devletler bölgeye ayrı bir ilgi göstermeye başladılar. İngiltere ve Fransa sömürgeleri için Rusya ve Almanya'yı tehlike olarak görüyorlardı. Bölgeye hâkim olan Osmanlı Devletini ekonomik ve siyasi baskılarla kısıp alan sömürgeci devletler bir birlerine karşı da Osmanlı Devletini kullanıyorlardı.

Anadolu I.Dünya savaşı sonrasında da önemini korumaya devam etti. İngiltere'nin dünya siyasetindeki etkin rolünü ABD'ye bırakmasının ardından, "Dünyada büyük devlet olmanın yolunu Anadolu ve çevresine hakim olmaktan geçtiğini" iyi bilen ABD Anadolu'ya, Kafkasla ra, Ortadoğu'ya ve Balkanlara hakim olmak için kolları sıvadı.Bu bölgelerde kurulan devletler üzerinde uzun hesaplara dayanan planlar hazırlayan ABD,yeri ve zamanı geldikçe bu planlarını yürürlüğe koymayı ihmal etmedi.İlk olarak II.Dünya Savaşı sonrasında Filistin topraklarında kan ve göz yaşı ile hamuru yoğrulan İsrail terör devletinin kurulmasını sağladı.Bir süre sonra Arap Devletlerinin tamamında askeri darbeler sonrasında diktatörlüğe dayalı

yönetimlerin kurulmasında etkili oldu. Her Arap ülkesinin başına kendi istediği adamların geçmesini sağladı. Bununla da yetinmeyen ABD Araplar arsında sürekli savaşların yapılmasına da bizzat katkıda bulundu.

1950 den sonra dünya üzerindeki etkinliğini artıran ABD, rakibi olarak gördüğü Rusya'nın sıcak denizlere (Akdeniz) inmesini istememeye başladı. NATO adı altında oluşturduğu hat sayesinde Komünist Rusya'nın Akdeniz bağlantısını kesmeye çalıştı. İtalya'da CIA destekli darbenin ardından ABD dostları iş başına geldiler. Yunanistan'ı NATO'ya üye eden ABD böylece Rusya'nın Adriyatik bağlantısını kopardı. Bununla da yetinmeyen ABD Türkiye'yi her defasında Rus tehlikesiyle tehdit ederek kendi yanında tutmaya çalıştı. Bu konuda oldukça başarılı oldu. Kore'ye gönderdiğimiz askerlerimizin kanı pahasına bizi NATO'ya aldı. ABD bir taşla iki kuş vurdu. Hem Kore'de bizi kullandı hem de Rusya'nın Anadolu üzerinden veya Boğazlar vasıtasıyla güney inmesini engelledi. ABD 1960, 1971 ve 1980 Askeri darbeleri sonrasında Türkiye'de istediği yönetimin oluşmasını sağladı.

1980 sonrası ABD'nin Avrasya'daki ve Ortadoğu'daki konumunu zayıflaması ve Rusya'nın kabuk değiştirerek yeniden dünya siyasetine dönmesi üzerine ABD Anadolu, Ortadoğu, Kafkaslar ve Balkanlar politikasında yeni değişiklikler yaparak varlığını sürdürme mücadelesi içerisine girdi. Ancak dünyadaki teknolojik gelişmeye bağlı olarak devletlerin politikaları da değişmeye başladı. Çünkü bilgi akışının hızlanması dünya üzerindeki diktatörlüklerin daha fazla ayakta kalmasına imkân vermiyordu.

1980 sonrasında enerjiye duyulan ihtiyacın artması dünya dengelerini alt üst etmeye başladı. Irak ve İran gibi iki petrol devinin 1988'de aralarındaki savaşı bitirmeleri, Avrupa ve ABD yerine Rusya ve Uzak Doğu'ya yönelmeleri dünya güçler dengesini derinden sarstı.

ABD yeni güçlerin karşına çıkması ihtimali üzerine 1980'lerin başından itibaren yeni devlet politikaları üretmeye başlamıştı. Bu politikalardan en önemlisini Büyük Ortadoğu Projesi oluşturuyordu. BOP gelecek dünyanın yeni dizaynıydı. Enerji kaynaklarının merkezinde bir siyasi yapılanmaya ihtiyaç vardı.

BOP' un kolaylıkla gerçekleştirilemeyeceğini iyi bilen ABD bu konuda uzman olan İngiltere'nin de desteğini almaktan geri kalmıyordu. Nede olsa bu bölgelerin haritalarını cetvelle bundan 80 yıl önce İngiltere çizmişti. ABD, ilk olarak BOP' ta kendisine yardımcı olacak bölge devletlerine ihtiyaç duydu. Bu konuda en yakın tarihte askeri müdahale ile kendi yandaşlarını başa geçirttiği Türkiye, biçilmiş kaftan durumunda idi.

1990'ların başında Irak ve Kuveyt savaşını başlaması ABD'nin BOP projesi için ilk adımı oluşturuyordu. Bu savaşı bahane ederek Kuveyt'e asker yığmaya başladı. Diğer taraftan Çekiç Güç adı altında Kuzey Irak topraklarına asker yerleştirdi. Bunlarla da yetinmeyerek bölgedeki Kürt aşiretleri kullanmaya başladı. Barzani ve Talabani Çekiç Güç vasıtasıyla ABD ile tanışma fırsatı buldu.

1980'lerin sonunda Orta Asya'da büyük değişiklikler meydana gelmeye başlamıştı. Rusya çözümler baş gösterdi. Türkiye bu durumu bir fırsat bilerek bölgedeki soydaşlarımızın bağımsızlıklarını kazanmaları için çalışmalara başladı. Cumhurbaşkanı Turgut Özal Türki Cumhuriyetlerin kurulması için bir çok askeri ve siyasi yetkilinin yanında uzman tarihçileri ve siyasal bilimcileri bölgeye gönderdi. Türk Cumhuriyetlerinin tek tek bağımsızlıklarını ilan etmelerinin ardından yönlerini Ağabey olarak gördükleri Türkiye'ye dönmeleri ve yeni bir güç dengesi oluşturmak projeler hazırlamaları ABD 'yi bir anda şaşkına çevirdi. Türkiye'nin diğer Türk devletleriyle birleşmesi BOP 'u tehlikeye düşürebilirdi. Bu durumdan rahatsız olan ABD, her ne kadar resmi kay-

naklar normal ölüm dese de,eşi Semra Özal öldürülmüş olduğunu iddia ediyor,Türk birliğini sağlama projesinin mimarları olan Özal'ı ve Azerbaycan lideri Ebul Feyz Elçibey'i istediği şekilde ortadan kaldırarak ayak bağı olmalarını önledi.

ABD, Anadolu'nun tarihten bu yana gelen önemini çok iyi biliyordu.Bu yüzden Türkiye üzerinde sürekli etkili olabilmek için bir çok yerde askeri üsün kurulması için çalışmalar yaptı. Türk birliğine benzer ikinci bir tehlikenin ortaya çıkmasını istemeyen ABD Türkiye'nin başını ağrısız bırakmamayı bir görev haline getirdi.

ABD'nin Kuveyt Savaşı sırasında müdahale ettiği Irak'ın kuzeyine yerleştirdiği Çekiç Güç bir süre sonra oradaki asli görevini yürütmeye başladı. İlk olarak bölgedeki Kürtler üzerinde propaganda yaparak ve peşmergeleri silahlandırarak işe koyuldu. ABD burada oluşturacağı Kürt militanları Saddam'a, Türkiye'ye ve İran'a karşı kullanmayı planlıyordu. Çok geçmeden Türkiye PKK sorunuyla, İran PEJAK, Irak ise Talabani ve Barzani gibi elebaşlarıyla uğraşmaya başladı.

ABD bölgede bir Kürt Devletinin kurulacağını topraklarının ise bu üç devletlerin elindeki topraklardan sağlanacağını elebaşlarına garanti vermişti. Ancak ABD'nin buradaki asıl hesabı Kürtleri devlet sahibi yapmak değil BOP 'u gerçekleştirmektir.

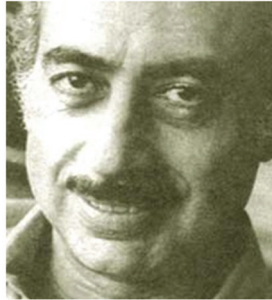
11 Eylül saldırılarını planın bir parçası olarak kullanan ABD, BOP sevdasıyla hareket edip iki kule yerine Asya da iki devlet işgal etti (Irak ve Afganistan). ABD günümüzde de Terörist olarak belirlediği Müslümanları yok etmek için tüm gayretini sarf etmektedir.

Kalemi kırılanlar; Türkiye'de ABD'nin BOP projesine veya diğer projelerine doğrudan ya da dolaylı olarak taş koymaya çalışanlardan oluşmaktadır. Türkiye'de 1979 'da Abdi İpekçiyle başlayan suikastlar zincirinin halkalarını oluşturan, yazar, gaze-

teci ya da asker olsun tamamının ortak noktalarını “ABD’nin politikalarına ters düşmeleri” oluşturmaktadır. ABD projelerine karşı çıkan bu aydınların birçoğu doğrudan CIA ve MOS-SAD operasyonlarıyla ortadan kaldırılırlarken, birçoğu ise CIA kaynaklı kontrgerilla tarafından gerçekleştirilmiş suikastlarla ortadan kaldırılmışlardır. Türkiye’nin huzurunu bozmak isteyen bu güçler kırdıkları her kalemde sadece intikam almamışlar bunun yanında Türkiye’de dengeleri sarsacak çatışmaların başlaması için gayret etmişlerdir. Öldürülen her aydınımızın kitleleri arkasından götürebilenlerden olmaları sinsî oyunların ne kadar alçakça oynanmaya çalışıldığının göstergesidir.

Kalemi Kırılanlar;

Abdi İpekçi

1929 senesinde İstanbul’da doğdu. İlköğrenimini gördükten sonra Galatasaray Lisesi’ni bitirdi. Sonra bir müddet Hukuk Fakültesine devam etti. Yeni Sabah, Yeni İstanbul ve İstanbul Ekspres gibi çeşitli gazetelerde spor muhabiri, sayfa sekreteri ve yazı işleri müdürü olarak çalıştı. Ali Naci Karacan’ın çıkardığı Milliyet Gazetesi’nin yazı işleri müdürlüğünü yaptı.⁵⁵

Abdi İpekçi Milliyet gazetesindeki köşesinde devlet içerisinde baş gösteren yolsuzlukların üzerine gitmeye başladı. Özel-

55 http://ansiklopedi.turkcebilgi.com/Abdi_Ipekci

likle de gümrük kapılarındaki yolsuzluklar konusunda çok ciddi eleştiriler yapıyordu. ABD kaynaklı kaçakçılık faaliyetlerinin ve devlet içerisindeki derin ilişkileri yakından takip ediyordu. Bülent Ecevit'in çok güvendiği ve sürekli olarak fikirlerinden istifade ettiği Abdi İpekçi diğer bir ifade ile Ecevit'in gayri resmi danışmanı durumundaydı. 1970'lerin sonuna doğru daha önce NATO'nun askeri kanadından ayrılan Yunanistan'ın tekrar NATO'nun askeri kanadına dönmek istemesi üzerine veto yetkisi olan Türkiye Yunanistan'ı veto etmişti. Türkiye'nin bu kararında Başbakan Ecevit'in ısrarı etkili olmuştu. Ecevit'in bu konuda en büyük destekçisinin İpekçi olması CIA ve uzantısı olan Kontrgerilla tarafından çok iyi biliniyordu. Daha önceki bölümlerde bahsettiğimiz gibi bu örgüt her fırsatta milliyetçileri kullanmayı adet haline getirmişti.

Abdi İpekçi 1 Şubat 1979 günü İstanbul'un en işlek caddelerinden birinde kendisine doğru yaklaşan ve arabasının penceresinden içeri doğru uzanan eski ülkücü Mehmet Ali Ağca'nın silahından çıkan mermilerle olay yerinde öldürüldü. Ağca olaydan 5 ay sonra sahte kimlikle yakalandığında hiçbir tepki vermeden cinayeti işlediğini itiraf etti.

Mehmet Ali Ağca

Mehmet Ali Ağca'nın itiraflarında bir süre sonra değişikliklerin olduğu ve olay yeri incelemelerinde Ağca'nın bazı bil-

gileri sakladığı anlaşıldı. Ağca hala bu bilgileri net bir şekilde anlatmış değildir. Ağca'nın suikastta başka kimlerden yardım aldığını araştıran Uğur Mumcu Ağca'nın yanında başkalarının da olduğunu fark etmiştir. Asıl ilginç olanı ise suikast öncesi Ağca'nın kaynağının nereden geldiği bilinmeyen banka hesaplarındaki yüklü miktardaki paralardır. Uğur Mumcu bu olayı şöyle anlatıyor; "Yapılan araştırmalar 13 Temmuz tarihinde Ağca'nın banka hesapları ortaya çıkarıyor. Yapı Kredi Bankası'nın Gebze Şubesi'ne 29 Aralık 1978 günü Ağca adına, kimliği saptanamayan kişilerce 200 bin lira yatırılıyor. Bu para Ağca tarafından 4 Ocak 1979 günü Malatya'da çekiliyor. Ağca aynı günlerde, Malatya Emniyet Müdürlüğünden kendi adına pasaport alıyor. Pasaportun alınış tarihi 20 Ocak 1979. On gün sonra İpekçi öldürülecek."⁵⁶

Derin güçler tarafından planlanan ve para karşılığında tutulan Ağca, ABD yararına suikastı gerçekleştirerek Abdi İpekçinin kaleminin kırılmasında piyon rolünü üstlenmiştir. Bu konuda Ağca'nın hayatta olması nedeniyle yeni bilgilere ulaşma imkanımız bulunmaktadır. Tabii ki Ağca mavi kazağını çıkarıp anlatma kararı alırsa...

56 Mumcu Uğur, Papa Mafya Ağca, umag yayınları/ İstanbul-2000 s.26

Turgut Özal

1927 yılında Malatya'da doğdu. İstanbul Teknik Üniversitesi Elektrik Mühendisliği Bölümü'nden 1950 yılında mezun oldu. Aynı sene Elektrik İşleri Etüt İdaresi'nde çalışmaya başladı. İki sene sonra ihtisas için Amerika Birleşik Devletleri'ne gitti. Döndükten sonra Elektrik İşleri Etüt İdaresi'nde Genel Müdür Teknik Müşavirliği görevini üstlendi. 1958 yılında yeni kurulan Planlama Komisyonu Sekreterliği'nin başına getirildi. 1960 yılında bu görevinin yanı sıra Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde dersler verdi. Daha sonra Elektrik İşleri Etüt İdaresi'nde Genel Müdür Yardımcısı oldu.

1966 yılında Başbakan Teknik Müşavirliği'ne, bir sene sonra da Devlet Planlama Teşkilâtı Müsteşarlığı'na atandı. 1971 yılında Devlet Planlama Teşkilâtı'ndan ayrılarak Dünya Bankası'nda, Sanayi ve Madencilik Projeleri Müşaviri olarak çalıştı. 1973 yılında Türkiye'ye dönerek özel sektörde idarecilik yaptı. 1977 yılında Madeni Eşya Sanayii Sendikası İdare Konseyi ve Sendika Başkanlığı'na seçildi. 1979 yılında Başba-

kanlık Müsteşarlığı'na getirildi. Aynı dönemde Devlet Planlama Teşkilâtı Müsteşar Vekilliği görevini de yürüttü.

12 Eylül 1980 müdahalesinden sonra kurulan hükümete ekonomik işlerden sorumlu Başbakan Yardımcısı olarak atandı. 1982 yılında bu görevinden istifa etti. 1983 yılında Anavatan Partisi'ni kurdu ve aynı yıl yapılan genel seçimlerde partisinin başarılı olması üzerine 45. T.C. Hükümetini kurmakla görevlendirildi. 1987 yılında yapılan seçimler sonrasında 46. T.C. Hükümetini kurdu ve 1989 yılına kadar Başbakanlık görevini sürdürdü.

31 Ekim 1989 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından Türkiye Cumhuriyeti'nin 8. Cumhurbaşkanı seçildi ve 9 Kasım 1989 tarihinde bu görevine başladı. 17 Nisan 1993 tarihinde geçirdiği bir rahatsızlık sebebiyle görevi sırasında vefat etti.

İngilizce bilen Turgut Özal, evli ve 3 çocuk babasıydı.⁵⁷

Turgut Özal Türkiye'nin önemli siyasetçilerinden biriydi. Özal kurduğu Anavatan Partisiyle 1980 sonrasında halkın sesi olmuş ve iktidar partisi olarak hükümeti kurmuştu. 1987 seçimlerinde de başarıyla çıkan ANAP ülkenin kalkınması için çalışmalarına başlamıştı. Turgut Özal bu dönemde iç politikada ve dış politikada ABD'nin ve Kontrgerillanın (bazı kaynaklarda Ergenekon bazılarında ise Gladio adıyla bahsediliyor) hoşuna gitmeyen politikalar üretmeye başlamıştı.

Hiram Abas'ı yakını da bulunduran Özal MİT'in sivilleşmesi konusunda ondan yardım almaya çalışıyordu. Hiram Abas ise Başbakana MİT içerisindeki gruplaşmayı, CIA ve MOS-SAD ile olan bağlantılarını ,devlet içerisindeki derin yapılanmayı bir rapor halinde sunarak yardımcı oldu. Bu raporun gün yüzüne çıkması bazı derin güçler tarafından hoş karşılanmadı.

57 http://www.devletarsivleri.gov.tr/yayin/genelmd/basbakanlik/images/mustesarlar/image033_ozal.png

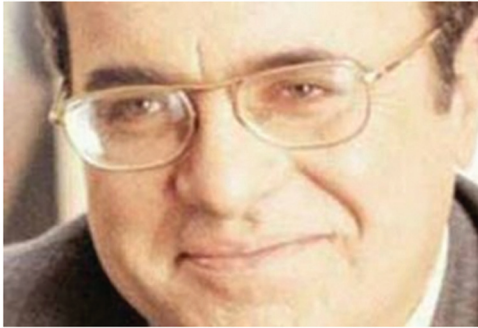
Turgut Özal partisinin 18 Haziran 1988 günü Ankara Atatürk Spor Salonundaki genel kongresine katıldıktan on dakika sonra Kartal Demirağ'ın suikastına uğradı. Saatler 12:18 gösterdiği sırada Özal'ın 10 metre önündeki Kartal Demirağ 2 el ateş ederek kaçmaya çalıştı. Saldırı sonrasında başparmağın-
dan yaralanan Özal'a yerinde müdahale edildi ve Özal "Allahın verdiği canı, On'dan başka alacak yoktur. Ve biz O'na teslim olmuşuz."⁵⁸ diyerek kongreye devam etti. Bir süre sonra suikastın ana nedenini araştırmaya başlayan Özal bir örgütün izine rastladı. Kartal Demirağ'ın Kontrgerilla dediği bu örgütü araştırmaları sonucu yakından tanıma fırsatı buldu ancak üzerine gidemedi. Çünkü örgütün kolları çok derindeydi ve birçok ünlü kişiyi içine alıyordu. Örgüt açıklamanın bir şey ifade etmeyeceğini hatta örgütü deşifre etmesi durumun da ülke çıkarlarının büyük zararlar göreceğini fark etti. Türkiye'nin zirvesinde oturan Cumhurbaşkanı bile bu örgütün derinliğine inemeyeceğini kabul etmiş ve daha fazla araştırma yapmaya gerek duymamıştı. Özal'ın kurtulması katillerin işine gelmemesine rağmen gözdağı verdiklerini düşünerek hedeflerine ulaşmış gibi gözüktüler.

Turgut Özal suikasttan küçük yaralarla kurtulmuştu. Kimlerin kendisine karşı bu suikast yaptığını araştırmaları sonrasında öğrenen Özal bu bilgiyi Kardeşi Korkut Özal'dan başka birine söyleyememişti. Kartal Demirağ'ı affeden Özal Cumhurbaşkanlığı döneminde (18 Nisan 1993) ani bir kalp krizi geçirerek şüpheli bir ölümle hayata gözlerini yumdu. Özal'ın silahlı saldırı sonrasında kırılmayan kalemi bu kez daha ince bir zekâ kullanılarak kırılmıştı. Şüpheli ölümüyle (Düzenli bir otopsinin yapılmaması ölümün gerçek nedeninin öğrenilmesini engellemiştir.) etkisiz hale getirilen Özal iç ve dış politikadaki çalışmalarını yarım bırakmıştır.

Sonuç olarak bu durum Türkiye’de faili meçhul cinayetlerin kolay kolay açıklanamayacağını göstergesi olmuştur. Türk birliği politikası ve devlet içerisindeki derinleşmeyi araştırması, Özal’ın kaleminin kırılmasına neden olmuştur.

Uğur Mumcu

Ailesi Ankaralı olmasına karşın 22 Ağustos 1942’de babasının görevi nedeniyle bulundukları Kırşehir’de doğdu. Babası Ankara’ya atanınca Balıkpazarı’ndaki Devrim ilkokulunda baş-

ladığı ilköğrenimini Bahçelievler'deki Ulubatlı Hasan ilkokulunda tamamladı. Cumhuriyet ortaokulu ve Deneme Lisesi'ni bitirdikten sonra (1961) Ankara Hukuk Fakültesine girdi.

Uğur Mumcu öğrencilik yıllarında bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olunamayacağını kavramış etkin, coşkulu, çok okuyan, araştıran ve sorgulayan bir gençti. Onun öncülüğünde yapılan toplantılara zamanın politikacıları bilim ve sanat insanları çağrılıyor münazaralardaki başarılarıyla dikkat çekiyordu. Daha 20 yaşındayken Türk Sosyalizmi yazısıyla Yunus Nadi Makale Yarışmasını kazandı. Hukuk Fakültesini bitirince (1965) kısa bir avukatlık yaptı. Sonra dil öğrenmek için İngiltere'ye gitti, dönüşünde Hukuk Fakültesi'nin İdare Hukuku Profesörü Tahsin Bekir Balkan'ın asistanı oldu. O da 12 Mart'ın aydınlara yönelik baskıcı tutumundan payını düşeni aldı; askerliğini yapmak için hazırlanırken tutuklandı sonrasın da "Sakıncalı Piyade" sayıldı. Askerlik dönüşü gazetecilikte karar kıldı, üniversiteden ayrıldı. Yön, Kim, Devrim, Türk Solu, Ortam, Akşam, Milliyet ve Yeni Ortam'dan sonra uzun süre Cumhuriyet'te yazdı. Uğur Mumcu 24 Ocak 1993'te öldürüldü.⁵⁹

Uğur Mumcu Suikastı

Uğur Mumcu Türkiye'nin yetiştirdiği en önemli gazetecilerinden birisiydi. Kalemıyla doğrudan başka yazmamaya oldukça önem vermiştir. Yıllarca sol medyanın lokomotifliğini yürüten Uğur Mumcu mesleğine duygusallık katmadan ideolojik ta-kıntılara kurban olmadan özgürce yazmıştır. Doğruların peşindeki bu adam Koroğlu misali yolsuzluk yapanların başında hep tokmak olmuştur. Vatan hainlerini ister sağcı olsun ister solcu deşifre etmekten çekinmemiştir.

Vatansever olmanın dersini vermiştir satılmış kalemlere. Ne rüşvet tekliflerine yan gözle bakmış nede ölüm tehditlerine boyun bük müştür. Doğruyu söyleyeni dokuz köyden kovarlar atasözünü doğrularcasına her türlü yaptırımla karşı karşıya kalmıştır. Her zaman öldürürüz seni akıllı ol! Sözüne gülüp geçmiştir kendi adına.

Lideri Atatürk'ü ve onun hediye ettiği cumhuriyeti korumak için kanın son damlasına kadar mücadele etmiştir. Hatta sahte Atatürkçülerin yüzlerine karşı, yaptıkları tak iyeleri haykırmaktan geri kalmamıştır. Bununla da yetinmeyen Mumcu hiç kimsenin makamından ya da mevkiden çekinmeden eleştirilerine ve araştırmalarına devam etmiştir. Gazi'ye suikasttan başlayarak yaşadığı döneme kadar vatan hainlerinin oyunlarını bozmaya çalışmıştır.

Cumhuriyet gazetesindeki köşesinde kaleme aldığı konular bu gün kitap haline getirilmiştir. Ele aldığı her konuyla Türkiye'min kanayan bir yarasını gün yüzüne çıkarmıştır. Dış güçlerle içerdeki uzantılarının iplerini pazara çıkarmak için ömrünü vermiştir. Bu çalışmalarıyla da gelecek kuşaklar için örnek olmuştur.

Türkiye üzerinde oynan oyunlardan oldukça rahatsız olan Uğur Mumcu korkusuzca aktörlerin üzerlerine gitmeye çalışmıştır. Bu çalışmaları sırasında bazen tehdit edilmiş bazense hapsedilmiştir. Hayatı boyunca Türkiye'nin üzerindeki kirli elleri deşifre etmeye çalışmıştır.

Uğur Mumcu kara para aklayanları, uyuşturucu tacirlerini, silah kaçakçıları ve derinlere hizmet eden suikastçıları yakın takibe alıp Türkiye de oynadıkları oyunları kamuoyuna açıklamaya çalışmıştır. Uyuşturucudan kara borsaya, silah kaçakçılığından kontrgerillaya kadar birçok konudan eşsiz bilgilere ulaşıp halkını uyaran Uğur Mumcu 1984 öncesi ve sonrası

PKK-Derin Devlet ilişkisini araştırmak amacıyla uzun uğraşlar sarf etmiştir. PKK'nın Türkiye'de hangi suiistimaller sonrasında hortladığını ve kimlerden destek aldığını araştırıp rapor haline getirerek yayına hazırlık yapan Uğur Mumcu hain bir suikasta kurban gitmiştir.

Uğur Mumcunun hazırladığı rapor içerisinde Türkiye'nin çok ünlü kişilerinin bulunması birçok kişiyi harekete geçirmiştir. Hazırlana PKK Dosyası ülkenin her tarafına sızmış olan karanlık güçlerin adamlarını rahatsız etmiştir. Öncelikle tehdit yolunu seçen hainler Mumcunun baş eğmeyeceğini bildikleri için B planını uygulamaya koymuşlardır. B planına göre Mumcu kesinlikle öldürülecek ve PKK dosyası yayımlanmayacaktır.

Hainler 24 Ocak 1993 Pazar günü B planlarını yürürlüğe koymuşlardır. Hasta ziyareti için eşi ve çocuklarıyla Pazar 13.10 sularında evinden ayrılmıştır. Her gün alışkanlık haline getirdiği "ailesinden önce arabayı kontrol etme" davranışlarından birini Pazar günü de uygulamıştır. Eşi Güldal hanıma biraz beklemesini söyledikten sonra aracına binen Mumcu kontak anahtarını çevirmesiyle birlikte parçalara ayrılmıştır. 24 Ocak 1993 günü gerçekleşen suikast kısa süre içerisinde tüm yurdu etkisi altına almıştı.

Uğur Mumcunun arabası şiddetli patlamanın sonucunda param parça olmuştur. Mumcunun vücuduna saplanan şarapnel parçaları cesedini tanınamaz hale getirdiği gibi uzuvlarını etrafa saçmıştır. Olay yeri inceleme ekipleri ceset parçacıklarını olay mailinin metrelerce ötesinden güçlükle toplama bilmişlerdir. Suikastı hazırlayanlar anlaşılan o ki kati bir emir almışlar ve işi sağlama bağlamışlardı. Uğur Mumcu kesinlikle öldürülmeliydi ve istediklerini gerçekleştirmişlerdi.

Uğur Mumcunun aracının motor bölümünden başlayarak egzozusunun sonuna kadar döşenmiş olan C-4 tipi tahrip gücü

yüksek bomba düzeneği aracın tanınmaz haline gelmesine neden olmuştur. Bu tür bombalar genelde askeri amaçlı olarak üretilir ve askeri alanlarda kullanılırdı. ABD menşeli bir bomba türü olan C-4 1990 yıllardan itibaren terör örgütleri tarafından rahatlıkla elde edilip hain tuzaklarda kullanılmaktaydı. PKK bu tür bombalara ABD ve Avrupalı devletlerin yardımıyla kolaylıkla ulaşmaktaydı. Günümüzde de PKK sık sık bu tarz bombalarla birçok askerimizi şehit etmektedir.

Uğur Mumcu katillerin hedefi olmuş eşi ve çocuklar Özgür ve Özge'nin gözleri önünde parçalanarak can vermişti. Bu katliam sadece Mumcunun eşi ve çocuklarının gözü önünde değil tüm Türkiye'nin gözleri önünde gerçekleştirilmiştir. Diğer bir ifadeyle Mumcu gibi kalemlere, memurlara ve halka bir gözdağı verilmiştir. Hainler üzerlerine gelen insanlar bu suikastla uyarıda bulunmuşlardı. Mumcuyu öldürenler bu isteklerinde başarılı olmuşlardı.

Mumcunun ölümünden sonra ne Mumcu cinayeti açıklanabilmiş nede Mumcunun izinden gidilebilmiştir. Bir anda her şey katillerin istediği gibi rayına oturmuştur. Uğur Mumcunun aracına bomba koyanlar bununla da yetinmeyip bombanın etkisi memleket meselelerine karışacak şekilde genişletmişlerdir.

Kirli ellerin, ilk hedefleri sürekli kendilerinin ipini pazara çıkaran Mumcuyu ortadan kaldırmak olsa da asıl amaçları ülkede oluşturacakları laik-anti laik kavgasını çıkarmaktır.

Derin güçler Mumcuyu ortadan kaldırıp derin bir nefes alırlarken aynı zaman da ülkenin gündemini değiştirip ülkede karışıklık çıkarmayı planlamışlardı. Bu doğrultuda medyanın köşe başlarına yerleştirdikleri satılık kalemleri kullanmaya başlamışlardı. Sözde Mumcunun arkadaşları olan bu saltık kalemler kendilerine gelen emirler doğrultusunda Mumcu suikastını ağabeylerinin emirlerine göre kullanmaya başlamışlardı. Bir

taraftan timsah gözyaşları döken piyonlar diğer taraftan “Şariat hortladı”, “Mumcunun katilleri dincilerdir” başlıklarıyla milleti oyuna getirmeye hazırlanıyorlardı. Ne var ki Mumcuyu yakından takip eden halk bunun dinle imanla alakasının olmadığını açık bir şekilde biliyordu. Bu yüzden “Yüzsüzlerin” oyunu tutmadı. Kartel medyası ne kadar yaygara kopardıysa da istediklerini elde edemediler. 1996’da Susurluk Kazasının meydana gelmesi Kartel Medyasını olduğu gibi yalanladı.

Susurluk Kazası ve benzeri olaylar ile devlet görevlilerinin zaman zaman verdikleri demeçler Uğur Mumcunun devlet içerisinde çöreklenmiş dışarıyla çok derin bağlantıları olan gizli güçler tarafından yapıldığını gösteriyordu.

Uğur Mumcu devlet içindeki çeteleri ve yolsuzlukları yine devletin içerisindeki kişilerden öğreniyordu. Uğur Mumcu’ya bilgi aktaran görevliler Mumcu vasıtasıyla hainlere darbe indirebileceklerini düşündüklerinden dolayı ona her konuda yardımcı oluyorlardı. Böyle kendilerini deşifre etmeden hainleri Mumcu aracılığıyla deşifre etme fırsatı elde ediyorlardı.

Uğur Mumcu suikastı için birçok şeyler yazıldı ve söylendi. Ancak hiçbir zaman gerçeğe ulaşamadı. Uğur Mumcunun öldürülmesiyle ilgili başta eşi olmak üzer abisi ve Mitin TBMM’ye sunduğu raporu dışında gerçeğe yaklaşılmamıştır.

TBMM’ye sunulan Uğur Mumcu suikastıyla ilgili MİT raporunda;

“Mumcuya yapılan suikast TBMM’de ele alınmış görüşmeler sırasında MİT’in hazırladığı raporda CIA kontrolünde İsrail’den Türkiye’ye giriş yapan altı kişilik bir timin Uğur Mumcuyu öldürdüğünü Mehmet Ali Birandın da öldürülmesi için hala Türkiye’de bulunduğu belirtilmiştir.”⁶⁰ Uğur Mumcunun İpekçi cinayeti ve Papa suikastı gibi konularda dış güç-

60 Susurluk’la ilgili MİT’in TBMM’ye sunduğu gizli rapor

leri tedirgin eden araştırmalarına ABD destekli ve İsrail parasıyla finanse edilen PKK'ya dokunması derin güçleri harekete geçirmiştir. MİT raporundan anlaşılacağı üzere Mumcu sadece Türkiye'deki değil tüm dünyadaki killeri elleri rahatsız etmiştir.

Mumcunun öldürülmesiyle ilgili olarak abisi Ceyhan Mumcu şunları söylemiştir.

“Şeriatçılar bu cinayeti işlemediler fakat cinayet onların üzerine yıkılarak ülkede şeriatçı-laik çatışmaları meydana çıkartmak istediler. Kardeşim Uğur'un katledilmesinde bu tür bir saptırmanın yapılmış olması ve gerçek katillerin bulunmak istenmemesi bizi derinden yaralamıştır...”⁶¹

Uğur Mumcu ve benzeri suikastların Türkiye'deki karanlık ilişkilerin bir eseri olduğu artık aşikârdı. Bu ve benzeri suikastlar hep yapılmış ve yapılmaya devam edecektir. Uğur Mumcu suikastıyla ilgili son noktayı Can Dündar ve Celal Kazdağlı'nın “Ergenekon, Devlet İçinde Devlet” adlı kitabındaki şu bilgilerle koymak istiyorum. Bu bilgilerin Uğur Mumcunu neden öldürüldüğünü açıklamaya yeterli olduğunu düşünüyorum.

“Prof. Erbakan'ın Mumcu suikastında Kontrgerilla iddiasını ortaya atarak, resmi kurumların suçlamasından sonra DGM Savcı Yardımcısı Ülkü Coşkun'un Güldal Mumcu'ya söyledikleriyle kuşkular iyiden iyiye arttı. Avukat Emin Değer o sözleri şöyle aktardı:

“Ülkü Coşkun buraya geldi.'Bu iş devlet tarafından yapılmıştır. Devlet isterse, siyasi irade isterse çözülür' dedi.”

Bu sözlerin başka bir tanığı da Ceyhan Mumcu idi:

“Ülkü Coşkun'un Gürdal'a söylediği ve bana da söylediği,'Devlet isterse çözer. Devlet yapmıştır' yargısı savcılarını sınırlandırmıştır.Kendilerini adeta devletle baş edemez görmüşlerdir.Onun için olayda isteksiz davranmışlardır.”

61 Dündar Can, Kazdağlı Celal, Aynı eser s.101-123

Güldal Mumcu'nun suikastla ilgili olarak yaptığı bir başka ilginç görüşme ise Mehmet Ağar ile gerçekleşti. 1993 Eylül'ünde Mehmet Ağar Emniyet Genel Müdürü olduktan bir süre Güldal Mumcu'yu evinde ziyaret etti. O günlerde Mumcu cinayeti ile ilgili olarak iki kişi yakalanmış, ancak ikisi de suikast günü tutuklu olduklarını söylemişlerdir. Fakat resmi belgeler incelendiğinde tutukluluk tarihlerinde tahrifat yapıldığı görülmüştü. Acaba bazı polisler, bunu şüphelileri korumak için mi yapmışlardı

Ağar'ın geldiği gün Mumcu'nun Karlı sokaktaki evinde Avukat Emin Değer de vardı:

Ağar geldi. Gözlerinde o kara gözlükler vardı. Ben kara gözlüklü insanlara karşı eskiden beri hep tepkiliyimdir. Hoşlanmam yani, çünkü göz çok önemlidir bana göre. Güldal Mumcu o günkü olayı, gelişmeleri anlattı. Aradan bende küçük sorular soruyordum, önemli şeyler değil. Bir noktaya geldi; İstanbul Emniyet'in kovuşturma evrakındaki bir tahrifata değindi. Elindeydi o anda. Tahrifatı anlattı. "Ne diyorsun?" dedi. "Olabilir bunlar" dedi Ağar, "çocukların yorgunluğuna gelir. Özel bir amaçla, herhangi bir kanıtı karartmak amacıyla yaptıklarını zannetmiyorum dedi."

Güldal Mumcu Tuğlayı Çekip Kanlı Perdeyi Katillerin Üzerine Yıkabilecek mi?

O görüşmede Güldal Mumcu, Ağar'a suikasta ilişkin varsayımlardan iddialardan kanıtlardan söz etti. Sahte tanıklar tahrif edilmiş belgeler, yalın savcılarla soruşturma gölgeleniyor, buna karşın şüpheliler listesi uzadıkça uzuyor, zanlı adları, karanlıkta bir duvar gibi tuğla tuğla örülüyordu. Emin Değer anlatıyor:

"Güldal tekrar söz aldı, dedi ki; "Görüyorsunuz, olay bir yerde bitmiyor, her şey bir tuğla gibi bir duvar halinde yükseliyor." Ağar "Altından bir tuğla çekerseniz hepsi yıkılır." dedi.

Güldal” Çekin o zaman” deyince, Ağar,”Yapamam” dedi. Güldal “O halde çekilin. Başkası yapsın” dedi.”Onu da yapamam” dedi. Güldal Mumcu da bu konularda benim tanıdığım gerektiğinde gerçekten gözünü budaktan, dilini sözden sakınmayan, çok yürekli biridir. “O halde siz altında kalırsınız.”dedi.⁶²

Sonuç olarak Uğur Mumcu suikastı gibi birçok faili meçhul suikastların açıklanmaması için harcı kan, tuğlası hainlik olan kaleler inşa edilmiştir. Ancak unutulmamalıdır ki kanla diki-len tüm kaleler bir gün yıkandığında muhakkak şiddetli bir şekilde yıkılacaktır.

Güldal Mumcu yıllarca güçlükler içerisindeki mücadelede olayın hep siyasette politik oyunlarla kesildiğini görmüştür.²² Temmuz 2007 seçimlerinde bu siyasi oyunları bir nebze bertaraf etmek için CHP’den İzmir milletvekili seçilen Güldal Mumcu TBMM içerisinde ve dışarısında dokunulmazlık hakkından da yararlanarak eşinin katillerini araştırmaya koyulmuştur. Bu kitabın hazırlık aşamasında Güldal Mumcunun yeni vekil olmasından dolayı nasıl bir sonuca ulaşacağını kestirmemiz mümkün değildir.

-Uğur Mumcu suikastını çözülmesi dileğiyle bu çalışmamızı burada noktalıyoruz. İleriki dönemler neyi gösterir?

-Güldal Mumcu nasıl bir sonuca ulaşır?

-Sabırla beklenilmiş 14 yılın sonunda acaba Güldal Mumcu suikastın üzerine tuğlalarla örtülmüş perdenin yıkılması için gerekli olan tuğlayı çekip perdeyi yıkacak mı?

-Acaba Güldal Mumcu eşi Uğur Mumcunun kalemini kıranları bulabilecek mi?

Bu soruların cevabını bulmak için 14 yıldır bekleyen Türkiye biraz daha sabredecek. Güldal Mumcunu çalışmalarını ve ortaya çıkacak gelişmeleri hep birlikte göreceğiz.

⁶² Dündar Can, Kazdağlı Celal, Aynı eser s.120-121

Abdullah Çatlı ve Susurluk

3 Kasım 1996 günü akşam saatler 19.15 gösterdiği sırada Balıkesir'in Susurluk ilçesine bağlı Çatal ceviz mevkiinde meydana gelen trafik kazası görünüşte sıradan bir kazayı andırıyordu. İzmir yönünden gelen 06 AC 600 plakalı Mercedes marka otomobil İstanbul yönünde seyrederken benzinlikten aniden yola çıkan 20 RC 721 plakalı Ford marka kamyonu arkadan çarpmıştı. Kazanın bilânçosu ağırdı. Otomobildeki 4 kişiden 3 ü olay yerinde ölmüştü.1 i ise ağır yaralıydı. Kamyon şoföründe her hangi bir şey yoktu.

Abdullah Çatlı -Susurluk Kazası -Korkut Eken

Akşam saatlerinde ölenlerin ve ağır yaralı olan kişinin kimlikleri açıklandığında Türkiye ayağa kalktı. Yıllarca adı duyulan ancak kendisini dostlarından başkasının bilmediği Abdullah Çatlı olay yerinde ölenlerden biriydi.1980 dönemi Ülkü Ocakları başkanı Muhsin Yazıcıoğlu'nun yardımcılığını yapan Büyük Reis Çatlı' nın ölüm haberi derin devletten sokaktaki

vatandaşa kadar herkesin bir anda ilgi odağı oldu. Çatlı ile birlikte ölen diğer iki kişi ise Çatlı'nın sevgilisi Gonca Us ve İstanbul Eski Emniyet Müdür Yardımcısı Hüseyin Kocadağ'dı. Otomobilden ağır yaralı olarak çıkarılan kişi ise dönemin başbakanı Tansu Çillerin sağ kolu olarak bilinen Bucak Aşiretinin lideri Sedat Edip Bucak'tı.

Susurlukta ki bu tablo bir anda herkesi ilgilendirir hale geldi. Aynı kare içerisinde milletvekili, ülkücü kabadayı ve yüksek dereceli bir polisin olması sayısız senaryonun yazılması için bulunmaz bir fırsattı.

Abdullah Çatlı'nın Balgat'ta 7 Tip'li örgenciye öldürmek ve birçok suikasta karışıp idare etmekten suçlu olduğu yönünde sol köşelerden bağırılmaya başlandı. Gazeteler sanki Apo'yu bulmuşçasına saldırıya geçmişlerdi. Sağlığında hiçbir şey yokmuş gibi davrananların Çatlı'nın ölümünün ardından kabadayıllıkları tutmuştu.

Çatlı'nın sağ sol çatışmaları sırasında komünistlere karşı yaptığı mücadelede hedef Türkiye'yi kurtarmaktı kendince. Ancak Çatlı 1980 için kullanıldıklarını anladığında iş işten geçmişti.Önce yurt dışına kaçan Çatlı uzun yıllar Avrupa'da dolaştı.Fransa da yaşamını sürdürdü.Fransa da yakalanıp hapse konulduğunda yalnızlığın terk edilmişliğinin ne olduğunu çok daha iyi anlıyordu.1980 öncesi arkasında olan devlet görevlileri ve bazı ağa beyleri onu hiç aramaz olmuşlardı.Zorluklar içerisinde geçirdiği hapis günleri MİT ve CIA 'in ortak bir operasyonuyla son buldu.Hapisten kaçan Çatlı artık serbesti.Çatlı'nın haptiden kaçırılışını elbette bir sebebi vardı.İşte bu sebep Kürt aşiret reisi ile Alevi polis memurunu ve eski ülkücü reisini bir araya getiriyordu.Planın başında Özel Harekat Timlerinin kurucularından Korkut Eken,Emniyet Genel Müdürü Ağar ve Başbakan Tansu Çiller bulunuyordu.Hedef tekti PKK.

Hüseyin Kocadağ terörle mücadeleye ömrünü vermiş polislerin başında geliyordu. Alevi olmasına rağmen, birçok Alevi tarafından yadırganmasına rağmen kominizim düşmanıydı.

Sedat Edip Bucak Urfa'nın en büyük aşiretlerinden biri olan Bucak Aşiretinin lideriydi. PKK konusunda Türk Silahlı Kuvvetlerine en büyük desteği veren Kürt aşiretiydi. PKK'ya yardım etmediği için kan davalı haline gelmiştir. Abdullah Çatlı ise Türkiye'nin Asala operasyonlarında kullandığı önemli bir silahıydı. Başbakan Tansu Çiller PKK'yı yok etmek için bu üçlüden gayri resmi yollarla yaralanmayı hedeflemiştir.

Abdullah Çatlı görevi kabul ettikten sonra ilk olarak yurt içinden PKK ya finansal destek sağlayan iş adamlarını bu işten vazgeçirmek yakın takibe almıştır..PKK'ya yardım ve yataklık yaptığı herkesçe bilinen bazı iş adamları suikastlarla ortadan kaldırılmıştır. Bu çalışmalar sırasında suçsuz olan insanlarda zarara uğramıştır.

Türkiye'de köşe başlarını tutmuş olan satılık bazı kalemler Asala ve PKK konusunda MİT tarafından devlet hizmetinde çalıştırılan Çatlı'nın öldüğünü duyunca leş kargaları gibi saldırıya başlayıp Çatlı'yı milletin gözünde vatan haini durumuna düşürmeye çalışmışlardır.1968 den başlayarak 2000'li yıllara kadar birçok masum insanın ölümüne neden olan yeri geldiğinde PKK ile iş birliği içerisinde hareket eden birçok sol görüşlü katillerin hesabını sormayan satılmış medya, Dev-Solcuları, TİKKO'cuları ve benzeri gurupları özgürlük savaşçısı olarak kabul ederken devlete hizmet vermiş olan Çatlıyı vatan haini ilan ederek ikiyüzlülüğünü yeniden göstermiştir. Türkiye'de öldürülen sol görüşlüler hakkında methiyeler düzen kalemle öldürülen bir Ülkücü yâda Mili Görüşçü olduğunda hiç orali olmuyorlar. Solculara katliam yapılıyor ama sanki sağcılar hiç bir şey yapılmıyormuş gibi tek taraflı davranarak insanları yönlendiriyorlar.

- Önemli olan ister sağ ister sol fark etmez bu vatanın çocuklarının ölmesi değil midir?

Asala ve PKK konusunda devlete hizmet ettiği tüm kurumlar tarafından bilinen ve dönemin Başbakanı Tansu Çiller tarafından da itiraf edilen Çatlı hizmetlerinin karşılığı olarak vatan haini olarak itham edilmiştir. Tabii ki 80 öncesi işlediği suçları da unutmak doğru değildir. Öldürdüğü yada ölümüne neden olduğu bir çok kişi var .Bunlarında hesabı kesinlikle sorulmalıdır.Bu konuda devletin makamları zaten gerekli üzerilerine düşen görevi yerine getirmelidir..

- Peki, 35 bin şehidimizin katili olan PKK yanlısı bazı sözde gazetecilere ve siyaset adamlarına meydanlarda neden miting yapma izni veriliyor?

-Bu sahte vatanseverlerden hesap ne zaman sorulacak? Ya da sorulacak mı?

Çatlı, Bucak ve Kocadağ'ın yaptığı kaza sonrasında, PKK ya nefes aldirmek isteyenler bu olayı yıllarca gündemde tuttular. MİT, kullandığını itiraf ettiği Çatlı'nın ölümünü de kullanmaktan geri kalmadı. TBMM'ye Sunduğu Susurluk raporuyla birçok suçun Çatlı'na üzerine yıkılmasına neden oldu. Susurluk Kazası, Apo'nun 3 yıl daha haince Türkiye'ye karşı oyun oynamasına fırsat verdi. Bucak Aşiretini silah zoruyla yıkamayan PKK medyada ki adamları vasıtasıyla Susurluğu kullanarak yıpratmaya çalıştı. Halkın gözünde çete durumuna düşürmeyi başardı.

-İnsanın aklına şu sorular geliyor;

-Acaba neden devlet bu kişileri PKK'ya karşı kullanmak istedi?

-Devletin PKK ile mücadele edecek silahlı gücü yok mu?

Tabii ki devletin silahlı gücü vardı ancak unutmamak ge-

reki ki devletin yapacağı her operasyon içerde ve dışarıda büyük yankı uyandırıyor. Sözde insan hakları savunucuları binlerce köy boşaltılıp binlerce askerimiz şehit edilirken duymazdan gelirler. Ancak birkaç PKK'lı öldüğünde Türkiye'yi faşist devlet ilan ederler. Dışarıdan aldıkları destekle de avazlarının çıktığı kadar bağırırlar.

Yukarıdaki iki sorunun tam cevabını bulmak için aşağıdaki iki sorunu cevabını iyi bilmek gerekiyor.

-Türkiye'nin uluslar arası meşru hakkı olan Kuzey Irak Operasyonuna neden izin verilmiyor?

-Apo neden idam edilemiyor?

Çatlı ve adamlarının görevi bu sorulara gerek kalmadan PKK'yı yok etmek olarak belirlenmiştir. Ancak Susurluk kazasını iyi kullanan medya Çatlı'nın ölümün fırsat bilerek geriye kalanlar tasfiyesine çalışmıştır. Bu konuda devlet mafya ile anlaşma yapmaz anlayışından hareketle kendilerini kurtarmaya çalışanlar Çatlı ve adamların tanımama politikası içerisine girerek sorgulayan pozisyonuna geçmişlerdir.

Birçok özel harekâtçı polis görevinden alınmış Korkut Eken gibi ömrünü vatanına harcamış görevliler hapse atılmışlardır. Susurluk olayı "Devlet içinde devlet varmış" gibi gözüксе de işin aslı devletin resmi kimlikle halledemediği işlerini gayri resmi yollardan yapmaya çalışmasıdır. Devlet yıllar önce Asala da kullandığı Çatlı'yı bu kez de PKK için görevlendirmiş ancak kaza tüm planları alt üst etmiştir. Türkiye kendisine karşı tezgâhlanan PKK oyununu bozmak için onların anladığı dilden bir oyunla karşılık vermeye çalışırken kazanın meydana gelmesiyle istediğini elde edememiştir.

Susurluk kazasının olmasını Mit ya da polis içerisinden bazılarının çok istediği söylenebilir. Böyle bir oluşumdan rahat-

sız olacak olanlarının sayısını oldukça fazla olacağını düşündüğümüzde Susurluğun bir kaza değil de kaşı bir hamle olduğunu söyleye biliriz. Teknolojini ulaştığı seviyeyi düşündüğümüzde bırakın bir Mercedes marka otomobili idare etmeyi insanların beyinlerini bile idare altına alına bildiğini görürsünüz. Bu konuda söylenecek oldukça çok söz var.

Sonuç olarak Susurluk hep anlatıla geldiği gibi değildir. Abdullah Çatlı'nın bu ülkeye hizmetlerini ancak vicdana gelen eskinin büyük devlet adamları anlatabilir. Aksi durumda şuan da olduğu gibi Susurluk kara kutu Çatlı ise vatan haini olarak bilinir durur.

Bu bölümü noktalamadan önce Çatlı'nın PKK ile ilgili hedeflerinin anlatıldığı ve Susurluk öncesindeki gelişmeleri içeren bir röportajı sizlere sunmak istiyorum. Ali Kemal Erdem'in Haftalık Dergisi'nde yayınladığı Ülkücü yazar Remzi Çayır'la yaptığı röportajda şu bilgiler yer alıyor.

"1991 Nisan ayında Abdullah Çatlı haber göndererek Kürtçe, Arapça bilen ülkücü arkadaşların İstanbul'a gelmesini istedi. O sıralar 12 Eylül döneminde cezaevine giren birçok ülkücü yeni çıkmıştı. Ve bunların Çatlı'ya büyük sempatisi vardı. Teklif Kürtçe bildiğim için bana da gelmişti. Ancak ben artık bu tür işlere katılmak istemediğimden toplantıya gitmedim. Bu çağrıya kulak verenlerle Çatlı İstanbul'da buluşuyor. Toplantıda sivil giyimli ancak resmi görevli arkadaşlar da var. Çatlı konuyu tek tek anlatıyor. Kürtçe, Arapça istemesinin nedeni Kuzey Irak'ta ki PKK varlığına karşı sivil bir unsur oluşturmak. Teklifi kabul eden arkadaşlar üç aylık bir askeri eğitimden geçiriliyorlar.

"Bu kamp neredeydi ?" sorumuza Çayır,"Resmi bir kamp "diye cevap vermeye başlıyor;"gayri resmi bir yer değil. Bu ülkenin resmi bir kampı..."Ekibin kaç kişiden oluştuğunu soruyo-

ruz. Sadece Kürtçe ve Arapça bilenlerden mi oluşuyordu yoksa diğerleri de var mıydı? Çayır sayıyı yüzlerle ifade ediyor.

Ülkücü ekip nasıl kuruldu?

Şimdi o dönem gelişen olayları ve Çatlı'nın icraatlarını biraz daha yakından inceleyelim. Dönem değişmiş, hükümetin başına Tansu Çiller gelmiştir. Abdullah Çatlı'nın arada bağlantıyı sağlayan resmi görevlilerin aracılığıyla yapılan hizmetin karşılığında bir talebi olur. Çatlı, İskenderun Limanı İşletmesi veya BOTAŞ Dağıtım ihalelerinden birinin kendilerine verilmesini talep eder.Çayır bu olayı şöyle anlatıyor:

“Çatlı'nın bu işe başlarken bize ifade ettiği bir şey vardı. Ülkücü hareketin çok sayıda mağduru vardı ve bunlara sahip çıkılmalıydı. Gerçektende ölen çok sayıda ülkücünün arkada bakıma muhtaç aileleri kalmıştı. Cezaevinden çıkanlar arasında da zor durumda olanlar çoktu. Bunlara da sahip çıkılması için yapılan hizmet karşılığında İskenderun Liman İşletmesinin kendilerine verilmesini aradaki resmi görevlilere söylüyor. Görevlilerde bunu halledebileceklerini belirtiyor. Bunun üzerine ekip çalışmaya başlıyor. Kimlikler isimler değişiyor silahlar kişiler üzerine zimmetleniyor. Ancak aradaki haberi götürüp getiren arabuluculuk yapan görevliler başbakanı bir türlü ikna edemiyorlar. Bunun üzerine ekip çalışmaları bir ara askıya alınır gibi oluyor. Ancak bir süre sonra arkadaşlar ‘Bu vatan bizim ‘deyip çalışmalara devam etme kararı alıyorlar

Bu ekibin bir adı var mıydı? Böyle bir ekibin kurulması fikri ilk kimden çıktı? Sorusuna ise Çayır,“Ekibin belli bir adı yoktu. Yapı itibariyle ASALA’ ya karşı yürütülen mücadelenin mantığı uygulanıyor” diyor. Ben İsviçre’ye, Fransa’ya gittim. O dönem Çatlıyla beraber hareket eden arkadaşlarla konuştum. Bir

dönem ASALA diplomatlarımızı öldürüyordu. Sonuçta bunlara karşı bir şey yapılması ihtiyacı doğdu. İş Çatlı' ya havale edildi. Şimdi diyorlar ki Çatlı ASALA operasyonlarında yoktu. Nasıl yoktu? Çatlı direkt işin içindeydi. Çatlı bu işler için biçilmiş kaftandı. Organizasyon işlerinde ustaydı. ASALA örneğini görenler “Bu proje niye içerde uygulanmaya konmasın?” diyor. ASALA dönemini yaşayanlar bunu gündeme getiriyor. Ama burada tek tek isim söyleyemem. devlet inde bu hadiseyi bilen insanların telkini var. Genellikle askerler bunlar.”

Ekibin görevi arasında PKK'ya para ve akıl verenlere ders vermek de vardı

“Ne gibi göstermiş ekip?” diye soruyoruz... Çayır cevaplıyor: Yapı itibariyle ASALA'ya karşı yürütülen mücadelenin mantığı uygulanıyor. Ayrıca bu ikinci aşamada PKK'ya destek veren, para akıl desteği veren kim varsa bunlara da bir ders verilsin kararı alınıyor.”O dönem öldürülen ünlü mafya babası Behçet Çantürk de bu ekibin işimiydi?”Onu bilemem “diye cevaplıyor Çayır.

“İskenderun ve BOTAŞ konusunda isteklerinin karşılanmamasına karşın faaliyete devam eden Çatlı ve ekibine maddi olarak başka imkânlar sunulmuş muydu? Ve Çatlı ile Çiller yüz yüze görüştüler mi? Cevap şöyle “Bu operasyonların hepsinin maddi bir karşılığı olmamıştır. Çatlının dediği gibi çok mağdurumuz vardı.O dönem e ait mağdurları düşünerek o talepte bulunmuş ancak karşılanmamasına rağmen ekip çalışmaya devam etmişti.Ama nasıl devam etmiş karşılığında ne almış onu bilmiyorum.Ben ,Çatlının yapınca bakarak onun Çillerle görüşmüş olabileceğini düşünüyorum”.

PKK'lı Kadın Teröristler

Bu arada Tansu Çiller, Başbakanlığı döneminde yaptığı bir açıklamada “PKK’ya kimlerin destek verdiğini biliyoruz. Hesap soracağız” demişti. Ve bunun sonunda bazı Kürt kökenli mafya liderleri ve iş adamı faili meçhul şekilde öldürülmüştü. Çatlı ekibini bu işte rolü olduğu Susurluk sürecinde iddia edildi. Tansu Çiller ise Çatlı ile tanıştığı iddialarını hiçbir zaman kabul etmedi. Ancak Devlet için kurşun atanda yiyende şerefli-dir” açıklamasıyla bir nevi ona sahip çıktı.⁶³

Susurluk olayıyla gündeme bomba gibi düşen Abdullah Çatlı ismi PKK ve PKK’ya yardım ve yataklık yapanları için bir dönem kâbus olmuştu. Remzi Çayır anlattıklarından da anlaşılacağı üzere Çatlı devlet için birçok gizli görevde bulunmuştu. Çatlının PKK’yı bitirmeye kara vermesi birçok grubu rahatsız etmişti. Çatlının ölümü, Apo ve adamlarına yaşama imkânı sağlamıştır.

Hain Apo’nun “PKK’yı ben bile durduramam ”sözünün önemi bir kez daha anlaşılıyor ki PKK bir Kürt meselesi ya da bir terör meselesinden çok uluslararası dengeleri değiştiren ve bu dengeyi değiştirmeye çalışan Apo da olsa herkesi ezen bir

63 Haftalık dergisi sayı:129/2005, sayfa 20,21,22

çark haline gelmiştir. Abdullah Çatlını içinde bulunduğu ve ölümüne neden olan aracın ve kazanın yeniden titizlikle incelenmesi sanırım bizlere yeni bilgiler verecektir. Çatlı da olduğu gibi Eşref Bitlis Paşa ve diğer paşalarımızda PKK oyununa ne zaman dur demeye çalışmışlar, işte o zaman hain tuzaklarla karşı karşıya kalmışlardır. Bu uğurda Uğur Mumcu gibi canlarını vermişlerdir.

Son olarak Mitin TBMM'ye sunduğu Susurluk raporuyla bölüme nokta koymak istiyorum. Susurluk olayıyla ilgili geniş bir bilgi içeren bu raporun dikkatle okunduğunda bir çok kişinin Türkiye üzerinde nasıl işler çevirdiğini anlamanız açısından aktarıyorum.

Not: Bu rapor <http://siyaset.bilkent.edu.tr/susurluk/mit> internet adresinden alınmıştır.

MİT'in Susurluk Raporu

T. C.

BAŞBAKANLIK

Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığı

Konu: İnceleme

Başbakanlığa

1. Sayın Başbakanımızın, devlet içinde yasadışı özel örgütlenmeye gidilmesi ve bunlar aracılığı ile yasadışı eylemler yaptırılması konusundaki ilgi (a) emirlerinin alınmasını müteakip gerekli araştırmalara başlanılmıştır.
2. Takdir buyrulacağı gibi MİT Müsteşarlığı'nın, vuku bulmuş, kamuoyuna mal olmuş ve yargı organlarına intikal etmiş olay ve iddiaları, diğer yetkili, görevli ve sorumlu kuruluşları bir kenara iterek araştırma ve soruşturma yetkisi bulunmamaktadır. Esasen açığa çıkmış bu tür olay ve iddi-

aların kovuşturulması, güvenlik kuvvetlerimizin (emniyet ve jandarma) ve ilgili yargı organının görev alanında bulunmaktadır. Doğal olarak araştırmaya müstenit bilgi, belge ve ipuçlarının da anılan kuruluşlarda bulunması esasen yasal bir zorunluluktur.

3. Bu itibarla olay, olaya bağlı olarak ortaya atılan iddialar ve bunlara adları karışanların durumları; ilgi emir ekinde intikal ettirilen dosya münderecatı ile kayıtlarımızda yer alan bilgiler çerçevesinde incelenmiştir. İddialara konu olan şahıslar hakkında önceden kayıtlarımıza intikal etmiş bilgiler ise müsteşarlığımız görev alanına giren çalışmalar sırasında, bu çalışmalarımızla ilgili faaliyetler ölçüsündeki hususları kapsamaktadır.

Yukarıda arz edilen esaslar çerçevesinde yapılan inceleme sonuçları bir dosya halinde ekte sunulmuştur. Arz ederim.

Sönmez Köksal

Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarı

Ekler:

Ek 1: Dosya (1 adet)

1. Giriş

03 Kasım 1996 günü saat 19.25 sularında Balıkesir Bursa karayolu Susurluk ilçesi Çatal ceviz mevkiinde meydana gelen trafik kazası Türkiye genelinde büyük bir tartışma ortamı yaratmıştır. Kaza sırasında otomobilde bulunanların kimlikleri, meslekleri ve konumları, medyanın konuyu sahiplenmesi, tartışmaları giderek tırmandırılmış, basının isimlendirmesiyle tartışmalar ``devlet mafya siyaset'' üçgeni etrafında yoğunlaşmıştır.

Tepki ve tartışmalar, siyasi zeminde de etkili bir şekilde işlenmiş, devletin var olduğu öne sürülen bazı tasarruflarından hareketle devlet ve devletin bazı kurumlarını irdeleyen nite-lik kazanmıştır.

Olay giderek kendi boyutlarını aşmış, siyasi, sosyal güvenlik ve psikolojik açıdan Türkiye gündemindeki en ağırlıklı konu haline gelmiştir.

2. Olayın Cereyanı

DYP Şanlıurfa Milletvekili Sedat Edip Bucak, İstanbul Kemalettin Eröge Polis Okulu Müdürü Hüseyin Kocadağ, ``Mehmet Özbay'' sahte kimlikli Abdullah Çatlı ile 1970 doğumlu Gonca Us 01 Kasım 1996 günü akşam saatlerinde Kuşadası Onura Otel'e gelmişlerdir. Bucak'a ait 06 AC 600 plakalı Mercedes marka otomobille Hüseyin Kocadağ yönetiminde İstanbul'a gitmek üzere yola çıkan grup, 3 Kasım 1996 günü saat 19.25 sularında Susurluk ilçesi Çatal ceviz mevkiinde benzin istasyonundan yola çıkan Hasan Gökçe yönetimindeki 20 RC 721 plakalı kamyonu çarparak trafik kazası yapmıştır.

Kaza sonucu 06 AC 600 plakalı otoyolu kullanan Hüseyin Kocadağ, Mehmet Özbay sahte kimlikli Abdullah Çatlı ile Gonca Us hayatını kaybetmişler, milletvekili Sedat Bucak ise yaralı olarak kurtulmuştur.

Kazada kamyon şoförü Hasan Gökçe asli kusurlu görülmüş ve sorgusunu takiben 04.11.1996 günü tutuklanmıştır.

2.2. Kaza sonrası Bucak'a ait otda bulunan silah ve dokümanlar.

2.2.1 Çatlı'nın üzerinde bulunanlar:

Yapı Kredi Bankası kartı

Yapı Kredi Bankası Visa kartı

Fatura bilgi kardı

Barclays Visa kartı

İstanbul Ticaret Odası Üye Kimlik Kartı

44.500.000 TL., 29 adet 100 ABD Doları, 305 DM.

Mehmet Özbay adına düzenlenmiş sürücü belgesi.

Mehmet Özbay adına, Emniyet Genel Müdürlüğü'nce düzenlenmiş Mehmet Ağar imzalı

Emniyet Genel Müdürlüğü uzmanı belgesi.

2.2.2 06 AC 600 plakalı otoda bulunanlar:

930647 seri nolu 9 mm. çapında Saddam marka tabanca ile bu tabancaya ait şarjör, 9 adet mermi.

U544265 seri nolu 9 mm. çapında Baretta marka tabanca ve bu tabancaya ait 2 adet şarjör ile 10 adet mermi.

L534618 seri nolu 9 mm. çapında Baretta marka ve bu tabancaya ait bir adet şarjör ile 45 adet mermi.

B178902 seri nolu 9 mm. çapında Baretta marka ve bu tabancaya ait bir adet şarjör ile 10 adet mermi.

A925710 seri nolu 22 Calibre Baretta marka tabanca ve bu tabancaya ait 2 adet şarjör ile 12 adet mermi.

22 Calibre tabancaya ait susturucu.

21995 seri nolu 9 mm. çapında MP 5 makinalı tabanca ve 2 adet şarjör.

C42952 seri nolu 9 mm. çapında MP 5 makinalı tabanca, iki adet şarjör ve 82 adet mermi.

13 adet 7.62 mm. çapında BKC (Biksi) mermi.

100 adet 5.56 mm. çapında mermi.

8 adet 22 Calibre mermi.

Çeşitli markalarda 3 adet cep telefonu.

Bir adet ışıldak.

2 adet şifreli kilitli çanta, içerisinden; 19 kalem temizlik eşyası, 2 adet İnternational Hospital üye kartı, cep bilgisayarı ve değişik kredi kartları.

06 AC 600 plakalı araç adına düzenlenmiş, Sedat Edip Bucak adına onaylı 0514 seri nolu TBMM araç giriş kartı ve 46 kalem muhtelif eşya ve belge.

06 EMR 15 plakalı araç adına düzenlenmiş Uluç Gürkan adına onaylı 1070 seri nolu TBMM giriş kartı.

34 NUL 63 sayılı iki adet sac plaka
ele geçirilmiştir.

Öte yandan, Sedat Bucak kaza sonrası basına yaptığı açıklamalarda; her an ölüm tehdidi altında olduğunu, bu yüzden devamlı silah taşıdığını, arabadaki silahların kendisine ait olduğunu, bunları PKK ile yaptığı mücadelede kullandığını, ancak arabada bulunan susturucularla bir ilgisinin olmadığı, bahse konu susturucuların kaza sonrası arabaya konulduğu, bunun kendisine karşı hazırlanan bir komplo olduğu hususlarına değinmiştir.

Öte yandan, Sedat Bucak, DGM Savcısı'na, Meclis lojmanlarındaki evinde verdiği ifadede; kaza sonrası arabada bulunan silah ve susturucular hakkında hiçbir bilgisinin bulunmadığını ifade etmiştir.

3 Olaya Adı Karışanlar

Kazada yer alanlar:

Kaza yapan 06 AC 600 plakalı Mercedes marka oto içerisinde bulunanlardan milletvekili Sedat Edip Bucak, emniyet mensubu Hüseyin Kocadağ ve Abdullah Çatlı'ya ilişkin olarak kayıtlarımızda yer alan dosya bilgileri EK 1'de sunulmuştur.

Üner ve Gül kızı 1969 İzmir doğumlu Gonca Us hakkında kayıtlarımızda herhangi bir bilgi bulunmamaktadır. Ayrıca olay

sonrasında sürdürülen araştırmalar kapsamında, Abdullah Çatlı için 3 Ağustos 1994 tarihinde, Mehmet Özbay adına düzenlenmiş sahte talep formu tanzim edilerek Maliye Bakanlığı'na bağlı, birinci derece kadrodan Maliye müfettişi gösterilmek suretiyle hususi damgalı pasaport talebinde bulunduğu ve İçişleri Bakanlığı'nca adına TR A 245202 seri numaralı hususi pasaport düzenlendiği anlaşılmıştır.

Tartışmalarla Gündeme Gelen Şahıslar

İleri sürülen iddialarda ismi geçen ``59'' şahıstan ``17''si halen hayatta bulunmamaktadır.

9'u yalnızca isimleri ile tanınan 59 kişiden; 4'ü politikacı, 4'ü işadamı, 14'ü mafya ile bağlantılı oldukları ileri sürülen eski ülkücü, 5'i TSK mensubu, 13'ü emniyet mensubu, 1'i din adamı, 1'i MİT mensubu, 1'i MİT'le bağlantılı olduğu iddia edilen şahıs, 2'si İran orijinli şahıs, 8'i mafya bağlantılı ve eroin kaçakçısı oldukları iddia edilen şahıs, 1'i şoför, 1'i PKK itirafçısı, 1'i Suriye orijinli bayan, 2'si Kürt orijinli avukat, 1'i genelev işletmecisi konusunda bilgiler bulunmaktadır.

4. Şahıslar Arası İlişkiler

Yapılan araştırma sonucunda kazaya karışan şahıslara ilişkin olarak, resmi görevli şahısların görevlerinden kaynaklanan doğal irtibatları dışında, bugüne kadar birbirleriyle, olay ve sonrasındaki iddialar doğrultusunda iltisakları bulunduğu yolunda herhangi bir bilginin kurumumuza intikal etmediği görülmüştür. Buna karşın basında yer alan bilgilerle mütalaa edildiğinde, iddialarda isimleri geçen şahıslar arasında Tansu Çiller, Özer Çiller, Mehmet Açar, Haluk Kırıcı, Sedat Bucak, İbrahim Şahin, Korkut Eken, Hüseyin Baybaşı ile halen ölü bulunan Abdullah Çatlı, Ahmet Cem Ersever ile Tarık Ümit önem arz etmektedir.

Bahse konu şahıslar arasında var olduğu iddia edilen ilişkiler ve bu şahısların gerçekleştirdiği eylemler, genel olarak şematize edilerek EK 4’de sunulmuştur.

Ayrıca, olaya adı karışan şahıslara ilişkin basında çıkan iddialar ve bu şahısların ilişkileri ayrı ayrı şematize edilmek suretiyle EK 5’te sunulmuştur.

5. İddialar

(İddialar basında veya iddianın yer aldığı kaynakta bulunduğu şekliyle aktarılmıştır.)

İddiaların ayrıntıları EK 6’da sunulmaktadır. Aşağıdaki maddelerde iddialar başlık olarak sıralanmaktadır.

Aydınlık Dergisi’nin 22 Eylül 1996 tarih ve 483 sayılı, 17 Kasım 1996 tarih ve 491 sayılı, 24 Kasım 1996 tarih ve 492 sayılı nüshalarında yer alan iddialar;

“Çiller Örgütü” iddiaları

DYP Genel Başkanı Tansu Çiller, bazı MİT ve emniyet mensupları ile ülkücülerin içerisinde yer aldığı “Özel Suç Örgütü” kurmuştur.

Anılan örgüt mensuplarınca, kendi aralarında, “özel büro” olarak adlandırılan, Çiller Özel Örgütü, CIA ve MOSSAD ile bağlantılıdır.” Örgütün Yapısı ve Kadrolarına İlişkin İddialar:

700 kişiden oluşan Özel Büro içerisinde; DYP Genel Başkanı Tansu Çiller, Özer Çiller, Mehmet Ağar, MİT Müsteşar Yardımcısı ve Kontr Terör Daire Başkanı Mehmet Eymür, Emniyet Genel Müdürlüğü Müşaviri, Emekli Albay Korkut Eken, Özel Harekat Daire Başkanı İbrahim Şahin, ülkücü mafya şeflerinden Alaattin Çakıcı, Abdullan Çatlı” bulunmaktadır. İddia edilen Özel Büro’nun yapısı ve kadrolarına ilişkin şema EK 7’de sunulmuştur.

Örgütün mafya ile bağlantısına ve tetikçi kadrolarına ilişkin iddialar:

Örgütün, A. Çatlı liderliğindeki ülkücü grup ile ilişkileri

Örgütün, 6. Filo isimli ülkücü grupla ilişkileri.

Örgütün, Söylemez çetesi ile olan ilişkileri.

Örgütün eylemlerine ilişkin iddialar:

Haydar Aliyev'i devirme operasyonu.

Çeçenistan'a müdahale ve Avrasya feribotunun kaçırılması.

M. Ağar'ın uyuşturucu kaçakçısı Hüseyin Baybaşı ile bağlantısı.

Özer Çiller'in nükleer madde kaçakçılığı yapması.

Manukyan'a suikast girişimi.

Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Eşref Bitlis'in öldürülmesi.

Cem Ersever ve arkadaşlarının öldürülmesi.

Askar Smitko ve Lazım Esmaeli'nin öldürülmesi.

Behçet Cantürk ve arkadaşlarının öldürülmesi.

Tarık Ümit'in öldürülmesi.

Avukat Yusuf Ekinci, Savaş Buldan, Hacı Karay, Adnan Yıldırım ve Medet Serhat'ın öldürülmeleri.

Tevfik Ağansoy'un öldürülmesi.

Haluk Kırıcı Fethullah Gülen ilişkisine dair iddialar

1994 yılından itibaren Ankara'daki gazinolardan, kumarhanelerden, barlardan haraç toplamaya başlamıştır.

Devletten adamları için milyarlarca liralık yardım alan Bucak Aşireti'nin adam sayısını abarttığı ileri sürülüyor.

Askerlik yapmak istemeyen kaçakçıların, para karşılığı Bucak Aşireti'nden korucu kimlikleri aldıkları ve askerliklerini aşiretin belirlediği bir yerde, ``geçici köy korucusu'' olarak tamamladıkları söyleniyor.

Sedat Bucak hastaneden çıkartıldıktan sonra, getirildiği TBMM lojmanlarındaki evinden 12 saatliğine ayrılıyor. Sedat Bucak'ın Mehmet Ağar ve bir emekli generalle basına yapacağı açıklamayı görüştüğü ve mezkur açıklamanın kendisine Ağar ve emekli general tarafından dikte ettirildiği söyleniyor.

Bucak'ın katıldığı HBB' deki TV programını, anılan kanalda yöneticilik yapan eski MİT mensuplarından Bülent Öztürkmen, dostu Korkut Eken'in ricasıyla ayarladı.

Diğer iddialar

Susurluk kazası ve sonrası basında yer alan iddialara ilişkin ayrıntılı bilgiler Ek 8'de sunulmuştur. Bunlar içerisinde aşağıda yer alan bilgiler önem arz etmektedir:

Abdullah Çatlı ile ilgili Susurluk kazası sonrası başlayan soruşturma sürerken, Çatlı'nın İngiltere'deki ilişkileri dikkati çekmektedir. İngiliz hükümetinin ülkelerine yönelik uyuşturucu trafiğinin önünü kesmek amacıyla, Çatlı gibi yabancıları kullandığı biliniyor.

Hüseyin Kocadağ, Abdullah Çatlı ve Sedat Bucak, Susurluk'taki kazadan önce Yalova'ya, kumarhane açmak amacıyla arsa aramaya gitmişlerdir.

Mehmet Ağar'ın istifasından sonra ``Çiller Özel Örgütü'' üyelerine dağıtılan sahte kimlikler, ruhsatlar, pasaportlar geri toplanmış ve üyelerin ortalıkta görülmemesi emri verilmiştir.

Öte yandan, Hüseyin Kocadağ'ın eski İstanbul Asayiş Şube Müdürü Sedat Demir ile Sedat Bucak'ı barıştırmak için arabada bulunduğu ve Bursa'ya gittikleri de iddialar arasındadır.

İddialardan doğrulananlar:

Aydınlık dergisinin 2 Eylül 1996 tarihinde (483 sayılı), 17 Kasım 1996 (491 sayılı) ve 24 Kasım 1996 (492 sayılı) tarihli nüshalarında Doğu Perinçek tarafından ortaya çeşitli iddialar

atılmıştır. Söz konusu iddialardan 22 Eylül 1996 tarihinde Aydınlik gazetesinde yayımlanan ve ``MİT Raporu'' olduğu iddia edilen metin içerisinde yer alan bazı hususların, kaza sonrasında çeşitli basın yayın kuruluşlarının araştırmaları sonucundaki gelişmelerle doğrulandığı gözlenmiştir.

Çatlı'nın sahte kimlik kullandığı iddiası:

Çatlı'nın, Mehmet Özbay sahte kimliği taşıdığı, Mehmet Özbay ve Mehmet Özbay adına Londra ve Chicago başkonsolosluklarından, 1980 1996 yıllarında 3 pasaport aldığı, 1992 yılında Şahin Ekli adına düzenlenmiş sahte pasaportla yurtdışına çıkmaya çalıştığı, konsolosluklar ve emniyette bulunan belgelerle kanıtlandığı basında yer almaktadır. (4 Aralık 1996 tarihli Sabah gazetesinde İçişleri Bakanlığı müfettişlerinin hazırladığı rapora atfen yayımlanmıştır. Söz konusu gazete kupürü Ek 9'da sunulmuştur.)

Çatlı'nın eroin kaçakçılığı yaptığı iddiası:

Çatlı, Fransa ve İsviçre'de eroin kaçakçılığı suçundan mahkûm olmuştur ve hapis cezasına çarptırılmıştır. Söz konusu bilgileri Abdullah Çatlı'nın Ek 3'te bulunan dosya bilgileri ve eşi Meral Çatlı'nın basında yer alan ifadeleri teyit etmektedir. (Ek 10)

Çatlı'nın Ali Yasak ve Bucak aşireti mensupları ile ilişkili olduğu iddiası:

Çatlı'nın Ali Yasak ve Bucak aşireti mensupları ile ilişkili olduğu, şahısların beyanları ile doğrulanmıştır.

Çatlı'nın emniyet mensupları ile ilişkisi olduğu iddiası:

Ağar'ın, kazadan sonra, ``Hüseyin Kocadağ'ın Çatlı'yı güvenlik kuvvetlerine teslim etmeye gittiğini, bu nedenle aynı arabada bulunduğunu'' açıklamasına karşın, Sedat Bucak'ın ``Kocadağ'ın Çatlı'yı Mehmet Özbay adı ile tanıdığını'' be-

lirtmesi, Ağar'ın konuyla ilgili beyanları ile çelişmiştir. Ancak mevcut birliktelik dahi Çatlı' nın Emniyet'le ilişkisi olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Mehmet Ağar'ın Haluk Kırıcı ile iltisagının bulunduğu iddiası:

Ağar, Haluk Kırıcı'yı tanımadığını ifade etmiş, bilahare Hürriyet gazetesinde nikâh şahidi olduğuna dair fotoğraflarının yayımlanması üzerine, olayı ``vali vatandaş'' ilişkisi çerçevesinde açıklamaya çalışmıştır.

Çatlı' nın 12 Eylül 1980 öncesi Ağca ile ilişkisi olduğu iddiası:

Çatlı' nın Ağca ile ilişkisi 1978 yılından beri bilinmektedir. Söz konusu iddia, Ağca' nın 24 Kasım 1996 tarihinde gazete ve TV'lerde çıkan açıklamalarıyla da teyit görmüştür.

Çatlı'nın kokain kullandığı iddiası:

Susurluk'ta meydana gelen kaza sonrasında, çeşitli yayın organlarında, Çatlı' nın üzerinde kokain bulunduğu şeklinde bir iddia yer almış, ve Ankara'da jandarma laboratuvarındaki tespitler sonucunda Çatlı' nın kokain kullandığı doğrulanmıştır.

Araştırılmasında fayda görülenler:

Bahse konu iddialardan önemli görülen ve araştırılması gerektiği değerlendirilenler aşağıda sunulmuştur:

Çiller Özel Örgütü adı altın da faaliyetlerini sürdürdüğü iddia edilen bir yapılanmanın mevcudiyetinin tespiti, bu suçlama ile bağlantılı tüm iddiaların doğru olup olmadıklarına vuzuh kazandırılması suretiyle mümkün olabilecektir.

1980'li yılların başlarında, devletle bağlantılı gösterilmeye çalışılarak gündeme getirilen ASALA' ya yönelik eylemin inceleme konusu olan iddialarla ilgisi ve konu hakkında teşkilatımızın herhangi bir bilgisi bulunmamaktadır.

Çatlı'nın İsviçre'de tutuklu bulunduğu cezaevinden, CIA Türkiye İstasyon Şefi tarafından kaçırılması iddiasının, İçişle-

ri ve Dışişleri bakanlıklarının İsviçre'deki ilgili kuruluşlarla yapacakları koordine sonucunda açıklığa kavuşturulabileceğine inanılmaktadır.

Mart 1995 tarihinde, Azerbaycan Cumhurbaşkanı Haydar Aliyev'e yönelik darbeyi, Tansu Çiller'in onayı ile dönemin Türk cumhuriyetlerinden sorumlu Devlet Bakanı Ayvaz Gökdemir, Emniyet Genel Müdürü Ağar, İbrahim Şahin ve Korkut Eken planlamış, ancak MİT'in olayı Süleyman Demirel'e bildirmesi ve Cumhurbaşkanı'nın da Aliyev'i haberdar etmesi ile darbe girişimi başarısızlığa uğramıştır.

MİT Müsteşarlığı, yürütmekte olduğu istihbarat çalışmaları sırasında, Haydar Aliyev'e suikast girişimi hazırlığı yapıldığını belirlemiş ve durum yetkili makamlar aracılığı ile Haydar Aliyev'e intikal ettirilerek suikast önlenmiştir. MİT Müsteşarlığı, kendisine düşen yasal görevi yerine getirmiş olup, bunun dışında öne sürülen iddiaların MİT Müsteşarlığı ile ilgisi bulunmamaktadır.

Fethullah Hoca'nın, Çiller'in kara para aklama işinde gizli ortağı olduğu, Fethullah Hocacıların CIA' nın bölgemizdeki en önemli sivil toplum kuruluşu olduğu iddiaları, Maliye Bakanlığı müfettişlerinin Fethullah Gülen'in mali kayıtlarını incelemesi ile İçişleri ve Dışişleri bakanlıklarının ilgili kuruluşlarla yapacakları koordine sonucunda çözülebileceği değerlendirilmektedir.

Avusturya'da tutuklu bulunan H. Baybaşın ile M. Ağar arasında uyuşturucu ticareti bağlantısının olup olmadığının açıklığa kavuşturulabilmesi için, Baybaşın'ın daha önce tutuklu bulunduğu İngiltere, Hollanda ve halen cezaevinde yatmakta olduğu Avusturya'daki faaliyetleri; İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından ilgili ülkelerin güvenlik kuruluşları ile koordine kurulması gerekmektedir. Ayrıca H.

Baybaşı'nın, M. Ağar ile olan ilişkisini bildiğini iddia ettiği avukatı İlhan Ongan'ın ifadesine başvurulmasının yararlı olacağı mütalaa edilmektedir.

Emniyetteki Ağar ekibine bağlı olarak çalışan ülkücü mafya liderlerinden Abdullah Çatlı ve ekibinin suç örgütü içerisinde çalışıp çalışmadığı, söz konusu ekibin iddialarda yer aldığı gibi, M. Ağar'ın talimatıyla, birçok kişiyi öldürüp öldürmediği iddiası, Emniyet Genel Müdürlüğü içinde teşekkül ettirilecek muhakkik yetkisine sahip bir grup tarafından, söz konusu iddialarda adı geçen şahısların ifadelerine başvurulması suretiyle çözülme kavuşturulabilecektir. Nitekim Ö. Lütfü Topal'ın öldürülmesi olayında kullanılan silahlarda A. Çatlı'nın parmak izinin bulunduğu yolundaki emniyet tespiti de bu iddianın kısmen de olsa doğruluğunu teyit eder mahiyettir.

Ömer Lütfü Topal'ın kumarhanelerinden gelen gelirden daha fazla pay alabilmek için M. Ağar, S. Bucak ve H. Kocadağ tarafından öldürölüp öldürölmediğı iddiaları: Topal ve Topal'a ait şirketlerin, adı geçen öldürölmeden önceki üç aylık dönem kapsayan para transferleri ile yakınlarının malvarlıklarının mali yetkililerce araştırılması, şahsın ölmeden önce yaptığı telefon görüşmelerinin Türk Telekom tarafından ortaya konulmasının, Topal cinayetinin faillerinin tümüyle açığa çıkarılmasına büyük ölçüde katkıda bulunacağı değerlendirilmektedir.

Tarık Ümit'in, ``Çiller Özel Örgütü''ne ilişkin olarak bildiğı konular nedeniyle öldürölüp öldürölmediğı iddialarının, Ümit'in en son beraber gördükleri söylenilen polislerin ilgili savcılık tarafından yeniden sorguya alınması ile konunun vu-zuha kavuşturulabileceğı değerlendirilmektedir.

Ayrıca Tarık Ümit'in kızı Hande Bilici: ``Babasının 17 yıllık MİT personeli olduğunu, elinde MİT görevlisi sıfatıyla imzaladığı belgelerin bulunduğunu, dönemin Emniyet Müdü-

rü Mehmet Ağar imzalı özel plaka tahsis tutanaklarının olduğunu, babasının kayboluşunun ertesinde Mehmet Eğmür'ün gönderdiği iki MİT görevlisinin kendisine, babasının Mehmet Ağar'ın bilgisi dâhilinde, müşaviri Korkut Eken'in isteği üzerine Özel Harekatçı polislerce kaçırıldığını, M. Eymür'ün, M. Ağar'ı arayarak babasına bir şey yapılmayacağı sözünü aldığını, daha sonra M. Eymür'le yüz yüze görüştüğünü, Eymür'ün babasının öldürüldüğünü söylediğini, ancak Korkut Eken'le yaptığı bir görüşmede, Eken'in, babasının özel bir görevle yurtdışına gönderildiğini, döndüğü zaman öldüğünü söyleyenlerin ne yapacaklarını merak ettiğini söylediğini, babasının akıbeti hakkında herhangi bir bilgi verilemez ise elindeki belgeleri açıklayacağını" ifade etmiştir.

Tarık Ümit, çeşitli kuruluşlara bilgi veren bir kişi olarak tanınmaktadır. Nitekim MİT Müsteşarlığı'na da müsteşarlığın görev alanına giren konularda zaman zaman bilgi intikal etmiştir. Bu nedenle T. Ümit'in kızının ifadesinde adı geçen şahısların soruşturma kapsamına alınmalarında fayda görülmektedir. Tarık Ümit'e ilişkin bilgi notu Ek Sami Hoştan'ın Dev Sol örgütü ile ilişkilerinin yanı sıra İspanya, Hollanda, Kolombiya bağlantılı uyuşturucu kaçakçılığı yapıp yapmadığının ortaya çıkartılabilmesi için, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün bahse konu ülkelerin ilgili birimleriyle bağlantı kurmak sureti ile konuya ilişkin bilgi derlenmesi ve adı geçenin telefon kayıtlarının incelenmesinin gerektiği mütalaa edilmektedir.

Yzb. Hüseyin Pepekali'nin halen Silahlı Kuvvetler bünyesinde bulunup bulunmadığı, Silahlı Kuvvetlerde ise hangi birimde çalıştığı hususları Genelkurmay Başkanlığı'nca belirlenebilecektir.

Hakkari/Yüksekova'da, uyuşturucu kaçakçılığı amacıyla oluşturulduğu iddia edilen ``Üniformalı Çete" ve benzerlerinin kurulması, sevk ve idaresine M. Ağar'ın yeri ve konumu-

nun Jandarma Genel Komutanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü bünyelerinde oluşturulacak muhakkik yetkisinde bir komisyon tarafından araştırılması gerekmektedir.

Türkiye’de kaçakçılık faaliyeti yürütürken öldürülen İranlı Kürt orijinli Lazım Esmæili ve Askar Simitko’nun, Özer Çiller ve M. Ağar ile bağlantısı, öldürülmeleri eyleminde anılan şahısların rollerinin olup olmadığı, Askar Simitko’nun MİT’e bilgi verip vermediği iddiaları, şahısların öldürülmeden önce yaptıkları cep telefonu görüşmelerinin Türk Telekom tarafından tespiti ve Emniyet Genel Müdürlüğü’nün araştırmaları sonucu çözümlenebilecektir.

İran uyruklu Askar Simitko, 1985 yılında İstanbul’a gelmiş olup, bu şehirdeki çeşitli kanuni unsurlarla ilişkisi bulunan bir şahıstır. Bu faaliyetleri nedeniyle zaman zaman güvenlik kuvvetleri tarafından yakalanıp serbest bırakıldığı söylenmektedir. Teşkilatımız ile bir ilişkisi bulunmamaktadır. Adı geçen hakkında kayıtlarımıza intikal etmiş bilgiler Ek de sunulmaktadır.

S. Edip Bucak’ın, devletten aldığı parayı, kendi aşireti-ne mensup koruculara dağıtıp dağıtmadığı hususuna, Maliye Bakanlığı’ndan ödeme şeklinin öğrenilmesi ve ödemede görev alan personelin bilgilerine başvurulması suretiyle açıklık kazandırabilecektir.

Tansu Çiller’in eski danışmanı ve Başbakanlık Müşaviri T. Şakir Atık’ın, Özer Çiller tarafından bilgi sızdırmak gayesi ile MİT içerisinde görevlendirildiği iddia edilmektedir. Anılan şahsın MİT Müsteşarlığı ile ilişkisine dair bilgi notu Ek 13’de sunulmaktadır.

Özgür Gündem Gazetesi’nin (Özgür Ülke) 1994 yılında bombalanması olayının dönemin Başbakanı Tansu Çiller’in emri ile Mehmet Ağar’ın emrindeki ``Özel Büro’’ tarafından gerçekleştirildiği iddia edilmektedir.

Abdullah Çatlı ve Tansu Çillere Yakınlıklarıyla Bilinen Devlet Adamları

Üzerinde Durmaya Gerek Olmayan İddialar:

17 Eylül 1996 tarihli Aydınlık Dergisi'nde II. MİT Raporu olduğu iddia edilen ve basında birçok tartışmalara neden olan rapor yayımlanmıştır. Söz konusu iddiaya cevaben müsteşarlığımızca 5.11.1996 tarihinde, Anadolu Ajansı Genel Müdürlüğü'ne gönderilen açıklamada: ``Son günlerde medyada Milli İstihbarat Teşkilatı'na atfedildiği şekilde herhangi bir kuruluşa veya şahsa verilmiş bir rapor mevcut değildir'' hususlarına yer verilmiştir.

Hiram Abas'ın Çiller Örgütü tarafından öldürüldüğü iddiası: Bu eylemin 26.09.tarihinde Dev Sol militanları Hayri Koç, Ferit Eliuygun, Bahattin Anık ve Ahmet Fazıl Ercüment Özdemir tarafından gerçekleştirildiğinin bilinmesi nedeni ile önem taşımamaktadır.

H. Kocadağ'ın Gonca Us ile hissi ilişkisi bulunduğu iddiası ise Çatlı'nın eşi Meral Çatlı'nın bu konudaki açıklamaları dolaısıyla üzerinde durulacak nitelikte bulunmamaktadır.

6. Sonuç ve Değerlendirme

Başbakanlıktan gönderilen dosya içeriği, kayıtlarımızda mevcut olan ve ulaşılabilen diğer bilgilerle birlikte incelenmiş, inceleme sonuçları ana hatları ile yukarıdaki maddelerde ve ayrıntılı olarak da bu yazının ekinde sunulan bölümlerde belirtilmiştir.

Bizatihi trafik kazası olayı, izahı zor veya savunulamayacak bir beraberliği net olarak ortaya koymaktadır. Kaza yapan araçta bulunan silahlar, belgeler ve diğer bulgular ise araçta bulunanların suç amaçlı bir faaliyet içinde bulunduklarına kuvvetli emare niteliğindedir. Bazı belge ve bulgular ise esasen bizzat teşkil etmektedir.

Ancak bunların gerçek niteliğinin araştırılması, doğal olarak bu belge, bilgi ve bulguların yedinde bulundurma yasal hakkına sahip olan devlet kuruluşlarının (yargı organı ve yargı organı ile birlikte tahkikatı yürütecek güvenlik kuvvetlerinin) yetki alanına girmektedir. Geçmiş tarihlere ait ve olayla birlikte yeniden gündeme gelmiş olan diğer olaylar ise vuku buldukları tarihte, yetkili ve görevli kuruluşlarca araştırılmış olup, bunlara ilişkin bilgi, belge ifade tutanakları ve diğer hususlar anılan kuruluşlarda bulunmaktadır. İdari tahkikat ve yasal yönden kovuşturma yetkisine sahip kuruluşların bunların gerçek durumunu daha sağlıklı bir şekilde ortaya koyacakları (şayet daha önceden bu hususlar zaten belirlenmiş ise) muhakkaktır.

Bun nedenle müsteşarlıkça: Devletin diğer yetkili kuruluşlarının görev alanına girilmeksizin ve anılan kuruluşların da kendileri açısından gerekli araştırmayı zaten yaptıkları düşünülerek, mevcut bilgilerden hareketle bir inceleme yapılması cihetine gidilmiştir.

Susurluk'ta meydana gelen kaza: Devletin bazı kuruluşlarını, bu kuruluşların tasarruflarını, bir kısım siyasetçi ve bürokra-

tı tartışılır hale getirmiştir. Tartışmalar, bilinçli olarak veya bilinçsizce, olayın çapını aşan boyutlara ulaştırılmış, zaman olarak da son yirmi yılı kapsayacak şekilde yaygınlaştırılmıştır. Bu durum, bir yandan olayın gerçek niteliğinden saptırılmasına, diğer yandan da ilgili ilgisiz birçok konunun birbirine karıştırılarak tartışma alanına çekilmesine yol açmıştır.

İncelemenin ``İddialar'' kısmında da görüleceği üzere, bir kısım ``iddiaların'' olay veya var olduğu öne sürülen örgütlenme ile maddeten ve zaman olarak ilgisinin bulunması mümkün değildir. Buna rağmen devleti ve devletin tasarruflarını tartışmaya açabilmek için özellikle gündemde tutulmasına çalışılmaktadır.

Olayla bağlantılı çevreler, geçmişte kalan ve çeşitli dönemlerde tartışılmış olan bazı konuları (ASALA ile mücadele gibi) gündeme getirerek, son zamanlarda vuku bulan olaylarla ilişkilerini kamufle etme, yayma eğilimindedir.

Ortada, birçok ciddi iddia ve itham mevcuttur. Bunların bütünü geçmişte kalmıştır. Maddi delillerle de kanıtlanması çok zor iddialardır. Bu durum olayların cesametiyle bağlantılı cezai sorumlulukların belirlenmesi açısından zorluklar yaratmaktadır. Bununla birlikte, idari açıdan ilgili kurum ve kuruluşlar içinden kolaylıkla tahkik edilecek hususlar da bulunmaktadır. Sahte hüviyet, pasaport ve diğer belgelerin verilmesi, ticari bağlantılar gibi hususlar araştırılabilir nitelik taşımaktadır.

Konunun medyada ele alınış biçimi, ilgili ilgisiz herkesin konuşturulması, olayları saptırmak isteyenlere büyük imkanlar sağlamış, büyük ölçüde gerçeklerden uzaklaşmış, somut olaylar ve olaylarla ilişkili kişilerden çok devlet ve devletin tasarrufları tartışılır hale getirilmiştir. Bu durumun, olayların gerçek suçlularıyla, her vesileyle mevcut düzene saldırmayı adet haline getirmiş bir kısım maksatlı çevrelerin işine yaradığı da ayrı bir gerçektir.

Tartışmaların ulaştığı siyasi boyut ise malumlarıdır. Bu durum, olaylara ilişkin gerçek bilgi ve belgelere ulaşılmasını zorlaştırmış, daha çok spekülâtif hususların gündeme gelmesine yol açmıştır.

Susurluk olayı ayrıca:

Devletin içinde kontrolsüz güçlerin varlığını,

Bu güçlerin devletin ihtiyaçları dışında da bazı istenmeyen faaliyetlere yönelebildiğini,

Güvenlik kuvvetlerinin resmi güçler dışında bazı unsurları da devlet görevi adı altında kullandıklarını,

Devletin bazı belgelerinin (Pasaport vs.) gayri kanuni unsurlara verilebildiğini,

Devletin aynı kuruluşu içinde, farklı anlayışta olanların birbirleri ile devletin olanaklarını kullanarak mücadele edebildiklerini,

İstihbaratta ve örtülü operasyonlarda çok başlılığın bulunduğu, merkezi kontrolün yeterli olmadığını,

Gizlilik taşıması gereken devlet belgelerinin veya faaliyetlerinin dahi kolayca açıklanabildiğini, tartışılabildiğini,

Kontrolsüz güçlerin, bazı siyasi güçlerce veya kişilerce desteklendiğini,

Devlet adına yapıldığı öne sürülen işlerde dahi büyük miktarlarda maddi çıkarların söz konusu olduğunu (A. Çatlı'nın şirketleri ve mal varlığı gibi) gösterecek nitelikte emarelerin çıkmasına neden olmuştur.

Yukarıda kısaca değinilen ve her biri ayrı ayrı öneme sahip tespitlerden hareketle, öncelikle şu hususlarda gerekli tedbirlerin alınmasında fayda görülmektedir.

Güvenlik kuvvetlerinin, görevlerini ifa ederken, yararlanmak durumunda bulunduğu her türlü unsurdan, istifade ede-

bilme esaslarını çok iyi belirlenmesinde ve merkezi bir kontrole bağlanmasından fayda görülmektedir.

İstihbaratta, ilgili kuruluşların yetki alanlarını genişletmeleri nedeniyle, çok başlılık bulunmaktadır. Bunun sonucu olarak bünyesinde istihbarat birimi bulunan bütün kuruluşlar istihbarat metotları uygulayarak, görev alanlarını ilgilendirmeyen bilgi ve imkana sahip olmaktadır. Bunlar il düzeyinde uygulandığından merkezi kontrolün dışında kalmakta ve il düzeyinde kontrolleri dahi yeterince sistemleştirilmediğinden kontrol dışı güçler ortaya çıkmaktadır. Bu nedenle mevcut mevzuat çerçevesinde istihbarat yetkisine sahip kuruluşların durumlarının net olarak belirlenmesinde ve bu alanda her türlü merkezi kontrolü sağlayacak yasal kuruluş olan MİT Müsteşarlığı'nın koordinatörlüğünün işler hale getirilmesinde zaruret bulunmaktadır.

Örtülü operasyonlar, bütün demokratik ülkeler tarafından olağanüstü durumlarda, ulusal çıkarların korunması amacıyla başvurulmuş mücadele metotlarından birisidir. Ancak bu tür çalışmalar, bütün ülkelerde merkezi karara dayanmakta, etkili bir merkezi denetime tabi olmakta ve devletin meşru güçlerince icra edilmektedir. Hangi gerekçe ile olursa olsun yukarıda değinilen temel prensiplerin dışına çıkılması, devlet yönetimi açısından çeşitli sıkıntıları ortaya çıkarmaktadır.

Devlet organlarının, siyasi otoritenin kararıyla hareket etmesi demokrasinin gereğidir. Ancak, bu zaruretin, kuruluşların siyasetin içine çekilmesi şeklinde algılanmaması, dolayısıyla siyasi partilerimizin devlet kuruluşlarına siyasi zihniyetleri, çıkarları doğrultusunda yaklaşmamaları da aynı ölçüde gereklidir. Mevcut politize olmuş kadroların idari tedbirlerle ayıklanması, objektif kamu görevi ve güvenliği için vazgeçilmez bir koşul olarak düşünülmektedir.

Geçici köy koruculuğu uygulamalarından kaynaklanan olumsuzlukların giderilmesi, sakıncalı faaliyetler içerisinde bulunanların tespit ve takibini müteakip kadro dışı bırakılmaları ve sistemin güvenilir bir yapıya kavuşturulması gerekmektedir. Aynı şekilde itiraflılardan istifade edilmesinin de kontrol edilebilir şekilde sisteme bağlanmasında fayda görülmektedir.

Diğer taraftan, devam eden tartışmalar, yukarıda sıralanan faktörlerin de etkisi ile güvenlik kuvvetlerimizi olumsuz şekilde etkilediği gibi kamuoyu nezdinde de itibar kaybına neden olmaktadır. Bütün bunların, toplumsal güvenliğimiz ve demokratik anayasal düzenimiz açısından arzu edilmeyen gelişmeler olduğu söylenebilecektir. Ayrıca, olaylar dış dünyada da Türkiye'nin itibarı, demokrasinin geleceği yönünde ciddi eleştirileri ortaya çıkarmıştır.

Bu itibarla, öncelikle tartışmaları sona erdirecek veya en azından sınırlandıracak hukuki ve idari kovuşturmaların süratle sonuçlandırılmasında, bunun akabinde de 6.8. maddede sıralanan tespitlerin izalesini mümkün kılacak, hukuki ve idari tedbirlere yönel inmesinde fayda görülmektedir.

Tolga Şakir Atik:

Başbakanlık Müşaviri olarak görevli iken, Başbakanlık Personel ve Prensipler Genel Müdürlüğü'nün 30.tarih ve B.O2.O.G.O.11 315 15515 sayılı yazısı ile teşkilatımıza naklen atanmasına muvafakat edilmiş, 03.11.1995 tarih ve 21266 sayılı Müsteşarlık Onayı ile teşkilatımız emrine atanmıştır.

Başbakanlık Personel ve Prensipler Genel Müdürlüğü'nün 06.11.1995 tarih ve B.O2. O.PPG.O.11 315 sayılı yazısı ile 3056 Sayılı Kanun'un 311 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile değişik 36. maddesine göre Başbakanlıkta istihdamının uygun görüldüğü bildirilmiştir.

Başbakanlık Personel ve Prensipler Genel Müdürlüğü'nün 18.01.1996 tarih ve B.O2.O.PPG.O.11 315 1 sayılı yazısı ile ``kendi isteği üzerine 18.01.1996 tarihi itibariyle asli görevine iadesinin uygun görüldüğü" bildirilmiştir ve adı geçen aynı tarihten itibaren teşkilatımızdaki görevine başlamıştır.

İlgili, 22.01.1996 14.061996 tarihleri arasında, teşkilatımızın ilk defa göreve başlayan Meslek Memuru adaylarına uygulanan Temel ve Hazırlık Eğitimi görmüştür.

Söz konusu eğitimi müteakip atandığı Malatya Bölge Başkanlığı'ndaki görevine 15.07.1996 tarihinde başlamış ve daha sonra 02.10.tarih ve 19426 24231 sayılı Müsteşarlık Onayı ile Ankara Bölge Başkanlığı emrine atanmıştır.

21.10.1996 tarihinde Malatya ünitemizden ilişkisi kesilen ve mehil müddetinin sona erdiği 05.11.1996 tarihinden itibaren (10) gün, 18.11.tarihinden itibaren (30) gün süre ile rapor alan ilgili, henüz yeni görev yerine başlamamıştır.

Ömer Lütfü Topal:

Mahmut oğlu, 1942 Malatya/Doğanşehir doğumludur.

1962 69 71 senelerinde tehdit yoluyla bono imzalatmak, bıçaklama, yaralama, darp, adam öldürme suçlarından İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde kaydı bulunmaktadır.

20.06.1978 tarihinde Belçika gazetelerinde Belçika'nın Anvers şehrinde 6 kilogram eroinle yakalanmış olup, üzerinde Gaziantep Valiliği'nce verilen, Sadık Sami Onar adına düzenlenmiş bir pasaport ele geçirilmiştir. Ayrıca Belçika üzerinden ABD'ye uyuşturucu madde göndermekle de suçlanmıştır.

14.06.1978 23.07.1981 tarihleri arasında Belçika'da hapis yatmış, bilahare ABD'deki eroin olayıyla ilgili cezasını çekmesi amacıyla anılan ülkeye iade edilmiştir. New York'ta yargılanarak 5 yıl hapis cezasına çarptırılmıştır.

13.01 20.02.1989 tarihleri arasında Hollanda'nın çeşitli şehirlerinde büyük miktarda eroinle yakalanan şahısların ifadele-
rinde adı geçmiştir.

05.05.1989 tarihinde söz konusu olayla ilgili olarak İstanbul Narkotik Şube Müdürlüğü'nce yakalanmış, 05.05.1989 tarihinde İstanbul DGM Cumhuriyet Savcılığı'nca serbest bırakılmıştır.

1995 yılı içerisinde Türkmenistan/Aşkabat'ta otel ve kumarhanelerin işletilmesini almak için girişimlerde bulunmuştur.

İstanbul'da kendisine ait Emperyal Gazinosu'nda uyuşturucu sattığı, bu arada bazı emniyet mensuplarına döviz karşılığı rüşvet verdiği duyumları alınmıştır.

28.07.1996 tarihinde İstanbul'da öldürülmüştür.

Sedat Demir:

Hasan oğlu, 1958, Artvin doğumludur.

Muhtelif tarihlerde çeşitli suçlardan Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'nca gözetim altına alınıp bilahare, 1402 sayılı kanunun 15. maddesi gereği tahliye edilen şahıslar arasında adı geçmektedir.

Ankara Emniyet Müdürlüğü Narkotik Şube Müdürlüğü Komiser Muavini olarak görev yaptığı 1979 yılı içerisinde POL DER'e üye olduğundan DEV YOL örgütünün görüşü doğrultusunda polis teşkilatı içerisinde birim oluşturduğu iddiası ile 1982 yılında ifadesi alınmıştır.

İstanbul Asayiş Şube Müdürü görevindeyken, Tefik Ağansoy ile kokain işine girdiği, bu işte Tefik Ağansoy tarafından aldatıldığı ve Alaattin Çakıcı'yla birlikte Ağansoy'a karşı cephe aldığı yolunda iddialar bulunmaktadır.

Halen hakkındaki soruşturma nedeniyle güvenlik kuvvetlerince aranmaktadır.

Nurullah Tefrik Ağansoy:

Yaşar Ayşe oğlu, 1960 Bitlis doğumludur.

Ülkücü görüşü benimsemektedir.

12 Eylül 1980 öncesi, İstanbul/Şişli ve Gültepe'de adam öldürme, yaralama, bomba atma türünde muhtelif eylemlerle ilgili olduğu gerekçesiyle, 20.5.1979 tarihinde Sıkıyönetim Komutanlığı 1 No'lu Askeri Mahkemesi'nce tutuklanmıştır.

Ancak anılan mahkemece tutuksuz olarak yargılanmasına karar verilmiş, bilahare beraat etmiştir.

10.07.1981 tarihinde, Zafer Ereske'nin 1980 yılında öldürülmesine iştirak edenler arasında bulunması nedeniyle tutuklanmıştır.

29.01.1981'de bomba atmak, ruhsatsız silah taşımak suçlarından mahkum edilmiştir.

24.04.1988 tarihinde Metris Cezaevi'nde bulunduğu sırada pişmanlık yasasından istifade etmek amacıyla dilekçe vermiştir.

27 Ağustos 1996 tarihinde İstanbul'da Tansu Çiller'in koruma polisleri Celal Babür ve Ferda Temel ile birlikte iken, Alaattin Çakıcı'nın adamları tarafından yapılan saldırı sonucunda Babür'le birlikte hayatını kaybetmiştir.

Medet Serhat:

İsa Bahar oğlu, 1943 Kars Iğdır doğumludur

İstanbul Hukuk Fakültesi mezunudur.

1959 yılında karıştığı bir Kürtçülük olayından ötürü 13 ay tutuklu kalmış, bilahare serbest bırakılmıştır. Yargıtay'ın davayı bozması üzerine, 10 ay 20 gün hapse mahkûm olmuştur.

1963 yılında İstanbul'da çıkarttığı ``Denge'' adlı dergide Kürtçülük propagandası yaptığı gerekçesiyle tutuksuz olarak yargılanmıştır.

1965 tarihi itibarıyla Kürtçü cemiyet kurmak suçundan 1 yıl 4 ay hapis cezası almıştır.

1977 yılında Yugoslavya/Zagreb'de yapılan Uluslararası Avukatlar Toplantısı'ndan sonra Moskova'ya giderek Sovyet Komünist Partisi Gençlik Teşkilatı yetkilileriyle Kürtlere ve DDKD'ye yapılacak yardım konusunu görüşmüştür.

1978 tarihinde Celal Talabani paralelinde yurtdışında faaliyet gösteren İttihad-i Vatani Kürdistan isimli örgütün İstanbul Temsilciliği'ne seçilmiştir.

1979 tarihinde yapılan mahalli seçimlerde Kars'tan CHP adayı olmuştur.

1980 tarihinde geçici üye sıfatıyla TKP' ye katılmıştır.

27.01.1981 tarihinde komünizm ve Kürtçülük propagandası yaptığı gerekçesiyle tutuklanmış ve 29.01.de serbest bırakılmıştır.

1982 tarihi itibarıyla Erzurum'da sürdürülen PKK davasının avukatlığını yapmıştır.

Aynı yıl itibarıyla Barış Derneği Yönetim Kurulu üyesi olması nedeniyle tutuklanmış, 1983 Kasım ayında serbest bırakılmıştır. 1984 yılı itibarıyla, uyuşturucu madde kaçakçılığı yapan Behçet Cantürk'ün avukatıdır.

1990 yılında İstanbul'da Kürt Ulusal Birliği'nin tesis edilmesi, bu meyanda ulusal meclis ile legal siyasi Kürt partisi kurulması amacıyla oluşturulan ``Kürt Hak ve Özgürlükler Vakfı''nın kurucuları arasında yer almıştır.

1991 yılı itibarıyla ``Barış Komitesi Derneği'' sanık vekillerindendir.

18 19 Aralık 1993 tarihleri arasında Ankara'da yapılan Demokrasi Partisi (DEP) Kurultayı ile ilgili olarak hazırlanan ``Demokrasi Kurultayı İçin Çağrı'' başlıklı bildirileri imzalayan şahıslar arasında yer almıştır.

Ekim 1994 tarihinde Ankara DGM'de yargılanan münfesi DEP milletvekillerinin avukatları arasındadır.

12.11.1994 tarihinde İstanbul/Erenköy'deki evinin önünde şoförüyle öldürülmüştür.

Adnan Yıldırım:

Selim oğlu, 1957 Diyarbakır doğumludur.

Şubat 1984 tarihi itibarıyla İstanbul Yeşilyurt Çınar Otelinde Savaş Buldan ve Hacı Karay ile birlikte silahlı şahıslarca kaçırılmıştır.

04.06.1984 tarihinde Bolu Yığılca ilçesi Yukarıkaraş grup köy yolunda ölü olarak bulunmuştur.

Hacı Karay:

Fehim oğlu, 1950 Hakkari Yüksekova doğumludur.

13.02.1993 tarihi itibarıyla Diyarbakır Cezaevi'nde başlatılan açlık grevi eylemini desteklemek amacıyla Yüksekova'da kepenk kapama eyleminde bulunmuştur.

Ağustos 1993 tarihi itibarıyla Hakkari Yüksekova'da uyuşturucu ticareti yapan şahıslar arasında yer almıştır.

Savaş Buldan ile irtibatlıdır.

Mart 1995 tarihi itibarıyla iki kız kardeşi Gülcan ve Gülsen Karay, PKK örgütüne katılmak amacıyla kırsal alana çıkmıştır.

02 Haziran 1994 tarihi itibarıyla İstanbul Yeşilyurt Çınar Otelinden Savaş Buldan ve Adnan Yıldırım ile birlikte silahlı şahıslarca kaçırılmıştır.

04.06.1994 tarihinde Bolu Yiğilca ilçesi Yukarıkaraş grup köy yolunda ölü olarak bulunmuştur.

Savaş Buldan:

Şükrü oğlu, 1964 Hakkari Yüksekova doğumludur.

1979 tarihi itibariyle Yüksekova'da PKK paralelinde faaliyet göstermiştir.

Mart 1979 tarihi itibariyle Hakkâri Yüksekova'da meydana gelen olaylarla ilgili olarak C.Savcılığı'nca hakkında dava açılmıştır.

1980 tarihi itibariyle Kızıltepe ve Diyarbakır'da Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları (KUK) ile PKK örgütü arasında meydana gelen çatışmalar sonucunda bazı PKK mensuplarını evinde barındırmıştır.

Aynı yıl itibariyle civar köylerde diğer bazı sempatizanlarla birlikte ``Aşiretlik" konusunu içeren propaganda faaliyetinde bulunmuştur.

Mart 1992 tarihi itibariyle Nevroz Olayları sonucunda gözaltına alınan şahıslara avukat tutanlardandır.

Haziran 1992 tarihi itibariyle İstanbul'da ikamet ettiği dönemde uyuşturucu ticaretinde bulunmuş ve elde edilen gelirin büyük bir bölümünü PKK'ya aktarmıştır

28.07.1992 tarihinde, İstanbul Haznedar'da ele geçirilen silah ile ilgili olarak gözaltına alınmış ve bilahare sevk edildiği DGM'ce tutuklanmıştır.

02.06.1994 tarihinde İstanbul Yeşilyurt Çınar Oteli'nde yanında bulunan Adnan Yıldırım ve Hacı Karay ile birlikte silahlı şahıslarca kaçırılmışlardır.

04.06.1994 tarihinde ise Bolu Yiğilca ilçesi Yukarıkaraş grup köy yolunda ölü olarak bulunmuştur.

Yusuf Ekinci:

Kamil oğlu, 1942 Lice Diyarbakır doğumludur.

Haziran 1963 tarihi itibarıyla Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi 2. sınıf öğrencisi olup, çevresinde sosyalist Kürtçü olarak tanınmaktadır.

Aralık 1963 tarihinde Ankara'da faaliyete geçirilen TİP'nin gençlik kolları üyeleri arasında yer almakta olup, partinin yayın organı Emekçi gazetesinin genel yayın müdürü olarak görev yapmıştır.

Nisan 1969 tarihi itibarıyla mezuniyetini müteakip staj amacıyla Diyarbakır'a gitmiş olup, burada Anayasayı Koruma Kanun tasarısını protesto etmek amacıyla mitinge katılmıştır.

1970 1971 tevkifatı çerçevesinde Devrimci Doğu Kültür Ocakları (DDKO) bünyesinde Kürtçülük faaliyeti gösterdiği gerekçesiyle dava açılmıştır.

1972 tarihi itibarıyla Diyarbakır'da avukatlık yapmış olup, Kürtçülük hareketini drijeye etmeye çalışmıştır.

Nisan 1971 tarihinde TİP'nin 4. Genel Kurulu'nda kardeşi Tarık Ziya Ekinci'nin fikirlerine muhalif olduğunu belirterek asıl amacının; ``Kürdistan'ın tahakkuku olduğunu, kendisinin ise Kürt milliyetçisi olduğunu " ifade etmiştir.

Aralık 1984 tarihi itibarıyla Ankara'da avukatlık yapmıştır.

Şubat 1990 tarihi itibarıyla SHP'den ihraç edilmiş olması nedeniyle, M. Ali Eren ile birlikte Marksist bir parti kurma çalışmalarına başlamıştır.

25.02.1994 tarihinde Ankara Gölbaşı ilçesi Doktorlar Sitesi mevkiinde ölü olarak bulunmuştur.

Behçet Cantürk:

Reşit oğlu, 1950 Lice doğumludur.

Ermeni asıllıdır.

1975 tarihinden itibaren bazı kaçakçıların faaliyetlerine para vermek suretiyle ortak olmuştur.

1975 yılında İlerici Gençlik Derneği'nin (İGD) tertiplediği Diyarbakır Lice protesto yürüyüşünün organize edilmesine katılmış ve para yardımıyla bulunmuştur.

Aynı yıl askere gitmemek amacıyla rüşvet vererek Konya Askeri Hastanesi'nden çürük raporu almıştır.

1977 yılında silah kaçakçılığına başlamıştır.

1978 sonlarında Türkiye'nin Doğu Bölgesi ile Irak ve İran'ın bir parçasında müstakil bir Kürt devleti kurmayı amaçlayan, Celal Talabani'ye bağlı İttihad ı Vatani Kürdistan Partisi ile işbirliği içerisinde bulunan Devrimci Doğu Kültür Dernekleri'ne (DDKD) üye olmuş ve bu örgüte maddi yardımda bulunmuştur.

Aynı tarihte, DDKD' yi maddi yönden kuvvetlendirmek amacıyla silah, mühimmat, uyuşturucu madde ve gümrük kaçakçılığına başlamıştır.

1979 yılında Bulgaristan'dan kaçak olarak PKK'ya silah getirmiştir.

1981 yılında, illegal olarak Suriye'ye gitmiş ve ASALA üyeleriyle, ASALA DDKD işbirliği ile uyuşturucu madde kaçakçılığı faaliyetlerini birlikte organize etme kararı almıştır.

1981 1983 yılları arasında Kapalıçarşı'da kuyumcu Ermeni ve Süryanilerle altın ve pırlanta kaçakçılığı yapmıştır.

1983 tarihinde Dündar Kılıç ve İsmail Hacı Süleymanoğlu'nun, Kapalıçarşı'daki gayrimüslim ve Diyarbakırlılara, altın ve pırlanta kaçakçılığını ele geçirebilmek amacıyla baskı yapması üzerine, ASALA'nın Kapalıçarşı'ya yaptığı bombalı ve silahlı eylemi organize etmiştir.

1983 yılı itibarıyla Diyarbakır'daki eroin tekeli elinde tutmakta ve İstanbullu Ermeniler ile ASALA kanalıyla yurtdışına pazarlamaktadır.

22.06.1984 tarihinde Kürdistan İşçi Partisi ve Kürdistan Öncü İşçi Partisi mensubu olması dolayısıyla Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'na tutuklanmıştır.

Mart 1993 ayı itibarıyla Akdeniz'de batırılan Kismetim I gemisinde bulunan 3 ton uyuşturucuya Hüseyin Baybaşı ile ortaktır.

PKK'ya para toplanmasında kaçakçılar ile örgüt arasında aracılık yapmıştır.

Nisan 1992 tarihinde İranlı Hüsno adlı şahıs ile birlikte Pakistan'dan Türkiye'ye 6 ton bazmorfin ve 5 ton esrar getirmiştir. Behçet Cantürk, uyuşturucunun dağıtımında PKK'ye yardımda bulunan kaçakçıları tercih etmiştir.

Muhtelif tarihlerde, Savaş Buldan, Hüseyin Erez, Hasan Erez, Cahit Kocakaya ve Eyüp Kocakaya adlı uyuşturucu kaçakçılarından PKK adına para toplamıştır.

14 Ocak 1994 tarihinde kimliği belirsiz kişilerce kaçırılmış, cesedi, bir gün sonra Sapanca yakınlarında bulunmuştur.

Sedat Edip Bucak:

İsmail Hakkı oğlu, 1960 Şanlıurfa/Siverek doğumludur.

Şanlıurfa/Siverek Bucak Aşireti reisidir.

1987 tarihi itibarıyla DYP Şanlıurfa milletvekilidir.

Ekim 1993 tarihi itibarıyla DEP Siirt Milletvekili Zübeyir Aydar, Şırnak Milletvekili Selim Sadak ile bir görüşme yapmıştır. Görüşmede, devletin Kürt ve Türk halkları arasındaki kardeşliği bozmak için elinden geleni yaptığını ifade etmiştir.

Aralık 1993 tarihi itibarıyla Urfa Siverek ilçe merkezinde ``Siverek Gençliği'' ibareli bildiri dağıtılmasını sağlamıştır.

24 Aralık 1996 genel seçimlerinde DYP Şanlıurfa milletvekilidir.

Mehmet Ağar:

Zülfü oğlu Elazığ doğumludur.

19 Ekim 1984 tarihinde İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı iken ülkücü drijanlardan Celal Adan ile görüşmüştür.

3 Temmuz 1985 tarihi itibariyle İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde Asayiş Şube Müdürü görevini yürütürken, Süleymancı unsurlarla ilgili hizip gruplarına ait soruşturma tahkikat gibi gizli kalması gereken konuları ve dosyaları, şirketin sahipleri olan İbrahim Aslan ile Mahmut Şahin adlı Süleymancılara bildirmiştir.

4 Eylül 1986 tarihinde ülkücü Selim Kaptanoğlu, ``Çek ve senet tahsili yaptıklarını, Alparslan Türkeş'in adı ile babalarından para topladıklarını, toplanan paraların bir kısmını Alparslan Türkeş'e, bir kısmını ise tutuklu bazı ülkücülere gönderdiklerini, bu işleri yaparken Müdür Yardımcısı Mehmet Ağar ile sıkı temasta olduklarını" ifade etmiştir.

5 Aralık 1990 tarihi itibariyle ``Süleymancı Kemal Kaçar'dan rüşvet aldığı" belirtilmiştir.

29 Eylül 1993 günü yapılan Polis Akademisi'nin sınavlarında akademiye ülkücülerin alınması yönünde baskı yapmıştır.

24 Aralık 1995 genel seçimlerinde DYP Elazığ milletvekili seçilmiştir.

1996 yılında kurulan 53. Hükümet (ANAP DYP Koalisyonu) kabinesinde Adalet Bakanı olarak görev almıştır.

Aynı yıl kurulan 54. Hükümet (REFAH DYP Koalisyonu) bünyesinde ise İçişleri Bakanlığı görevinde bulunmuş olup, 8 Kasım 1996 tarihinde görevinden istifa etmiştir.

Abdurrahman Buğday:

Süleyman oğlu, Palu 1959 doğumludur.

1976 tarihi itibarıyla Ülkü Ocakları Derneği Malatya Şubesi Yönetim Kurulu üyelerindendir.

1977 tarihinde CHP tarafından Malatya'da düzenlenen mitingde bombalama eyleminde bulunan ülkücüler arasında yer almıştır.

20 Eylül 1979 tarihinde Malatya'da mühendis Hüseyin Tuluk'u öldürme eyleminde bulunmuştur.

1979 tarihi itibarıyla TÖB DER üyesi Bektaş Mutlu'nun öldürülme eyleminde bulunan şahıslardandır.

1981 tarihi itibarıyla Malatya Sıkıyönetim Komutanlığı'na aranması nedeniyle İstanbul'da Erol Taş'ın himayesinde saklandığı ve adı geçen şahsa ait kahvehaneyi buluşma yeri olarak kullandığı yolunda haber intikal etmiştir.

Temmuz 1989 tarihi itibarıyla Avrupa'ya kaçmış, burada PKK mensuplarıyla yakın ilişki içerisinde bulunarak uyuşturucu ticareti konusunda PKK adına faaliyet göstermiştir. Temmuz 1989 tarihinde Türkiye'ye geleceği yönünde haberler intikal etmiştir.

Haluk Kırıcı:

Şükrü Hafize oğlu, 1958 Erzurum doğumludur.

Ülkücü kesim içerisinde ``İdi Amin'' lakabı ile tanınmaktadır.

24 Mart 1978 tarihinde Ankara'da Cumhuriyet Savcı Yardımcısı Doğan Öz ile 9 Ekim 1978 günü Bahçelievler semtinde 7 Tıp'linin öldürülme eylemlerinin sanığı olarak aranmıştır.

8 Eylül 1978 tarihinde İstanbul'da sahte kimlikle yakalanarak Ankara'ya getirilmiştir.

1986 yılı içerisinde 3419 sayılı kanun hükümlerinden yararlanmak amacıyla Cumhuriyet Savcılığı'na müracaat etmiştir.

İfadesinde; Bahçelievler katliamını üstlenmesine rağmen mevcut bilgilere ilave yeni bir bilgi vermemiştir.

16 Temmuz 1989 tarihinde Bursa Cezaevi'ndeki açık görüşte, üzerinde Ali Ekinci sahte kimliği ile firar teşebbüsünde bulunmuştur.

26 Nisan 1991 tarihinde Bursa Cezaevi'nden şartlı tahliye edilmiştir.

1991 yılı içerisinde Türk Federasyonu yönetiminde görev almak üzere Almanya'ya gideceği istihbar edilmiştir.

Ülkücü kesim içerisinde önemli bir etkinliğe sahip olan adı geçen, MHP yönetiminde üst kademedeki görev alan şahıslarla iltisaklıdır.

Ayvaz Gökdemir:

Süleyman oğlu, Gaziantep 1947 doğumludur.

Öğretmen Okulları Eski Genel Müdürü'dür.

Mayıs 1990 tarihi itibarıyla MHP Genel Başkanı Alparslan Türkeş tarafından, ülkücü kesim içerisinde uzaklaştırılmıştır.

Aralık 1991 seçimlerinde Gaziantep'ten DYP milletvekili olarak seçilmiştir.

DYP bünyesinde sürdürülen ülkücülerin kadrolaşma çalışmalarını fiilen yürütmektedir.

24 Aralık 1995 genel seçimlerinde DYP Kayseri milletvekilidir.

Ali Yasak (Drej Ali):

Halil oğlu, 1956 Urfa doğumludur.

19 Aralık 1977 tarihinde Ülkü Ocakları Derneği (ÜOD) Urfa Şubesi Yönetim Kurulu üyeliğine seçilmiştir.

1978 yılında Urfa Eğitim Enstitüsü Öğrenci Derneği başkanıdır.

12 Ocak 1978'de kanunsuz yürüyüşe katılmaktan tutuklanmış, 25 Ocak 1978 tarihinde yapılan mahkemesinde tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmıştır.

26 Ocak 1978'te karşıt görüşlülerle girdiği silahlı çatışma neticesinde yaralanmıştır.

1990 yılı itibariyle İstanbul'da yeraltı dünyası ile irtibatlı olarak çek senet kırma işlerinde bulunmuş ve yurtdışındaki kaçak ve aranan ülkücü şahıslarla temas halinde bulunmuştur.

Hüseyin Duman:

Reşit oğlu, 1975 Hakkari/Merkez Kavaklı köyü nüfusuna kayıtlıdır.

26 Ocak 1993 tarihinde güvenlik kuvvetleri tarafından yapılan operasyon sonucunda, 2 torba içinde 38 torba halinde 37 kilogram esrar maddesinin ele geçirilmesi ile ilgili olarak gözaltına alınan şahıslardandır.

Mustafa Deniz:

Asıl adı İhsan Hakan'dır.

Mehmet Emin, Sabiha oğlu, 1965 Ankara doğumludur.

PKK itirafçısı olması nedeniyle Mustafa Deniz kod adını almıştır.

Haziran 1993 tarihinde A. Cem Ersever ile birlikte Ankara'da Mezopotamya Film Video Basın Yayın Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti.'ni kurmuştur.

1 Kasım 1993 tarihinde Ankara/Polatlı Avcılar Köyü yakınında kafasına kurşun sıkılarak öldürülmüş, cesedi bulunmuştur.

Neval Boz:

Hasan kızı, Antakya doğumludur.

A. Cem Ersever'in tercümanlığını yapmıştır.

Suriye/Şam'da Tıp Fakültesi'nde okurken sınavlara girmemesi nedeniyle kaydı silinmiştir.

A. Cem Ersever, hissi ilişki içerisinde bulunduğu adı geçenin Türkiye'deki tıp fakültelerinden birine kaydının alınması için çaba sarf etmiştir.

9 Kasım 1993 günü İstanbul Ankara otoyolu üzerinde ölü olarak bulunmuştur.

Askar (Asko) Simitko:

Tahirhan oğlu, İran Urumiye 1953 doğumludur.

Eylül 1985 tarihi itibarıyla İstanbul'da ikamet etmekte olup, babası ile birlikte Barzani örgütü mensupları arasında irtibatı sağlamıştır.

Aynı tarih itibarıyla İran İstihbaratı'nda görevli şahıslarla irtibatlı olup, anılan görevlilerce İstanbul'da faaliyet gösteren şahısları ve HMÖ mensuplarının faaliyetleri ve kimlikleri hususlarında bilgi toplanması yönünde çalışması istenilmiştir.

1993 yılı itibarıyla üçüncü bir ülkeye gitmek üzere sığınma talebinde bulunmuştur.

Ocak 1995 tarihinde yanında bulunan Lazım Esmaili ile birlikte Ataköy Polat Rönesans Oteli'ndeki gazinodan çıkarırken, kimliği belirsiz kişilerce kaçırılmışlardır.

İstanbul/Silivri Kerev deresi içerisinde kurşunlanarak öldürülen Askar Simitko ve Lazım Esmaili'nin cesetleri, 28 Ocak 1995 tarihinde bulunmuştur.

Lazem (Lazım) Esmaili:

Selim oğlu, 1945 Urumiye ran doğumludur.

Eylül 1991 tarihi itibarıyla İstanbul'da faaliyet gösteren Beyazıt Dış Ticaret Ltd. Şti.'nin ortağı olup müdürlüğünü yapmıştır.

İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü'nden 20 Mayıs 1991 20 Eylül 1992 tarihine kadar çalışma izni almıştır.

İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü'nce 11 Eylül 1993 tarihinde itibaren 2 yıl süreli ikamet tezkeresi verilmiştir.

Ocak 1995 tarihinde yanında bulunan Askar Simitko ile birlikte Ataköy Polat Rönesans Oteli'ndeki gazinodan çıkarırken, kimliği belirsiz kişilerce kaçırılmışlardır.

İstanbul/Silivri Kerev deresi içerisinde kurşunlanarak öldürülen Askar Simitko ve Lazım Esmaeli'nin cesetleri, 28 Ocak 1995 tarihinde bulunmuştur.

Fethullah Gülen:

Ramis oğlu, 1942, Erzurum doğumlu.

1968 yılı itibariyle İzmir Merkez Vaizi, İzmir İmam Hatip ve İlahiyatta Öğrenci Yetiştirme Derneği Kestanepazarı Kuran Kursu öğreticisi görevlerinde bulunmuştur.

1969 Ağustos ayı içinde İzmir Buca'da kendi yönetiminde olan dernek ve Kestanepazarı Kuran Kursu'nda okuyan 100 öğrencinin katılımıyla açılan bir kampta, Kuran okumanın yanı sıra Risale i Nur eğitimi yapmıştır.

Aynı yıl içinde Said i Nursi için Isparta'da okutulan mevlüde katılmıştır.

1970'de İzmir'de Nurculuk üzerine programlar yapmış, ayrıca toplantılarda eğitici görevini üstlenmiştir.

1971 Ocak ayı içinde, İzmir İmam Hatip ve İlahiyat Öğrenci Yetiştirme Derneği içinde Nurculuk faaliyetleri yürüttüğü gerekçesiyle dernek idare heyetinden çıkarılmıştır.

Aynı yıl itibariyle Nurculuk faaliyetlerinden dolayı İzmir Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından ifadesi alınarak hakkında dava açılmıştır.

Anılan komutanlıkça açılan davası sonucunda vaaz etme yetkisi alınmıştır.

1972 Eylül ayı içinde Erzurum'a gitmiş, anılan ilde Nurcu liderle görüşmüş ve çeşitli Nur toplantılarına katılmıştır.

1973 yılı itibariyle Edremit'e tayin edilmesine karşın, İzmir'de ikamet ederek her hafta cuma günleri Edremit Alemzade Camii'nde vaaz vermiş ve her gelişinde ayrı ayrı Nur medreselerinde Nur toplantıları düzenlemiştir.

Aynı yıl itibariyle Edremit Merkez Vaizi görevi sırasında yaz aylarında Edremit civarında açılmış olan ve Nurcu öğrencilerin iştirak ettiği kamplarda Nurculuk faaliyetlerini organize etmiştir.

1974 Eylül ayı içinde Merkez Vaizliği'ne tayin edilmiştir.

1974 1976 yılları arasında yurt çapında çeşitli konularda konferanslar vermiştir.

1976 Temmuz ayı içinde Aydın çevresinde açılması planlanan Nur kamplarında F. Gülen'in fıkıh dersi vereceği öğrenilmiştir.

1976 Ağustos ayı başında İzmir Bornova ilçesi vaizliğine atanmıştır.

Münfesih MSP yanlısı olan Nurculardan Fethullah Gülen, İran'da gerçekleştirilen devrimin Türkiye'de de gerçekleştirilmesini arzulamakta olup, Türkiye'de İslami bir devrim için yurt sathında teşkilatlanmaya önem vermektedir.

İzmir Bornova Merkez Vaizi olduğu dönemde vaaz bantlarının yurt sathında dağıtılmasını sağlayarak Nurculuk propagandası yapmıştır.

19.04.1980'de İzmir'de gerçekleştirilen bir Nur toplantısında yaptığı konuşmada; birkaç gün içerisinde ``Huruç hareketi'' (Atılım hareketi) başlatılacağını, bu hareket için hemen he-

men her ilde liderlerin tespit edildiğini, İran'da yapılan İslam hareketinin Türkiye'de de böylece başlamış olacağını" belirtmiştir.

1980 yılında İzmir'de bir Nur toplantısında yaptığı konuşmada; ``Huruç hareketinin başarıya ulaşması için bütün yurta kendi binalarında ve kiralayacakları müsait yerlerde orta ve yükseköğrenim gören öğrenciler için yurt binalarının açılması, yurtlarda eğitilen öğrencilerin meyvelerini vermesi, kendi fikirleri doğrultusunda çeşitli kitap ve dergilerin basımının gerçekleştirilmesi ile özellikle Türkiye'deki öğretmenlerin büyük bir bölümünün kendi yönlerinde faaliyet göstermeleri gerektiğini" ifade etmiştir.

24.06.1980 tarihinde, ``Denizli Merkez Akyazılı Köyü Orta ve Yüksek Eğitim Vakfı" Denizli Şubesi'nin açılışında yaptığı konuşmada; ``Milletimiz içinde bulunduğu zelil duruma, şeytanın uşakları muallimler ve onların yetiştirdiği inançsız talebeler nedeniyle düşmüştür. Rusya, Müslümanlığın giderek azalması ve komünizmin yayılması amacıyla, Türkiye'ye her yıl yardım göndermektedir. Ahlaksızlık, zina ve anarşi almış yürümüştür" tarzında ifadeler kullanmıştır.

Yazıcı Nurcuların lideri olan Fethullah Gülen, Bornova Merkez Camii'nde verdiği vaazlarında, hükümetin icraatlarını eleştirmiştir.

1980 yılında İzmir'de Nurcuların yayın organı ``Sızıntı" adlı dergide zaman zaman ``MFD" rumuzu ile yazılar yazmıştır.

12.09.1980 tarihinde Ege Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı'nca kendisini yakalamaya yönelik operasyonu haber alması sonucu, İzmir'den Erzurum'a kaçmıştır.

16.10.1980 tarihinde müstafi addedilmek için Erzurum'dan 20 günlük, daha sonra Kayseri Tıp Fakültesi'nden 45 günlük

rapor alıp Bornova Müftülüğü'ne göndermiştir.

1980 Aralık ayında İzmir Bornova Merkez Vaizliği'nden Çanakkale'ye tayinini yaptırmıştır.

1981 Ocak ayı itibarıyla Isparta ili Uluborlu ilçesinde bulunan Islah Sitesi'ndeki ``İmam Hatip Lisesi Öğrencilerini Korumaya ve Yetiştirme Derneği'' merkezinde gizlenmiştir.

27.02.1981 tarihinde Eyüp İstanbul Hükümet Tabipliği, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Psikiyatri Kliniği'nce 20 günlük rapor almıştır.

22.03.1981 tarihinde Çanakkale Müftülüğü Merkez Vaizliği'nden istifa etmiştir.

1981 yılında Ankara'da Nurcu liderlerden ``Toprak Diş Kliniği'' sahibi Hayrettin Toprak'ın evinde saklanmıştır.

1982 Mayıs ayında Konya'daki Nurcu liderlerle bir toplantı düzenlemiştir.

7.8.1982 tarihinde Keşan'ın bir köyünde gizlenerek ``Molla'' ve ``Dahhak'' takma isimlerini kullanmıştır.

Aynı yıl itibarıyla Sızıntı grubuna mensup şahıslarca, Mekke'de kiralanan bir dükkanda adı geçen bantları hac sürerince Türk hacılarına satılmıştır.

10.06.1983 tarihinde Menemen Helvacıköy'de Y.İ.E. öğrencisi Yaşar Erdoğan'ın yanında saklanmıştır.

Ege Ordu ve İzmir Antalya illeri Synt. Komutanlığı'nın 7 Şubat 1985 tarihli yazısı ile arananlar listesinde yer almıştır.

18 Mayıs 1985 tarihi itibarıyla, kendisini maddi yönden destekleyen zenginlere hitaben İstanbul/Altunizade'de bir konuşma yapmış ve özel okullara maddi yardımda bulunmaları için etkileyici öğütlerde bulunmuştur.

23 Eylül 1985 tarihi itibarıyla Çanakkale ili Biga ilçesinde mukim Fethullah Gülen grubuna mensup Nurculardan Sabri

Kadioğlu, Abdülkadim Zellüm adlı yazarın ``Hilafet Nasıl Yakıldı'' isimli eserini, Nurcular ile Milli Görüş mensuplarına ücretsiz olarak dağıtmıştır.

1 Ekim 1985 tarihi itibariyle; Hizb üt Tahrir mensubu Muhammed Kürdi, parti merkezinden aldığı emir üzerine, İzmir'de tahsilini yaparken, Fethullah Gülen ile bir görüşme yapmış, ancak bu görüşmede müspet bir netice alınamamıştır.

Genelkurmay Başkanlığı tarafından çıkarılan 15 Nisan 1985 gün ve 7130 97/85/Synt. İstihbarat Hrk. Ş. Ks. sayılı aranan şahıslar kitabının 2. kategori, 15. sayfa ve 588 sırasında arananlar arasında yer almıştır.

1987 yılında, İstanbul'daki evinde, imamlarına eğitim vermeye başlamıştır.

Ağustos 1987 ayında ders verdiği öğrencilerine yaptığı konuşmada; ``Alparslan Türkeş ile görüştüğünü, Türkeş'ten cemaatini şariat doğrultusunda yetiştirmesini istediğini, onun da kabul ettiğini'' ifade etmiştir.

6 Eylül 1987 günü yapılan seçim yasaklarıyla ilgili referandumda, Turgut Özal'ı desteklemek maksadı ile Nurcuların hayır oyu kullanmalarını sağlamıştır.

Şubat 1990 tarihinde Korkut Özal'ın dünürünün İstanbul'daki evinde, ``ANAP'ın geleceği ile ilgili'' toplantıya katılmıştır.

Mart 1990 ayı içerisinde Türkiye'deki İslami faaliyetleri tek bir merkezden koordine etmek amacıyla oluşturulan İslam Şurası içerisinde yer almıştır.

1990 yılı içerisinde rahatsızlığı sebebiyle birkaç kez yurtdışına çıkmıştır.

20 Ekim 1991 tarihinde yapılan genel seçimler arifesinde münfesiş MÇP'ye 3.5 milyar yardımda bulunmuş ve seçimlerde MÇP ile ittifak yapan RP'yi desteklemiştir.

Nisan 1992 ayı içerisinde, Azerbaycan'a giderek anılan ülkede TV kurma çalışmalarını başlatmıştır.

Aynı tarihte ABD'deki Risale i Nur Enstitüsü'nün çalışmalarını yönlendirmek maksadıyla gizli olarak anılan ülkeye gitmiş, ardından Avustralya'ya geçerek Türk öğrencilerin akademik eğitim gördüğü okul ve kaldıkları yurtları ziyaret etmiştir.

Ayrıca kuracağı üniversitelerde ders verdirmek amacıyla söz konusu ülkelerdeki çeşitli profesörlerle de görüşmüştür.

1992 yılı içerisinde MÇP'den ayrılarak yeni bir parti kurma çalışmalarına giren Muhsin Yazıcıoğlu'na maddi ve manevi destek vermektedir.

19 Ocak 1994'te Ankara'da kurulan ``Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı''nın kurucuları arasında yer almaktadır.

1995 yılı içerisinde ABD, Almanya, İngiltere ve Rusya'nın Türkiye'deki büyükelçileri tarafından ayrı ayrı ziyaret edilmiştir. Ağustos 1995 tarihi itibarıyla basında çıkan devlet yanlısı beyanları nedeniyle İBDA C örgütünün lideri Salih Mirzabe-yoğlu tarafından ölümle tehdit edilmiştir.⁶⁴

64 <http://siyaset.bilkent.edu.tr/susurluk/mit/>

Ermeni Sorunu ve Hrant Dink

Türklerle Ermenilerin ilk karşılaşmaları Çağrı Bey'in 1016-1021 yılları arasında Anadolu'ya yaptığı keşif akınları sırasında olmuştur. Çağrı Bey seferler sırasında Ermeni Krallığı ile savaşlar yapmıştır. Ancak seferlerin keşif amaçlı olması nedeniyle savaşlar şiddetli olmamıştır. 1071 Malazgirt Savaşıyla Anadolu'yu yurt edinmeye başlayan Türkler burada Ermenilerle birlikte yaşamaya başlamışlardır. Bu birliktelik uzun yıllar devam etmiştir. Anadolu Selçuklu döneminde Türklerle beraber yaşayan Ermenilere geniş haklar tanınarak varlıklarını sürdürmelerine imkân verilmiştir.

Osmanlı Devletinin Yükselme döneminde Fatih Sultan Mehmet, İstanbul'u fethettikten sonrada Ermenilerin özgürce yaşamalarını sağladığı gibi onların Rum baskısından kurtulmasına da fırsat vermiştir. Fatih Sultan Mehmet Ermenilerin dini inanışlarını rahatlıkla yerine getirebilmeleri için Ermeni Patrikliğinin kurulmasını sağlamıştır. Fatih döneminden itibaren Türk-Ermeni dostluğu giderek artmıştı.

Ermeniler, İmparatorluk içerisinde hiçbir yerde Türklerle oranla çoğunluğa sahip olmadıklarından mezhep yönünden de aralarında birlik bulunmadığından diğer Hristiyan toplulukların aksine Türk kültürünü benimsemişlerdi. Çiftçilik, ticaret, endüstri, gibi işlerle uğraşmaktaydılar ve durumları gayet iyiydi. Ayrıca devletin çok önemli ve yüksek kademelerinde görev yapmaktaydılar. Bu yönleriyle de "Ermenilere Türkler tarafından, her hangi bir ulustan daha çok saygı gösterilmekteydi." İşte Türk-Ermeni ilişkileri genelde bu olum-

lu hava içerisinde 1877-1878 Savaşına kadar geldi.⁶⁵ Bilindiği gibi 1877-1878 Osmanlı Rus Savaşında Rus ordusu Doğu Anadolu'yu işgal etti. Bu işgal sırasında da Ruslar Ermenilerle doğrudan temasa geçtiler. Rus ordusunda ise pek çok Ermeni asker ve subay görev yapıyordu. Bunlar içerisinde en ünlüleri Rus ordusunu idare eden General Loris Melikof'tu. Doğu Anadolu bölgesine girerek buradaki Ermenileri Türklerle karşı kıskırtan Rus askerleri Ermeniler tarafından Türklerin öldürülmelerine neden oldular. 1877-1878 Osmanlı-Rus Savaşı sonrasında imzalanan Ayastefanos Antlaşmasına Rusya, Ermenilerle ilgili şu maddeyi koydurarak "Babiâli, Doğuda Ermenilerin bulunduğu yerlerde gereken ıslahatı yapacaktır. (6.madde) Ermenilerin temsilciliğini üstlenmiş oluyordu. Bu durum ileriki dönemlerde Rusya'nın Ermenileri kullanarak Osmanlı'nın iç işlerine karışmasına fırsat tanıyordu. Aynı zamanda Berlin Anlaşması'ndaki 61.madde Ermeni Sorunun uluslar arası bir sorun haline gelmesine neden olmuştur.

Osmanlı Devleti'nin imzaladığı bu anlaşma İngiltere ve diğer Avrupalı devletleri rahatsız etti. Rusya'nın Doğu Anadolu üzerinden Ermenileri kullanarak güneye inme fırsatını elde etmesi en fazla İngiltere'yi rahatsız etmiştir.

Avrupalı devletlerin itirazları üzerine Rusya Ayastefanos'un geçersiz olduğunu kabul etti ve 13 Temmuz 1878'de Berlin Anlaşmasını imzalamak zorunda kaldı. İngiltere Berlin Antlaşması'nın 61.maddesinde yer alan "Babiâli, Doğuda Ermenilerin bulunduğu yerlerde gereken ıslahatı yapacaktır". maddesinden yararlanarak Rusya ile birlikte Osmanlı iç işlerine müdahaleyi kendine görev haline getirdi. Avrupalı devletler Osmanlı'yı parçalamanın yolu olarak Ermenileri seçmişlerdir.

65 Siyasi tarih Rıfat Uçarol s.376

Hınçak Komitası ve Taşnak Sutyun Komitası İngiltere'den ve Rusya'dan aldıkları yardım sonrasında Anadolu'da ve İstanbul'da birçok isyan çıkarmışlardır. Bu isyanlardan birçoğunda Ermeniler ve Türkler aralarındaki dostlukları bozarak birbirlerini öldürdüler. Ermenilerin Türklere karşı başlattıkları düşmanca tutma bağı olarak İstanbul'da ki Osmanlı Bankası baskını, Sasun İsyanı ve II. Abdülhamit'e karşı 1905'te başarısız olan Yıldız Suikastı, dünyada büyük yankılar uyandırdı. Ermeni konusu bu şekliyle 1908 yılına kadar devam ederek geldi.

Hınçak Komitası ve Taşnak Sutyun Komitası Ermenileri kendi emelleri doğrultusunda kullanmak amacıyla Ermeniler üzerinde birçok oyuna başvurdular. Ermeniler üzerinde etkili olmak her iki komitanın da ayakta kalabilmesi için temel şarttı. Çünkü başta Rusya ve İngiltere olmak üzere tüm Avrupalılar karşısında Ermenilerin lideri durumunda olmak mad-di ve manevi açıdan büyük kazançlar sağlayacaktı. Bu amaçla her iki Ermeni Komitası da Ermeniler üzerinde etkili olabilmek için her yola başvuruyorlardı. Ermeni milliyetçilerin desteğini alabilmek için Türk avına çıkmışlardı. Gerektiğinde Türk dostu Ermenileri bile katletmekten geri kalmamışlardır. "14 Nisan 1909 günü Adana'da başlayan Ermeni isyanı 3 gün sürdü. Bu olay Maraş, Payas, Erzin, Dört Yol, Antakya, Tarsus ve öteki yerlere yayıldı. Bu arada Halep, Antep ve dolaylarındaki ilçelerde, Konya, Kayseri ve hatta Beyrut'ta gerginlik çoğaldı ve buralarda tehlikeli bir durum ortaya çıktı."⁶⁶

1914'te I.Dünya Savaşı'nın başlaması üzerine başta Ermeni Patriği olmak üzere Hınçak ve Taşnak Sutyun Komitalarının liderleri Osmanlı Devleti'ne karşı Ermeni halkı kışkırtmaya başladılar. Avrupalılardan aldıkları destekle Van, Bitlis ve Zeytun'da katliamlar gerçekleştiren Ermeniler Osmanlı Devleti'ne karşı düşmanlıklarını arttırdılar.

Osmanlı Hükümeti, Başkomutanlığın önerisi üzerine bugün Ermeni Tehciri diye adlandırılan göç ettirme yasasını yürürlüğe koydu.

“Madde 2-Ordu ve bağımsız kolordu ve tümen komutanları askeri nedenlerden dolayı veya casusluk ve hıyanetlerini hissettikleri köy ve kasabaların halkını tek tek veya toplu olarak memleketinin diğer bölgelerine gönderebilirler ve oraya yerleştirebilirler.”⁶⁷

Maddesiyle Ermeni tehciri yasallık kazanmıştı. Osmanlı Devleti Ermeni göçü sırasında yaşanabilecek olumsuzlukları düşünerek göçmenlerin can, mal ve sağlıklarının korunması ile ilgili yeni bir yönetmelik hazırlamıştır. Orijinal metni İngiliz arşivlerinde bulunan bu yönetmeliğin iki maddesi şu şekildeydi.

“Madde 21-Göç edenlerin gerek kamplarda, gerek yolculuk esnasında bir saldırıya uğramaları halinde saldırganlar derhal tutuklanarak Divan-ı Harbe (Askeri mahkemeye) sevk edileceklerdir.”

“Madde 22-Göç edenlerden rüşvet veya hediye alanlar veya vaat yahut tehdit ile kadınları iğfal edenler, yahut onlarla meşru olmayan ilişki kuranlar derhal görevden alınıp, Divan-ı Harbe sevk edilerek ağır şekilde cezalandırılacaktır.”⁶⁸

Osmanlı Devleti aldığı bu kararlar Ermenilerin dış güçlerin oyunuyla Türkleri katletmesini engellemeye çalıştığı gibi aynı zamanda karşıt tepkilerin kötü sonuçlar doğurmasını da engellemeye çalışmıştır. Yani evlatları, eşleri, anne ve babaları Ermenilerce katledilmiş Türk askerlerinin ve halkın yapabilecekleri saldırılara karşı Ermenileri bölgeden uzaklaştırarak korumaya çalışmıştır.

67 Saral, Ahmet Hulki, Ermeni Meselesi (Tarihsiz, s. 163)

68 Uçarol Refat Aynı eser s.491

I.Dünya Savaşı'nı kaybedilmesi üzerine Ermeniler Tehcir sorumlusu bahanesiyle, işgal güçlerinin de yardımıyla, Anadolu'da kan dökmeye başlamışlardır. Mondros Ateşkes Antlaşması'ndaki 24 maddenin yürürlüğe girmesini isteyen Ermeniler Doğu Anadolu'da karışıklık çıkararak bölgenin İtilaf Devletleri tarafından işgalini istiyorlardı. Ermeniler, savaş sonrası kurulacak düzen içerisinde bir Ermeni Devletinin kurulacağı sözünü Avrupalı Devletlerden almışlardı. Hatta Paris Barış Konferansı sırasında da gerekli desteği ve yardımları görmüşlerdi.

Kurtuluş Savaşı sırasında Kazım Karabekir komutasındaki birliklerin Ermenilere karşı Kars zaferini kazanması üzerine Ermenilerin Doğu Anadolu'daki iddialarından vazgeçtiklerini gösteren Gümrü Antlaşması imzalanmıştır. Bu antlaşmayla TBMM'yi tanıyan ilk devlet Ermenistan olmuştur.

Tehcir sırasında insanlar hastalık, açlık ve değişik nedenlerden dolayı hayatlarını kaybetmişlerdi. Devlet ihmalleri olduğunu düşündüğü memurlarını idam etmekten geri kalmamıştı.

Kurtuluş Savaşı sırasında imzalan Gümrü, Moskova ve Kars Antlaşmaları Türklerle Ermeniler arasında yeniden barışın sağlanmasına katkıda bulunmuşlardı. Uzun yıllar devam eden bu dostluk yine dış güçlerin iki toplum arasındaki acı olayları yeniden kaşımalarıyla 1973'te tekrar bozulmuştur. Aslında daha öncesinde Avrupa'da yaşayan bazı Ermeniler bu oyunlara erken gelmişlerdi. Tehcir suçlusu olarak gördükleri Talat Paşa'ya 1921 yılında, Eski Sadrazam Sait Halim Paşa'ya ve 1922 yılında ise Cemal Paşa ve yanındaki yaverlerine karşı giriştikleri suikastlarda bu devlet adamlarını katletmişlerdi. Bu olaylar Türkiye tarafından yakın takip edilemediği için Ermenilerin yanına kar kalmıştı.

Avrupalı devletlerin yardımını alan Ermeni diasporası 1973 yılından itibaren eskiden olduğu gibi önemli devlet adamları-

mıza suikastlar yapmaya başladılar.1973 ile 1984 arasında birçok büyükelçimizi ve diplomatımızı katlettiler. Bahane olarak da Tehcir meselesini ileri sürüyorlardı. Hatta Erzurum, Kars, Ardahan gibi doğu illerinin yanında Maraş, Adana ve İstanbul gibi diğer illerimizden toprak ve sözde tehcir sırasında kaldığını iddia ettikleri mallarını istiyorlardı. Avrupalı Devletlerin desteğiyle başlattıkları suikastları Asala adı altında kurdukları terör örgütüyle gerçekleştirdiler

Türkiye'nin dünyanın birçok bölgesinde görev yapan yetişmiş elemanlarını hunharca katlettiler. Avrupa'nın göbeğinde gerçekleştirilen katliamlara başta Fransa olmak üzere diğer Avrupalı devletler göz yumdular. Zaten onların istediği buydu. Yani Türkiye Ermeni sorunuyla uğraşsın dursun ama hiçbir şekilde büyümesin idi.

Ermeni Katliamlarının Avrupalı vatandaşlara zarar vermeye başlaması üzerine Avrupalı Devletler bir anda ters bir hamle ile Ermeni terörüne karşı harekete geçtiler. Ancak bu karşı harekete geçişin temel nedeni Türkiye'ye yardım etmek değildi. Avrupa da Ermeni terörüne karşı giderek artan öfkenin yanında kamuoyunun da Ermenilere karşı birleşmesi yöneticileri aldıkları bu karara mecbur etmişti. Avrupa'daki desteklerini bir bir kaybeden Asala bir süre sonra MİT'in ve gayri resmi görevlilerin gayretleriyle kısa sürede bitirilmiştir.

ASALA Terör Örgütü ve katliamları (1973-1984)

“27 Ocak 1973-Santa Barbara...”

Mehmet Baydar ve Konsolos Bahadır Demir,27 Ocak 1973 tarihinde 78 yaşındaki Amerikan uyruklu Ermeni Gurgen (karakin) Yanıkyan tarafından şehit edildi. Elinde bulunan Abdülhamit'e ait bir tabloyu Türkiye'ye armağan etmek iste-

diğini bildirerek ,Baydar ve Demir'i Santa Barbara' daki Baltimore Oteline davet eden Yanikiyan ,iki diplomatı otelde silahla üzerlerine ateş açarak öldürdü.Cinayetten sonra tutuklanan ve müebbet hapis cezasına çarptırılan Yanikiyan 31 Aralık 1984 tarihinde af ile serbest bırakıldı.Yanikiyan ,serbest kaldıktan kısa bir süre sonra öldü.

22 Ekim 1975-Viyana...

Türkiye'nin Viyana Büyükelçisi Daniş Tunalıgil, büyükelçiliği basan 3 terörist tarafından şehit edildi.20 Şubat 1975'te Beyrut'taki THY bürosu bombalandı. Olayı gizli Ermeni ordusu Esir Yanikiyan grubu üstlendi. Olay yerine bırakılan mektupta ,”Ermenilerin haklı davasında emperyalistlere karşı mücadele edileceği, eylemlerin Türkiye, İran ve ABD'yi hedef alacağı, bu bombalama eylemin de başlangıç olduğu” bildirildi. 22 Ekim 1975 tarihinde, otomatik silahlı 3 kişi, Türkiye'nin Viyana Büyükelçiliğine girerek kapıdakileri etkisiz hale getirdikten sonra Büyükelçinin makam odasına girdiler. Burada Daniş Tunalıgil'e Türkçe,”Siz sefir misiniz?”diye soran ve “evet” yanıtını alan saldırganlar, Tunalıgil'i otomatik silahlarla taradılar. Tunalıgil, olay yerinde can verdi.3 terörist, hızla binayı terk ederek, bir otomobille uzaklaştılar.

24 Ekim1975-Paris...

Türkiye'nin Paris Büyükelçisi İsmail Erez ve makam şoförü Talip Yener, büyükelçilik yakınlarında katledildi. Büyükelçi Erez'in makam aracı, yerel saatle 13.30 sıralarında büyükelçilik yakınındaki Seine Nehri üzerindeki Bir Hakeim Köprüsü'nde pusuya düşürüldü. İsmail Erez ve makam şoförü Talip Yener, otomatik silahlarla taranarak öldürüldü. Saldırısı” Ermeni Soykırımını Adalet Komandoları” adlı örgüt üstlendi.

16 Şubat 1976-Beyrut...

Türkiye'nin Beyrut Büyükelçiliği Başkâtibi Oktar Cirit, bir salonda otururken Ermeni terörizminin kurbanı oldu. Saldırısı ASALA üstlendi. ASALA ismi ilk kez bu cinayetle duyuldu.

9 Haziran 1977-Roma...

Türkiye'nin Vatikan Büyükelçisi Taha Carım, büyükelçilik ikametgâhının önündeki iki teröristin açtığı ateş sonucunda öldü. Saldırısı "Ermeni Soykırımı Adalet Komandoları" adlı örgüt üstlendi.

2 Haziran 1978-Madrid...

Türkiye'nin Madrid Büyükelçisi Zeki Kuneralp'in makam aracına 3 terörist tarafından ateş açıldı. Arabada bulunan büyükelçinin eşi Necla Kuneralp ile Emekli Büyükelçi Beşir Balcıoğlu hayatlarını kaybettiler. Saldırısı "Ermeni Soykırımı Adalet Komandoları" adlı örgüt üstlendi. Bu olayda ilk kez bir yabancı da Ermeni teröristlerin Türklere yönelik saldırısı sırasında öldü. Makam şoförü İspanyol Atonio Torres, teröristlerin kurşunlarına hedef oldu.

12 Ekim 1979- Lahey...

Hollanda'daki Türkiye Büyükelçisi Özdemir Benler'in oğlu Ahmet Benler, silahlı saldırı sonucu öldürüldü. Olayı bu kez hem "Ermeni Soykırım Adalet Komandoları" hem de "ASALA" üstlendi.

22 Aralık 1979 - Paris...

Türkiye'nin Paris Turizm Müşaviri Yılmaz Çolpan, bir teröristin saldırı sonucu katledildi. Bu olay ,Ermeni terörizminin Paris'teki ikinci saldırısı oldu.Olaydan sonra haber ajanslarına telefon eden bir kişi Roma,Madrid ve Paris'teki eylemlerden

“ Ermeni Soykırım Adalet Komandoları” adlı örgütün sorumlu olduğunu bildirerek ” Türk hükümeti Ermenilere hak tanımadığı için Avrupa’daki Türk diplomatları öldürüyoruz” dedi.

31 Temmuz 1980 -Atina...

Türkiye'nin Atina Büyükelçiliği İdare Ataşesi Galip Özmen ile 14 yaşındaki kızı Neslihan Özmen, bir teröristin silahlı saldırısı sonucu katledildiler. Galip Özmen'in eşi Sevil Özmen ve oğlu Kaan Özmen olaydan yaralı olarak kurtuldular. Saldırığı bu kez ASALA üstlendi.

17 Aralık 1980 - Sidney...

Türkiye'nin Avustralya Başkonsolosu Şarık Arıyak ile koruma görevlisi Engin Sever, Ermeni terörizminin kurbanı oldular.

6 Şubat 1980 Bern...

Türkiye'nin İsviçre Büyükelçisi Doğan Türkmen Bern de uğradığı saldırıdan yara almadan kurtuldu.

17 Nisan1980-Vatikan...

Türkiye'nin Vatikan Büyükelçisi Vecdi Türel'in makam aracına ateş açıldı. Türel ve koruma görevlisi Tahsin Güvenç saldırıdan yaralı olarak kurtuldular.

26 Eylül 1980 - Paris...

Türkiye'nin Paris Büyükelçiliği Basın Danışmanı Selçuk Bakalbaş, uğradığı saldırıda yaralandı.

4 Mart 1981 -Paris...

Türkiye'nin Paris Büyükelçiliği Çalışma Ataşesi Reşat Moralı ile din görevlisi Tecelli Arı, Çalışma Ataşeliğinden çıkıp arabaya binecekleri sırada 2 teröristin saldırısına uğradılar. Mo-

ralı saldırı sırasında hayatını kaybederken, din görevlisi Arı, ağır yaralı olarak kaldırıldığı hastanede öldü. Saldırıyı ASALA üstlendi. Bu olay ile Ermeni terörizminin Paris'teki üçüncü katliamı oldu. Türkiye, Türk diplomatlarını etkin bir şekilde korumadığı için Fransa'ya protesto notası verdi.

9 Haziran 1981- Cenevre...

Türkiye'nin Cenevre Başkonsolosluğu Sözleşmeli Sekreteri Mehmet Savaş Yergüz, evine gitmek üzere konsolosluktan ayrıldıktan sonra hemen uğradığı silahlı saldırıda hayatını kaybetti. Saldırıyı ASALA üstlendi. Olaydan sonra yakalanan Lübnan uyruklu Ermeni terörist Mardiros Cangozyan, 15 yıl ağır hapis cezasına çarptırıldı.

24 Eylül 1981 - Paris...

Türkiye'nin Paris Başkonsolosluğu ile Kültür Ataşeliğinin bulunduğu binayı işgal eden 4 ermeni terörist, 56 Türk görevli ve vatandaşı rehin aldı. Teröristler, kendilerine müdahale etmek isteyen güvenlik görevlisi Cemal Özen'i öldürdüler, Başkonsolos Kaya İnal'ı yaraladılar. Ermeni teröristler, Türkiye'de siyasi tutuklu 12 kişinin salınarak Paris'e getirilmesini istediler. İsteklerinin kabul edilmeyeceğini anlayan teröristler 15 saat sonra polise teslim oldular. Türkiye, Fransa'yı bir kez daha uyarırken, Fransa da saldırıyı kınadı. Olayı ASALA üstlendi. Saldırıyı gerçekleştiren 4 Ermeni terörist, Vasken Sakosesyan,

Kevork Abraham Gözliyan, Aram Avedis Basmacıyan ve Agop Abraham Turfanyan, 31 Ocak 1984'de Fransa da 7 şer yıl hapis cezasına çarptırıldılar. Sonuç Türkiye'de büyük tepkiyle karşılandı.

2 Nisan 1981-Kopenhag...

Türkiye'nin Kopenhag Çalışma Ataşesi Cavit Demir, oturduğu apartmanın asansöründe uğradığı silahlı saldırıdan yaralı olarak kurtuldu.

25 Ekim 1981-Roma...

Türkiye'nin Roma Büyükelçiliği İkinci Kâtibi Gökberk Ergenekon, yolda yürürken saldırıya uğradı. Ergenekon olaydan yaralı olarak kurtuldu.

28 Ocak 1982- Los Angeles...

Türkiye'nin Los Angeles Başkonsolosu Kemal Arıkan öldürüldü. Arıkan 'ın katili Taşnak militanı Hampig Sasunyan müebbet hapis cezasına çarptırıldı.

5 Mayıs 1982 -Boston...

Türkiye'nin Boston Fahri Başkonsolosu Orhan Gündüz uğradığı silahlı saldırıda öldü.

7 Haziran 1982- Lizbon...

Türkiye'nin Lizbon Büyükelçiliği İdare Ataşesi Erkut Akbay otomobilinde uğradığı silahlı saldırıda öldü. Otomobilde bulunan Nadide Akbay, yaralı olarak kaldırıldığı hastanede bir süre sonra yaşamını yitirdi.

27 Ağustos 1982 -Ottowa...

Türkiye'nin Ottawa Büyükelçiliği Askeri Ataşesi Atilla Altıkat, silahlı saldırı sonucu öldü.

9 Eylül 1982 -Burgaz...

Türkiye'nin Burgaz Başkonsolosluğu İdare Ataşesi Bora Süelkan katledildi.

8 Nisan 1982 -Ottowa...

Türkiye'nin Ottawa Büyükelçiliği Ticaret Müşaviri Kani Güngör, uğradığı silahlı saldırıda yaralandı.

21 Temmuz 1982 -Rotterdam...

Türkiye'nin Rotterdam Başkonsolosu Kemal Demirer'e konutu önünde silahlı saldırı düzenlendi. Demirer, olaydan yaralanmadan kurtulurken, saldırgan yaralı olarak yakalandı.

7 Ağustos 1982- Ankara...

ASALA' ya bağlı teröristler Ankara Esenboğa Havalimanında düzenlediği silahlı baskında 8 kişi öldü 72 kişi yaralandı. Bu Ermeni terörizminin Türkiye'deki ilk eylemi oldu.

9 Mart 1983 -Belgrat...

Türkiye'nin Belgrat Büyükelçisi Galip Balkar'a 2 terörist tarafından 9 Mart ta silahlı saldırı düzenlendi. Olayda ağır yaralanan Balkar 11 Mart ta hayatını kaybetti. Olayda bir Yugoslav öğrenci hayatını kaybetti. Saldırıyı yapan Kirkor Levonyan ile Raffi Aleksandr, olaydan tam bir yıl sonra 9 Mart 1984 de 20 şer yıl ağır hapis cezasına çarptırıldılar.

14 Temmuz 1983 - Brüksel...

Türkiye'nin Brüksel Büyükelçiliği İdare Ataşesi Dursun Aksoy Ermeni teröristlerce katledildi.

27 Temmuz 1983 - Lizbon...

Türkiye'nin Lizbon Büyükelçiliği, 5 Ermeni terörist tarafından basıldı ve bina içindekiler rehin alındı. Baskın sırasında büyükelçilik müsteşarı Yurtsev Mihcioğlu'nun eşi Cahide Mihcioğlu hayatını kaybetti.Portekiz polisi düzenlediği operasyonla rehineleri kurtardı,5 teröristi de öldürdü.Örgüt ,terörist-

lerin öldürülmesi nedeniyle Portekiz Başbakanı Mario Soarez'i ölümle tehdit etti.

16 Haziran 1983 -İstanbul...

İstanbul Kapalıçarşı'da bir terörist tarafından halkın üzerine ateş açıldı. Olayda 2 kişi öldü, 21 kişi yaralandı. Saldırgan olay yerinde öldürüldü. Olayı bir Ermeni teröristin yaptığı anlaşıldı.

15 Temmuz 1983 - Paris...

THY'nin Paris Orly havalimanındaki bürosu önünde bomba patladı. Olayda 2'si Türk, 4'ü Fransız, 1'i ABD'li, 1'i de İsveçli olmak üzere 8 kişi öldü, 28'i Türk 63 kişide yaralandı. Bu olay tarihi "Orly Katliamı "olarak geçti.

28 Nisan 1984 -Tahran...

Türkiye'nin Tahran Büyükelçiliği Sekreteri Şadiye Yönder'in eşi İran ile Türkiye arasında ticaret yapan işadamı Işık Yönder, bir ASALA militanı tarafından öldürüldü

20 Haziran 1984-Viyana...

Türkiye'nin Viyana Büyükelçiliği Çalışma Ataşesi Erdoğan Özen, otomobiline yerleştirilen bombanın patlaması sonucu öldü. Olayı "Ermeni Devrimci Ordusu " adlı örgüt üstlendi.

19 Kasım 1984 -Viyana...

Türkiye'nin BM temsilciliğinde görevli Enver Ergun, aracına yerleştirilen bombanın patlaması sonucu öldü. Bu olayı da "Ermeni Devrimci Ordusu "üstlendi

27 Mart 1984-Tahran...

Türkiye'nin Tahran Büyükelçisi Ticaret Müşavir Yardımcısı Işıl Ünel' in otomobiline bomba yerleştirmeye çalışan bir terörist, bombanın elinde patlaması sonucu öldü.

28 Mart 1984 -Tahran...

Tahran’da Büyükelçilik Başkâtibi Hasan Servet Öktem ve Büyükelçilik Ataşe Yardımcısı İsmail Pamukçu, evlerinin önünde uğradıkları silahlı saldırıda yaralandılar.”⁶⁹

Bu kadar kanlı olaylardan sonra **“Ermeni katliamı var mıdır ?”** Sorusuna evet vardır diyebiliriz Ancak burada ki katliam Ermenilerin yaptığı katliamdır. Uluslar arası arenada hep katil Türkler sloganıyla hareket eden Ermeni Diasporası ASALA ve diğer terör guruplarının yaptığı katliamları görmezden gelmektedir.

Günümüzde Ermeni Diasporası tüm dünyada Türkiye adına Ermeni Katliamı yaygarası yapmaktadır. Bu konuda güya modern Avrupalı birçok devlet ise ASALA’yı sormadan 1914-1915’te kendilerinin kışkırttığı Ermenileri güvenli bölgeler taşıma faaliyetlerimizi katliam gibi kabul etmekte hatta reddedenleri hapis cezasıyla tehdit etmektedirler. Ermeni Tehciri sırasında ölen insanların olduğunu herkes kabul ediyor ama hiç kimse bu ölümlerin ASALA ’da olduğu gibi sistematik bir kıyım şeklinde olmamıştır.

69 Vatandaş Aydoğan, Asala Operasyonları Aslında Ne Oldu? Alfa Yayınları/ İstanbul 2005 s.229-235

*Hrant Dink**Hrant Dink'in son görüntüsü*

Hrant Dink neden öldürölmüş olabilir?

Ermeni diasporasını yakın dönemde uyguladı politikaların bir sonucu olarak Gazeteci Hrant Dink Trabzonlu 17 yaşındaki bir geç tarafında öldürölmesine neden olmuştur. Burada şunu belirmeliyim ki bu olay hala dava aşamasında olduğu için söylenecek sözlerin bilgi kirliliğine neden olacağını düşünerek ayrıntılı bir değeriendirmesini yapmayacağım.

Hrant Dink Agos gazetesinde yayınladığı makalelerin de veya yazıların da hep Ermeni meselesinde Türklerin haksız olduğunu vurgulamaya çalışmıştır. Demokratik bir ülkede böyle bir hakka sahiptir. Ancak bu demokratik ortamda başkalarına hakaret etmek kimsenin hakkı değildir.Hrant Dink olayının haklı olduğunu savunmuyorum.Ancak unutulmamalıdır ki Ermeni diasporası Hrant üzerinden Türkiye de kamuoyu oluşturmak için uzun uğraşlar vermiştir.Bu uğraşları sırasında Hrant Dink'in eleştiri dozuna bile karışacak kadar ileri gitmişlerdir.

Hrant Dink öldüröldükten sonra ortaya çıkan manzara Türkiye için oldukça kötüdür. Ermeni katliamı yapıldı iddiasında

olanlar Hrant meselesini kullanmayı fırsat bilmişlerdir. Bu yüzden Türklüğü koruyoruz diyerek bir Ermeni vatandaşımızı öldürenler bu ülkeyi korumamışlar üstelik zor durum da bırakmışlardır.

Hınçak ve Taşnak Sutyun Komitacılarının çıkarları için ister Ermeni olsun ister Türk acımadan katlettiklerini önceki sayırlarda söylemiştim. Burada şu sorular aklıma takılıyor;

-Acaba Türkiye de“Ermeni Katliamı vardır ” iddialarını savunan Türk ya da Ermeni kişilerin Hrant Dink olayına karışanlarla daha önce temasları olmuş muydu?

-Ermeni Katliamı yapıldı tezini savunanlar Türkleri karalamak için ölümüyle ses getirebilecek biri olan Hrant Dink'i kullanmak için Trabzon'daki gençleri kullanmış olamazlar mı?

-Acaba Ermeni Diasporasının doğrudan olmasa da dolaylı yollardan Hrant Dink'i öldürenlerle bir bağlantısı var mı?

Hrant Dink olayının yargı aşamasında olmasından dolayı üzerinde durmanın doğru olmayacağını düşünüyorum.

Sonuç olarak bin yıla yakın beraber yaşayan iki milleti Avrupalılar geri dönüşü olmayan bir yola sokarak ebedi düşman haline getirmişlerdir. Bu gün Avrupalıların desteğini alan Ermeni diasporası atalarımızı katil olarak kabul edip bizden katliam yaptıklarını söylememizi istiyor. Ermenilerin yaptıklarının ise üzerinde hiç durulmuyor.

Azerbaycan'ın Kara bağ bölgesini işgal altında tutan Ermenistan 1991 yılından bu yana oradaki Azeri kardeşlerimizin üzerinde her türlü ölümcül deneyi denemeye devam ediyor. Bizi Avrupalıların sahte belgeleriyle katil ilan etmeye çalışan Ermeni Diasporası HOCALI Katliamını hiç hatırlamıyor. Oysa hala Hocalı katliamının sıkıntısı yaşayan insanlar var.

-Katliamı yapanlar kimler? Ermeniler mi yoksa Türkler mi?

-ASALA ve benzeri terör örgütleriyle bir tanesinin tırnağını bile binlerce Hrant'a değişmeyeceğimiz aslanlar gibi diplomatlarımızı şehit edilirken Avrupalılar neredeydi?

Türkiye'de 100 bine yakın insan Müslüman olmalarına rağmen "hepimiz Hrantız hepimiz Ermeniyiz" diye sloganlar atmıştır .Şimdi soruyorum ;100'e yakın diplomatımız ASALA tarafından katledilirken kaç Ermeni "hepimiz Türk'üz yada hepimiz Talat'ız Cemal'iz, Hasanız, Borayız, Galip'iz" diye slogan atmıştır.? Cevap vereyim; Hiçbirisi.

Şimdi kendimize sormak gerekir.

-Peki, ben, gizli güçlerin Hırantlaştırabildiklerinden miyim?

Hiram Abas

Hiram Abas 1932 yılında İstanbul'da doğdu. Hiram Abasın ailesi İran'ın Güney Azerbaycan'ı işgali sonrasında Türkiye'ye göç etmişti. Hiram Abas babasının mason olması nedeniyle Türkiye'nin seçilmişleri arasında yetişmişti. Saint Joseph Lisesini bitiren Abas çalışkanlığıyla göz dolduran öğrenciler arasında yer almıştı. Ankara Siyasal Bilimler Fakültesinde üniversite eğitimini tamamlayan Abas askerlik sonrasında MİT'e girdi. İstanbul ve Ankara'da bir süre görev yaptı. Daha sonraki yıllarda CIA'dan istihbaratçılık alanda eğitim aldı. 12 Eylül 1980 Darbesiyle MİT içerisindeki askeri kanatla anlaşamadığı için istifa etti. Turgut Özal döneminde Hayri Üründül 'ün MİT müsteşarlığına getirilmesiyle tekrar MİT'e dönen Hiram Abas MİT Müsteşar Yardımcılığı görevini üstlendi. Turgut Özal'a yakınlığıyla bilinen Abas terör konusunda yetişmiş ender istihbaratçıların başında geliyordu. MİT'in sivilleştirilmesi konusunda Özal'a en fazla yardımcı olan MİT elemanıydı. Lübnan ve Filistin'de bulunması nedeniyle Orta doğuyu çok iyi biliyordu. Dev-sol ve PKK'ya karşı yaptığı çalışmalarla dikkat çekiyordu. Bir süre sonra teşkilat içerisindeki muhalif grupların baskısına dayanamayarak MİT'ten emekliye ayrıldı.

Emekli olduktan sonra bir süre dinlenen Hiram Abas Beyrut'ta tanıştığı Fevzi Gandur'un şirketinde çalışma kararı aldı.

“Kadıköy Çiftelhavuzlar semtindeki Cemil Topuzlu Caddesi, 32 numaralı Yuvam Apartmanından çıktığında saatler 9.40'ı gösteriyordu.

34 HEZ 59 plaklı Şahin marka otomobilini her zaman apartmanın arka bahçesine park ederdi. Anahtarla kapıyı açıp direksiyonun başına oturdu. Pipoşunu dişlerinin arasına alıp kontağı çevirdi...

Aslında doğrudan Bağdat Caddesine çıkabilirdi. Ama güvenlik gerekçesiyle gelip gittiği yolları sürekli olarak değiştiriyordu... O sabah Cemil Topuzlu Caddesini Bağdat Caddesine bağlayan Mamur Sokaktan geçmeye karar verdi.

...

Mamur Sokak'a saptı...

Bağdat Caddesine çıkan tüm ara sokaklara "otomobiller hız yapmasın" diye kasisler konulmuştu.

Bağdat Caddesine 25-30 metre kala böyle bir tümseğe geldi. Vites küçültüp otomobilini yavaşlattı.

Ve ne olduysa o an oldu...

Otomobilinin arka sol camına yaklaşan genç ve uzun boylu bir kişi elindeki 7,65 çapındaki susturucu takılmış tabancasıyla dört el ateş etti."⁷⁰

Hiram Abas'a bu saldırı sırasında iki kurşun isabet etmişti. Boynundan ve çenesinden yara alan Abas olay yerinde öldü. Araştırmalar sonrasında Dev-Sol örgütü tarafından öldürüldüğüne karar verildi.

Dev-Sol örgütü yıllarca kendilerine göz açtırmayan bir MİT emeklisinden intikamlarını almışlardı.

-Gerçekten bu olay bir İdeoloji hesaplaşması mıydı?

-Tabi ki değildi.

1989'dan itibaren sınırlarla birlikte değişen dünya dengesinde etkin rol üstlenmek isteyen Türkiye çalışmalarına son hızla devam ediyordu. Başta Cumhurbaşkanı Turgut Özal olmak

70 Yalçın Soner, Bay Pipo, Doğan Kitap, 2004 s. 18-19

üzere devletin lider kadrosu ABD'nin Irak politikasının oluşturduğu uygun ortamdan yararlanarak Avrasya'nın lideri haline gelmeyi hedefliyordu. Nede olsa Rusya dünya siyasetindeki etkinliğini yitirmişti.

MİT'te çalıştığı dönemlerde Özal'ın en güvendiği isimler arasında olan Abas yenedünya düzeninde de çok sevdiği Özal'a kesinlikle söyleyecekleri vardı. Görevi gereği sık sık gittiği Orta doğuyu çok iyi bilen Abas, ABD'nin İsrail'le birlikte burada geleceğe yönelik hazırladığı planı yakından takip ediyordu. Aynı zamanda PKK ile CIA, MOSSAD ve Türk istihbarat birimi içerisindeki bazı kişilerin yaptığı çalışmaların farkındaydı. Hiram Abas'ın bu konularla ilgili yeni bir raporu Özal'a sunması an meselesiydi.

Çok geçmeden, Ecevit'in gayri resmi danışmanı durumundaki Abdi İpekçi gibi, Özal'a olan yakınlığı nedeniyle paravan olarak kullanılan Dev-Sol örgütü içerisindeki usta suikastçılar tarafından 26 Eylül 1990'da silahına davranma fırsatı bile verilmeden öldürüldü.

Hiram Abas'ta diğerleri gibi bazılarının hoşuna gitmeyen çalışmalar yaptığı için kalemi kırılmıştı...

Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Eşref Bitlis

ABD'nin BOP planına karşı çıkanların başında gelen Eşref Bitlis Paşa, Çekiç Güç'ün Kuzey Irak'a yerleşmesine karşı çıkıyordu. Bölgedeki Kürtlerin durumunu Türkiye, Irak, İran ve Suriye arasında oluşturulacak bir mutabakatla çözülmesini istiyordu. Aynı zaman da Türkiye tarafında sürekli olarak Talabani ve Barzani'nin desteklenmesinden de rahatsızlık duyuyordu.

Jandarma Genel Komutanlığı görevine atanmasından itibaren PKK konusuyla daha yakından ilgilenme fırsatı bulan Eşref Bitlis Paşa çok güçlü bir kadro ile PKK'yı yok etme gayreti içine girmişti. Eşref Bitlis Paşa'nın Jandarma Genel Komutanlığına atanmasından itibaren PKK ve bölgede cirit atan CIA ve MOSSAD ajanları zor günler geçirmeye başlamıştı.

Talabani ve Barzani'ni Türkiye'den sağladığı yardımları Türk askerine kullanılması için PKK'ya verdiğini bilen Bitlis Paşa bu durumdan rahatsızlığını Genelkurmay başkanı Doğan Güreşe her fırsatta iletliyordu. Uğur Mumcunun PKK ve Talabani'ye yardım yapıldığı iddiasını gözleriyle gören Eşref Bitlis Paşa bunun yanında Çekiç Güç'ün Kürt militanları eğitip silahlandırıldığını da tanıdığı olmuştur.

Eşref Bitlis Paşaya ilk uyarı Selahattin kentine yaptığı helikopter gezisi sırasında ABD'li askerler tarafından yapılmıştı. Paşa'nın helikopterini taciz eden ABD uçakları açık açık Paşayı tehdit etmişlerdi.

Eşref Bitlis Paşanın, durumundan rahatsız olan ABD Türkiye'deki işbirlikçilerinin de yardımıyla başındaki bu beladan kurtulmalıydı. Aksi takdirde Eşref Bitlis Paşanın Genelkurmay başkanlığına yükselmesi hiç hoş olmayan sonuçlar doğurabilirdi.

Eşref Bitlis Paşa'nın, Hiram Abas'ta olduğu gibi, PKK konusunda ABD ve İsrail'in takındığı tavrı, Çekiç Güç'ün Talabani ve Barzani'yle el ele vererek bölgede kukla bir Kürt devletinin kurulması için çalıştığını belirten bir mektup yazarak Cumhurbaşkanı Turgut Özal'a sundu(22 Mart 1992).

Eşref Bitlis Paşanın şikâyet değerindeki bu mektubu içte ve dıştaki Türkiye düşmanlarını oldukça rahatsız etti.17 Şubat 1993 günü Eşref Bitlis'i taşıyan uçak Güvercinlikten kalktıktan kısa bir süre sonra düştü. Eşref Bitlis Paşa ve yanında bulunan Pilot Binbaşı Yaşar Erian ve Yüzbaşı Tuğrul Sezginler olay yerinde şehit oldu.

Karanlık güçler bu kez gözlerini ordunun zirvesine dikmişlerdi. Eşref Bitlis Paşa vatanını ve milletini sevmenin cezasını kanıyla ödemişti. Eşref Bitlis'in uçağını buzlanmadan dolayısı düştüğü iddia edilse de İTÜ'den gelen uzmanlar bu olayın

buzlanmadan meydana gelmediğini belirttiler. Pilot hatasını ve uçak arızasının da olmadığı görüldüğünde resim kesinleşmişti. Paşa'dan rahatsız olanlar haince bir planla uçağı düşürmüşler ve gelecekte güçlü bir rakibin karşısına çıkmasını engellemişlerdi. Eşref Bitlis Paşanın ölümünden sonra Türkiye'de ve Kuzey Irak'ta Paşanın uyarısını yaptığı tehlikeler bir bir gerçekleşti. Bu günkü olaylara baktığımızda Bitlis Paşanın o günlerde üzerinde durduğu konuların aynen cereyan ettiğini görmekteyiz. ABD Kuzey Irak'ta Barzani liderliğinde sözde Kürt Devleti'ni kurmak üzeredir. Talabani'ye gelince oda ABD'nin uşaklığını yaparak Iraklı halkı birbirine kırdırmaktadır. Türkiye'de ise Apo İmralı'dan, sözde Kürt aydınları ise meclisten PKK'yı idare etmektedirler. Her gün gelen bir şehit cenazesi anaların yüreğini dağlamaya devam etmektedir. Barzani, CIA ve MOSSAD tarafından Türkiye'deki Kürt kardeşlerimize örnek olarak gösterilmektedir. Barzani başardı sıra sizde denilmektedir.

Eşref Bitlis Paşanın faaliyetlerinden rahatsız olan karanlık eller Abdi İpekçi ve Uğur Mumcu da olduğu gibi Bitlis Paşanın kalemini kırmışlardır...

Muammer Aksoy

19 Mayıs 1989'da Atatürkçü Düşünce Derneğini kuran Prof. Muammer Aksoy 31 Ocak 1990 günü evinin önünde silahlı saldırı sonucunda öldürüldü. Muammer Aksoy Türkiye üzerinde petrol ekseninde dönen olayları derinlemesine ortaya kayarak bazı çevreleri rahatsız etmişti. Petrol Kanunu ve uygulamaları konusunda bugüne kadar yapılan en kapsamlı çalışmaya da yine Aksoy imza atmıştı⁷¹. 1954 yılında çıkarılan Petrol Kanunu'nun ulusal bağımsızlığımıza ters olduğunu savunan Aksoy "Milli Davamız Petrol" konulu konferanslarını tüm yurttta vermeye çalıştı. Türkiye üzerinde oynanan maden ve petrol oyununa karşı çıkmıştı. Muammer Aksoy Türkiye'deki laikliğin önde gelen savunucularındandır. İran'ın Türkiye'ye siyasal rejimini Türkiye'ye enjekte ettiğini savunuyordu.

71 Anadolu Gençlik Dergisi sayı 86,s.12-13

Çetin Emeç

1935'te İstanbul'da doğan Çetin Emeç Galatasaray Lisesi'ni ve İstanbul Hukuk Fakültesini bitirdi. Son Posta gazetesi Hayat ve Ses Dergileri'nde çalıştıktan sonra Hürriyet Grubuna geçti. 1984-1985 yıllarında Genel Yayın Yönetmeni olarak çalışan Emeç 1986'da tekrar Hürriyet'e döndü.

7 Mart 1990 günü işe gitmek için Suadiye Suyanı sokağındaki evinden çıkan Çetin Emeç makam arabasına doğru yöneldi. Şöförü Sinan Ercan'ın Çetin Emeç arabaya bindikten sonra hareket etmeye hazırlanırken yanlarına yaklaşan kar maskeli iki kişi ellerindeki otomatik silahlarla arabayı kurşun yağmuru na tuttular. Çetin Emeç arabasının arka koltuğunda kendisine isabet eden kurşunlar sonrasında can verdi. Şöförü ise birkaç saniyelik kaçış sonrasında katillerin kurşunlarına hedef oldu. Katiller suikast sonrası çaldıkları arabayı Bostancı Polis Karakolu yakınında bırakarak kayıplara karıştılar.

Prof Dr Ahmet Taner Kışlalı

1939 yılında Zile’de doğan Ahmet Taner Kışlalı Kabataş Lisesini ve Ankara Üniversitesi Siyasal Fakültesi’ni bitirdi. Eğitimi-ne Fransa’da devam eden Kışlalı Paris Üniversitesi’nde Anayasal Hukuku ve Siyaset Bilimi dalında doktora yaptı. 1972’de Doçent olan Kışlalı İzmir milletvekilliği ve 1978’de Kültür Bakanı görevini üstlendi. 1988’de Profesörlüğe yükselen Kışlalı Cumhuriyet Gazetesi’nde yazarlık yaptı. Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Yönetim Kurulu üyeliğine seçildikten bir süre sonra ADD’ nin Genel Başkan yardımcılığını yürütmeye başladı.

21 Ekim 1999 günü sabah saatlerinde Ankara Üniversitesi’ndeki dersine gitmek için

Çayyolu Engür Sitesi 84.Sk.3 numaralı evinden çıktıktan sonra arabasına doğru yöneldi.

06 GK337 plakalı Volkswagen Passat marka arabasının yanına geldiğinde ön camın önünde kaportayla silecek arasına

sıkıştırılmış olan gazete kâğıdına sarılı paketi fark etti. Paketi çekmesiyle birlikte büyük bir patlama meydana geldi. Ahmet Taner Kışlalı şarapnel parçalarıyla yaralandı. Komşularının çağırıldığı ambulansla Bayındır Tıp Merkezi Acil Servisine kaldırılan Kışlalı patlamadan 55 dakika sonra öldü.

Ali Gaffar Okan

1952 yılında Sakarya'nın Hendek ilçesinde doğan Gaffar Okan polis koleji ve polis akademilerindeki eğitimini tamamladıktan sonra ilk görev yeri olarak İzmir'e atandı. ilk görevine komiser yardımcılığı olarak başlayan Gaffar Okan polis teşkilatı içerisindeki görevini Şanlı Urfa İl Emniyet Müdürlüğü ve Eskişehir İl Emniyet Müdür Yardımcılığı görevlerini yaparak sürdürdü. 1993 yılında Kars İl Emniyet Müdürlüğüne atanan Ali Gaffar Okan 18 Kasım 1997'de görev yeri değiştirilerek Diyarbakır İl Emniyet Müdürlüğüne atandı.

Diyarbakır'a atandıktan sonra hızla şehrin güvenlik sorununu çözmek için çalışmalara başladı. PKK ve HİZBULLAH terör örgütlerinin yoğun olarak faaliyette olduğu Diyarbakır'da çocuk kaçırma olaylarının üzerine gitti. Şehir halkıyla yakın-

dan ilgilenen Gaffar Okan kısa sürede halkın gözdesi oldu. Bölgedeki CIA, MOSSAD, PKK ve HİZBULLAH gibi istenmeyen şer güçlerin halk üzerindeki etkisini kırmak için yoğun çaba harcadı. Bu konuda büyük işler başardı. Çocuk kaçırma olaylarının üzerine gitmesinin nedeni masum çocukların terör örgütlerinin eline düşmelerini engellemeye yönelikti.

Gaffar Okan Diyarbakır merkezli Hizbullah terör örgütünün çökertilmesinde etkin bir rol oynadı. İstanbul'la yaptığı bağlantıyla Hizbullah'ın Beykoz ve Zekeriya köydeki hücre evlerine baskın yapılmasında yardımcı oldu.

Gaffar Okan idaresindeki Diyarbakır'da suç oranının düşmesi ve şehrin yeniden güvenli bir yer haline gelmesi şer odaklarının işine gelmiyordu. 24 Ocak 2001 günü Valilik binasında yapılacak, terör faaliyetlerini konu alan, bir toplantı için makamından ayrıldıktan kısa bir süre sonra saat 17.40 sıralarında Sezai Karakoç Bulvarı üzerinde hain bir pusuya düşürüldü. Makam aracının otomatik silahlarla taranması üzerine olay yerinde şehit oldu. Bu pusuda Gaffar Okan'a eskortluk yapan 5 polisimizde olay yerinde şehit edildi.

Üzeyir Garih

1929 yılında Yahudi bir ailenin oğlu olarak dünyaya gelen Üzeyir Garih ilk ve orta öğrenimini tamamladıktan sonra İTÜ Mühendislik Fakültesine girdi. Burada 54.Hükümetin Başbakanı olacak olan Necmettin Erbakan'la tanıştı."Öyle ki Üzeyir Garih 'e otomobil kullanmasını Erbakan öğretti"⁷². İTÜ'den 1951 yılında mezun oldu. İlk iş hayatına Carrier'in Türkiye şubesinde atılan Garih bir süre sonra 1954 yılında İshak Alaton ile birlikte Alarko Kolektif Şirketini kurdu.

Uzun yıllar başarılı bir iş hayatı sürdüren Garih İsrail'in Türkiye ayağı durumundaydı. Ariel Şaron'un tüm Yahudilerin yurdu İsrail'dir uyarılarına rağmen doğup büyüdüğü Türkiye'yi terk etmek istemiyordu. Bunun yerine İsrail Devletine maddi yardım yapmak zorunda kalıyordu.

Üzeyir Garih Türkiye'de sadece Yahudilerden dost edinmemişti. Müslümanlarla da yakın ilişkilerde bulunan Üzeyir Garih Nakşibendî Tarikatının önemli şeyhlerinden Küçük Hüseyin Efendinin müritlerinden biriydi.⁷³

⁷² Yalçın Soner,Efendi,Beyaz Türklerin Büyük Sırrı,Doğan Kitap/İstanbul-2004 s.334-336-336

⁷³ Yalçın Soner,aynı eser,s.62

Yahudi iş adamı Üzeyir Garih 25 Ağustos 2001 günü Şeyh Küçük Hüseyin Efendinin Eyüp Mezarlığındaki mezarı başında öldürüldü. İlk bakışta normal bir cinayet görünümündeki olay bazı kaynaklara göre çok farklı bir özelliğe sahipti. Yener Yenmez adlı şahıs Garih'i öldürdüğü için yakalanıp ceza evine konuldu. Bazı kaynaklar Üzeyir Garih'in otopsi bilgilerinin yanlış olduğunu iddia etmektedirler.

Bu iddialardan en ilginç olanı ise şöyle;

Üzeyir Garih vurulduktan sonra gözcü ve bıçaklayan iki kişi onun üzerinde, kendilerine tarif edilen çalışmaya başladılar. Talmud'ta belirtildiği gibi arkadan kalbine kadar ulaşacak bir darbe vurdular. Sonra küçük sivri bir bıçakla her iki gözünü deldiler. Eski Ahit buna “göz akıtma” diyordu ve dinden çıkanlara uygulanan bir cezaydı bu. Ne yazık ki otopsi kayıtlarına geçmeyecekti bu yaralar. Zaten bunlar ilk etapta görülmesin diye ceset ters çevrildi. Ve sol diz kapağı da tam altından keskin ve kalın olan bıçakla parçalandı. Bu da “Yahudilik davasında dışarı adım atmanın” cezasıydı.⁷⁴

25 Ağustos 2001'de öldürülen Üzeyir Garih cinayeti Türkiye'de uzun süre tartışılırken fırsatçılar bu durumu din bağlamında kullanmaya çalıştılar. Üzeyir Garih cinayetini

MOSSAD 'ın işlemesi mümkündür.İsrail hizmetinden af istemek yada hizmeti terk etmek ölümle cezalandırılır.Siyonizm bu konuda katı bir disiplin uygulamaktadır.

Doç. Dr. Necip Hablemitoğlu

Necip Hablemitoğlu 1954 yılında Ankara'da doğdu. 1977'de Ankara Üniversitesi'nden mezun olan Hablemitoğlu aynı üniversitede Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsünde mastır ve doktora-sını tamamladı.

Necip Hablemitoğlu yakın tarihle ilgili çalışmalarının yanında Orta Asya, Kafkaslar ve Balkanlarda günümüzde yaşayan Türklerle ilgili çalışmalar yaptı. Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği üyesi olan Hablemitoğlu, aynı zamanda İşçi Partisi Genel Başkanı Doğu Perinçek'in yakın dostuydu. Hablemitoğlu'nun Turancı söylemler de bulunmasına rağmen Sol görüşlü bir siyasi düşünceye sahip olduğu biliniyordu.

Hablemitoğlu Köstebek adlı kitabında Fethullah Gülen cemaatti ve Türkiye'de etkili olan Alman vakıfları konusuna değinmişti. Öldürülmeden önce üzerinde çalıştığı Alman Vakıfları dosyasını hazırlayan Hablemitoğlu çok önemli bilgilere ulaşmıştı. Bu bilgileri "26 Aralık 2002'de Ankara 1 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesinde görüşülmeye başlanacak davada açıklayacaktı. Araştırmalarıyla, Alman Vakıflarının Türkiye'de yasal olmayan çalışmalar yaptığı, etnik ve mezhepsel ayrılıkları körüklediği ve altın madeni karıştırlarını örgütlediği yönünü de çok önemli bilgilere ulaşan Ankara Üniversitesi Öğretim Görevlisi Doç Dr Hablemitoğlu, bu iddiaların ele alınacağı davaya bir hafta kala evinin önünde uğradığı silahlı saldırıyla öldürüldü.⁷⁵

18 Aralık 2002 günü evinin önünde öldürülen Hablemitoğlu'nun katilleri hala yakalanamadı.

75 Anadolu Gençlik Dergisi sayı 86,s.12-13

Doç Dr Necip Hablemitoğlu'nun öldürülmesini Kartel medyası anında Müslüman insanları kötülemek amacıyla kullanmaya çalıştı. Milliyet Gazetesi manşetten verdiği haberde katillerin Nur Cemaatine mensup olduğunu iddia etti. Ancak halk bu yalan habere önem vermedi.

Sonuç olarak;

Türkiye üzerinde oynanmak istenen laik-anti laik oyununu başlatmak isteyen güçler her defasında Hablemitoğlu, Turan Dursun, Muammer Aksoy, Çetin Emeç, Bahriye Üçok, Uğur Mumcu, Abdi İpekçi, Ahmet Taner Kışlalı gibi suikastları kullanarak Türk halkını birbirine düşürmeye çalışmışlardır. Medya organları ise bu konuda yangına körükle gitmeyi bir görev haline getirmişlerdir.

Türkiye'nin yetiştirmiş aydınlarının tek tek katledilmesi hiçbir Müslüman'ın hoşuna gitmez. Ancak unutulmamalıdır ki olayların gerçek yüzü medyanın bize aktardığı gibi değildir. Türkiye'nin laik, anti-laik çatışması içerisinde sıkışıp kalmasını isteyenler dönen çarklarını durdurmaya çalışan aydın kişileri katletmekten geri kalmamışlardır. Bu aydınlardan kimi madden konusunda, kimi petrol konusunda, kimi PKK konusunda, kimisi ise küresel sermayenin açtığı yaralar konusunda halkını uyarmaya, uyandırmaya çalışmıştır. Amaçlarının ortak olması gibi sonları da hep aynı olmuştur. Aydınlarımızı katledenler hedef saptırmak için hep laikliği kullanmışlardır.

CEVAP BEKLEYEN SORULAR

Türkiye’de son birkaç yıldır iç politikada ve dış politikada olağanüstü gelişmelerle karşı karşıya kalmıştır. Başta Ergenekon Davası olmak üzere,27 Nisan e-muhtırası Ayıışığı, Yaka-moz, Balyoz darbe planları gibi demokrasiyle bağdaşmayan uygulamalarla karşı karşıya kalmıştır. Bunun yanında uluslar arası arenada ABD, İsrail, İran, AB, Rusya gibi devletler ilgili politik anlamda ciddi gelişmeler yaşanmıştır.Çok yakın bir tarihi içinde meydana gelen a bu gelişmelerin neden ve sonuçları net olarak bilinmediğı için üzerine yorum yapılması doğru olmayacaktır. Gelecek on yıl ve sonrasında Türkiye’nin Derin Tarihi’nde yer alması muhtemel gelişmelerin habercisi konumunda olan bazı olaylara bakarak aşağıdaki soruların cevaplarının takipçisi olmayı gerekli görüyorum.

- * Asrın davası olarak kabul edilen Ergenekon Davası ne zaman sonuçlanacak?
- * Cumhuriyet gazetesine bombalı saldırı ve Danıştay saldırılarının faillerinin iç ve dış destekçileri ortaya çıkarıldı mı?
- * 27 Nisan e-muhtırası Akp hükümetine karşı mı yapıldı yoksa mağdur edilme politikasıyla Akp’ye destek verilmesi mi hedeflendi?
- * Türkiye’de yapılan darbe planlarının arkasında hangi küresel güç ya da güç odakları bulunuyor?
- * Türkiye’de askeri darbe dönemi kapandı mı?
- * Demokratik açılım politikası bir yıkım projesi mi yoksa millî birlik ve kardeşlik projesi mi?
- * BDP, PKK’nın siyasi uzantısı mı? Öyleyse TBMM’de işleri ne?

- * Öcalan'a af çıkarılacak mı? Bu durum Türkiye'de nasıl bir gelişmeye neden olacak?
- * Güneydoğu, Dört Yol, Bursa, Balıkesir, Diyarbakır vb. şehirlerde başlayıp yurt genelinde yükselen Türk ve Kürt milliyetçiliğinin sonu nereye varacak?
- * PKK hangi ülkelere maşalık yapmaya devam ediyor?
- * PKK saldırıları sonrasında her gün artarak devam eden şehit sayılarına nasıl dur denilecek?
- * PKK'nın iç ve dış destekçileri alenen ortadayken devletin karşı tedbirleri nelerdir?
- * ASELSAN'da önemli projelerin mimarı konumundayken intihar süsüyle öldürülen mühendislerin hesabı ne zaman sorulacak? Failler ve onları destekleyen gizli eller yargı karşısına çıkarılacak mı?
- * Isparta'da düşen ve dünyaca ünlü fizikçilerimizin ölümüne neden olan uçak kazasının ardında ne var?
- * Türkiye'nin dış politikasında İsrail, ABD ve AB yeri ve önemi azalıyor mu?
- * Türkiye, İran'daki nükleer güçten neden çekin miyor? Türkiye'de nükleer silah üretimi yapılıyor mu?
- * Türkiye'nin Ortadoğu, Kafkaslar, Balkanlar, Avrasya ve Orta Asya politikalarında nasıl değişiklikler var?
- * İMF ile Türkiye arasındaki ekonomik ilişki hangi boyut?
- * Türkiye'ye karşı ikiye bölünmüş bir politika güden AB ile üyelik ilişkileri devam edecek mi?
- * Referandum sonrası Anayasa'da ne gibi değişiklikler olacak ve Türkiye'de demokrasi anlamında yansıması hangi boyutlarda olabilir?
- * Türk dış politikasına Yeni Osmanlı dönemi adının verilmesinin nedeni ne?

- * Türk medyasındaki tekelleşme ne zaman sona erecek?
- * Faili meçhul cinayetlerin çözülmesi için yapılan çalışmalar nelerdir? Sonuçları ne olacaktır?

Türkiye'nin Derin Tarihine ışık tutacak bu ve benzeri soruların cevaplarının bulunması, daha özgür ve huzur içinde yaşayan bir toplumun meydana getirilmesi için şarttır. Burada bahsedemediğimiz daha birçok sonucu henüz bilinmeyen soru cevapsız durmaktadır. Cevap bekleyen soruların cevaplarına ulaşmamız bizlere ciltler dolusu kitap yazılması açısından kaynak oluşturacak tarzdadır.

Demokrasiyle yönetilen, iç ve dış politikada siyasi, askeri ve ekonomik alanda güçlü bir Türkiye'nin doğması ve dünya siyasetinde sözü geçer hale gelmesi için cevapsız sorular kalmamalıdır.

Sonuç

Sevgili okurlar, kitabımızın ilk bölümünden itibaren Türk halkı üzerinde oynanan derin oyunlardan bahsettik. Birçoğunuzun şimdiden peki ne olacak bu ülkenin hali? Dedığınızı duyar gibiyim. Ya da **“Bu düzen değişmez”** dediğinizi.

-Peki, bizim derdimizin çaresi nedir?

-Üzerimizde oynan bu oyunlara nasıl son verebiliriz?

Bu sorular iki önemli cevabı vardır. Bunlardan birincisi halkımızın eğitilmesi, ikincisi ise tarihten ders almaktır.

Eğitimsiz bir toplumun var olabilmesi mümkün değildir. Eğitim insanların tüm yaşamları boyunca ve ihtiyaç duyduğu her alanda verilmelidir. Eğitim pozitif bilimlerde olduğu gibi ihtiyaç duyanlar için devlet kontrolünde dini alanlarda da verilebilir. Devletin birinci ve temel görevlerinden biri de halkının ihtiyaç duyduğu eğitim hizmetini vermektir. Türkiye’de Cumhuriyet Döneminden itibaren pozitif bilimlere önem verilmiş ve muasır medeniyetler seviyesine çıkılmaya çalışılmıştır.1951 yılından itibaren de devlet kontrolünde İmam Hatip Liselerinde dini eğitim verilerek halkın manevi değerlerinin suiistimal edilmesinin önüne geçilmeye çalışılmıştır. Ne yazık ki 28 Şubat

Kararlarıyla bu okulların kapatılması yönünde uygulamalar yürürlüğe koyulmuştur. Bu durum yeni suiistimallere neden olmuştur. İmam Hatiplerin yerini kişisel ya da gurupsal hedefleri olan vakıflar ya da cemaatler almıştır. Cemaatlerin bazılarının yönetime karşı olduğu eskiden bu yana bilinmektedir. Dini inanışların kullanılması ihtimalinin artmasının en önemli nedeni devletin üzerine düşen görevi layıkıyla yerine getirememiş olmasından kaynaklanıyor. Çocuklarımızın ve bizlerin maneviyatlarıyla uğraşmamaları için devletin her konuda olduğu gibi eğitim politikasına yeniden yönelmesi gerekmektedir. Eğitim bir toplumda huzurun temel taşıdır.

Mustafa Kemal Atatürk daha ülkeyi kurmadan Kurtuluş Savaşını devam ettiği dönemlerde eğitimin önemli olduğunu ve savaş sırasında dahi olsa eğitimin devam etmesi gerektiğini belirtmiştir. Askerlerin cephede olduğu dönemlerde dahi Maarif Kongresine katılan Mustafa Kemal davranışlarıyla bizlere örnek olmuştur. Yüce dinimiz İslam da eğitim ve öğretim konularına büyük önem vermiştir. Kuran-ı Kerim'in ilk ayetini "oku" olması tesadüfî bir durum değildir. Hz Muhammed'in Bedir Savaşı sonrasında Müşrik esirleri Müslümanlara okuma yazma öğretmeleri şartıyla serbest bırakması manidardır. Yine İslam Devleti'nin 4. Halifesi Hz. Ali "Bana bir Harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum" sözüyle eğitim ve öğretimin önemini vurgulamıştır.

Bilimde ve teknolojiye Batılı devletlerin gerisinde olmamız bizler üzerinde oyunlar oynanmasını kolaylaştırmaktadır. Hemen hemen her konuda dini kullanmaya çalışan yerli ve yabancı hainlerin bu tuzaklarına düşmemek için devlet kontrolünde dini eğitimin yapılması, bu hainlerin bizler üzerinde laiklik kavramını kendilerine göre yorumlayıp oyun oynamalarını engellemenin tek yolu olarak gözükmektedir. Aksi takdirde gençlerimizin dinlerini öğrenmemelerine ve manevi boşluğa düşmelerine

ne neden oluruz. Din eğitimi devlet vermezse bu kez fırsatçıların yalan yanlış bir eğitimle yetiştirecekleri gençler, onların isteklerine bağlı olarak, din dışı uygulamalara başvurabilirler. Bu konuda hatırladığımızda canımızı acıtan birçok acı tecrübe yaşadık. Dini kullanmayı görev haline getirenler birçok kanlı olayın yaşanmasına neden oldular. Yanlış ve amaçlı yönlendirmeler sonrasında Aydınlarımızı sebepsiz yere katledildiler. Aynı şehrin insanları bir birlerini boğazlamaktan geri kalmadılar.⁸⁴ Yıllık Cumhuriyet döneminde din eksenli sayısız isyan çıktı. Birçok insan masum olmalarına rağmen provokasyonlar sonrasında karıştıkları olayların bedelini çok ağır ödediler. Dinin birleştirici özelliğini kendi safsatalarıyla değiştirenler ayetleri ve hadisleri kendi isteklerine göre kişisel çıkarları için kullandılar. Gerçek anlamda eğitimim ulaşmadığı bölgelerde dini çok iyi kullanan sahte dindarlar insanlarımızı kandırıp birbirlerine düşman haline getirdiler. Hatta yaklaşık bin yıldır aynı bölgede bir bedende iki can gibi olan insanları düşman hale getirdiler.

Toplumumuzun bu tür felaketlerden kurtulması için birlik ve beraberlik içerisinde elbirliği ile eksiklerimizi tamamlayıp Şer odaklarına karşı dimdik ayakta durmalıyız. Her şeyin başında eğitimin geldiğini asla unutmamalıyız.

İkinci cevap olarak kabul ettiğimiz tarihten ders alma konusu ise geçmişimizi unutmamamız ve hatalardan ders çıkarmamızın gerekliliğidir. Bu konuda “toplum doktoru” durumunda olan Tarihçilere büyük işler düşmektedir. Halkımız bir arada tutmaya yarayan ortak değerlerin anlatılması tarihten gelen dostlukların hatırlatılması görevleri Tarihçiye düşmektedir. Şovenist bir anlayışla yazılan tarihler birleştirici olmadığı gibi toplum içerisinde kapanması imkânsız yaraların açılmasına neden olabilir. Bundan dolayı mutlu bir gelecek ve huzurlu bir yaşam için yaptığımız hataları tekrar gözden geçirip bir vicdan

muhasebesi yapmalıyız. Ancak o zaman 1000 yıldır Anadolu'da tüm farklılıklarımıza rağmen bir arada dostça nasıl yaşadığımızı anlarız. Bundan sonraki dönemlerde oyunlara gelmemek için de tarih eğitime ve öğretimine önem vermeliyiz. Çocuklarımıza tarihi sevdirmek için aile olarak, öğretmenler olarak ayrı bir özen göstermeliyiz. Unutmamalıyız ki geçmişini bilmeyen bir millet yok olmaya mahkûmdur.

Türkiye'nin içerisinde bulunduğu bu durumda kurtulabilmesinin tek yolu vardır oda tarihine sahip çıkmasından geçmektedir. Tarihimizden ders almak için çok eskiler gitmemize gerek yok. Hepimizin bildiği ama manasını hiç düşünmediğimiz Atatürk'ün aşağıdaki sözleri bizler için her zaman bir ders niteliği taşımaktadır. Atatürk'ün bu sözlerini hakkıyla anlamamız durumun da başımıza örülmek istenen çorapların farkında olur ve karşılığını kısa sürede verebiliriz.

Dünyada kan dökücülerin başında ABD ve İsrail gelmektedir. Türkiye'nin bölgede ne tam olarak güçlenmesini nede tam olarak batmasını istemektedirler. AB, ABD ve İsrail yıllarca ülkemiz üzerinde çeşitli oyunlarını sergilemişlerdir. Bu devletlerde ABD dünyanın patronluğuna soyunduktan sonra birçok masum insanın ölmesine neden olmuştur. Türkiye'deki darbelerin tamamına yakınında en asgari planlama aşamasında faaliyette bulunmuşlardır. Katil ABD tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de karanlık işlerin başında gelmiştir. Sonuç bölümünü tüm dünyanın düşman olarak gördüğü ABD'nin ne kadar tehlikeli olduğunu gösteren bir şiir ve içinde bulunduğumuz zor durumda neler yapmamız gerektiğini belirten bir vasiyet name ile bitirmek istiyorum.

Sonuç olarak karşı karşıya kaldığımız tehlike ile bu tehlikenin bertaraf edilmesi için gerekli olan reçeteyi sunarak kitabıma son noktayı koymak istiyorum

Amerika Katil

Bütün insanlık adına
Amerika katil katil
Kanun yapar kendi teper
Amerika katil katil
Vietnam'ın suçu nedir?
Hür yaşamak ayıp mıdır?
Atom patlat ister kudur?
Amerika katil katil
Türk Milleti Türk Milleti
Nerden gelmiş elin iti?
Bu gidişin sonu kötü
Amerika katil katil
Bir gün gramlar bir olur
Kilodan hakkını alır
Zalim olan bela bulur
Amerika katil katil
Mahzuni Şerif uyuma
Gün geldi çattı akşama
Bizden selam Vietnam'a
Amerika katil katil

Amerika Katil 2

Defol git benim yurdumdan
Amerika katil katil
Yıllardır bizi bitirdin
Amerika katil katil
Tuz diye yutturur buzu
Gafil düştük kuzu kuzu

Dünyanın en namussuzu
Amerika katil katil
Devleti devlete çatar
İt gibi pusuda yatar
Kan döktürür, silah satar
Amerika katil katil
Japonya'yı yiyen velet
Dünyadaki tek nedamet
İki yüzlü kahpe millet
Amerika katil katil
İnsanın alçak sarısı
Küstü dünyanın yarısı
Vietnam'ın pis karısı
Amerika katil katil
Bunca milletlere yazık
Sömürülmüş bağı ezik
Seni seven kanı bozuk
Amerika katil katil
Mahzuni der Türk milleti
Çıksın gitsin elin iti
Demedim mi bunlar kötü
Amerika katil katil

*Mahsuni Şerif*⁷⁶

Türk Milletinin Reçetesi

Atatürk'ün Gençliğe Hitabesi

Ey Türk gençliği! Birinci vazifen, Türk istikbalini, Türk cumhuriyetini ilelebet, muhafaza ve müdafaa etmektir.

Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegâne temeli budur.

Bu temel senin en kıymetli hazinendir.

İstikbalde dahi, seni bu hazineden, mahrum etmek isteyecek, dâhili ve harici bedhahların olacaktır.

Bir gün istiklal ve cumhuriyeti müdafaa mecburiyetine düşersen, vazifeye atılmak için, içinde

Bulanacağın vaziyetin imkân ve şeraitini düşünmeyeceksin!

Bu imkân ve şerait, çok namüsaid bir mahiyette tezahür edebilir.

İstiklal ve cumhuriyetine kastedecek düşmanlar, bütün dünyada emsali görülmemiş bir

Galibiyetin mümessili olabilirler.

Cebren ve hile ile aziz vatanın, bütün kaleleri zapt edilmiş, bütün tersanelerine girilmiş, bütün

Orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş olabilir.

Bütün bu şeraitten daha elim ve daha vahim olmak üzere, memleketin dâhilinde, iktidara sahip

Olanlar gaflet ve dalalet ve hatta hıyanet içinde bulunabilirler.

Hatta bu iktidar sahipleri şahsi menfaatlerini, müstevlilerin siyasi emelleriyle tevhit edebilirler.

Millet, fakr u zaruret içinde harap ve bitap düşmüş olabilir.

Ey Türk istikbalinin evlâdı!

İşte, bu ahval ve şerait içinde dahi, vazifen; Türk istiklâl ve cumhuriyetini kurtarmaktır!

Muhtaç olduğun kudret damarlarındaki asil kanda, mevcuttur!

Mustafa Kemal ATATÜRK

Kaynakça

Vatandaş Aydoğan, Asala Operasyonları Aslında Ne Oldu? Alfa Yayınları / İstanbul 2005

Prof. Özbudun Ergun, Çağdaş Türk Politikası / Doğan Kitap / İstanbul 2003

Orbay, Rauf, Cehennem Değirmeni - Siyasi Hatıralarım - Truva Yayınları / İstanbul Eylül 2004

Ord. Prof. Başgil Ali Fuat, 27 Mayıs İhtilali ve Sebepleri - Görüp Yaşadıklarım / Yağmur Yayınları / İstanbul - 2006

Mumcu Uğur, Kazım Karabekir'i Anlatıyor / Tekin Yayınları / İstanbul 1994
Anadolu Gençlik Dergisi / Sayı: 84 / Ocak 2007

Haftalık Dergisi / Sayı: 129 / Eylül - Ekim 2005

Anadolu Gençlik Dergisi / Sayı: 86 / Mart 2007

Yalçın, Soner, Efendi Beyaz Türklerin Büyük Sırrı / Doğan Kitap / İstanbul 2004

Uçarol, Rıfat, Siyasi Tarih / Filiz Kitabevi / İstanbul 2004

Dündar, Can, Kazdağlı, Celal, Ergenekon, Devlet İçinde Devlet / İmge Yayınları / İstanbul 2005

Mumcu, Uğur, Papa - Mafya - Ağca / um. ag / İstanbul 2000

Yalçın, Soner, Bay Pipo, Doğan Kitap / İstanbul 2004

Kongar, Emre, Tarihimizle Yüzleşmek / Remzi Kitabevi / İstanbul 2007

Yalçın, Soner, Beyaz Müslümanların Büyük Sırrı, Efendi 2 / Doğan Kitap / İstanbul 2006

Arcayürek Cüneyt, Derin Devlet / Detay Yayınları / İstanbul 2007

Mumcu Uğur, Ağca Dosyası, um. ag / İstanbul 2006

Anadolu Gençlik Dergisi / Sayı: 85 / Şubat 2007

Kısakürek Necip Fazıl, Cumhuriyet'in 50. Yılında Türkiye'nin Manzarası / Büyük Doğu Yayınları / İstanbul 1973

Tanzimat'tan Cumhuriyete, Cumhuriyetten Günümüze Yakın Tarih Ansiklopedisi / 3.Cilt

T.C. İnkılâp Tarihi ve Atatürkçülük / MEB / İstanbul 2002

Çavuş Remzi, Tarihte İlginç Gerçekler / Hazine Yayınları / İstanbul 2006

Özkan Tuncay, MİT'in Gizli Tarihi / Alfa Yayınları / İstanbul 2003

Mumcu Uğur, Gazipaşa'ya Suikast / Tekin Yayınları / İstanbul 1992

Taksim Devrimdir, Onurdur / Yeni Dönem Yayıncılık / İstanbul 2005

Turgut Hulusi, Yaptırılmayan Savunmalar / ABC Yayınları / İstanbul 1988

Türeñç Sefa, Kaplan Sefa, O Manşetler, Yazarların Kaleminden Manşetlerin Öyküsü / Doğan Kitap / İstanbul 2003

Anıl, Yaşar Şahin, Mahkeme Tutanaklarına Göre İzmir Suikastı Davası / Kastaş Yayınları / İstanbul 2005

Kandemir, İzmir Suikastının İç Yüzü, G.I, II / Ekincigil Yayınları / İstanbul 1955

Kandemir, Atatürk'e İzmir Suikastından Ayrı 11 Suikast / Ekincigil Yayınları / İstanbul 1955

Kutay Cemal, Türkiye İstiklâl ve Hürriyet Mücadeleleri Tarihi, C. 1, 20 / Tarih Yayınları / İstanbul 1957

Saral Ahmet Hulki, Ermeni Meselesi(Tarihsiz)

Karatepe Şükrü, Darbeler Anayasalar ve Modernleşme/İz Yayıncılık/İstanbul-1993

İnternet

www.ntv.com.tr/neys/385942.asp

www.aydinlarocagi.org

<http://www.uzeyirgarih.alarko.com.tr/uzeyirsecmeler.htm>

<http://www.turkiye.net/sota/hablemit.htm> - İngilizce

<http://www.terakki.org.tr/mezunlar/9091.htm>

<http://www.radikal.com.tr/haber.php?haberno=210583>

<http://www.otuken.net/arsiv/haber/2003/koclar-hakkinda-genis-bilgi.html>

<http://www.opendemocracy.net/home/index.jsp>

<http://www.milliyet.com.tr/2007/01/19/son/sontur46.asp>

<http://www.kenthaber.com/Archives/News/2004/09/18/25864.asp>

<http://www.iccrimea.org/reports/hablemitoglu.html> - İngilizce

<http://www.hablemitoglu2002.cjb.net/>

http://video.haberturk.com/Video.aspx?v_ID=6983&k_A=kapital
<http://siyaset.bilkent.edu.tr/susurluk/mit/>
<http://ilef.ankara.edu.tr/susurluk/>
<http://dink.wordpress.com>
http://ansiklopedi.turkcebilgi.com/Abdi_Ipekci
[http:// www.hablemitoglu.org/](http://www.hablemitoglu.org/)
www.alperenler.com
<http://arsiv.hurriyetim.com.tr>
<http://arsiv.aksiyon.com.tr>
www.aksam.com.tr
www.ataturk.com
www.bediuzzaman.net
www.biyografi.net
www.alevibektasi.ogr
www.masonluk.net
www.milligazete.com.tr
www.kimkindir.gen.tr
www.geocities.com
www.geltag.com
www.osmanli700.gen.tr
www.harunyahya.com
www.milliyet.com.tr
www.medyamasada.com
www.yenisafak.com.tr
www.t-k-p.org
www.zaman.com.tr
www.sabah.com.tr
www.yeniasya.com.tr
<http://turkoloji.cu.edu.tr>